

Repi
vos ,
opus i
rat; n
tem fa
hostis

Rep
arbor
proser
y. Qu
tempo
Natus
virgin

Re
vos ,
infan
mem
alligat
stricta

Re
arbor
proser
y. Luf
impler

Legem pone mihi Dómine in via
tua : * & dirige me in sémitam re
ctam propter inimicos meos.

N e tradideris me in ánimas tribu
lantium me : * quóniam insurrexérunt
in me testes iniqui , & mentita est
iniquitas sibi.

C redo videre bona Dómini * in terra
vivéntium.

E xpécta Dóminum , viriliter age : *
& confortétur cor tuum , & sustinac
Dóminum.

A ná. Credo videre bona Dómini in
terra vivéntium.

A ná. * Dómine abstraxisti ab ínferis
ánimam meam. Salmo 29.

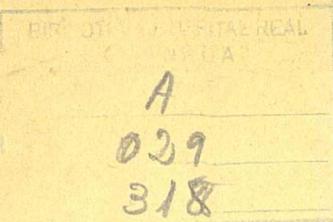
E xaltábo te Dómine , quóniam
suscepísti me : * nec delectásti
inimicos meos super me.

D ómine Deus meus clamávi ad te , *
& sanásti me.

D ómine eduxisti ab inferno ánimam
meam : * salvásti me à descendénti
bus in lacum.

GALERIAS
FERRERES
ECHEGARAY 25
MADRID
Nº 234-V

A
039
318

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

BIB. OT. FEDERAL REAL
N.Y.C.A.

A

029

318

A
029
318

OFICIO
DE LA
SEMANA
SANTA

SEGUN EL MISSAL Y BREVIARIO
ROMANO,

Que se publicaron por mandado de
Su Santidad PIO V. y se recono-
cieron por comission de Su San-
tidad CLEMENTE VIII.
y URBANO VIII.

EN AMBERES,
EN LA EMPRENTA PLANTINIANA.
M. D. C. C. XXX.

DOMINGO

D E R A M O S.

Acabada de cantar la Tercia , y hecho el asperforio como otras veces , faldrà el Sacerdote sin casulla (con capa morada si quisiere) y los ministros en albas. Estaran preparados ramos de oliva , y si no los huviere , de otros arboles : y para bendicirlos se pondrà el Sacerdote al lado de la Epistola , o en medio del Altar ; y el Coro cantará la Antifona siguiente.

Osánna filio David: benedictus qui venit in nōmine Dómini.O Rex Israël: Hosánnā in excélsis. Despues, el Sacerdote al lado de la Epistola, sin bolverse al pueblo , dira en el tono que se suelen dezir las Coletas en las Missas feriales. Dóminus vobíscum.

R: Et cum spíritu tuo.

A 2

Ore-

Orémus.

Oracion.

Deus, quem diligere & amare, iustitia est: ineffabilis gratiae tuae in nobis dona multiplica: & qui fecisti nos in morte Filii tui sperare quae credimus: fac nos eodem resurgentem pervenire quoniam tendimus. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. **R.** Amen.

El Subdiacono en el lugar que suele canta en tono de Epistola la Lecion que se sigue.

Lectio libri Exodi. Cap. 15. d^o 16.

In diebus illis: Venérunt filii Israël in Elim, ubi erant duodecim fontes aquarum, & septuaginta palmæ: & castrametati sunt juxta aquas. Profectique sunt de Elim & venit omnis multitudo filiorum Israël in desertum Sin, quod est inter Elim & Sinaï quintodécimo die mensis secundi, postquam egressi sunt de terra Egypti. Et murmuravit omnis congregatio filiorum Israël contra Moysen & Aaron in solitudine.

Dixe-

Dixeruntque filii Israël ad eos: Utinam mortui essemus per manum Domini in terra Egypti, quando sedebamus super ollas carnium, & comedebamus panem in saturitate: cur eduxistis nos in desertum istud, ut occideretis omnem multitudinem famae? Dixit autem Dominus ad Moysen: Ecce, ego pluam vobis panes de caelo: egrediatur populus, & colligat quae sufficiunt per singulos dies: ut teneam eum utrum ambulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod inferant: & sit duplum quam colligere solebant per singulos dies. Dixeruntque Moyses & Aaron ad omnes filios Israël: Vespere sciatis quod Dominus eduxerit vos de terra Egypti: & manet videlitis gloriam Domini.

Acabada esta Lecion, el Subdiacono le besa la mano al Sacerdote, y en el Coro se empieza a cantar este Gradual.

R. Collegerunt Pontifices & Pharisæi concilium, & dixerunt: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si di-

A 3

mitti-

míttimus eum sic , omnes credent in eum : * Et vénient Románi , & tollent nostrum locum , & gentem. ¶ Unus autem ex illis , Cáiphas nómine , cùm esset Póntifex anni illius , prophetávit , dicens: Expedit vobis , ut unus moriá- tur homo pro populo , & non tota gens péreat . Ab illo ergo die cogitáverunt interficere eum , dicéntes . Et vénient ,

O este responso. In monte Oliveti orávit ad Patrem : Pater , si fieri potest , tránseat à me calix iste . * Spíritus quidem promptus est , caro autem infirma : fiat volúntas tua . ¶ Vigiláte , & oráte , ut non intrétis in tentatióne m. Spíritus quidem .

Mientras el Coro canta este Responso , el Diacono pondrá sobre el Altar el libro de los Evangelios . Y mientras tanto se han de llegar al Sacerdote el Subdiacono y ministro : uno con el incensario , y otro con la navecilla : y en hechando encienso el Sacerdote , dirá al Diacono , Munda cor meum , y tomando

mando el libro del Altar pidirà la bendicion al Sacerdote : y despues teniendo el libro al Subdiacono , en medio de dos Acolitos que tenga ciriales encendido , hará la señal de la cruz en el libro , incensarále , y cantará este Euangelió del modo que se suele .

S equéntia sancti Euangélij secún-
dum Matthæum. Cap. 21.

In illo témpore : Cùm appropin-
quásset Jesus Jerosólymis , & venísset Béthphage ad montem Oliveti : tunc misit duos discípulos suos , dicens eis : Ite in castellum , quod contra vos est , & statim inveniētis ásinam alligátam , & pullum cuim ea : sólvite , & addúcete mihi : & si quis vobis áliquid díixerit , dícite quia Dóminus his opus habet ; & conféstim dimítte eos . Hoc autem totum factum est , ut adimpleretur quod dictum est per Prophétam , dicéntem : Dícite filiæ Sion : ecce rex tuus venit tibi mansuētus , sedens super ásinam , & pullum , filium subjugális .

Eúntes autem discípuli , fecérunt sicut præcèpit illis Jesus. Et adduxérunt ásimam, & pullum: & imposuérunt super eos vestiménta sua : & eum désuper sedere fecérunt. Plúrima autem turba stráverunt vestiménta sua in via: álij autem cædébant ramos de arbóribus, & sternébant in via:turbæ autem, quæ præcedébant, & quæ sequebántur , clamábant, dicéntes : Hosánnā filio David: benedictus, qui venit in nómine Dómini.

En acabando, le llevarà el Subdiacóno el libro al Sacerdote, para que le bese, y el Diacono le incensará al mismo Sacerdote.

Para bendezir los ramos empiezarà el Sacerdote en tono de Oracion ferial. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus **O**racion.

Auge fidem in te sperántium Deus, & súpplicum præces cleménter exaudi: véniat super nos múltiplex misericórdia tua: bene **X** dicántur & hi pálmi-

pálmites palmárūm , seu olivárūm : & sicut in figúra Ecclesiæ multiplicásti Noë egrediénte de arca , & Moysen exeúnte de Ægypto cum filiis Israél: ita nos portántes palmas , & ramos olivárūm , bonis áctibus occurrámus óbviām Christo : & per ipsum in gáudium introéamus aeternum. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus , per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen. **V.** Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo. **V.** Surfum corda.

R. Habémus ad Dóminum. **V.** Grátiás agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum & justum est.

Verè dignum & justum est, æquum & salutare, nos tibi semper , & ubique grátias agere : Dómine sancte , Pater omnípotens, aetérne Deus. **Q**ui gloriáris in consilio sanctórum tuorum. Tibi enim sérviant creaturæ tuæ : quia te solum auctòrem & Deum cognoscunt :

& omnis factura tua te collatidat, & benedicunt te sancti tui. Quia illud mag-

num Unigeniti tui nomen coram regibus & potestatisibus hujus saeculi, libera voce confitentur. Cui assistunt Angeli & Archangeli, Throni & Dominationes: cumque omni militia caelestis exercitus hymnum gloriae tuae concinunt, sine fine dicentes:

Canta Sanctus et Coro.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. **P**leni sunt caeli & terra gloria tua. Hosanna in excelsis. **B**enedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis. Sigueste Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

O rēmus. **Oracion.**

Petimus, Domine sancte, Pater omnipotens, aeternus Deus: ut hanc creaturam olivae, quam ex ligni materia prodire jussisti, quamque columbam rediens ad arcam proprio pertulit ore, bene dicere, & Sanctificare digneris: ut quicunque ex ea receperint, accipiant sibi protectionem animae & corporis: siatque Dominus, nostrae

salu-

salutis remedium, tua gratiae sacramentum. Per Dominum nostrum. **R.** Amen.

O rēmus.

Deus, qui dispersa congregas, & congregata conservas: qui populis obviandum Jesu ramos portantibus benedixisti: bene dic etiam hos ramos palmae & olivae, quos tui famuli ad honorem nominis tui fideleriter suscipiunt: ut in quemcumque locum introduxisti fuerint, tuam benedictionem habitatores loci illius consequantur: & omni adversitate effugata, dextera tua protegat quos redemit Jesus Christus Filius tuus Dominus noster. Qui tecum vivit & regnat.

O rēmus.

Deus, qui miro dispositionis ordine, ex rebus etiam insensibilibus dispensationem nostrae salutis ostendere voluisti: da quæsumus; ut devota tuorum corda fidelium salubriter intelligent, quid mystice designet in facto, quod hodiæ caelesti lumine afflata, Re-

A 6

deimp-

demptóri óbviām procédens , palmārum atque olivārum ramos vestigiis ejus turba substrāvit. Palmārum ígitur rami de mortis príncipe triúmphos expéctant: súrculi verò olivārum , spirituâlem unctiōnem advenísse quodámmodò clamant. Intelléxit enim jam tunc illa hóminum bâta multitûdo præfigurári: quia Redémptor noster humánis cóndolens misériis, pro totius mundi vita cum mortis príncipe esset pugnatûrus , ac moriéndo triumphatûrus. Et ídeò tália óbsequens administrâvit; quæ in illo & triúmphos victoriæ , & misericórdiæ pinguédinem declarárent. Quod nos quoque plena fide , & factum & significátum retinéntes , te Dómine sancte , Pater omnípotens , æterne Deus , per eúndeim Dóminum nostrum Jesum Christum suppliciter exorâmus : ut in ipso, atque per ipsum, cuius nos membra fieri voluisti, de mortis império victoriā reportántes ipsius gloriósae resurrectiōnis parti-

partícipes esse mereâmur. Qui tecum vivit. O rêmus.

Deus , qui per olívæ raimum pacem terris colúmbam nuntiâre jussisti : præsta quæsumus ; ut hos olívæ : ceterarúinque árborum ramos , cælesti bene ✠ dictiōne sanctifices , ut cuncto pópulo tuo proficiant ad salutem . Per Christum Dóminum nostrum. O rêmus.

Bene ✠ dic, quæsumus Dómine, hos palmārum , seu olivārum ramos : & præsta , ut quod pópulus tuus in tui veneratiōnem hodiérrna die corporaliter agit, hoc spirituâliter summa devotiōne perficiat, de hoste victoriā reportando, & opus misericórdiæ summóperè diligendo. Per Dóminum.

En llegando aquí pondrá el Sacerdote encienso en el incensario; y despues rociará tres veces los ramos con agua bendita, diciendo la Antifona, A pérge me sin canto y sin Salmo. Incençará los ramos tres veces, y dirá Dómi-

nus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

O rêmus.

Deus, qui Fílium tuum Jesum Christum Dóminum nostrum pro salûte nostra in hunc mundum misisti, ut se humiliaret ad nos, & nos revocâret ad te : cui étiā, dum Jerusalēm venîret, ut adimpleret Scriptúras, credéntium populorū turba, fidelíssima devotióne vestiménta sua cum ramis palmarum in via sternerant ; præsta quæsumus, ut illi fidei viam præparémus, de qua, remoto lápide offendisónis, & petra scándali, frondeant apud te ópera nostra justitiæ ramis ; ut ejus vestigia sequi mercámur. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculorūm. **R.** Amen.

Acabada la Bendicion de los ramos se ha de llegar al Altar la persona de mas autoridad del Cl. ro que estaviere en el Coro, y le dará un ramo Bendito al Sacerdote, el qual ni hincará la rodil-

la, ni besará la mano de quien se le da. Luego el Sacerdote estando delante del Altar, se bolverá acià el pueblo, y distribuirá los ramos que bendixo, dando el primero à la misma persona de quien le recibió ; los otros al Diacono, Subdiacono, y à los demás Clerigos por su orden, y despuez à los legos. Todos los que recibieren ramos ; si no fueren Prelados, se hincarán de rodillas, y bezarán el ramo y mano del Sacerdote que los da, y desde que se empiezan à repartir, va cantando el Coro estas Antifonas.

Púeri Hebraorū portantes ramos olivárum obviaverunt Dómino, clamantes, & dicentes : Hosanna in excélsis.

Otra Antifona.

Púeri Hebraorū vestiménta prosternébant in via ; & clamabant dicentes : Hosanna filio David : benedictus qui venit in nomine Dómini.

Si estas dos no bastaren, buelvanse à repetir hasta que se acaban de repartir

partir todos los ramos: y luego diga el Sacerdote. **V.** Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus : qui Dóminum nostrum Jesum Christum super pullum ásinæ sedere fecisti, & turbas populorum vestimenta , vel ramos áborum in via stérnere, & Hosánnā decantare in laudem ipsius docuisti : da quæsumus ; ut illorum innocéntiam imitari possimus , & eorum méritum cónsequi mereámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Hazele despues la Procession. El Sacerdote pone encienso en el incensario: y el Diacono vuelto al pueblo , dize. Procedámus in pace. Responde el Coro. In nómine Christi , Amen.

En la Procession ha de ir delante el que lleva el incensario con encienso. Se guirà luego el Subdiacono con el Guion en medio de dos Acolitos , que ten-

gan ciriales encendidos ; despues el Cle-ro por su orden : y el ultimo de todos el que celebra, llevando à su siniestra al Diacono. Todos an de tener ramos benditos. Iránse cantando estas Antífonas ; o todas , o las que bastaren ha-sta que se acabe la Procession. Aña. Cùm appropinquaret Dóminus Jero-sólymam, misit duos ex discípulis suis, dicens : Ite in castellum , quod contra vos est: & inveniētis pullum ásinæ alli-gatum , super quem nullus hóminum sedit : sólvite, & addúcite mihi. Si quis vos interrogáverit , dícite: Opus Dómino est. Solvētes adduxérunt ad Jesum : & imposuérunt illi vestimenta sua , & sedit super eum : álij expandébant vestimenta sua in via : álij ramos de arbóribus sternébant : & qui seque-bántur, clamábant : Hosánnā , benedíctus qui venit in nómine Dómini : benedictum regnum patris nostri David : Hosánnā in excélsis : miserere nobis fili Dayid.

Otra

Otra Antifona.

Cum audisset populus, quia Jesus venit Jerosolymam, accepérunt ramos palmárum: & exiérunt ei óbviām, & clamábant púeri, dicéntes: Hic est, qui venturus est in salūtem pópuli. Hic est salus nostra, & redémpcio Israël. Quantus est iste, cui Throni & Dominationes occurrunt? Noli timere filia Sion: ecce Rex tuus venit tibi; sedens super pullum ásinæ: sicut scriptum est: Salve Rex fabricator mundi, qui venisti redimere nos.

Otra Antifona.

Ante sex dies solemnis Paschæ, quando venit Dóminus in civitatem Jerusalēm, occurréunt ei púeri: & in mánibus portabant ramos palmárum, & clamabant voce magna, dicéntes: Hosánnia in excélsis: benedictus qui venisti in multitudine misericordiæ tuæ: Hosánnia in excélsis.

Otra Antifona.

Occurrunt turbae cum flóribus & palmis Redemptori óbviām: & victóri triumphanti digna dant obséquia: Fl

lium Dei ore gentes prædicant: & in laudem Christi voces tonant per nubila: Hosánnia in excélsis.

Otra Antifona.

Cum Angelis & pueris fidèles inventamur, triumphatóri mortis clamantes: Hosánnia in excélsis.

Otra Antifona.

Turba multa, quæ convenerat ad diem festum, clamabat Dómino: Benedictus qui venit in nomine Dómini, Hosánnia in excélsis.

Quando buelve la Procesión, dos cantores (o cuatro, si se quisiere hazer con más solemnidad) entran en la Iglesia, cierran las puertas, y estando con las caras vueltas acia la Procesión, empiezan el Verso, Gloria, laus, y prosiguen cantando los dos Versos primeros. El Sacerdote y Clero, que esta fuera de la Iglesia, los repite. Luego los que estan dentro, cantan los siguientes, o todos, o la parte, segun pareciere: y los que estan fuera, dicho cada Verso respon-

responderan Glória, laus. como lo hicieron al principio , v.

Glória, laus, & honor tibi sit Rex Christe Redémpтор :
Cui puerile decus prompsit Hosánna pium.
Ifraël es tu Rex , Davídis & ínclita proles :

Nómine qui in Dómini Rex bendedicte venis. R. Glória , laus.

Cœtus in excélsis te laudat cælicus omnis ,

Et mortális homo, & cuncta créata simul. R. Glória , laus.

Plebs Hebræa tibi cum palmis óvia venit ;

Cum prece, voto, hymnis, ádsunus ecce tibi. R. Glória , laus.

Hi tibi passúro solvèbant múnia laudis :

Nos tibi regnánti pángimus ecce melos. R. Glória , laus.

Hi placuere tibi; pláceat devótio nostra :

Rex

Rex bone , Rex clemens , cui bona cuncta placent. R. Glória , laus.

El Subdiacono da à la puerta con el hastil de la cruz; abren la al punto los de dentro, y entra la Procession en la Iglesia, cantando este Responso Ingrediénte Dómino in sanctam civitatem , Hæbræorum pueri resurrectionem vitæ pronuntiantes, Cum ramis palmarum Hosánna clamabant in excélsis. v. Cùm audisset populus , quòd Jesus veniret Jerosolymam , exierunt óbviām ei.

Cum ramis. Y no se dice, Glória Patri.

Luego empieçase la Missa , y todos tendrán los ramos en sus manos; mientras se canta la Passion y el Euangilio solamente.

Statio ad S. Joannem in Laterano.

Introito.

Omine , ne longè fáciás auxílium tuum à me , ad defensiónem meam áspice : libera me de ore leonis , & à córnibus unicórnium humilitatem meam.

meam. Salmo. Deus Deus meus respice in me, quare me dereliquisti? longè à salûte mea verba delictórum meórum. Dómine, ne longè.

Oracion.

OMnipotens sempiterne Deus, qui humáno géneri ad imitandum humilitatis exémplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, & crucem subîre fecisti; concéde propitiú; ut & patientiæ ipsius habere documénta, & resurrectionis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Dízese sola esta Oracion.

Léctio Epístolæ beati Pauli Apóstoli ad Philippenses. Cap. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis quod & in Christo Jesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æquâlem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accípiens, in similitudinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo. Humiliavit semetipsum, factus obédiens

diens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltâvit illum: & donâvit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nōmine Iesu (**Hincanfe de rodillas.**) omne genu flectâtur, cælestium, terrestrium, & infernorum: & omnis lingua confiteâtur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

Gradual. Tenuisti manum dexteram meam: & in voluntate tua deduxisti me: & cum glória assumpfisti me.

V. Quàm bonus Israël Deus rectis corde! Mei autem penè moti sunt pedes, penè effusi sunt gressus mei: quia zelávi in peccatóribus, pacem peccatórum videns.

Tracto. Deus Deus meus, respice in me, quare me dereliquisti? **V.** Longè à salûte mea verba delictórum meórum.

V. Deus meus clamábo per diem, nec exáudies: in nocte, & non ad insipiéntiam mihi. **V.** Tu autem in sancto hábitas, Laus Israël. **V.** In te speravérunt

runt patres nostri , speravérunt & libe-
rásti eos. ¶ Ad te clamavérunt, & salvi
facti sunt : in te speravérunt , & non
sunt confusí. ¶ Ego autem sum ver-
mis , & non homo : opprobrium hó-
minum , & abjectio plebis. ¶ Omnes
qui vibébant me , aspernabántur me:
locúti sunt lábiis , & móverunt caput.
¶ Sperávit in Dómino , erípiat eum :
salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
¶ Ipsí verò consideravérunt , & con-
spexérunt me: diviserunt sibi vestimén-
ta mea , & super vestem meam misé-
runt sortem. ¶ Líbera me de ore leô-
nis : & à córnibus unicórnium humili-
tatem meam. ¶ Qui timétis Dómi-
num , laudáte eum : univérsum semen
Jacob magnificáte eum. ¶ Annuntiá-
bitur Dómino generátio ventúra : &
annuntiábunt cæli justítiam ejus. ¶ Pó-
pulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Enpieçase la passion absolutamente,
sin dezir , Munda cor meum , no se
dice Bendicion, no se encienden ciriales;

ni se echa encienso : no se dice , Dó-
minus vobíscum , ni se responde Gló-
ria tibi Dómine. y el Sacerdote o
Diacono , quando dize , Pássio Dé-
mini nostri , no se presina , ni haze
la señal de la cruz en el libro. Re-
glá que se a de guardar tambien to-
dos los demás días , en que se can-
tará la Passion.

27

P A S S I O
DOMINI NOSTRI
JESU CHRISTI
secundum Matthæum.

(Cap. 26. 27.

N illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis : **¶** Scitis , quia post bïduum Pascha fiet , & Filius hominis tradéatur , ut crucifigâtur . **c** Tunc congregati sunt príncipes sacerdôtum , & se nióres pópuli in átrium príncipis sacerdôtum , qui dicebâtur Cáiphas : & consilium fecerunt ut Jesum dolo tenérent , & occíderent . Dicébant autem : **s** Non in die festo , ne fortè tumultus fieret in pópulo . **c** Cùm autem Jesus esset in Bethánia in domo Simônis leprósi , accéssit ad eum mulier habens alabástrum unguénti pretiosi , & effudiit super caput ipsius recumbéntis . Vidéntes autem discípuli , indignati sunt , di-
centes :

céntes : s Ut quid perditio hæc ? Pótuit enim unguéntum istud venúmdari multo , & dari paupéribus. c Sciens autem Jesus, ait illis: **¶** Quid moléstii estis huic mulieri ? opus enim bonum operáta est in me. Nam semper páuperes habétis vobíscum: me autem non semper habētis. Mittens enim hæc unguéntum hoc in corpus meum : ad sepeliéndum me fecit. Amen dico vobis , ubicúmque prædicátum fúerit hoc Euangélium in toto mundo, dicétur & quod hæc fecit in memóriam ejus. c Tunc abiit unus de duódecim , qui dicebáatur Judas Iscariotés, ad príncipes sacerdótum: & ait illis : s Quid vultis mihi dare , & ego vobis eum tradam ? c At illi constitue- runt ei triginta argénteos. Et exinde quærébat opportunitatem ut eum tráderet. Prima autem die azymórum ac- cessérunt discípuli ad Jesum , dicéntes : s Ubi vis parémus tibi comedere Pa- scha? c At Jesus dixit: **¶** Ite in civitatem ad quemdam, & dícite ei : Magíster di- cit :

cit : Tempus meum propè est, apud te fácio Pascha cuim discípulis meis. c Et fecérunt discípuli sicut constituit illis Jesus, & paravérunt Pascha. Véspere autem facto, discumbébat cum duodecim discípulis suis. Et edéntibus illis dixit: **¶** Amen dico vobis, quia unus vestrūm me traditūrus est. c Et contristati valde , cœpérunt singuli dícere : s Numquid ego sum Dómine ? c At ipse respónsens , ait: **¶** Qui intíngit mecum manum in parópside , hic me tradet. Fílius quidem hóminis vadit , sicut scriptum est de illo : Væ autem hómini illi , per quem Fílius hóminis tradétur : bonum erat ei , si natus non fuisset homo ille. c Respónsens autem Judas , qui trádidit eum , di- xit : s Numquid ego sum Rabbi ? c Ait illi : **¶** Tu dixisti. c Coenanti- bus autem eis , accépit Jesus panem , & benedíxit , ac fregit , dedítque dis- cípulis suis , & ait : **¶** Accípite , & comedite : hoc est corpus meum. B 3 c Et

Et accipiens cálicem, grátias egit : & dedit illis, dicens: **¶** Bibite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi testaménti , qui pro multis effundétur in remissione peccatórum. Dico autem vobis : Non bibam ámodò de hoc genímine vitis usque in diem illum , cùm illud bibam vobiscum novum in regno Patris mei. **c** Et hymno dicto , exierunt in montem Olivéti. Tunc dicit illis Jesus : **¶** Omnes vos scándalum patiēmini in me, in ista nocte. Scriptum est enim : Percútiām pastōrem , & dispergēntur oves gregis. Postquam autem resurréxero, præcēdam vos in Galilæam. **c** Respóndens autem Petrus , ait illi : **s** Etsi omnes scandalizáti fūerint in te, ego numquam scandalizábor. **c** Ait illi Jesus : **¶** Amen dico tibi , quia in hac nocte, ántequam gallus cantet , ter me negábis. **c** Ait illi Petrus : **s** Etiam si oportuerit me mori tecum, non te negábo. **c** Similiter & omnes discípuli dixerunt. Tunc venit Jesus cum

cum illis in villam , quæ dicitur Gethsémani , & dixit discípulis suis: **¶** Se-dete híc, donec vadám illuc , & orem. **c** Et assúmpto Petro , & duôbus filiis Zebedæi , coepit contristari & moestus esse. Tunc ait illis : **¶** Tristis est ánimā mea usque ad mortem : sustinēte híc, & vigilāte mecum. **c** Et progréssus pusillum , pròcidit in fáciem suam , orans , & dicens: **¶** Pater mi, si possi-bile est , tránseat à me calix iste. Verúntamen non sicut ego volo, sed sicut tu. **c** Et venit ad discípulos suos , & invénit eos dormiéntes : & dicit Pe-trō : **¶** Sic non potuisti una hora vigilare mecum? Vigilāte, & oráte : ut non intrétis in tentaciōnem. Spíritus quidem promptus est , caro autem in-firma. **c** Iterūm secúndò abiit , & orâvit , dicens: **¶** Pater mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat volúntas tua. **c** Et venit iterum , & invénit eos dormiéntes : erant enim óculi eórum graváti. Et relictis illis, ite-mub

rūm abiit , & orāvit tētiō, eūndem sermōnem dicens. Tunc venit ad discípulos suos , & dicit illis : **¶** Dormīte jam, & requiēscite : ecce appropinquāvit hora , & Filius hōminis tradētur in mānus peccatōrum. Sūrgite, cāmus: ecce appropinquāvit qui me trādet. **c** Adhuc eo loquénte , ecce Judas unus de duódecim venit, & cum eo turba multa cum glādiis & fūstibus , missi à prin-cipib⁹ sacerdōtūm , & seniōrib⁹ pō-puli. Qui autem trādidit eum , dedit illis signum , dicens : **s** Quemcūmque osculātus fuero , ipse est , tenēte eum. **c** Et confestim accédens ad Jesum , di-xit: **s** Ave Rabbi. **c** Et osculātus est eum. Dixitque illi Jesus : **¶** Amice, ad quid venisti ? **c** Tunc accesserunt, & manus injecérunt in Jesum , & tenuérunt eum. Et ecce unus ex his qui erant cum Jesu , exténdens manūm , exēmit glādium suum , & percūtiens servum príncipis sacerdōtūm , amputāvit auriculam ejus. Tunc ait illi Jesus : **¶** Converte glá-dium

dium tuum in locum suum. Omnes enim qui accéperint glādium , glādio peribunt. An putas, quia non possum ro-gāre Patrem meum , & exhibēbit mihi modò plus quām duódecim legiōnes Angelōrum ? Quómodò ergo imple-būntur Scripturæ, quia sic oportet fieri? **c** In illa hora dixit Jesus turbis : **¶** Tamquam ad latrōnem exīstis cum glādiis & fūstibus comprehéndere me: quotidiè apud vos sedēbam docens in templo, & non me tenuistis. **C** Hoc au-tem totum factum est, ut adimplerēn-tur Scripturæ Prophetārum. Tunc dis-cípuli omnes, relicto eo, fugérunt. At illi tenéentes Jesum , duxérunt ad Caipham príncipem sacerdōtūm , ubi Scribæ & Seniōres convénérant. Petrus autem se-quebātur eum à longe usque in átrium príncipis sacerdōtūm. Et ingrēsus intrò, sedēbat cum ministris, ut vidēret finem. Príncipes autem sacerdōtūm , & omne concilium , quārébant falsum testi-mónium contra Jesum , ut eum morti

morti tráderent : & non invenérunt , cùm multi falsi testes accessíssent . Novíssimè autem venérunt duo falsi testes , & dixerunt . **s** Hic dixit : Possum destrúere templum Dei , & post triduum reædificare illud . **c** Et surgens princeps sacerdótum ; ait illi : **s** Nihil respóndes ad ea quæ isti adversum te testificántur ? **c** Jesus autem tacébat . Et princeps sacerdótum ait illi : **s** Adjúro te per Deum vivum , ut dicas nobis si tu es Christus Filius Dei . **c** Dicit illi Jesus : **¶** Tu dixisti . Verùntamen dico vobis , ámodò vidébitis Fílium hóminis sedéntem à dextris virtutis Dei , & veniéntem in núbibus cæli . **c** Tunc princeps sacerdótum scidit vestiménta sua , dicens : **s** Blasphemâvit , quid adhuc egémus téstibus : ecce nunc audístis blasphemiam : quid vobis vidétur ? **c** At illi respondéntes dixerunt : **s** Reus est mortis . **c** Tunc expuérunt in fáciem ejus , & cólaphis eum cæcidérunt , álij autem palmas in fáciem ejus dedérunt , dicén-

dicéntes : **s** Prophetíza nobis Christe , quis est , qui te percússit ? **c** Petrus verò sedébat foris in átrio : & accéssit ad eum una ancilla , dicens : **s** Et tu cum Jesu Galilæo eras . **c** At ille negâvit eam ómnibus , dicens : **s** Nescio quid dicis . **c** Exeúnte autem illo jánua , vidit eum ália ancilla , & ait his qui erant ibi : **s** Et hic erat cum Jesu Nazaréno . **c** Et íterum negâvit cum juraménto : Quia non novi hóminem . Et post pu- fillum accessérunt qui stabant , & dixerunt Petro : **s** Verè tu ex illis es : nam & loquela tua manifestum te facit . **c** Tunc cœpit detestári , & jurâre quia non novíset hóminem . Et continuò gallus cantâvit . Et recordátus est Petrus verbi Jesu , quod díixerat : Prius quam gallus cantet , ter me negâbis . Et egréssus foras , flevit amáre . Manè autem facto , consilium iniérunt omnes príncipes sacerdótum , & seniores pôpuli adversus Jesum , ut eum morti tráderent . Et vincitum adduxerunt eum , &

tradidérunt Póntio Piláto præsidi. Tunc videns Judas , qui eum trádidi t , quòd damnátus esset; pœnitentia ductus, rétulit triginta argénteos princípibus sacerdótum, & seniöribus, dicens: **s** Peccávi, tradens sanguinem justum. **c** At illi dixerunt: **s** Quid ad nos? Tu víderis. **c** Et projectis argénteis in templo, recéssit : & abiens, láqueo se suspéndit. Príncipes autem sacerdótum, accéptis argénteis , dixerunt: **s** Non licet eos mítttere in cárboná: quia prétium sanguinis est. **c** Conſilio autem ínito, emérunt ex illis agrum figuli, in sepultúram peregrinórū. Propter hoc vocátus est ager ille, Hacéldama, hoc est, ager sanguinis, usque in hodiérnam diem. Tunc implétum est, quod dictum est per Jeremiam Prophétam, dicéntem: Et accepérunt triginta argénteos prétium appretiati, que in appretiavérunt à filiis Israël: & dedérunt eos in agrum figuli , sicut constituit mihi Dñs. Jesus autem stetit ante Præsidem, & interrogávit eum Præses, dicens: **s** Tu es Rex Judæô-

Judæorum ? **c** Dicit illi Jesus: **¶** Tu dicis. **c** Et cùm accusaréetur à princípibus sacerdótum & seniöribus , nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilátus: **s** Non audis quanta advérsūm te dicunt testimónia ? **c** Et non respóndit ei ad ullum verbum , ita ut miraréetur Præses vehe- menter. Per diem autem solémnem confuéverat Præses pópolo dimittere u- num vincitum quem voluissent. Habé- bat autem tunc vincitum insignem, qui dicebáatur Barabbas. Congregatis ergo illis , dixit Pilátus : **s** Quem vultis di- mittam vobis : Barabbam , an Jesum , qui dicitur Christus ? **c** Sciebat enim quòd per invídiam tradidíssent eum. Sedénte autem illo pro tribunali , misit ad eum uxor ejus, dicens: **s** Nihil tibi, & justo illi. Multa enim passa sum hó- diè per visum propter eum. **c** Príncipes autem sacerdótum & seniores persuasé- runt pópolis ut péterent Barabbam, Je- sum verò pérderent. Respóndens au- tem Præses, ait illis: **s** Quem vultis vo- bis

bis de duôbus dimitti? c At illi dixérunt: s Barábbam. c Dicit illis Pilátus: s Quid ígitur fáciam de Jesu , qui dicitur Christus ? c Dicunt omnes : s Crucifigâtur. c Ait illis Præses: s Quid enim mali fecit ? c At illi magis clamábant , dicéntes : s Crucifigâtur. c Vi-dens autem Pilátus quia nihil proficeret , sed magis tumultus fieret : accépta aqua , lavit manus coram pôpulo , di-cens : s Innocens ego suum à sanguine justi hujus : vos videritis. c Et respón-dens univérsus pôpulus , dixit: s Sanguis ejus super nos , & super filios nostros. c Tunc dimísit illis Barrábbam : Jesum autem flagellátum trádidit eis ut crucifigerétur. Tunc milites Præsidis suscipiéntes Jesum in prætorium , con-gregavérunt ad eum univérsam cohórem: & exuénentes eum , chlámydem coccineam circumdedérunt ei , & ple-cténtes corónam de spinis , posuérunt super caput ejus , & arúndinem in déxtera ejus. Et genuflexo ante eum , illu-débant

débant ei , dicéntes : s Ave Rex Judæò-rum. c Et expuéntes in eum , accepérunt arúndinem , & percutiébant caput ejus. Et postquam illusérunt ei , exuérunt eum chlámyde , & induérunt eum ve-stiméntis ejus , & duxérunt eum ut crucifigerent. Exeúntes autem invehérunt hóminem Cyrenæum , nōmine Simônem : hunc angariavérunt ut tolleret crucem ejus. Et venérunt in locum , qui dicitur Gólgotha ; quod est Calváriæ locus. Et dedérunt ei vinum biberé cum felle mistum. Et cùm gustásset , noluit biberé. Postquam autem crucifixérunt eum , divisérunt vestiménta ejus , fortem mitténtes : ut impleretur quod dictum est per Prophétam dicéntem : Divisérunt sibi vestiménta mea , & su-per vestem meam misérunt fortem. Et sedéntes , servábant eum. Et imposué-runt super caput ejus causam ipsius scriptam: Hic est Jesus Rex Judæòrum. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrónes : unus à dextris , & unus à sinistris.

Prætereūntes autem blasphemabant eum, moventes capita sua, & dicentes: **s** Vah qui déstruis templum Dei, & in triduo illud reædificas, salva temetipsum. Si Filius Dei es, descende de cruce. **c** Similiter & príncipes sacerdotum illudéntes cum Scribis & seniōribus, dicébant: **s** Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere; si Rex Israël est, descéndat nunc de cruce, & crédimus ei; confidit in Deo: liberet nunc, si vult, eum; dixit enīm: Quia Filius Dei sum. **c** Idipsum autem & latrónes, qui crucifixi erant cum eo, im properabant ei. A sexta autem hora tenebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Iesus voce magna, dicens: **¶** Eli, Eli, lamma sabáetháni? **c** Hoc est: **¶** Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? **c** Quidam autem illic stantes, & audiēntes, dicébant: **s** Eliam vocat iste. **c** Et contínuò currēns unus ex eis, accép-

accéptam spóngiam implèvit acéto, & impófuit arúndini, & dabat ei bibere. Ceteri verò dicébant: **s** Sine, videāmus an véniat Elías liberans eum. **c** Iesus autem iterum clamans voce magna emisit spíritum (**Aqui se hinca de rodillas, y haze una breve pausa**) Et ecce velum templi scissum est in duas par tes à summo usque deorsum, & terra mota est, & petræ scissæ sunt, & monuménta apérta sunt: & multa cōpora sanctórum, qui dormierant, surrexerunt. Et exeūntes de monuméntis post resurrectionem ejus, venérunt in sanctam civitatem, & apparuerunt multis. Centúrio autem, & qui cum eo erant, custodiéntes Iesum, viso terramotu & his quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes: **s** Verè Filius Dei erat iste. **c** Erant autem ibi mulieres multæ à longè, quæ secútæ erant Iesum à Galilæa, ministrantes ei: inter quas erat Marìa Magdaléne, & Marìa Jacobi, & Joseph mater, & mater filiōrum

rum Zebedæi. Cùm autem serò factum esset , venit quidam homo dives ab Arimathæa , nōmine Joseph , qui & ipse discípulus erat Jesu. Hic accéssit ad Pilátum, & pétuit corpus Jesu. Tunc Pilátus jussit reddi corpus. Et accépto cōpore , Joseph invólvit illud in sindone munda. Et pósuit illud in monuménto suo novo , quod excíderat in petra. Et advólvit saxum magnum ad óstium monuménti , & ábiit. Erat autem ibi María Magdaléne , & áltera María , sedéntes contra sepúlchrum.

Luego se dice, Munda cor meum. pídele la bendicion, llevase incienso, y incensase el libro ; no se llevan ciriales, ni se dice. Dóminus vobíscum. El que a de dezir el Euangilio, no se presina; ni haze la señal de la cruz en el libro, y canta en tono de Euangilio en que se sigue. Acabado de canta, besará el libro el Sacerdote, y a el le incen sarán. Y esta regla guardese a la letra en todas las demás Passiones,

salvo

salvo en la del Viernes , donde se dará particular.

A Ltera autem die, quæ est post Pasceven, convenérunt príncipes sacerdotum & Pharisei ad Pilátum, dicentes: Dómine, recordáti sumus, quia seductor ille dixit adhuc vivens : Post tres dies resúrgam. Jube ergo custodíri sepúlchrum usque in diem tértium : ne forte véniant discípuli ejus, & furéntur eum : & dicant plebi: Surrexit à mór- tuis : & erit novíssimus error pejor priore : Ait illis Pilátus : Habétis custódiā, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem cum custódibus.

C Redo in unum Deum , Patrem omnipoténtem, factórem cæli & terræ, visibilium ómnium, & invisibilium. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Filium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia sæcula. Deum de Deo , lumen de lúmine , Deum verum de Deo vero. Génitum,

non

non factum , consubstantialem Patri : per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines , & propter nostram salutem descendit de caelis. (**Hincan se de rodillas.**) Et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria virgine : Et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis: sub Pontio Pilato passus , & sepultus est. Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas. Et ascendit in caelum : sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria , judicare vivos & mortuos : cuius regni non erit finis. Et in spiritum sanctum , Dominum & vivificantem : qui ex Patre Filioque procedit. Qui cum Patre & Filio simul adoratur , & conglorificatur : qui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam Catholicam & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi saeculi , Amen.

**Offertorio. Improprium expectatio-
nem**

vit cor meum , & miseriam : & sustinui qui simul tecum contristaretur , & non fuit : consolantem me quesivi , & non inveni : & dederunt in escam meam fel , & in siti mea potaverunt me aceto. **Secreta.**

Concede , quæsumus Domine , ut oculis tuae maiestatis munus oblatum , & gratiam nobis devotionis obtineat , & effectum beatæ perennitatis acquirat. Per Dominum nostrum.

Prefacion de la S. Cruz.

Per omnia saecula saeculorum. **A-**men. **v.** Dominus vobiscum. **Et** cum spiritu tuo. **v.** Sursum corda.

Habemus ad Dominum. **v.** Gracias agamus Domino Deo nostro. **Dignum** & justum est. **V**eneremus & ju-
stum est , æquum & salutare , nos tibi semper , & ubique gratias agere: Domine sancte , Pater omnipotens , æterne Deus.

Qui salutem humani generis in ligno Crucis constitueristi : ut unde mors oriebatur ; inde vita resurgeret : & qui in

in ligno vincēbat, in ligno quoque vin-
cerētur : per Christum Dóminum no-
strum. Per quem majestātem tuam lau-
dant Angeli, adórant Dominatiōnes,
tremunt Potestātes. Cæli, cælorūmque
Virtutes, ac beāta Séraphim, sócia exul-
tatiōne concélébrant. Cūm quibus &
nostras voces, ut admitti júbeas depre-
cāmur, súpplici confessiōne dicéntes :
Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus
Deus Sábaoth. P leni sunt cæli & terra
glória tua, H osánnā in excélsis. B ene-
dictus qui venit in nōmine Dómini,
H osánnā in excélsis.

Comunión. P ater, si nōn potest hic
calix transire, nisi bibam illum, fiat vo-
luntas tua. **Poscomunión.**

Per hujus Dñe, operatiōnem my-
stérij, & vītia nostra purgēntur, &
justa desidēria compleántur. Per Dñm.

En las Misas privadas leese al aca-
bar la Misa el Euangilio, C ūm appro-
piáquasset como arriba en la Bendición
de los Ramos. 8. **LUNES**

L U N E S

De la Semana Santa.

Statio ad sanctam Praxedem.

Introito.

Udica Dómine nocéntes
me, expúgna impugnántes
me : apprehénde arma &
scutum, & exúrge in adju-
tórium meum, Dñe virtus salútis meæ.
Salmo. F fúnde frámeam, & conclude
adversus eos qui perseguíuntur me : dic
ánimæ meæ, Salus tua ego sum. J údica
Dómine.

Oracion.

DA, quæsumus omnípotens Deus,
ut qui in tot adversis ex nostra
infirmitate deficimus, intercedente uni-
géniti Filij tui passiōne respirémus. Qui
tecum vivit & regnat in unitate Spíri-
tus sancti Deus, per ómnia.

**Otra Oración contra los que
perseguien la Iglesia.**

Ecclésiæ tuae, quæsumus Dómine,
preces placatus admítte, ut, de-
structis adversitatibus & erróribus uni-
vérsis,

vérsis, sécura tibi sérviat libertâte. Per
Dóminum nostrum.

O otra por su Santidad. Oracion.

Deus ómnium fidélium pastor &
rector fámulum tuum N. quem
pastórem Ecclésiæ tuæ præssé voluísti,
propítius ríspice:da ei, quæsumus, ver-
bo & exémplo, quibus præst, profice-
re; ut ad vitam, unà cum grege sibi cré-
dito, pervéniat sempitérnam. Per Dó-
minum nostrum.

No se dice tercera Oracion.

Léctio Isaíæ Prophétæ. Cap. 50. b
In diébus illis: Dixit Isaías: Dómi-
nus Deus apéruit mihi aurem, ego
autem non contradíco: retrósum non
ábij. Corpus meum dedi percutiénti-
bus, & genas meas velléntibus: fáciem
meam non avérti ab increpántibus, &
confusuéntibus in me. Dóminus Deus
auxiliátor meus, ídeò non sum confú-
sus: ídeò pósui fáciem meam ut petram
duríssimam, & scio quóniam non
confundar. Juxta est qui justificat
me,

me, quis contradícit mihi? Stemus
simul, quis est adversárius meus?
Accédat ad me. Ecce Dóminus Deus
auxiliátor meus: quis est, qui con-
démnet me? Ecce omnes quasi vesti-
méntum conteréntur, tínea cómedet
eos. Quis ex vobis timens Dóminum,
áudiens vocem servi sui? qui ambu-
lavit in ténebris, & non est lumen ei,
speret in nómíne Dómini, & innitátur
super Deum suum.

Gradual. Exúrge Dómine, & in-
ténde judício meo, Deus meus & Dó-
minus meus in causam meam. ¶ Ef-
funde frámeam, & conclúde adversus
eos qui me persequíuntur.

Tracto. Dómine, non secúndum
peccáta nostra, quæ fecimus nos: ne-
que secúndum iniquitátes nostras retrí-
buas nobis. ¶ Dómine, ne memíneris
iniquitátum nostrárum antiquárum:
citó anticipent nos misericórdia tuæ,
quia páuperes facti sumus nimis.
(Hincans de rodillas.) ¶ Adjuva nos

C

Deus

50 Lunes de la Semana Santa,

Deus salutâris noster : & propter gló-
riam nôminis tui Dómine libera nos :
& propítius esto peccátis nostris, pro-
pter nomen tuum.

Sequéntia sancti Euangélij secún-
dum Joánnem. *Cap. 12.*

Ante sex dies Paschæ venit Jesus
Bethániam, ubi Lázarus fuerat
mórtuus, quem suscitâvit Jesus. Fecé-
runt autem ei cœnam ibi : & Martha
ministrâbat, Lázarus verò unus erat ex
discumbéntibus cum eo. María ergo
accêpit libram unguénti nardi pístici,
pretiosi, & unxit pedes Jesu, & extérsit
pedes ejus capíllis suis : & domus im-
plêta est ex odore unguénti. Dixit ergo
unus ex discípulis ejus, Judas Iscarió-
tes, qui erat eum traditûrtis : Quare
hoc unguéntum non vñiit trecéntis
denáriis, & datum est egénis ? Dixit
autem hoc, non quia de egénis per-
tinébat ad eum, sed quia fur erat, &
lóculos habens, ea, quæ mittebántur,
portábat. Dixit ergo Jesus : Sinite illam

ut

Misla.

ut in diem sepultúræ meæ servet illud.
Páuperes enim semper habêtis vobís-
cum : me autem non semper habêtis.
Cognôvit ergo turba multa ex Judæis
quia illic est : & venerunt, non propter
Jesum tantùm, sed ut Lázarum vidé-
rent, quem suscitâvit à mórtuis.

Offertorio. Eripe me de inimícis
meis Dómine : ad te confugi, doce me
fácer voluntâtem tuam : quia Deus
meus es tu.

Secreta. *Capitul. 38. 10q*
Hæc sacrificia nos, omnípotens
Deus, poténti virtûte mundátos
ad suum fáciant puriores venire prin-
cipium. Per Dóminum nostrum Je-
sum Christum Fílium tuum.

**Otra Secreta contra los que
persiguen la Iglesia.**

Prótege nos, Dómine, tuis mysté-
riis serviéntes ; ut divinis rebus
inhæréntes, & córpore tibi famulémur,
& mente. Per Dóminum nostrum
Jesum Christum.

C 2

51

O otra por su Santidad.

Q Blatis, quæsumus Dómine, plâcere munéribus, & famulum tuum N. quem pastòrem Ecclésia tuae præesse voluisti, assidua protectione gubérna. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit, & regnat.

Prefacion de la S. Cruz.

V Erè dignum & justum est, æquum & salutare, nos tibi semper, & ubique grárias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aeternus Deus.

Q ui salutem humáni generis in ligno Crucis constituisti: ut unde mors oriebatur, inde vita resúrgeret: & qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincentur: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Cæli, cælorumque virtutes, ac beata Séraphim, sócia exultatione concélébrant. Cum quibus & nostras voces, ut admitti jubeas de-

precâ-

precâmur, supplici confessione dicentes:

S anctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. **P**leni sunt cæli & terra glória tua. **H** osanna in excélsis. **B**enedictus qui venit in nōmine Dómini. **H** osanna in excélsis.

C omunión. **E** rubescant, & reverentur simul, qui gratulántur malis meis: induántur pudore & reverentia, qui maligna loquuntur adversus me.

Postcomunión.

P Ræbeant nobis, Dómine, divinum tua sancta fervorem: quo cōrum páriter & actu delectemur, & fructu. Per Dóminum.

Dízese otra Postcomunión: y será o contra los que persiguen la Iglesia.

Q uæsumus Dómine Deus noster: ut quos divina tribuis participatione gaudere, humánis non finis subjacere periculis. Per Dóminum nostrum.

O por su Santidad.

Hæc nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio pró-tegat: & fámulum tuum N. quem pa-stòrem Ecclésiæ tuæ præésser voluísti, unà cum commissio sibi grege, salvet semper & muniat. Per Dóminum.

Al pueblo. O rêmus.

Humiliáte capita vestra. Deo.

Oracion.

Adjuva nos Deus salutâris noster, & ad beneficia recolénda, qui-bus nos instaurâre dignâtus es, trübue venire gaudéntes. Per Dóminum no-strum.

M A R T E S
de la Semana Santa.

Statio ad sanctam Priscam.

Introito.

Os autem gloriari opórtet
in Cruce Dómini nostri
Iesu Christi: in quo est sa-
lus, vita, & resurréctio no-
stra: per quem salváti, & liberáti sumus.

Salmo.

Salmo. D eus misereâtur nostri, & benedîcat nobis: illúminet vultum suum super nos, & misereâtur nostri. N os autem.

Oracion.

Omnipotens sempiterne Deus, da nobis itâ Domínicæ passiônis sacraménta perágere; ut indulgentiam percipere mereâmur. Per eûndem Dóminum nostrum.

Antifona dase otra Coleta, que podrá leer, o contra los que persiguen la Iglesia.

Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, preces placâtus admítte: ut, destrûctis adversitatibus & erróribus uni-vérsis, secúra tibi sérviat libertâte. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit.

O por el Papa. **Oracion.**

Deus omnium fidélium Pastor & rector fámulum tuum N. quem Pastòrem Ecclésiæ tuæ præésser voluísti, propítius respice: da ei, quæsumus,

verbo & exemplo, quibus præst, proficere, ut ad vitam, unā cum gregē sibi crédito, pervéniat sempiternam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, & regnat.

No se dice tercera Oración.

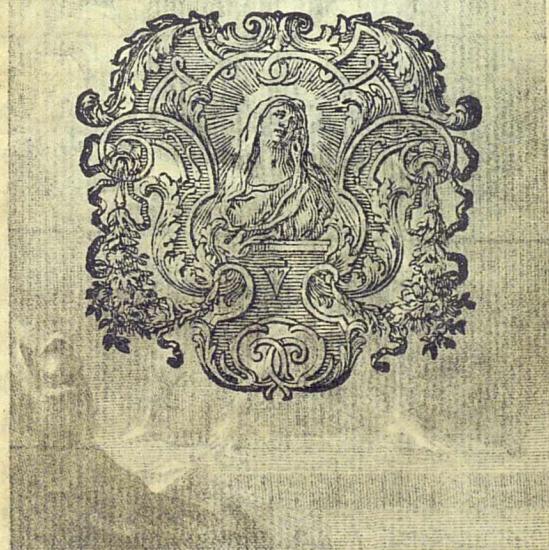
Léctio Jeremiac Prophétæ

Cap. II. d

IN diēbus illis: Dixit Jeremias: Dómine demonstrasti mihi, & cognóvi: tunc ostendisti mihi studia eorum. Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad víctimam: & non cognóvi quia cogitavérunt super me consilia, dicentes: Mittamus lignum in panem ejus, & eradamus eum de terra viventium: & nomen ejus non memoretur amplius. Tu autem Dómine Sábaoth, qui júdicas justè, & probas renes & corda, videam ultiōnem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Gradual.

Gradual. E go autem, dum mihi molésti essent, induébam me cilicio, & humiliábam in jejúnio ánimam meam: & oratio mea in sinu meo convertetur. V. Júdica Dómine nocentes me, expúgna impugnantes me: apprehende arma & scutum, & exúrge in adjutorium mihi.

P A S S I O
D O M I N I N O S T R I
J E S U C H R I S T I
secúndum Marcum.

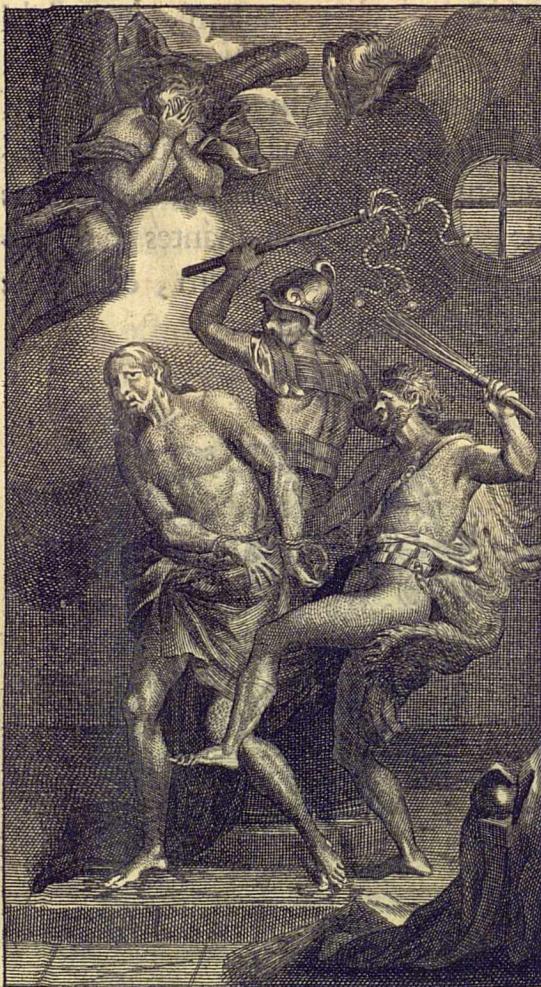
Cap. 14. 15.

N illo témpore : Erat Pa-scha & Azyma post bi-duum: & quærébant sum-mi Sacerdótes , & Scribæ quómodò J esum dolo tenérent , & oc-cíderent. Dicebant autem : **s** Non in die festo , ne fortè tumultus fieret in pópolo. **c** Et cùm esset J esus Bethá-niæ in domo Simónis leprósi , & re-cúmberet : venit mülier habens alabá-strum unguénti nardi spicáti pretiósí , & fracto alabástro , effúdit super caput ejus. Erant autem quidam indigne-ferentes intra se metípsos , & dicéntes : **s** Ut quid perdítio ista unguénti facta est ? Póterat enim unguéntum istud venúndari plus quàm tre-

C 6

centis

céntis denáriis , & dari paupéribus .
 c Et fremébant in eam . Jesus autem dixit : **¶** Sinite eam , quid illi molésti estis : Bonum opus operâta est in me . Semper enim páuperes habêtis vobíscum , & cùm voluéritis , potéstis illis benefacere : me autem non semper habêtis . Quod hábuit hæc , fecit : prævénit úngere corpus meum in se pultûram . Amen dico vobis : Ubi cùmque prædicatum fuerit euangélium istud in univérsō mundo , & quod fecit hæc , narrabitur in memóriam ejus .
 c Et Judas Iscariótes unus de duódecim ábiit ad summos sacerdótes , ut próderet eum illis . Qui audiéntes , gavísi sunt , & promiserunt ei pecúniā se datūros . Et quærébat quómodo illum opportunè tráderet . Et primo die Azyinôrum , quando Pascha immolabant , dicunt ei discípuli : **s** Quò vis cámus , & parémus tibi ut mandúces Pascha ? **c** Et mittit duos ex discípulis suis , & dicit eis : **¶** Ite

in civitatem , & occurreret vobis homo lagênam aquæ bájulans , sequimini eum : & quo cùmque introierit , dícite domino domis , quia magíster dicit : Ubi est refectio mea , ubi Pascha cum discípulis meis manducem ? Et ipse vobis demonstrabit cœnáculum grande , stratum : & illic parate nobis . **c** Et abiérunt discípuli ejus , & venérunt in civitatem : & invenérunt sicut dixerat illis , & paravérunt Pascha . Vespere autem facto , venit cum duódecim . Et discumbéntibus eis , & manducántibus , ait Jesus : **¶** Amen dico vobis , quia unus ex vobis tradet me , qui manducat mecum . **c** At illi coepérunt contristari , & dícere ei singulatim : **s** Numquid ego ? **c** Qui ait illis : **¶** Unus ex duódecim , qui intingit mecum manum in catino . Et Filius quidem hóminis vadit sicut scriptum est de eo : Væ autem hómini illi , per quem Filius hóminis tradetur . Bonum erat ei , si non esset

natus homo ille. c Et manducántibus illis , accépit Jesus pane in : & benedí- cens fregit , & dedit eis , & ait : **¶** Su- mite , hoc est Corpus meum. c Et ac- cépto cálice , grátias agens dedit eis : & bibérunt ex illo omnes. Et ait illis : **¶** Hic est Sanguis meus novi testa- ménti, qui pro multis effundétur. Amen dico vobis , quia jam non bibam de hoc genímine vitiis usque in diem illum, cùm illud bibam novum in regno Dei. c Et hymno dicto exiérunt in mon- tem Olivárum. Et ait eis Jesus : **¶** Om- nes scandalizabímini in me in nocte ista : quia scriptum est : Percútiam pa- stórem , & dispergén tur oves. Sed post- quām resurréxero , præcedam vos in Galilæam. c Petrus autem ait illi : s Et si omnes scandalizáti fúerint in te : sed non ego. c Et ait illi Jesus : **¶** Amen dico tibi , quia tu hodiè in nocte hac , priusquam gallus yocem bis déderit , ter me es negatūrus. c At ille amplius loquebátur : s Et si oportúerit me si-

mul cómmori tibi , non te négábo : c Similiter autem & omnes dicebant. Et véniant in prædium , cui nomen Gethsémani. Et ait discípulis suis : **¶** Sedete híc donec orem. c Et alsú- mit Petrum , & Jacóbum , & Joán- nem secum: & cœpit pavêre , & tædê- re. Et ait illis : **¶** Tristis est áima- mea usque ad mortem : sustinête híc , & vigilâte. c Et cùm processisset páu- lulum , prócidit super terram : & orâ- bat, ut si fieri posset, transiret ab eo ho- ra ; & dixit : **¶** Abba Pater , ómnia tibi possibília sunt , transfer cálicem hunc à me : sed non quod ego volo , sed quod tu. c Et venit , & invénit eos dormiéntes. Et ait Petro : **¶** Si- mon, dormis? Non potuisti una ho- ra vigilare ? Vigilâte , & orâte ut non intréatis in tentaciōnem. Spíritus qui- dem promptus est , caro verò infir- ma. c Et iterum abiens orâvit eúm- dem sermōnem , dicens. Et rever- sus , dénuò invénit eos dormien- tes,

tes , (erant enim óculi eórum graváti) & ignorábant quid responderent ei . Et venit tértio , & ait illis : **¶** Dormíte iam , & requiéscite . Súfficit : ve-
nit hora : ecce Filius hóminis tradétur in manus peccatórum . Súrgite , cám-
mus . Ecce qui me tradet , propè est .
c Et , adhuc eo loquénte , venit Ju-
das Iscariótes unus de duódecim , &
cum eo turba multa cum gládiis &
lignis , à summis Sacerdótibus , &
Scribis , & seniòribus . Déderat au-
tem tráditor ejus signum eis , dicens :
s Quemcúmque osculátus fúero , ipse
est , tenéte eum , & dúcite cautè .
c Et cùm venísset , statim accédens
ad eum , ait : **s** Ave Rabbi . **c** Et oscu-
látus est eum . At illi manus injec-
runt in eum , & tenuérunt eum . Unus
autem quidam de circumstántibus
edúcens gládium , percússit servum
summi sacerdótis : & amputávit illi
aurículam . Et respóndens Jesus ait
illis : **¶** Tamquam ad latrónem
exístis

exístis cum gládiis & lignis com-
prehéndere me ? Quotídiè eram apud
vos in templo docens , & non me
tenuistis . Sed ut impleántur Scriptú-
ræ . **c** Tunc discípuli ejus relinquéntes
eum : omnes fugérunt . Adoléscens
autem quidam sequebátur eum amí-
ctus sindone super nudo : & tenuérunt
eum . At ille rejecta sindone , nudus
profúgit ab eis . Et adduxérunt Jesum
ad sumnum sacerdótēm : & convené-
runt omnes Sacerdótes , & Scribæ , &
seniòres . Peritus autem à longè seclitūs
est eum usque intrò in átrium summi
sacerdótis : & sedebat cum ministris
ad ignem , & calefaciébat se . Summi
verò sacerdótes , & omne concilium
quarébant adversus Jesum testimónium
ut eum morti tráderent , nec in-
veniebant . Multi eniā testimónium
falsum dicebant adversus eum : &
convenientia testimónia non erant .
Et quidam surgéntes , falsum testi-
mórium ferébant aduersus eum ,
dicén-

dicentes : **s** Quóniam nos audívimus eum dicéntem : Ego dissólvam tem-
plum hoc manu factum , & per trí-
duum áliud non manu factum ædifi-
cabo. **c** Et non erat convéniens te-
stimonium illórum. Et exúrgens sum-
mus sacérdos in médium , interrogá-
vit Iesum , dicens : **s** Non respóndes quidquam ad ea, quæ tibi objiciúntur ab his ? **c** Ille autem tacébat , & nihil respóndit. Rursum summus sacérdos interrogábatur , & dixit ei : **s** Tu es Christus Fílius Dei benedícti ? **c** Jesus autem dixit illi : **¶** Ego sum : & vidébitis Filium hóminis sedéntem à dextris virtutis Dei , & veniéntem cum núbibus cæli. **c** Summus au-
tem Sacérdos scindens vestiménta sua,
ait : **s** Quid adhuc desiderámus testes ?
Audístis blasphemiam : quid vobis
vidétur ? **c** Qui omnes condemnavé-
runt eum esse reum mortis. Et cœpérunt
quidam conspúere eum , & ve-
lare fáciem ejus , & cólaphis eum
cædere ,

cædere , & dícere ei : **s** Prophetíza : **c** Et ministri álapis eum cædabant. Et cùm esset Petrus in átrio deórsum , venit una ex ancillis summi sacer-
dôtis : & cùm vidisset Petrum cale-
faciéntem se , aspíciens illum , ait : **s** Et tu cum Iesu Nazaréno eras. **c** At ille negávit , dicens : **s** Neque scio , neque novi quid dicas. **c** Et éxiit foras ante átrium , & gallus cantávit. Rursus autem cùm vidisset illum ancilla , cœpit dícere circumstántibus : Quia hic ex illis est. At ille íterùm negávit. Et post pusillum rursus qui astabant , dicebant Petro : **s** Verè ex illis es : nam & Galileus es. **c** Ille au-
tem cœpit anathematizare , & jurare : Quia nescio hóminem istum , quem dícitis. Et statim gallus íterùm cantá-
vit. Et recordátus est Petrus verbi , quod díixerat ei Jesus : Priúsquam gal-
lus cantet bis , ter me negábis. Et cœpit flere. Et confestim , manè con-
silium facientes summi sacerdótes cum

cum seniōribus, & scribis, & univērso concilio, vinciētes Jefum, duxērunt, & tradidérunt Piláto. Et interrogāvit eum Pilátus: **s** Tu es Rex Judæōrum? **c** At ille respóndens, ait illi: **¶** Tu dicis. **c** Et accusábant eum summi sacerdótes in multis. Pilátus autem rursum interrogāvit eum, dicens: **s** Non respóndes quidquam? vide in quānis te accūsant. **c** Jesus autem amplius nihil respóndit; ita ut mirarētur Pilátus. Per diem autem fēstum solebat dimittere illis unum ex vinctis, quemcūmque petiūssent. Erat autem qui dicebātur Barábbas, qui cum seditiōsī erat vinctus, qui in seditiōne fecerat homicídium. Et cùm ascendisset turba, cœpit rogāre, sicut semper faciēbat illis. Pilátus autem respóndit eis, & dixit: **s** Vultis dimittam vobis Regem Judæōrum? **c** Sciebāt enim quòd per invídiām tradidíssent eum summi sacerdótes. Pontífices autem concitativerunt turbam,

ut

ut magis Barábbam dimittteret eis. Pilátus autem iterūm respóndens, ait illis: **s** Quid ergo vultis fáciā Regi Judæōrum? **c** At illi iterūm clamáverunt: **s** Crucifige eum. **c** Pilátus verò dicēbat illis: **s** Quid enim mali fecit? **c** At illi magis clamábant: **s** Crucifige eum. **c** Pilátus autem volens pópolo satisfacere, dimisit illis Barabbam, & trádidit Jefum flagellis cæsum, ut crucifigerētur. Mílites autem duxérunt eum in átrium prætorij, & cōrvocant totam cohórtēm, & induiunt eum púrpura, & impónunt ei plectentes spíneam corônām. Et cœpérunt salutāre eum: Ave rex Judæōrum. Et percutiébant caput ejus arūndine: & conspuébant eum, & ponéntes gēnua, adorabānt eum. Et postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpura, & induérunt eum vestimēntis suis: & edúcunt illum ut crucifigērent eum. Et angariavérunt prætercūntem quēmpiam, Simōnem Cyrenaeum

næum venientem de villa , patrem Alexандri , & Rufi , ut tolleret crucem ejus . Et perdūcunt illum in Gólgota locum : quod est interpretatum Calváriæ locus . Et dabant ei bibere myrratum vinum : & non accépit . Et crucifigentes eum , divisérunt vestimenta ejus , mittentes sortem super eis , quis quid tolleret . Erat autem hora tértia : & crucifixérunt eum . Et erat titulus causæ ejus inscríptus : Rex Judæorum . Et cum eo crucifigunt duos latrónes : unum à dextris , & aliud à sinistris ejus . Et impléta est Scriptura , quæ dicit : Et cum iniquis reputátus est . Et prætereúntes blasphemábant eum , móventes cápita sua , & dicéntes : s Vah qui déstruis templum Dei , & in tribus diébus reædificas : salvum fac temetípsum descéndens de cruce . c Similiter & summi fæcerdótes illudéntes , ad alterutrum cum Scribis dicébant : s Alios salvos fecit , seípsum non potest salvum facere .

71
fácer. Christus Rex Israël descéndat nunc de cruce , ut videámus , & credámus . c Et qui cum eo crucifixi erant , convitiabántur ei . Et facta hora sexta , tenebræ factæ sunt per totam terram usque in horam nonam . Et hora nona exclamâvit Jesus voce magna , dicens : **¶** Eloi , Eloi , lamma sabaciháni ? c Quod est interpretatum ? **¶** Deus meus , Deus meus , ut quid dereliquisti me ? c Et quidam de circumstantibus audiéntes , dicebant : s Ecce Eliam vocat . Currens autem unus , & implens spóngiam acéto , circumponénsque calamo , potum dabat ei , dicens : s Sínite , videámus si véniat Elías ad deponéndum eum . c Jesus autem emissa voce magna expirávit . (**Hinc ante de rodillas , y haze una breve pausa**) Et velum templi scissum est in duo , à summo usque deórsum . Videns autem Centúrio , qui ex adverso stabat , quia sic clamaans expiráisset , ait : s Verè hic homo

homo Filius Dei erat. Erant autem & mulieres de longe aspiciéntes: inter quas erat Maríā Magdaléne, & Maríā Jacóbi minòris, & Joseph mater, & Salóme: & cùm esset in Galilæa sequebántur eum, & ministrabant ei, & aliae multæ, quæ simul cum eo ascénderant Jerosólymam.

Lo que sigue se canta en tono de Euangilio, con las ceremonias que pusimos arriba.

Et cùm serò esset factum (quia erat Parafréve, quod est ante Sábatum) venit Joseph ab Arimathæa nòbilis decúrio, qui & ipse erat expéctans regnum Dei, & audácter introiuit ad Pilátum, & pétuit corpus Jesu. Pilátus autem mirabatur si jam obiísset. Et accersito Centuriône, interrogávit eum si jam mórtuus esset. Et cùm cognovísset à Centuriône, donâvit corpus Joseph. Joseph autem mercátus sindonem, & depónens eum, invólvit sindone, & pósuit eum in monu-

monuménto, quod erat excísum de petra, & advólvit lápidem ad óstium monuménti.

Offertorio. Custodi me Dómine de manu peccatóris: & ab homínibus iníquis éripe me.

Secreta.

Sacrificia nos, quæsumus Dómine, propénsius ista restáurent: quæ medicinálibus sunt instituta jénniis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Otra Secreta se dice, o contra los que persiguen la Iglesia.

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes; ut divinis rebus inhæréntes, & córpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

D

O por

O por el Papa

O Blátis, quæsumus Dómine, plâcâre munéribus, & fâmuluim tuum **N**i quem pastòrem Ecclésiæ tuæ præesse voluísti, assidua protectione gubérrna. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit, & regnat in unitate Spíritus sancti Deus : per ómnia sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Prefacion de la S. Cruz.

Verè dignum & justum est, æquum & salutare, nos tibi semper, & ubique grâtias ágere : Dómine sancte, Pater omnípotens, aterne Deus.

Qui salûtem humâni generis in ligno Crucis constitúisti ? ut unde mors oriebâtur, inde vita resûrgeret : & qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur : per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestatem tuam laudant Angeli, adórant Dominationes, tremunt Potestátes. Cæli, cælorumque virtutes, ac beata Séraphim, sócia exultatione

tatiōne concélébrant. Cum quibus & nostras voces, ut admitti jubeas deprecâmur, supplici confessiōne dicentes :

Nos sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sabaoth. **P**leni sunt cæli & terra glóriâ tua. **H**osânnâ in excélsis. **B**enedictus qui venit in nômine Dómini. **H**osânnâ in excélsis.

Comunión. **A**dversum me exercebântur, qui sedebant in porta : & in me psallabant, qui bibebant vinum : ego verò oratiōnem meam ad te Dómine : tempus benepláciti Deus in multitûdine misericordiæ tuæ.

Postcomunión.

Sanctificationibus tuis, omnípotens Deus, & vîtia nostra curéntur : & remédia nobis sempiterna prôvéniant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit, & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculorum. **R.** Amen.

76 Martes de la Semana Santa ,
Segunda Poscomunión , que se dice
o contra los que persiguen la Iglesia.

Quæsumus Dómine Deus no-
ster : ut quos divina tribuis
participatiōne gaudere , humánis non
finas subjacere periculis. Per Dómi-
num nostrum Jesum Christum Filium
tuum.

O por el Papa.

Hæc nos , quæsumus Dómine ,
divini sacramenti percéptio pro-
tegat: & famulum tuum N. quem pa-
stòrem Ecclésiæ tuæ præesse voluisti ,
unà cum commissio sibi grege , salvet
semper & muniat. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum.

Al pueblo.

O rémus.

Humiliáte capita vestra Deo.

Oracion.

Tua nos misericordia , Deus , &
ab omni subreptione vetustatis
expúrget , & capaces sanctæ novitatis
efficiat. Per Dóminum nostrum Jesum
Christum Filium tuum.

MIE-

77

M I E R C O L E S
de la Semana Santa.

Statio ad S. Mariam majorem.

Introito.

N nominé Jesu omnē
genu flectātur, cælestium,
terréstrium , & infernō-
rum : quia Dóminus fa-
ctus est obediens usque ad mortem ,
morte in autem crucis : ídeo Dómi-
nus Jesus Christus in glória est Dei
Patris. Salmo. D ómine exaudi ora-
tiōnem meam : & clamor meus ad te
venerat. In nominé. Despues : K yrie
eleison. dízese tambien. O rémus. Fle-
ctámus génuia. R. Leváte.

Oracion.

Præsta quæsumus omnípotens
Deus : ut , qui nostris excéssibus
incessanter afflígimur , per unigeniti
Fílii tui passiōnem liberémur. Qui te-
cum vivit & regnat in unitate Spíritus
sancti Deus, per ómnia sæcula sæculō-
rum. R. Amen.

D 3

L éctio

Lectio Isaiae Prophétæ.

Cap. 62. d 63.

HÆc dicit Dóminus Deus : Dícite filiæ Sion : Ecce Salvátor tuus venit: ecce merces ejus cum eo. Quis est iste , qui venit de Edom , tinctis véstibus de Bostra ? iste formosus in stola sua , grádiens in multitúdine fortitudinis suæ. Ego , qui loquor justitiam , & propugnátor sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum , & vestiménta tua sicut calcántium in torculári ? Torcúlar calcávi solus ; & de Géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furôre meo , & conculcávi eos in ira mea: & aspersus est sanguis eorum super vestiménta mea , & ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultionis in corde meo , annus redemptiōnis meæ venit. Circumspéxi , & non erat auxiliátor : quæsivi , & non fuit qui adjuvāret : & salvâvit mihi bráchium meum , & indignatio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et

con-

conculcávi pôpulos in furôre meo , & inebriávi eos in indignatiōne mea , & detráxi in terram virtutem eôrum. Miserationum Dómini recordábor : laudem Dómini super ómnibus quæ redddidit nobis , Dóminus Deus noster.

Gradual. **N**e avértas fáciem tuam à púero tuo , quóniam tríbulor : velóciter exáudi me. **V.** Salvum me fac Deus ; quóniam intravérunt aquæ usque ad animam meam ; infixus sum in limo profundi , & non est substântia.

Aqui se dice D óminus vobiscum.

Sin. Flectâmus génuia.

Oracion.

Deus , qui pro nobis Fílium tuum crucis patibulum subîre voluísti , ut inimici à nobis expélleres potestatem : concéde nobis fámulis tuis , ut resurrectiōnis grátiam consequâmur. Per cùndem Dóminum nostrum Je-sum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit & regnat.

80 Miércoles de la Semana Santa,
Otra Oracion, o contra los perse-
guidores de la Iglesia.

Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine,
preces placátus admítte: ut, de-
structis adversitatibus & erróribus uni-
versis, secúra tibi sérviat libertatē. Per
Dóminum nostrum Jesum Christum
Filium tuum. Qui tecum vivit &
regnat in unitate Spíritus sancti
Deus, per ómnia sæcula sæculorum.

O por el Papa. Oracion.

Deus ómnium fidélium Pastor &
rector fámulum tuum N. quem
Pastórem Ecclésiæ tuæ præssé volui-
sti, propítius résponce: da ei, quæsumus,
verbo & exémplo, quibus præ-
est, proficere; ut ad vitam, unà
cum grege sibi crédito, pervéniat
sempiternam. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum Filium tuum:
Qui tecum vivit, & regnat in
unitate Spíritus sancti Deus, per
ómnia sæcula sæculorum.

R. Am en.

No

Missa.

81

No se dice tercera Oracion.

Léctio Isaiae Prophétæ. Cap. 53.

In diébus illis dixit Isaías: Dómi-
ne, quis crédidit audítui nostro? &
bráchium Dómini cui revelátum est?
Et ascéndet sicut virgultum coram eo,
& sicut radix de terra sitiénti: non est
spécies ei, neque decor: & vídimus
eum, & non erat aspéctus, & deside-
rávimus eum: despéctum, & novíssi-
mum viròrum, virum doloruñ &
sciéntem infirmitatē: & quasi ab-
scónditus vultus ejus & despéctus,
unde nec reputávimus eum. Verè lan-
guóres nostros ipse tulit, & dolóres no-
stros ipse portávit: & nos putávimus
eum quasi leprósum, & percússum à
Deo & humiliátum. Ipse autem vul-
neratus est propter iniquitatēs nostras,
attritus est propter scélera nostra: disci-
plina pacis nostræ super eum, & livore
ejus sanati sumus. Omnes nos quasi
oves errávimus, unusquisque in viam
suam declinâvit: & pósuit Dóminus in

D 5

co

eo iniquitatem omnium nostrum.
Oblatus est, quia ipse voluit, & non
apertuit os suum: sicut ovis ad occi-
sionem ducetur, & quasi agnus cor-
ram tondente se obmutescet, & non
apertiet os suum. De angustia, & de
judicio sublatus est: generationem
ejus quis enarrabit? quia abscessus est
de terra viventium: propter scelus
populi mei percussi eum. Et dabit im-
pios pro seplitura, & divitem pro
morte sua: eo quod iniquitatem non
fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.
Et Dominus voluit conterrere eum in
infirmitate: si posuerit pro peccato
animam suam, videbit semen longae-
vum, & voluntas Domini in manu
ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit
anima ejus, videbit & saturabitur: in
scientia sua justificabit ipse justus ser-
vus meus multos, & iniquitates eorum
ipse portabit. Ideo dispertiam ei
plurimos: & fortium dividet spolia,
pro eo quod tradidit in mortem ani-
main

mam suam, & cum sceleratis reputa-
tus est: & ipse peccata multorum tulit,
& pro transgressoribus rogavit.

Tracto. Dómine exaudi orationem
meam, & clamor meus ad te véniat.
¶. Ne avértas fáciem tuam à me: in
quacumque die tribulor, inclina ad me
aurem tuam. ¶. In quacumque die
invocávero te, velociter exaudi me.
¶. Quia defecérunt sicut fumus dies
mei, & ossa mea sicut in fríxorio
confrixia sunt. ¶. Percussus sum sicut
fœnum, & aruit cor meum: quia
oblitus sum manducare panem meum.
¶. Tu exúrgens Dómine misereberis
Sion: quia venit tempus miserendi
ejus.

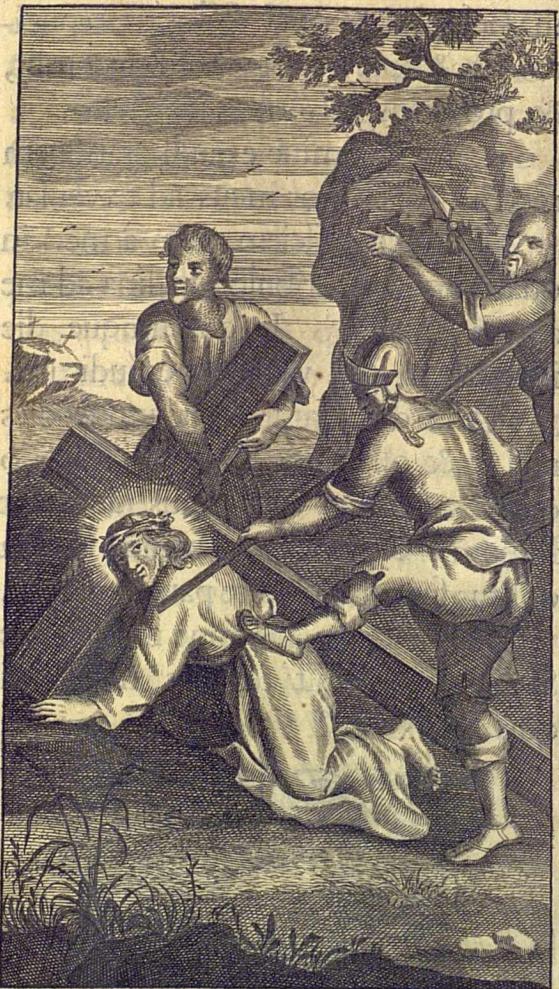
PASSIO DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI

secundum Lucam.

Cap. 22. c^o 23.

N illo tempore: Appropinquabat dies festus Azymorum, qui dicitur Pascha: & quererabant principes sacerdotum, & Scribae, quomodo Jesum interficerent: timabant verò plebeum. Intravit autem satanas in Iudam, qui cognominabatur Iscariotes, unum de duodecim. Et abiit, & locutus est cuim principibus sacerdotum, & magistratis, quemadmodum illum tráderet eis. Et gávisi sunt, & pacti sunt pecúniam illi dare. Et spopondit. Et quererébat opportunitatem ut tráderet illum sine turbis. Venit autem dies Azymorum, in qua necesse erat occidi Pascha. Et misit Petrum

& Joánnem , dicens : **¶** Eúntes pa-
râte nobis pascha , ut manducémus.
c At illi dixerunt : s Ubi vis parémus?
c Et dixit ad eos : **¶** Ecce introéun-
tibus vobis in civitâtem, occurreret vobis
homo quidam ámphoram aquæ por-
tans : sequimini eum in domum , in
quam intrat , & dicétis patrifamílias
domus : Dicit tibi Magister : Ubi est
diversórium, ubi pascha cum discípulis
meis manducem? Et ipse osténdet vo-
bis coenáculum magnum stratum , &
ibi parâte. **c** Eúntes autem invenérunt
sicut dixit illis , & paravérunt pascha.
Et cùm facta esset hora , discubuit ,
& duódecim Apóstoli cum eo. Et ait
illis : **¶** Desidério desiderávi hoc pa-
scha manducare vobiscum , ántequam
pátiar. Dico enim vobis , quia ex hoc
non manducábo illud , donec impleá-
tur in regno Dei. **c** Et accépto cálice ,
grátias egit , & dixit : **¶** Accipite , &
divídite inter vos. Dico enim vobis
quòd non bibam de generatione vi-
tis ,

87
tis , donec regnum Dei véniat. **c** Et
accépto pane grátias egit , & fregit , &
dedit eis , dicens : **¶** Hoc est corpus
meum , quod pro vobis datur : hoc
fácite in meam commemorationem.
c Similiter & cálicem , postquam cœ-
návit , dicens : **¶** Hic est calix novum
testaméntum in sanguine meo , qui
pro vobis fundétur. Verúntamen ecce
manus tradéntis me , mecum est in
mensa. Et quidem Filius hóminis , se-
cundum quod definitum est , vadit :
verúntamen vae hómini illi , per
quem tradéetur. **c** Et ipsi cœpérunt
quærere inter se , quis esset ex eis , qui
hoc facturus esset. Facta est autem &
conténtio inter eos , quis eorum vide-
réatur esse major. Dixit autem eis :
¶ Reges Géntium dominántur eô-
rum , & qui doteſtátēm habent super
eos , benefici vocántur. Vos autem non
sic : sed qui major esset in vobis , fiat sicut
minor , & qui præcessor est , sicut mi-
nistrátor. Nam quis major est , qui re-
cubit ,

cúbit, an qui ministrat? nónne qui recúbit? Ego autem in médio yestrûm sum, sicut qui ministrat: vos autem estis, qui permansistis mecum in tentatióibus meis. Et ego dispôno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edâtis & bibâtis super mensam meam in regno meo: & se-deâtis super thronos, judicântes duódecim tribus Israël. c Ait autem Dóminus: **¶** Simon, Simon, ecce sáta-nas expetivit vos ut cribrâret sicut triticum: ego autem rogâvi pro te ut non deficiat fides tua: & tu aliquândo conversus, confirma fratres tuos. c Qui dixit ei: **s** Dómine, tecum parâtus sum, & in cácerem & in mortem ire. c At ille dixit: **¶** Dico tibi Petre, Non cantâbit hodiè gallus, donec ter abneges nosse me. c Et dixit eis: **¶** Quando misi vos sine sácculo, & pera, & calceaméntis, num quid áliquid défuit vobis? c At illi dixerunt: **s** Nihil. c Dixit ergo eis:

¶ Sed

¶ Sed nunc, qui habet sácculum, tollat similiter & peram: & qui non habet, vendat túnicam suam, & emat gládium. Dico enim vobis, quóniam adhuc hoc, quod scriptum est, opórtet impléri in me: Et cum iníquis depu-tatus est. Etenim ea, quæ sunt de me, finem habent. c At illi dixerunt: **s** Dómine, ecce duo gládij hîc. c At ille di-xit eis: **¶** Satis est. c Et egréslus ibat secúndùm consuetudinem in montem olivârum. Secúti sunt autem illum & discípuli. Et cùm pervenisset ad locum, dixit illis: **¶** Orâte, ne intrétis in tentatiónen. c Et ipse avulsus est ab eis quantum jactus est lápidis: & pósitis géniibus orâbat, dicens: **¶** Pa-ter si vis, transfer cálicem istum à me: verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat. c Appáruit autem illi An-gelus de célo, confortans eum. Et factus in agonía, prolíxius orâbat. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sán-guinis decurréntis in terram. Et cùm surrexis-

surrexisset ab oratione, & venisset ad discipulos suos, invenerit eos dormientes prae tristitia. Et ait illis : **¶** Quid dormitis ? surgite, orate, ne intreritis in tentationem. **c** Adhuc eo loquente, ecce turba ; & qui vocabatur Judas , unus de duodecim , antecedebat eos : & appropinquavit Iesu , ut oscularetur eum. Jesus autem dixit illi : **¶** Juda , osculo Filium hominis tradis ? **c** Videntes autem hi , qui circa ipsum erant , quod futurum erat, dixerunt ei : **s** Domine , si percutimus in gladio ? **c** Et percussit unus ex illis servum principis sacerdotum : & amputavit auriculam ejus dexteram. Respondens autem Jesus , ait : **¶** Sinite usque huc. **c** Et cum tetigisset auriculam ejus , sanavit eum. Dixit autem Jesus ad eos , qui venerant ad se , principes sacerdotum , & magistratus templi , & seniores : **¶** Quasi ad latronem existis cum gladiis & fistibus ? Cum quotidiè vobiscum fuerim in templo , non exten-

distis

distis manus in me : sed haec est hora vestra, & potestas tenebrarum. **c** Comprehendentes autem eum, duxerunt ad dominum principis sacerdotum : Petrus vero sequebatur a longe. Accenso autem igne in medio atrij , & circumsedentibus illis : erat Petrus in medio eorum. Quem cum vidisset ancilla quedam sedentem ad lumen , & eum fuisset intuita : dixit : **s** Et hic cum illo erat. **c** At ille negavit eum , dicens : **s** Muler , non novi illum. **c** Et post pusillum aliud videns eum , dixit : **s** Et tu de illis es. **c** Petrus vero ait : **s** O homo , non sum. **c** Et intervallo facto quasi horæ unius , aliud quidam affirmabat , dicens , **s** Vere & hic eum illo erat : nam & Galilaeus est. **c** Et ait Petrus : **s** Homo , nescio quid dicas. **c** Et continuo adhuc illo loquente cantavit gallus. Et conversus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domini , sicut dixerat : Quia priusquam gallus can-

cantet, ter me negâbis. Et egréssus foras Petrus flevit amârè. Et viri, qui tenébant illum, illudébant ei, cædentes. Et velavérunt eum & percutiébant fâciem ejus : & interrogábunt eum, dicéntes : **s** Prophetiza, quis est, qui te percússit? **c** Et ália multa blasphemántes dicébant in eum. Et ut factus est dies, convenérunt se hióres plebis, & príncipes sacerdôtum, & Scribæ, & duxérint illum in concilium suum, dicéntes : **s** Si tu es Christus, dic nobis : **c** Et ait illis : **¶** Si vobis dixerim, non credétis mihi : si autem & interrogávero, non respondébitis mihi, neque dimittéteis. Ex hoc autem erit Filius hóminis sedens à dextris virtutis Dei. **c** Dixérunt autem omnes : **s** Tu ergo es Filius Dei? **c** Qui ait : **¶** Vos dicitis, quia ego sum. **c** At illi dixérunt : **s** Quid adhuc desiderâimus testimoniūm? Ipsi enim audivimus de ore ejus. **c** Et surgens omnis multitudo cōrum, duxerunt illum ad Pilátum.

Cœpé-

93
Cœpérunt autem illum accusâre, dicéntes : **s** Hunc invénimus subverténtem gentem nostram, & prohibéntem tributa dare Cæsari, & dicéntem se Christum Regem esse. **c** Pilátus autem interrogâvit eum, dicens : **s** Tu es Rex Judæorum? **c** At ille respóndens, ait : **¶** Tu dicis. **c** Ait autem Pilátus ad Príncipes sacerdótum & turbas : **s** Nihil invénio causæ in hoc hómine. **c** At illi invalescabant, dicéntes : **s** Cómmoveat pôpulum, docens per univérsam Judæam, incípiens à Galilæa usque huc. **c** Pilátus autem audiens Galilæam, interrogâvit si homo Galilæus esset. Et ut cognôvit quòd de Herôdis potestâte esset, remisit eum ad Herôdem, qui & ipse Jerosólymis erat illis diébus. Herôdes autem viso Jesu, gavîsus est valdè. Erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eo quòd audierat multa de eo : & sperâbat signum aliquod videre ab eo fieri. Interrogâbat autem eum multis

24 **Micrcoles de la Semana Santa ,**
multis sermonibus. At ipse nihil illi
respondebat. Stabant autem principes
Sacerdotum & Scribae constanter accu-
santes eum. Sprevit autem illum He-
ródes cum exercitu suo : & illūsit in-
dutum veste alba , & remisit ad Pilát-
um. Et facti sunt amici Heródes &
Pilátus in ipsa die : nam antea inimici
erant ad invicem. Pilátus autem con-
vocatis principibus sacerdotum, & ma-
gistratibus , & plebe , dixit ad illos :
sOb tulistis mihi hunc hominem quasi
avertentem populum , & ecce ego co-
ram vobis interrogans, nullam causam
invéni in homine isto ex his , in quibus
eum accusatis. Sed neque Heródes :
nam remisi vos ad illum , & ecce nihil
dignum morte agnum est ei. Emen-
datum ergo illum dimittam. **c** Necesse
autem habebat dimittere eis per diem
festum unum. Exclamavit autem si-
mul universa turba , dicens : **s** Tolle
hunc , & demitte nobis Barábbam.
c Qui erat propter seditionem quam-
dam

Passion sequi Sb Lucas 95
dam factam in civitate & homicidium,
missus in cácerem. Iterum autem Pilát-
us locutus est ad eos , volens dimít-
tere Jesum. At illi succlamabant, dicén-
tes : **s** Crucifige , crucifige eum : **c** Ille
autem tertio dixit ad illos: **s** Quid enim
mali fecit iste ? nullam causam mortis
invéni in eo : corripiam ergo illum &
dimittam. **c** At illi instabant vócibus
magnis postulantes ut crucifigeretur :
& invalescébant voces eorum. Et Pi-
látus adjudicavit fieri petitionem eó-
rum. Dimisit autem illis eum , qui
propter homicidium & seditionem
missus fúerat in cácerem , quem pe-
tabant : Jesum verò trádidit voluntati
eórum. Et cùm dicerent eum , appre-
henderunt Simónem quemdam Cyre-
nensem venientem de villa : & im-
posuerunt illi crucem portare post
Jesum. Sequebátur autem illum mul-
ta turba populi , & mulierum : quæ
plangébant , & lamentabantur eum.
Convexus autem ad illas Jesus , dixit :

Filiæ Jerúsalem , nolîte flere super me , sed super vos ipsas flete , & super filios vestros . Quóniam ecce vénient dies , in quibus dicent : Beátæ stériles , & ventres qui non genuerunt , & úbera quæ non lactavérunt . Tunc incípiunt dicere móntibus : Cádite super nos ; & cólibus : Operíte nos . Quia si in víridi ligno hæc fáciunt , in árido quid fiet ? **D**ucebántur autem & álij duo nequam cum eo , ut interficeréntur . Et postquam venérunt in locum , qui vocátur Calváriæ , ibi crucifixérunt eum : & latrónes , unum à dextris , & álterum à sinistris . Jesus autem dicebat : **P**ater , diúnitte illis : non enim sciunt quid fáciunt . **D**ividéntes verò vestiménta ejus , misérunt sortes . Et stabat póplus spectans , & deridébant eum príncipes cum eis , dicéntes : **A**lios salvos fecit : se salvum fáciat , si hic est Christus Dei éléctus . **I**lludébant autem ei & mili-tes accedéntes , & acétum offeréntes ei ,

&

& dicéntes : Si tu es Rex Judæórum , salvum te fac . **E**rat autem & super scriptio scripta super eum lítteris Græcis , & Latínis , & Hebráicis : Hic est Rex Judæórum . Unus autem de his , qui pendébant , latrónibus , blasphemábat eum , dicens : **S**i tu es Christus , salvum fac temetípsum , & nos . **R**espónsens autem alter increpábatur eum , dicens : **N**eque tu times Deum , quòd in eádem damnatiōne es ? Et nos quidem justè , nam digna factis recipimus : hic verò nihil mali gessit . **E**t dicebat ad Jesum : **D**ómine meménto mei , cum vénneris in regnum tuum . **E**t dixit illi Jesus : **P**ater , Amen dico tibi : Hodiè mecum eris in paradíso . **E**rat autem ferè hora sexta , & ténebræ factæ sunt in univérsam terram usque in horam nonam . Et obscurátus est sol : & velum templi scissum est médiūm . Et clamans voce magna Jesus ait : **P**ater , in manus tuas com móndo spíritum meum . **E**t hæc di cens ,

E

98. Miercoles de la Semana Santa,
cens, expiravit. (Hinc ait de rodillas,
y haze una breve pausa) Videns au-
tem Centurio quod factum fuerat,
glorificavit Deum, dicens: **s** Verè hic
homo justus erat. **c** Et omnis turba
eorum, qui simul aderant ad specta-
culum istud, & videbant quæ fiebant,
percutientes pectora sua revertebantur.
Stabant autem omnes noti ejus à lon-
gè, & mulieres quæ secutæ eum erant
à Galilæa, hæc videntes.

Lo que se sigue se lee en tono de
Evangelio: todo lo demás se hará
como el Domingo.

Et ecce vir nōmine Josephi, qui
erat decurio, vir bonus & justus:
hic non consenferat consilio & aūibus
eōrum, ab Arimathæa civitate Iudeæ,
qui expectabat & ipse regnum Dei.
Hic accēssit ad Pilatum; & pétuit
corpus Jesu: & depósum involvit
sindone, & posuit eum in monu-
mēto exciso, in quo nondum quis-
quam pósitus fuerat.

Offer-

Misla 99
Offertorio. D ómine exaudi oratiō-
nem meam, & clamor meus ad te per-
véniat: ne avértas fáciem tuam à me.

Suscipe, quæsumus Dómine, mu-
nus oblátum, & dignanter operâ-
re; ut quod passiōnis Filij tui Dómini
nostrí mysterio gérimus, piis affecti-
bus consequāmur. Per eundem Dó-
minum nostrum Jesum Christum.

Otra Secreta, o contra los perse-
guidores de la Iglesia.

Prótege nos, Dómine, tuis mysté-
riis serviéntes; ut divinis rébus
inhaeréntes, & corpore tibi famulémur,
& mente. Per Dóminum nostrum
Jesum Christum.

O por el Papa.
O Blatis, quæsumus Dómine, pla-
cere munéribus, & famulūm
tuūm **N** quem pastorem Ecclesiæ tuæ
præesse voluisti, assidua protectione
gubérrna. Per Dóminum nostrum Je-
susum Christum Filiūm tuūm.

E 2

Prefa-

Prefación de la S. Cruz.

Verè dignum & justum est ,
æquum & salutare, nos tibi semper , & ubique grárias ágere : Dómine sancte, Pater omnípotens, aterne Deus.

Qui salutem humáni gérneris in ligno Crucis constitúisti ? ut unde mors oriebatur, inde vita resúrgeret : & qui in ligno vincébat, in ligno quoque vin- céretur : per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli , adórant Dominatiónes , tremunt Potestátes. Cæli, cælorúmque virtutes, ac beata Séraphim, sócia exultatióne concélébrant. Cum quibus & nostras voces , ut admitti jubeas depre- cámur , súpplici confessiōne dicéntes :

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. **P**leni sunt cæli & terra glória tua. **H**osanna in excélsis. **B**enedictus qui venit in nómine Dómini. **H**osanna in excélsis.

Comunión. Potum meum cum fletu temperábam : quia elevans allisisti

me :

me : & ego sicut foenùm árui ; tu autem Dómine in aeternum pérmanes : tu exúrgens miseréberis Sion , quia venit tempus miseréndi ejus.

Postcomunión.

IArgére sénibus nostris omnípo- tens Deus ; ut per temporalem Filij tuī mortem , quam mystéria ve- neranda testántur , vitam te nobis de- dísse perpétuam confidáimus. Per eum- dem Dóminum nostrum.

Otra Poscomunión , o contra los perseguidores de la Iglesia.

Quæsumus Dómine Deus noster:
Qut quos divína tríbuis participa- tióne gaudere , humánis non finis sub- jacere periculis. Per Dóminum.

O por el Papa.

Hæc nos , quæsumus Dómine , divíni sacraménti percéptio pró- tegat: & famulum tuum **N**. quem pa- storem Ecclésiæ tuae præesse voluisti , unà cum commissio sibi grege , salvet semper & muniat. Per Dóminum.

Al pueblo. O rēmūs.
Humiliāte cāpita vestra Deo.

Oracion.

Respice, quæsumus Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Iesús Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subîre torméntum. Qui tecum vivit & regnat in unitâte.

Los tres días siguientes, despuez de averze dicho paſo el Pater noster. Ave María, y a Maytines y Prima, el Credo, dexado todo lo demás, se empieça el Oficio divino; conviene a saber en los Maytines y Vísperas de la Antifona del primer Salmo. Todas las Antifonas se dizén dos veces, como en las Fiestas dobles.

Los Salmos de todas las Horas se dizén sin Glória Patri. Y a los Maytines al fin de cada Salmo se apaga una vela de las quinze que tiene el candelero triangular, que està delante del Altar mayor.

* J U E V E S
de la Semana Santa.

A M A Y T I N E S.

Primer Noturno, Antifona.

Zelus domus tuæ comédit me, & opprobria exprobrântium tibi cecidérunt super me.

Salmo 68.

Alvum me fac Deus: *
quóniam intravérunt a-
quæ usque ad ániam
meam.

Infixus sum in limo profundi: * &
non est substântia.

Veni in altitudinem maris: * & tem-
péstas demersit me.

Laborávi clamans, rauçæ factæ sunt
fauces meæ: * defecérunt oculi mei,
dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos cápitib
mei: * qui odérunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me
inimici mei injûste: * quæ non rápui,
tunc exolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam : *
& delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me, qui expéctant
te Dómine, * Dómine virtutum.

Non confundantur super me, * qui
quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustinui oppró-
briuim : * opéruit confusio fáciem
meam.

Extráneus factus sum frátribus meis,
& peregrinus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit
me : * & opprobria exprobrantium
tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam
meam : * & factum est in oppró-
brium mihi.

Et pósui vestimentum meum in cíl-
ciuim : * & factus sum illis in pará-
bolam.

Adversum me loquebántur qui sedé-
bant in porta : * & in me psallébant
qui bibébant vinum.

E

E go

Ego verò orationem meam ad te
Dómine : * tempus beneplaciti Deus.

In multitúdine misericordiae tuæ ex-
audi me, * in veritatem salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar : *
libera me ab iis qui odérunt me, &
de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquæ,
neque absorbeat me profundum : *
neque urgeat super me púteus os suum.

Exaudi me Dómine, quóniam bení-
ga est misericordia tua, * secundum
multitudinem miserationum tuarum
respice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero
tuo, * quóniam tribulor, velociter
exaudi me.

Intende ánimæ meæ, * & libera
eam : * propter inimicos meos eripe
me.

Tu scis impropérium meum, & con-
fusiónem meam, * & reverentiam
meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui
tribu-

E

tribu-

tríbulant me, * impropérium expectâvit cor meum, & misériam.

Et sustinui qui simul contristarêtur, & non fuit: * & qui consolarêtur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * & in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in láqueum, * & in retributónes, & in scándalum.

Obscuréntur óculi eorum ne videant: * & dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam: * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: * & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quóniam quem tu percussisti, persecuti sunt: * & super dolorem vúlnerum meorum addidérunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: * & non intrent in justiam tuam.

Deleántur de libro viventium: * & cum justis non scribántur.

Ego

Ego sum pauper & dolens: * salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cántico: * & magnificabo eum in laude.

Et placébit Deo super vitulum novellum, * cornua producētem & ungulas.

Videant páuperes & lætentur: * quærite Deum, & vivet áнима vestra:

Quóniam exaudivit páuperes Dóminus: * & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cæli & terra, * mare, & omnia reptilia in eis.

Quóniam Deus salyam faciet Sion: * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hereditate acquirent eam.

Et semen servorum ejus possidébit eam, * & qui diligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Aña Zelus domus tuæ comédit me, & opprobria exprobrantium tibi cedérunt super me.

Antifona. Avertántur retrórsum,

E 6

&

& erubéscant, qui cōgitant mihi mala.

Salmo 69.

Deus in adjutorium meum intende: * Dómine ad adjuvandum me festina.

Confundántur, & revereántur, * qui quærunt ániam meam.

Avertántur retrósum, & erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lătentur in te omnes qui quærunt te, * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutare tuum.

Ego verò egénus; & pauper sum, * Deus áduva me.

Adjutor meus, & liberátor meus es tu: * Dómine ne morérис.

Aña. Avertántur retrósum, & erubéscant qui cōgitant mihi mala.

Aña. Deus meus éripe me de manu peccatôris.

Salmo 70.

In te Dómine sperávi, non confundar in æternum: * in justitia tua libera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munítum: * ut salvum me facias.

Quóniam firmaméntum meum, * & refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatôris, * & de manu contra legem agéntis, & iniqui.

Quóniam tu es patientia mea Dómine: * Dómine spes mea à juventute mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantatio mea semper: * tamquam prodígiū factus sum multis: * & tu adjutor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam

110 Jueves Santo , a Maytines,
glóriam tuam : * tota die magnitú-
dinem tuam.

Ne projícias me in tempore senectu-
tis : * cùm defecerit virtus mea , ne
derelínguas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi : *
& qui custodiebant ánimam meam ,
consilium fecerunt in unum ,
Dicentes , Deus dereliquit eum ; per-
sequimini , & comprehendite eum : *
quia non est qui eripiat.

Deus ne elongeris à me : * Deus meus
in auxílium meum respice.

Confundántur & deficiant detrahentes
ánimæ meæ : * operántur confusione
& pudore , qui querunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo : * &
adjiciam super omnem laudem
tuam.

Os meum annuntiabit justitiam
tuam : * tota die salutare tuum.

Quóniam non cognovi litteratúram ,
introibo in poténtias Dómini : * Dó-
mine memorabor justitiae tuæ solius.

Deus

111 Jueves Santo , a Maytines.

Deus docuísti me à juventute mea : *
& usque nunc pronuntiábo mirabí-
lia tua.

Et usque in senectam & séniúm *
Deus ne derelínguas me.

Donec annúntiem bráchium tuum *
generatióni omni , quæ ventura est :
Poténtiam tuam , & justitiam tuam
Deus usque in altissima quæ feci-
sti magnália : * Deus quis similis
tibi ?

Quantas ostendísti mihi tribulaciones
multas , & malas : & conversus vi-
visicásti me : * & de abyssis terræ ite-
rūm reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam : *
& conversus consolátus es me.

Nam & ego confitêbor tibi in vasis
psalmi veritatem tuam : * Deus psal-
lam tibi in cithara , sanctus Israél.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero
tibi : * & ánima mea , quam rede-
misti.

Sed & lingua mea tota die medi-
tabitur

tabitur justitiam tuam: * cùm confusi
& reveriti fuerint qui quærunt mala
mihi.

Aña. Deus meus éripe mie de manu
peccatóris. **y.** Avertántur retrórum,
& erubescant. **R.** Qui cògitant mihi
mala.

Estos tres días en los Noturnos, des-
pués del Verso, se dice paso un Pater
noster. **fin** dezir recio el Et ne nos in-
dúcas. No se dizen Absoluciones, ni
se dan Bendiciones antes de las Lecio-
nes; ni al fin se dice, Tu autem Dó-
mine. Pero las tres primeras Lecciones
de Jeremias se acaban como à baxo se
pone.

Incepit Lamentatio Jeremiae
Prophetae.

Lesson I. Cap. I. **A**v leph.

QUÓmodo sedet sola cívitas ple-
na populo: facta est quasi
vídua domina Géntium: prin-
ceps provinciarum facta est sub tri-
buto.

B eth.

Beth. Plorans plorâvit in nocte, &
lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est
qui consoletur eam ex ómnibus charis
ejus, omnes amici ejus sprevérunt eam,
& facti sunt ei inimici.

Ghimel. Migrâvit Judas propter affli-
ctionem & multitúdinem servitutis:
habitâvit inter Gentes, nec invénit
réquiem; omnes persecutores ejus
apprehenderunt eam inter angústias.
Daleth. Vir Sion lugent, eo quod
non sint qui véniant ad solemnitatem:
omnes portæ ejus destructæ,
sacerdotes ejus gementes, vírgines ejus
squálidae, & ipsa oppræssa amaritudine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite,
inimici ejus locupletati sunt: quia Dó-
minus locutus est super eam propter
multitúdinem iniquitatum ejus: pár-
vuli ejus duici sunt in captivitatem,
ante faciem tribulantis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad
Dóminum Deum tuum.

Assi

Assi se acaban las Lamentaciones
estos tres dias.

R In monte Oliveti oravit ad Patrem:
Pater , si fieri potest , trahat è me
calix iste : * Spíritus quidem proimp-
tus est , caro autem infirma . ¶ Vigi-
lare , & orare , ut non intrètis in tenta-
tiōnem . Spíritus .

Lecion ij.

Vau.

Et egrēssus est à filia Sion omnis
decor ejus : facti sunt príncipes
ejus velut arietes non invenientes pás-
cua , & abiérunt absque fortitúdine
ante fáciem subsequéntis .

Zain. Recordata est Jerúsalem diērum
afflictionis suæ : & prævaricationis óm-
nium desiderabilium suorum , quæ ha-
buerat à diēbus antiquis , cùm cáderet
póplus ejus in manu hostili , & non
esset auxiliator : vidérunt eam hostes ,
& derisérunt sábbata ejus .

Heth. Peccatum peccávit Jerúsalem ,
propterea instabilis facta est : omnes
qui glorificabant eam , sprevérunt
illam ,

illam , quia vidérunt ignomíniam ejus :
ipsa autem gemens conversa est pre-
trorsum .

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus , nec
recordata est finis sui : depósta est ve-
heménter , non habens consolatōrem :
vide Dómine afflictionem meam , quó-
niā eréctus est inimicus .

Jerúsalem , Jerúsalem , convertere ad
Dóminum Deum tuum .

R Tristis est ánima mea usque ad
mortem : sustinete híc , & vigilate me-
cum : nunc vidébitis turbam , quæ cir-
cúndabit me : * Vos fugam capiētis ,
& ego vadam immolari pro vobis .

N. Ecce appropinquat hora , & Filius
hóminis tradetur in manus peccatō-
rum . Vos fugam .

Lecion iiij.

Jod.

M Anum suam misit hostis ad
ómnia desiderabilia ejus : quia
vidit Gentes ingrēssas Sanctuárium
suum , de quibus præcéperas ne intrá-
rent in Ecclésiam tuam .

Caph.

Caph. Omnis pôpulus ejus gemens , & quærens panem : dederunt pretiôsa quæque pro cibo ad refocillândam ânimam. Vide Dómine , & considera , quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transitis per viam, atténdite , & videte si est dolor sicut dolor meus : quóniam vindemiâvit me, ut locûtus est Dóminus in die iræ furoris sui.

Mem. De excélfso misit ignem in óssibus meis , & erudîvit me : expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum : pósuit me desolâtam , tota die mœrôre confectam.

Nun. Vigilâvit jugum iniquitatum meârum: in manu ejus convolutæ sunt , & impósitæ collo meo : infirmata est virtus mea : dedit me Dóminus in manu , de qua non pôtero surgere.

Jerúsalem , Jerúsalem convertere ad Dóminum Deum tuum.

Re. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem , neque decôrem : aspèctus ejus

ejus in eo non est : hic peccâta nostra portâvit, & pro nobis dolet: ipse autem vulnerâtus est propter iniquitâtes nostras , * Cujus livore sanâti sumus. ¶ Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portâvit. Cujus livore. E cce vídimus.

Secundo Noturno , Antifona.

Liberâvit Dóminus páupereim à potente , & ínopeim , cui non erat adjutor.

Salmo 71.

DEUS judícium tuum Règi da : * & justítiâ tuam filio Regis.

Judicâre pôpulum tuum in justitia : * & páuperes tuos in judicio.

Suscípiant montes pacem pôpulo : * & colles justitiâ.

Judicâbit páuperes pôpuli , & salvos faciet filios páuperum: * & humiliâbit calumniatorem.

Et permanebit cum sole , & ante lunam , * in generatiōne & generatiōnem.

Descendet sicut pluvia in vellus : *

&

& sicut stillicidia stillantia super terram.

Quietur in diēbus ejus justitia, & abundātia pacis : * donec auferātur luna.

Et dominabitur à mari usque ad mare : * & à flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo prōcident Āethiōpes : * & inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum, & Saba dona addūcent :

Et adorabunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes servient ei :

Quia liberabit páuperem à potente, * & páupere, cui non erat adjutor.

Parcet páuperi & ínopi : * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitâte rédimet ánimas eórum : * & honorabile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dabitur ei de auro Arábiæ,

biæ, & adorabunt de ipso semper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * & florébunt de civitâte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula : * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum : * & replébitur majestate ejus omnis terra : fiat, fiat.

Aña. Liberavit Dóminus páuperem à potente, & ínopem, cui non erat adjutor.

Aña. Cogitavérunt ímpij, & locuti sunt nequitiam : iniquitatem in exelso locuti sunt.

Salmo 72.

Quam bonus Israël Deus * his,
qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes: *
penè effusí sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem
peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * & firmaméntum in plaga
eórum.

In labôre hóminum nōn sunt, * &
cum homínibus non flagellabúntur.

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt
iniquitâte & impietâte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas
eórum: * transiéunt in affectum
cordis.

Cogitavérunt, & locúti sunt nequí-
tiam: * iniquitatem in excélsø locúti
sunt.

Posuérunt in cælum os suum: *
& lingua eórum transivit in terra.

Ideo convertétur póplus meus hic: *
& dies pleni inveniéntur in eis.

Et

Et dixérunt: Quómodò scit Deus, *
& si est sciéntia in excélsø?

Ecce ipsi peccatóres, & abundántes
in sæculo, * obtinuéunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi
cor meum, * & lavi inter innocéntes
manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * & ca-
stigatio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce na-
tionem filiòrum tuòrum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, *
labor est ante me:

Donec intrem in sanctuárium Dei: *
& intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuí-
sti eis: * dejecísti eos dum alleva-
réntur.

Quómodò facti sunt in desolatióne, *
súbitò defecérunt: * periérunt propter
iniquitatem suam.

Velut sómnium surgéntium Dómi-
ne: * in civitâte tua imáginem ipsô-
rum ad níhilum rédiges.

F

Quia

Quia inflammātum est cor meūm , & renes mei commutāti sunt : * & ego ad nihilum redāctus sum , & nescīvi.

Ut jumētum factus sum apud te : * & ego semper tecum.

Tenuisti manū dexterām meām : * & in voluntātē tua deduxisti me , & cum glōria suscepisti me.

Quid enim mihi est in cælo ? * & à te quid vólui super terram ?

Defecit caro mea , & cor meum : * Deus cordis mei , & pars mea Deus in æternūm.

Quia ecce qui elongant se à te , peribunt : * perdidisti omnes qui fornicántur abs te.

Michi autem adhærere Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annūntiem omnes prædicatiōnes tuas , * in portis filiæ Sion.

Aña. Cogitavérunt ímpij , & locúti sunt nequitiam: iniqüitatem in excélsō locúti sunt.

Aña. Exúrge Dómine , & júdica causam meam.

Salmo 73.

Ut quid Deus repulisti in si-nem : * irātus est furor tuus super oves páscuæ tuæ ?

Memor esto congregatiōnis tuæ , * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tuæ : * mons Sion , in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eōrum in fine m : * quanta malignatūs est inimicus in sancto ?

Et gloriati sunt qui odérunt te : * in médio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua , signa : * & non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum secūribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in se-curi & áscia dejecérynt eam.

Incendérunt igni sanctuariūm tuūm : * in terra polluerunt tabernaculum nō-minis tui.

Dixérunt in corde suo cognatio eorum simul, * Quiéscere faciāmus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vidi mus, jam non est prophēta : * & nos non cognoscet amplius.

Uisquequò Deus improverabit inimicus? * irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, & déxteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sacula, * operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare : * contribulásti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis : * dedísti eum escam pôpulis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes & torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox : * tu fabricatus es auroram & solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ : * astatem & ver tu plasimasti ea.

Memor

Memor esto hujus, inimicu s'improperavit Dómino : * & pôpulus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas béstias ánimas confiténtes tibi, * & ánimas páuperum tuorum ne obliscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscurati sunt terræ dómibus iniquitatum.

Ne avertatur húmilis factus confusus : * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge Deus, júdica causam tuam : * memor esto impropriorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliscáris voces inimicorum tuorum : * supérbia eorum qui te odérunt, ascéndit semper.

Ana Exúrge Dómine, & júdica causam meam. **V.** Deus meus éripe me de manu peccatóris. **R.** Et de manu contra legem agéntis, & iníqui. **P**ater noster. **palo.**

Ex Tractátu sancti Augustini Epíscopi
super Psalmos.

In Psalm. 54. ad 1. versum.

Lecion iv.

EXAUDI Deus orationem meam,
& ne despixeris deprecationem
meam: intende mihi, & exaudi
me. Satagéntis, solíciti, in tribula-
tióne pósiti, verba sunt ista. Orat mul-
ta pátiens de malo liberári desiderans.
Súperest ut videámus in quo malo sit:
& cùm dícere cœperit, agnoscámus
ibi nos esse: ut communicáta tribula-
tióne, conjungámus orationem. Con-
tristátus sum, inquit, in exercitatióne
mea, & conturbátus sum. Ubi contri-
státus, ubi conturbátus? In exercita-
tióne mea, inquit. Hómines malos,
quos pátitur, commemorátus est: eam-
démque passióne malorum hómi-
num exercitatióne suam dixit. Ne
putétis gratis esse malos in hoc mun-
do, & nihil boni de illis ágere Deum.
Omnis malus aut ídeò vivit, ut cor-
rigátur:

rigátur: aut ídeò vivit, ut per illum
bonus exerceátur.

R. Amícus meus ósculi me trádidit
signo: quem osculátus fúero, ipse est,
tenete eum: hoc malum fecit signum,
qui per ósculum adimplévit homicí-
dium. * Infélix prætermísit prétium
sanguinis, & in fine láqueo se sus-
péndit. **V.** Bohum erat ei, si natus non
fuisse homo ille. Infélix prætermísit.

Lecion v.

UTINAM ergo qui nos modò ex-
ércent, convertántur, & nobiscum
exerceántur: tamen quamdiu ita
sunt ut exérceant, non eos odérimus:
quia in eo quod malus est quis eorum,
utrum usque in finem perseveratūrus
sit, ignorámus. Et plerūmque cùm
tibi vidéris odíssē inimicum, fra-
trem odísti, & nescis. Diabolus,
& ángeli ejus in Scriptúris san-
ctis manifestati sunt nobis, quod
ad ignem æternum sint desti-
nati. Ipsorum tantum desperánda

est corrēctio , contra quos habēmus occūltam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens : Non est nobis colluctatio adver̄sūs carnem & sanguinem : id est, non adver̄sūs hōmīnes, quos vidētis , sed adver̄sūs prīncipes & potestātes, rectōres mundi, tenebrārum harum. Ne fortē cūm dixisset mundi, intelligeres dæmones esse rectōres cæli & terræ. Mundi dixit , tenebrārum harum: mundi dixit, amatōrum mundi : mundi dixit, impiōrum & iniquōrum: mundi dixit, de quo dicit Euangēlium: Et mundus eum non cognōvit.

R. Judas inercātor péssimus ósculo pētiit Dóminum : ille ut agnus īnocens non negāvit Judæ ósculum: * Denariōrum númerō Christum Judæis trādīdit.
V. Mélius illi erat, si natus non fuīset. Denariōrum númerō.

Lecion vi.

Q Uóniam vidi iniquitatēm & contradictionēm in civitatē. Attende gloriām crucis ipsius. Jam in fronde

te regum crux illa fixa est , cui inimici insultavérunt. Effectus probāvit virtutēm : dōmuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contumeliis dignum visum est inimicis , & ante ipsum lignum stantes caput agitabant , & dicēbant : Si Filius Dei est , descéndat de Cruce. Extendēbat ille manus suas ad populum non credētēm, & contradicētēm. Si enim justus est qui ex fide vivit, iniquus est qui non habet fidem. Quod ergo h̄c ait , iniquitatēm : perfidiam intellige. Videbat ergo Dóminus in civitatē iniquitatēm & contradictionēm , & extendēbat manus suas ad populum non credētēm, & contradicētēm : & tamen & ipsos expēctans dicēbat : Pater , ignoscē illis , quia ne fecerūnt quid faciunt.

R. Unus ex discípulis meis tradet me hodiē. Væ illi per quem tradar ego.

***** Mélius illi erat, si natus non fuīset.

V. Qui intingit mecum manum in parópside , hic me traditūrus est in manus

manus peccatorum. Melius illi. **U**nus ex discipulis.

Tercer Noturno , Antifona.

Dixi iniquis , Nolite loqui aduersus Deum iniquitatem.

Salmo 74.

Confitemur tibi Deus : * confitemur , & invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua : * cum accpero tempus , ego justicias judicabo.

Liquefacteria est terra , & omnes qui habitant in ea : * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis : Nolite inique agere : * & delinquentibus : Nolite exaltare cornu :

Nolite extollere in altum cornu vestrum : * nolite loqui aduersus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente , neque ab Occidente , neque a desertis montibus : * Quoniam Deus judex est.

Hunc

Hunc humiliat , & hunc exaltat : * quia calix in manu Domini , vini mieri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc : verumtamen factus ejus non est exinanita : bibent omnes peccatores terrae.

Ego autem annuntiabo in saeculum : * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam : * & exaltabuntur cornua justi.

Ana. Dixi iniquis , Nolite loqui aduersus Deum iniquitatem.

Ana. Terra tremuit & quietevit , dum exurget in iudicio Deus.

Salmo 75.

Notus in Iudea Deus : * in Israe magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * & habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum , * scutum , gladium , & bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis : * turbati sunt omnes insipientes corde.

132 Jueves Santo , a Maytines.

Dormierunt somnum suum : * & nihil invenérunt omnes viri divitiārum in mánibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob * dormitaverunt , qui ascendérunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De caelo audítum fecisti judícium : * terra trémuit & quiévit , Cùm exúrgeret in judícium Deus : * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi : * & reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete , & redite Dómino Deo vestro , * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera ,

Terribili & ei qui aufert spíritum príncipum , * terribili apud reges terræ.

Aña: Terra trémuit & quiévit , dum exúrgeret in judício Deus.

Aña.

Jueves Santo , a Maytines.

133

Aña: In die tribulatiōnis meæ Deum exquisivi mánibus meis.

* Salmo 176.

VOce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum , & inténdit mihi.

In die tribulatiōnis meæ Deum exquisivi, mánibus meis nocte contra eum: * & non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea , * memor fui Dei , & delectátus sum , & exercitátus sum : & defecit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum , & non sum locútus.

Cogitávi dies antiquos : * & annos æternos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo : * & exercitábar , & scopébam spíritum meum.

Numquid in æternum projícit Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam

F 7

ab

abscindet, * à generatiōne in generatiōnem?

Aut obliviouscetur misereri Deus? * aut continēbit in ira sua misericordias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutatio dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in ómnibus opéribus tuis: * & in adinventionibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua: Quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam: * redemisti in bráchio tuo populum tuum, filios Jacob, & Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ: * & timuérunt, & turbatæ sunt abyssi.

Multitudo sónitus aquarum: * vocem dederunt nubes.

Etenim

Etenim sagittæ tuæ tránseunt: * vox tonitrui tui in rota.

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: * commota est, & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis: * & vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxisti sicut oves populum tuum, * in manu Móysi & Aaron.

Ana. In die tribulationis meæ Deum exquisivi mánibus meis. ¶ Exúrge Dómine. Et júdica causam meam.

Pater noster. paflo. De Epístola prima beati Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lecion vii.

Cap. II. d

Hoc autem præcipio: non laudas quod non in melius, sed in deterius convenitis. Primum quideam convenientibus vobis in Ecclesiām, audio sciéncias esse inter vos, & ex parte credo. Nam oporet & hæreses esse, ut & qui probati sunt,

sunt , manifesti fiant in vobis . Convenientibus ergo vobis in unum , jam non est Dominicam cœnam manducare . Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducandum . Et alius quidem esurit , alius autem ebrius est . Numquid domos non habetis ad manducandum & bibendum ? aut Ecclesiastim Dei contemnitis , & confunditis eos qui non habent ? Quid dicam vobis ? Laudo vos ? In hoc non laudo .

R. Eram quasi agnus innocens : ductus sum ad immolandum , & nesciebam : consilium fecerunt inimici mei adversum me , dicentes : * Venite , mittamus lignum in panem ejus , & eradicamus eum de terra viventium . **V.** Omnes inimici mei adversum me cogitabant mala mihi : verbum iniquum mandaverunt adversum me , dicentes . Venite .

Lection viii.

Ego enim accépi à Dómino , quod & trádidi vobis , quóniam Dóminus Iesús , in qua nocte tradebátur , accé-

accépit panem , & grárias agens fregit , & dixit : Accípite , & manducáte : hoc est corpus meum , quod pro vobis tradétur : hoc facite in meam comemoratiōinem . Similiter & cálicem , postquam cœnávit , dicens : Hic calix novum testimónium est in meo sanguine . Hoc facite quotiescūmque bibetis in meam comemoratiōinem . Quotiescūmque enim manducabitis panem hunc , & cálicem bibetis , mortem Dómini annuntiabitis donec véniat .

R. Una hora non potuistis vigilare mecum , qui exhortabámini mori pro me ? * Vel Judam non videtis quómodò non dormit , sed festinat trádere me Judaeis ? **V.** Quid dormítis ? surgi te , & oráte , ne intrétis in tentatiōinem . Vel Judam .

Lection ix.

ITaque quicúmque manducáverit panem hunc , vel biberit cálicem Dómini indignè , reus erit córporis

poris & sanguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim manducat & bibit indignè, judicium sibi manducat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecilles, & dormiunt multi. Quòd si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, à Dómino corripi-
mür, ut non cum hoc mundo dam-
némur. Itaque fratres mei, cùm con-
venítis ad manducandum, ínvicem exspectáte. Si quis ésurit, domi man-
dúcet: ut non in judicium con-
veniâtis. Cétera autem, cùm vénero, dis-
pónam.

R. Seniores populi consilium fecé-
runt, * Ut Jesum dolo tenérent, &
occíderent: cum gládiis & fústibus
exíerunt tamquam ad latrónem.
V. Collegérunt Pontífices & Phari-
sæi concilium. Ut Jesum. **S**eniores
populi.

A

A L A U D E S.

Aña. Justificéris Dómine in sermoní-
bus tuis, & vincas cùm judicáris.

Salmo 50.

Miserere mei Deus, * secún-
dum magnam misericordiam
tuam.

Et secundum multitúdinem misera-
tionum tuárum, * dele iniquitátē
meam.

Amplius lava me ab iniquitátē mea:
& à peccáto meo inunda me.

Quóniam iniquitátē meam ego
cognósco: * & peccátum meum con-
tra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram
te feci: * ut justificéris in sermonibus
tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus
sum: * & in peccatis concépit me
mater mea.

Ecce enim veritátē dilexísti: * in-
cépta, & occulta sapiéntiæ tuæ mani-
festásti mihi.

A spér-

Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavâbis me, & super nivem dealbâbor.

Audíui meo dabis gáudium & lètitiam: * & exultâbunt ossa humiliâta.

Avérte fâciem tuam à peccâtis meis: * & omnes iniquitâtes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & spíritum rectum innoya in viscéribus meis.

Ne projicias me à fâcie tua: * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lètitiam salutâris tui: * & spíritu principali confirma me.

Docêbo iníquos vias tuas: * & ímpij ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salûtis meæ: * & exultâbit lingua mea jústitiam tuam.

Dómine labia mea apéries: * & os meum annuntiâbit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedísssem útique: * holocáustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulâtus: * cor contrítum & humiliâtum Deus non despíces.

Benignè fac Dómine in bona voluntâtē tua Sion: * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptâbis sacrificium iustitiae, oblationes, & holocáusta: * tunc imponent super altâre tuum vítulos.

Aña. Justificeris Dómine in sermónibus tuis, & vincas cùm judicâris.

Aña. Dóminus tamquam ovis ad victimam ductus est, & non apéruit os suum.

Salmo 89.

Dómine refugium factus es nobis: * à generatione in generationem.

Priusquam montes fierent, aut formaretur terra & orbis: * à saeculo & usque in saeculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitatem: * & dixisti: Convertimini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérra quæ præteriit.

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur eórum anni erunt.

Manè sicut herba tránseat, manè flóreat, & tránseat, * vespere décidat, indúret, & aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * & in furoré tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * fæculum nostrum in illuminação vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * & in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntrur: * dies annórum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentáibus, octoginta anni: * & amplius eórum, labor & dolor.

Quóniam supervénit mansuetudo: * & corripiémur.

Quis novit potestatem iræ tuae: *

&

& præ timôre tuo iram tuam dinuérâre?

Déxteram tuam sic notam fac: * & eruditóis corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequò? * & deprecabilis esto super servos tuos.

Repléti sumus manè misericórdia tua: * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Iætati sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua: * & dirige eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrarum dirige super nos: * & opus mánuum nostrarum dirige.

Aña Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, & non apéruit os suum.

Aña Contrítum est cor meum in médio mei, contremuerunt ómnia ossa mea.

Salmo 62.

D Eus Deus meus : * ad te de luce vigo.

S itâvit in te ânima mea , * quâm multiplíciter tibi caro mea.

In terra desécta , & ívia , & in aquósa : * sic in sancto appáui tibi, ut vidêrem virtûtem tuam , & glóriam tuam.

Q uóniam mélior est misericórdia tua super vitas , * lábia mea laudábunt te.

S ic benedícam te in vita mea ; * & in nómine tuo levâbo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ânima mea : * & lábiis exultationis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alârum tuârum exultâbo , adhæsit ânima mea post te : * me suscêpit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsíerunt ánimam

mam meam , introíbunt in inferiôra terræ : * tradéntur in manus gládij , partes vúlpium erunt.

R ex verò lætabítur in Deo, laudabún tur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iniqua.

Salmo 66.

D Eus misereâtur nostri, & bennedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos , & misereâtur nostri.

Ut cognoscâmus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutare tuum.

C onfiteántur tibi pópuli Deus: * con fiteántur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitâte , & gentes in terra dírigis.

C onfiteántur tibi pópuli Deus : con fiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus , Deus noster , benedícat nos Deus : * & métuant eum omnes fines terræ.

Aña. Contritum est cor meum in
máedio mei , contremuerunt ómnia
osfa mea.

Antiphona. Exhortatus es in virtute
tua , & in refectione sancta tua Dó-
mine.

Cantico de Moyses. Exodi 15.

Cantémus Dómino : gloriósè
enim magnificátus est,* equum
& ascensòrem dejécit in mare.

Fortitudo mea & laus mea Dómi-
nus , * & factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus , & glorificabo
eum , * Deus patris mei , & exaltabo
eum.

Dóminus quasi vir pugnátor , omní-
potens nomen ejus . * Currus Pharaónis ,
& exércitum ejus projecit in
mare :

Eleéti príncipes ejus submersi sunt
in mari Rubro . * Abyssi operuérunt
eos , descendérunt in profundum
quasi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificata
est

est in fortitudine , déxtera tua Dómine
percussit inimicum . * Et in multitú-
dine glóriæ tuæ deposuisti adversários
tuos.

Misisti iram tuam , quæ devorâvit eos
sicut stipulam . * Et in spíritu furoris
tuæ congregatæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens , * congregatæ sunt
abyssi in máedio mari.

Dixit inimicus : Pérsequear & com-
prehéndam ; * dívidam spolia , implé-
bitur áнима mea.

Evaginabo gladium meum : * inter-
ficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus , & opéruit eos
mare : * submersi sunt quasi plumbum
in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fórtibus Dómine ? *
quis similis tui , magnificus in sancti-
tate , terribilis atque laudabilis , fáciens
mirabilia ?

Extendisti manum tuam , & devorâ-
vit eos terra . * Dux fuisti in misericó-
dia tua pópulo quem redemisti :

Et portásti eum in fortitúdine tua , *
ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli , & iráti sunt , *
dolóres obtinuérint habitátóres Philí-
sthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes
Edom , robústos Moab obtinuit tre-
mor: * obriguérunt omnes habitátóres
Cháanaan.

Irruat super eos formido & pavor , *
in magnitúdine bráchij tui.

Fiant immóbiles quasi lapis , donec
pertránseat pópulus tuus Dómine ; *
donec pertránseat pópulus tuus iste ,
quem possedísti.

Introduces eos , & plantábis in mon-
te hereditatis tuæ , * firmíssimo habi-
táculo tuo quod operáta es Dó-
mine :

Sanctuárium tuum Dómine , quod
firmavérunt manus tuæ : * Dóminus
regnabit in æténum & ultrà.

Ingréssus est enim eques Phárao cum
cúrribus & equítibus ejus in mare : *

&

& redúxit super eos Dóminus aquas
maris :

Fílij autem Israél ambulavérunt per
siccum * in médio ejus.

Antifona. Exhortátus es in virtute
tua , & in refectione sancta tua Dó-
mine.

Antifona. Oblátus est quia ipse vó-
luit , & peccáta nostra ipse portávit.

Salmo 148.

LAUDATE DÓMINUM de cælis : *
laudáte eum in excélfis.

LAUDATE EUM omnes Angeli ejus : *
laudáte eum omnes virtutes ejus.

LAUDATE EUM sol & luna : * laudáte
eum omnes stellæ & lumen.

LAUDATE EUM cæli cælorum: * & aquæ
omnes quæ super cælos sunt , laudent
nomen Dómini.

QUIA ipse dixit , & facta sunt : *
ipse mandâvit , & creâta sunt.

Státuit ea in æténum , & in sæculum
sæculi : * præceptum pósuit , & non
præteribit.

antiphona I

G 3

Lau-

Laudate Dóminum de terra : * dracones , & omnes abyssi.

Ignis , grando , nix , glácies , spíritus procellârum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes , & omnes colles : * ligna fructífera , & omnes cedri :

Béstia , & univerſa pécora : * serpentes & vólucres pennátæ :

Reges terræ , & omnes pópuli : * príncipes , & omnes júdices terræ.

Júvenes , & vírgenes : senes cum junioribus laudent nomen Dómini : * quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cælum & terram : * & exaltavit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filii Israël , pópulo appropinquanti sibi.

Salmo 149

Cantate Dómino cánticum novum : * laus ejus in Ecclésia sanctorum.

Laetetur Israël in eo , qui fecit eum : * & filii Sion exultent in rege suo.

Laudent

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano , & psaltério psallant ei. **Q**uia beneplácitum est Dómino in pôpulo suo : * & exaltabit mansuétos in salutem.

Exultabunt sancti in glória : * lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gútture eorum : * & gladij ancípites in mánibus eorum :

Ad faciéndam vindictam in natióibus , * increpatíones in pópulis :

Ad alligándos reges eorum in compéditibus : * & nóbiles eorum in mánicis ferreis.

Ut fácient in eis iudícium conscrip-tum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Salmo 150.

Laudate Dóminum in sanctis ejus : * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus : * laudate eum secundum multitúdinem magnitudinis ejus.

152 Jueves Santo, a Laudes.

Laudâte eum in sono tubæ : * laudâte eum in psaltério , & cíthara.

Laudâte eum in tympano , & choro : * laudâte eum in chordis , & órgano.

Laudâte eum in cymbalis benesonântibus : laudâte eum in cymbalis jubilationis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Aña. Ob'átus est quia ipse voluit , & peccâta nostra ipse portâvit.

No se dice Capítulo, ni Hymno.

V. Homo pacis meæ , in quo sperávi. **R.** Qui edébat panes meos , ampliâvit adversum me supplantationem.

Al Benedictus , Antifona.

Tráditor autem dedit eis signum , dicens : Quem osculátus fúero , ipse est , tenete eum.

Cantico de Zacharias. *Lucæ. 1.*

Benedictus Dóminus Deus Israël , * quia visitâvit & fecit redemptiōnem plebis suæ :

Et

Jueves Santo, a Laudes.

153

Et eréxit cornu salûtis nobis : * in domo David pueri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum , * qui à saeculo sunt , prophetarum ejus :

Salutem ex inimicis nostris , * & de manu ómnium qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * & memorári testaménti sui sancti.

Jusjurandum , quod jurâvit ad Abraham patrem nostrum , * datûrum se nobis :

Ut sine timore , de manu inimicorum nostrorum liberati , * serviâmus illi.

In sanctitate , & justitia coram ipso , * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer , Prophêta Altissimi vocaberis : * præerbis enim ante fáciem Dómini parâre vias ejus :

Ad dandam scientiam salûtis plebi ejus : * in remissiōnem peccatorum eorum :

Per víscola misericordiæ Dei nostri : * in quibus visitâvit nos óriens ex alto :

G 5

Illo-

Illuminâre his , qui inténebris & in
umbra mortis sedent : * ad dirigéndos
pedes nostros in viam pacis.

Aña. Tráditor autem dedit eis signum,
dicens : Quem osculátus fúero , ipse
est , tenête eum.

Mientras se canta el B enedictus.
apagadas y a todas las velaz que estaban
en el candelero triangular, excepta
una que a de estar en lo mas alto del ,
iranse apagando poco a poco seis ve-
las , que an de aver estado en el Altar
desde el principio ; de suerte que al
ultimo verso se apague la ultima can-
dela: y luego se apagarán todas las lam-
paras que huviere en la Iglesia. Quando
se repite la Antifona. Tráditor, se qui-
ta del candelero la vela superior , y se
esconde debaxo del Altar al lado de la
Epistola. Repetida la Antifona despuez
del B enedictus , se dice y. Christus
factus est pro nobis obédiens usque
ad mortem. La segunda noche se
añade , Mortem autem crucis. La ter-
cera

cera propter quod & Deus exaltâvit
illum , & dedit illi nomen , quod est
super omne nomen.

Y así se dice por todas las Horas
del dia.

Luego que empieça el Verso , Chri-
stus factus est, todos se hincan de ro-
dillas ; y en acabandole , se dice el P a-
tes noster. todo y paso despuez , el
M iserere mei. como arriba. 139. pero
un poco mas recio : y en acaban-
doles , sin decir Orémus , se dice esta
Coleta.

R Espice, quæsumus Dómine, su-
per hanc familiam tuam , pro
qua Dóminus noster Jesus Christus
non dubitâvit inánibus tradi nocén-
tium,& crucis subîre tormentum. Pero
se a decir pañlo el Qui tecum vivit.

Acabada de decir esta Oracion , se
haze un poco de ruydo : y luego se faca
la vela encendida , quæ estava debaxo
del Altar ; y todos se levantan en si-
lencio , y se van.

A P R I M A.

Dízese paso el Pater noster, Ave María, y Credo, y luego absolutamente se empiezan los Salmos.

Salmo 53.

Deus in nōmine tuo salvum me fac: * & in virtute tua júdica me.

Deus exaudi orationem meam: * auribus pércepe verba oris mei.

Quóniam alieni insurrexerunt adversum me, & fortes quæsierunt ánimam meam, * & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avére mala inimicis meis, * & in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi, * & confitêbor nōmini tuo Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatiōne eripuisti me: * & super inimicos meos despexit óculus meus.

Salmo

Salmo 118.

Béati immaculati in via: * qui ambulant in lege Dómini. Beáti qui scrutantur testimonia ejus: * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, * in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandasti * mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ, * ad custodiendas justificaciones tuas.

Tunc non confundar, * cum perspexo in omnibus mandatis tuis.

Confitêbor tibi in directione cordis: * in eo quod dídicti judicia justitiae tuæ.

Justificaciones tuas custódiam: * non me derelinquas usquequaque.

In quo córrigit adolescentior viam suam? * in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te: * ne repellas me à mandatis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedictus es Dómine : * doce me justificatiōnes tuas.

In lábiis meis , * pronuntiávi ómnia iudicia oris tui.

In via testimoniōrum tuōrum delectātus sum , * sicut in ómnibus divītiis.

In mandatis tuis exercēbor : * & considerābo vias tuas.

In justificatiōibus tuis meditābor : * non oblíviscar sermones tuos.

Retribue servo tuo, vivifica me : * & custódiam sermones tuos.

Revélá óculos meos : * & considerābo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas à me mandata tua.

Concupívit áнима mea desiderare justificatiōnes tuas , * in omni tempore.

Increpásti supérbos : * maledicti qui declinant à mandatis tuis.

Aufer à me opprobrium & contemptum : * quia testimónia tua exclusivi.

E tenim

Etenim sedérunt príncipes , & advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiōibus tuis.

Nam & testimónia tua meditatio mea est : * & consilium meum justificatiōnes tuæ.

Adhæsit pavimento áima mea : * vivifica me secundūm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudisti me , * doce me justificatiōnes tuas.

Viam justificatiōnum tuārum instrue me: * & exercēbor in mirabilibus tuis.

Dormitávit áima mea præ tædio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis ámove à me : * & de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi : * iudicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis Dómine : * noli me confundere.

Viam mandatōrum tuōrum cucurri,* cùm dilatásti cor meum.

Hincanse de rodillas , y se dice el
y. Chri-

V. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Se dice **paso** el P ater noster. y el Salmo, M iserere mei. 139 un poco mas recio: el qual acabado, sin decir O remus se dice la Oracion siguiente.

R Espice, quæsumus Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, & crucis subire tormentum. Se dice **paso** el. Q ui tecum.

Estos tres diaz nada se reca del Martyrologio, ni se dice P retiosa.

A T E R C I A.

Dizes **paso**, P ater noster, A ve María. y luego absolutamente se empiezan los Salmos.

Salmo.

LEgem pone mihi Dómine viam justificationum tuarum: * & exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutabor legem

legem tuam: * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatōrum tuorū: * quia ipsam volui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * & non in avaritiam.

Averte óculos meos ne videant vanitatem: * in via tua vivifica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timore tuo.

Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum: * quia judicia tua jucunda.

Ecce concupívi mandata tua: * in æquitate tua vivifica me.

Et véniat super me misericordia tua Dómine: * salutare tuum secundum elóquium tuum.

Et respondébo reprobrantibus mihi verbum: * quia sperávi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque: * quia in iudiciis tuis supersperávi.

Et

Et custódiam legem tuam semper : * in sæculum & in sæculum sæculi.
Et ambulâbam in latitúdine : * quia mandâta tua exquisivi.

Et loquêbar in testimóniis tuis in conspéctu regum : * & non confundébar.

Et meditâbar in mandátis tuis : * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandâta tua , quæ diléxi : * & exercêbar in justificatióibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo,* in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consolâta est in humilitâte mea : * quia elóquium tuum vivificâvit me.

Supérbi iniquè agébant usquequâque : * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à sæculo Dómine : * & consolâtus sum.

Defectio tenuit me : * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantá-

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ , * in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nóminalis tui Dómine : * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisivi.

Pórtio mea Dómine , * dixi custodire legem tuam.

Deprécatus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserere mei secundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * & convérsti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus : * ut custódiam mandâta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * & legem tuam non sum oblîtus.

Média nocte surgébam ad confitendum tibi , * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timénium te : * & custodiéntium mandâta tua.

M ife-

Misericórdia tua Dómine plena est terra : * justificatiōnes tuas doce me.

BOnitātem fecisti cum servo tuo Dómine , * secundūm verbum tuum.

Bonitātem , & disciplinam , & scien-tiam doce me : * quia mandatis tuis crēdidi.

Priūquam humiliārer ego delīqui : * proptereā elóquium tuum custo-dívi.

Bonus es tu : * & in bonitāte tua doce me justificatiōnes tuas.

Multiplicāta est super me iniquitas superbōrum : * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulātum est sicut lac cor eō-rum : * ego verò legem tuam medi-tatus sum.

Bonum mihi quia humiliāsti me : * ut discam justificatiōnes tuas.

Bonum mihi lex oris tui , * super mīllia auri & argénti.

Manus tuæ fecerunt me , & plasma-vérunt

vérunt me : * da mihi intelléctum , & discam mandāta tua.

Qui timent te vidébunt me , & læ-tabúntur : * quia in verba tua super-sperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua : * & in veritāte tua humiliāsti me.

Fiat misericórdia tua ut consolētur me , * secundūm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiōnes tuæ , & vivam : * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur supérbi , quia injústè iniquitātem fecerunt in me : * ego autem exercēbor in mandatis tuis.

Convertántur mihi timéntes te : * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculātum in ju-stificatiōnibus tuis , * ut non con-fundar.

Hincase de rodillas , y se dice el Verso. Christus factus est pro nobis

bis obédiens usque ad mortem. **y** pafó el P ater noster. Luego el Salmo. Mi-ferere mei. 139. un poco mas recio ; y despues , sin dezir Orémus ; la Ora-cion siguiente.

R Espice, quæsumus Dómine, su-per hanc famíliam tuam , pro qua Dóminus noster Jesu Christus non dubitávit máñibus tradi nocén-tium , & crucis subîre torméntum. pero el Qui tecum. **se** dice pafó.

A S E X T A .

Dízese pafó el Pater noster , Ave Mar a , y luego absolutamente se em-pie a de los Salmos. Salmo.

D Ef ecit in salut re tuum áima-me : * & in verbum tuum supersper vi.

Defec erunt óculi mei in elo quium tuum , * dic entes : Quando consol beris me ?

Quia factus sum sicut uter in pru na : * justific iones tuas non sum obl itus.

Q uot

Quot sunt dies servi tui : * quando f cies de persequ ntibus me jud cium ?

Narrav erunt mihi in qui fabulati nes , * sed non ut lex tua.

Omnia mand ta tua v ritas: * in qu e persecuti sunt me , adjuva me.

Paulo min s consummav runt me in terra; * ego autem non derel qui man-d ta tua.

Secund m miseric rdiam tuam viv -fica me : * & cust diam testimonia oris tui.

In a ternum D omine, * verbum tuum p r manet in c elo.

In generati nem & generati nem v ritas tua : * fund sti terram & p r manet.

Ordinati ne tua perfe rat dies : * quoni am omnia ser viant tibi.

Nisi qu d lex tua medit tio mea est : * tunc forte peri ssim in humili-tate mea.

In a ternum non obl iscar justi-ficati -

ficationes tuas : * quia in ipsis vivifi-
casti me.

Tuus sum ego , salvum me fac : *
quóniam justificáções tuas exqui-
fívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pér-
derent me : * testimónia tua intel-
léxi.

Omnis consummatiōnis vidi fi-
nem : * latum mandátum tuum
nimis.

Quómodo diléxi legem tuam
Dómine ? * tota die meditatio
mea est.

Super inimícos meos prudéntem me
fecisti mandáto tuo : * quia in æter-
num mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : *
quia testimónia tua meditatio mea
est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta
tua quæsivi.

Ab omni via mala prohíbui pedes
meos : * ut custódiam verba tua.

Ajudí-

A judíciis tuis non declinávi : * quia
tu legem posuísti mihi.

Quám dulcia fáucibus meis eloquía
tua : * super mel ori meo !

A mandátis tuis intelléxi : * proptéreà
odívi omnem viam iniquitatis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum *
& lumen sémitis meis.

Jurávi , & státui * custodire judícia
justítiae tuæ.

Humiliátus sum usquequâque Dómi-
ne : * vivífica me secundùm verbum
tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac
Dómine : * & judícia tua doce me.

Anima mea in máníbus meis
semper : * & legem tuam non sum
oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mi-
hi : * & de mandátis tuis non er-
rávi.

Hereditáte acquisivi testimónia tua
in æternum : * quia exultatio cordis
mei sunt.

H

Incli-

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum : * propter retributióñem.

JNíquos ódio hábui : * & legem tuam diléxi.

Adjútor & suscéptor meus es tu : * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me maligni : * & scrutábor mandâta Dei mei.

Súscipe me secúndùm elóquium tuum, & vivam : * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & salvus ero : * & meditábor in justificatióibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes à judíciis tuis : * quia injústa cogitatió eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccátóres terræ , * ídeo diléxi testimónia tua.

Confige timôre tuo carnes meas : * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutâre tuum : * & in elóquium justítiae tuæ.

Fac cum servo tuo secúndùm misericórdiam tuam : * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum , ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine : * dissipáverunt legem tuam.

Ideò diléxi mandâta tua , * super aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandâta tua dirigébar : * omnem viam iniquam ódio hábui.

Hincandose de rodillas , se dice el Vers. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. y pase el Pater noster. Luego el Salmo , Misérere mei Deus. 139. un poco mas recio ; y despues fin dezir Oremus , la Oracion siguiente.

Respice, quæsumus Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Iesús Christus non dubitávit manib⁹ tradi nocentium, & crucis subire tormentum. **p**ero **e**. Qui tecum vivit. **f**e dize paſo.

A N O N A.

Dízese paſo el Pater noster, **A**ve María. y luego absolutamente se empieza de los Salmos.

Salmo.

Mirabilia testimonia tua: * ídeò scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat: * & intellectum dat parvulis.

Os meum apéri, & attráxi spíritum: * quia mandata tua desiderabam.

Aspice in me, & miserere mei, * secundum judicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: * & non dominetur mei omnis injustitia.

a H

Rédi-

Rédi me à calumniis hominum: * ut custódiam mandata tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * & doce me justificaciones tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es Dómine: * & rectum judicium tuum.

Mandasti justitiam testimonia tua: * & veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus: * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer: * & servus tuus diléxit illud.

Adolescensulus sum ego, & contemptus: * justificaciones tuas non sum oblitus.

Justitia tua, justitia in æternum: * & lex tua veritas.

Tribulatio & angustia invenérunt me, * mandata tua meditatio mea est.

H 3

Aqui-

Aequitas testimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi , & vivam.

Clamávi in toto corde meo ,
exáudi me Dómine : * justifica-
tiones tuas requíram.

Clamávi ad te , salvum me fac : *
ut custódiam mandâta tua.

Prævéni in maturitâte , & clamávi : *
quia in verba tua supersperávi.

Praevenérunt óculi mei ad te dilúculo : *
ut mediârer eloquia tua.

Vocem meam audi secundùm miseri-
côrdiam tuam Dómine : * & secundùm
judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me
iniquitati : * à lege autem tua longè
facti sunt.

Propè es tu Dómine : * & omnes
viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis : *
quia in ætérnum fundasti ea.

Vide humilitâtem meam , & éripe me : *
quia legem tuam non sum oblîtus.

Júdi-

Júdica judícium meum , & rédiime
me : * propter eloquim tuum viví-
fica me.

Longè à peccatóribus salus : * quia
justificatiōnes tuas non exquisíerunt.

Misericôrdia tuæ multæ Dómine : *
secundùm judícium tuum vivífica
me.

Multi qui persequúntur me , & trí-
bulant me : * à testimóniis tuis non
declinávi.

Vidi prævaricántes , & tabescébam : *
quia eloquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandâta tua diléxi
Dómine : * in misericôrdia tua viví-
fica me.

Principiūm verbôrum tuôrum véri-
tas : * in ætérnum ómnia judícia ju-
stitiæ tuæ.

Príncipes persecuti sunt me gra-
tis : * & à verbis tuis formidâvit
cor meum.

Laetábor ego super eloquia tua : * sicut
qui invénit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, & abominatus sum: * legeim autem tuam diléxi.
Sépties in die laudem dixi tibi, * super judicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * & non est illis scándalum.

Expectabam salutare tuum Dómine: * & mandata tua diléxi.

Custodivit áнима mea testimónia tua: * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandata tua, & testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in conspéctu iuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulatio mea in conspéctu tuo: * secundùm elóquium tuum eripe me.

Eructabunt lábia mea hymnum: * cùm docúeris me justificatiōnes tuas.

Pronuntiabit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandata tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me: * quóniam mandata tua elégi.

Concupívi salutare tuum Dómine: * & lex tua meditatio mea est.

Vivet áнима mea, & laudabit te: * & judicia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis quæ pérīit: * quare servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

Hincandose de rodillas se dice el **Verso**. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. **y** **paso** el **P**ater noster. **L**uego el **Salmo**, **M**iserere. **un poco mas recio**, **y** despues, sin decir Oremus, la Ora-cion siguiente.

REspice, quæsumus Dómine, su-per hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitavit mánibus tradi nocén-tium, & crucis subîre tormentum. pero el. Qui tecum vivit & regnat. se dice **paso**.

M I S S A.

Statio ad S. Joannem in Laterano.

Introito.

Os autem gloriari opórtet
in Cruce Dómini nostri
Iesu Christi, in quo est
salus, vita, & resurréctio
nostra: per quem salváti, & liberáti
sumus. **Salmo.** Deus misereátur no-
stri, & benedícat nobis: illúminet
vultum suum super nos, & misereátur
nostrí. **N**os autem.

Dirase, Glória in excélsis. **T**luego
se tocarán las campanas, y nunca des-
pues hasta el Sabado Santo.

Gloria in excélsis Deo. **E**t in ter-
ra pax homínibus bonæ volun-
tatis. **L**audámus te, **B**enedícimus te,
Adorámus te, **G**lorificámus te. **G**rá-
tias ágimus tibi propter magnam gló-
riam tuam. **D**ómine Deus Rex cœlé-
stis: Deus Pater omnípotens, **D**ómine
Fili unigénite Iesu Christe. **D**ómi-
ne Deus, Agnus Dei, Filius Patris.

Qui

Qui tollis peccáta mundi, miserere
nobis. Qui tollis peccáta mundi, súscipe
deprecationem nostram. Qui se-
des ad dexteram Patris, miserere no-
bis. Quóniam tu solus sanctus, **T**u
solus Dóminus, **T**u solus altíssimus,
Iesu Christe, **C**um sancto Spíritu, in
glória Dei Patris. Amen. **Oracion.**

Deus à quo & Judas reátus sui
pcenam, & confessiónis suæ la-
tro præmium sumpsit: concéde nobis
tuæ propitiatiōnis effectum: ut sicut in
passiōne sua Jesus Christus Dóminus
noster divérsa utrísque intulit stipéndia
merítorum; ita nobis, ablato vetustatis
errore, resurrectionis suæ gratiā largiâ-
tur. Qui tecum vivit & regnat in uni-
tate Spíritus sancti.

Dirase sola esta Oracion.
Lectio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli
ad Corínthios. **I. Cor. II. d.**

Fratres, Conveniéntibus vobis
in unum, jam non est Domí-
nicam cœnam manducare. Unus-

quisque enim suam cœnam præsumit ad manducandum. Et alius quidem esurit: alius autem ebrius est. Numquid domos non habetis ad manducandum , & bibendum ? aut Ecclésiam Dei contémnitis , & confunditis eos , qui non habent ? Quid dicam vobis ? Laudo vos ? in hoc non laudo. Ego enim accépi à Dómino quod & trá-didi vobis , quóniam Dóminus Iesús , in qua nocte tradebátur , accépit panem , & grátias agens fregit , & dixit : Accípite & manducáte : hoc est corpus meum , quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemorationem. Similiter & cálicem , postquam cœnávit , dicens : Hic calix novum testamentum est in meo sanguine. Hoc fácite , quotiescúmque bibétis , in meam commemorationem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc , & cálicem bibétis : mortem Dómini annuntiábitis , donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit pa-nem

nem hunc , vel biberit cálicem Dómini indignè , reus erit córporis & sanguinis Dómini. Probet autem séipsum homo : & sic de pane illo edat , & de cálice bibat. Qui enim manducat , & bibit indignè , iudicium sibi manducat & bibit : non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi , & imbecíllas , & dormiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicáremus , non útique judicarémur. Dum judicámur autem , à Dño corrípimur , ut non cum hoc mundo damnémur.

Gradual. C hristus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem , mortem autem crucis. ¶ Propter quod & Deus exaltávit illum , & dedit illi nomen , quod est super omne nomen. S equentia sancti Euangélij secundum Joánnem.

Cap. 13.

A Nte diem festum Paschæ , sciens Iesús quia venit hora ejus ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem: cùm dilexísset suos , qui erant in mundo ,

in finem diléxit eos. Et cœna facta, cùm diabolus jam misisset in cor ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ: sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exivit, & ad Deum vadit: surgit à cœna, & ponit vestimenta sua: & cùm accepíset línticum, præcinxit se. Déinde mittit aquam in pelvim, & cœpit lavare pedes discipulorum, & extérgere línteo quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Iesus, & dixit ei: Quod ego fácio, tu nescis modò, scies autem póstea. Dicit ei Petrus: Non lavabis mihi pedes in æternum. Respóndit ei Iesus: Si non lávero te, non habebis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, non tantum pedes meos, sed & manus, & caput. Dicit ei Iesus: Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes.

Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum: proptéreà dixit: Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eòrum, accépit vestimenta sua. Et cùm recubuísset íterum, dixit eis: Scitis quid fecerim vobis? Vos vocáatis me Magíster, & Dómine: & bene dícitis: sum étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus, & Magíster: & vos debétis alter alterius lavare pedes. Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciátis.

Credo in unum Deum, Patrem Omnipoténtem, factorem cæli & terræ, visibilium ómnium, & invisibilium. **E**t in unum Dóminum Iesum Christum, Filium Dei unigéntum. **E**t ex Patre natum ante ómnia sœcula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. **G**énitum, non factum, consubstantiælem Patri: per quem ómnia facta sunt. **Q**ui propter nos hómines, & propter nostram

nostram salutem descendit de cælis,
(Hincanse de rodillas) Et incarnatus
 est de Spíitu sancto ex María vírgine:
 Et homo factus est. Crucifixus etiam
 pro nobis: sub Póntio Piláto passus,
 & sepultus est. Et resurréxit tértia die,
 secundum scripturas. Et ascéndit in
 cælum: sedet ad dexteram Patris. Et
 iterum venturus est cum glória, ju-
 dicare vivos & mórtuos: cuius regni
 non erit finis. Et in Spíritum san-
 ctum, Dóminum & vivificántem:
 qui ex Patre Filioque procédit. Qui
 cum Patre & Filio simul adoratur, &
 conglorificatur: qui locutus est per
 Prophétas. Et unam sanctam cathó-
 licam & Apostólicaam Ecclesiām.
 Confiteor unum baptisma in remissió-
 nem peccatórum. Et expécto resurre-
 cióñem mortuórum. Et vitam ven-
 túri sæculi. Amen.

Offertorio. D éxtera Dñi fecit virtu-
 tem, dextera Dñi exaltavit me: non mó-
 riar: sed vivam, & narrabo ópera Dñi.

Secreta.

Secreta.

I Pse tibi, quæsumus Dómine san-
 cte, Pater omnípotens, æterne
 Deus, sacrificium nostrum reddat
 accéptum, qui discípulis suis in sui
 commemorationem hoc fieri hodiéerna
 traditióne monstrávit, Jesus Christus
 Filius tuus Dóminus noster: Qui te-
 cum vivit & regnat in unitate Spíritus.

Prefacion de la S. Cruz.

V Erè dignum & justum est,
 æquum & salutare, nos tibi sem-
 per, & ubique grátias ágere: Dómine
 sancte, Pater omnípotens, æterne Deus.
 Qui salutem humáni géneris in ligno
 Crucis constituisti: ut unde mors orie-
 batur, inde vita resúrgeret: & qui
 in ligno vincébat, in ligno quoque
 vinceréatur: per Christum Dóminum
 nostrum. Per quem magestátem tuam
 laudant Angeli, adórant Dominatió-
 nes, tremunt Potestátes. Cæli, cæ-
 lorúmque virtutes, ac beata Séra-
 phim, sócia exultatióne concélebrant.

Cum

Cum quibus & nostras voces , ut ad-
mitti jubeas deprecâmur , súpplici con-
fessiōne dicéntes :

Sanctus , Sanctus , Sanctus , Dómi-
nus Deus Sábaoth. **P**leni sunt cæli &
terra glória tua , **H**osánnā in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dó-
mini , **H**osánnā in excélsis.

Infra actionem.

Communicántes , & diem sacratís-
simum celebrántes , quo Dómi-
nus noster Jesus Christus pro nobis est
tráditus : sed & memóriaem venerán-
tes , in primis gloriósæ semper vírginis
Maríæ , genitricis ejúsdem Dei & Dó-
mini nostri Jesu Christi : sed & beatô-
rum Apostolôrum ac mártirum tuô-
rum , Petri & Pauli , Andréæ , Jacóbi ,
Joánnis , Thomæ , Jacóbi , Philíippi ,
Bartholomæi , Matthæi , Simônis &
Thaddæi : Lini , Cleti , Cleméntis ,
Xysti , Cornélij , Cypriáni , Laurén-
tij , Chrysógoni , Joánnis & Pauli ,
Cosmæ & Damiáni , & ómnium
sancto-

sancctorum tuorum : quorum méritis
precibúsque concédas , ut in ómni-
bus protectionis tuæ muniâmur auxí-
lio. Per eúmdeim Christum Dómi-
num nostrum. Amen.

Sigue.

HAnc igitur oblationem servitû-
tis nostræ , sed & cunctæ famí-
liae tuæ , quam tibi offérimus ob diem ,
in qua Dóminus noster Jesus Christus
trádidit discípulis suis corporis & sán-
guinis sui mysteria celebranda , quæ-
sumus Dómine , ut placatus accí-
pias : diésque nostros in tua pace
dispónas : atque ab æterna damna-
tiōne nos éripi , & in electorum tuô-
rum jubeas grege numerári. Per eúm-
deim Christum Dóminum nostrum.
Amen.

QUAM oblationem tu Deus in
ómnibus , quæsumus , bene díctam , adscríp tam , ratam , rationabilem , acceptabilémque fáceré
dignéris : ut nobis Cor pus , &

San-

San **X** quis fiat dilectissimi Filij tui
Domi ni nostri Jesu Christi.

Qui pridiè, quām pro nostra
omniūmque salūte paterētur,
hoc est, hodiè: accēpit panem
Lo demas como en el Canon de la
Missa.

P Dizense los Agnus como otras
vezes, pero no se besa la paz: y dizen se
tambien las tres Oraciones que se sue-
len antes de la Comunion.

Oy a de consagrar el Sacerdote dos
Hostias: consumirà la una; y la
otra a de guardar para mañana, por-
que mañana no se dice ninguna
Missa. Guardará algunas formas con-
sagradas, por si a caso fueren me-
nester para algun enfermo. Consu-
mirà toda la sangre. Antes de la aboli-
cion de los dedos, pondrá la Hostia,
que se a de guardar, en otro Caliz,
que cubrirà el Diacono con la patena
ixuela, y tafetan, y la pondra en me-
dio del Altar. Luego toma la Comu-
nion,

nion, y se acaba la Missa: y el Sacer-
dote tendrà cuidado de hincanse de
rodillas siempre que passare o llegare al
medio del Altar: y quando huviere
de dezir, Dóminus vobiscum, no se
bolverà al pueblo en medio del Altar,
sino al lado del Euangilio, por no bol-
ver las espaldas al Sacramento que esta
en el Caliz: y por la misma raçon
darà tambien la bendicion desde el la-
do del Euangilio: y no da buelta
entera.

Comunion. Dóminus Jesus, post-
quam coenavit cum discipulis suis,
lavit pedes eorum: & ait illis: Scitis
quid fecerim vobis ego Dóminus &
magister? exemplum dedi vobis,
ut & vos ita faciatis.

Poscomunion.

REfecti vitilibus alimento, quæ-
sumus Dómine Deus noster:
ut, quod tempore nostræ mortalitatis
exequimur; immortalitatis tuae munere
consequamur. Per Dóminum.

Dirafe,

Dirase, *Ite missa est.* y se darà el bendicion como otras veces : leerase el Euangilio de S. Juan : y en su principio, sin hacer la señal de la cruz en el Altar , se presinarà el Sacerdote.

PEste mismo dia a de estar ya preparado el Monumento , que serà un lugar a proposito en alguna Capilla de la Iglesia, o en algun Altar : y adornase decentemente con al ombras colgaduras , o como se pudiere. Encenderanse algunas luces , y pondrase alli el Caliz que contiene la Hostia reservada , y harase desta suerte.

Acabada la Missa , enciendense los ciriales , y hazese la procession como se suele, y llevando la cruz otro Subdiacono , que se a de vestir para este efecto , el que dice la Missa , tomarà una capa blanca : estando delante del Altar ; pondrà incienso en dos incenfarios, sin dar la bendicion : y luego hincandose de rodillas incenfa con el uno tres veces al Santissimo Sacramento : y to-

man-

mando el Caliz (dàráselle el Diacono) y cubriendole con las extremidades del velo o ofertorio que tiene en sus ombros, irà debaxo del palio teniendo a su diestra al Diacono , y al Subdiacono à su siniestra : y dos Acolytos iràn incensando continuamente hasta el Monumento , donde se pondrà el Sacramento , y se guardará hasta el dia siguiente.

Mientras se haze la Procession , se irà cantando este Hymno.

PAnge lingua gloriósi
Cóporis mystérium,
Sanguinísque pretiòsi ,
Quem in mundi prétiū
Fructus ventris generósi
Rex effudit géntium.

Nobis datus , nobis natus
Ex intácta Vírgine ;
Et in mundo conversátus ,
Sparso verbi sémine ,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprīmæ nocte cœnæ,
 Recumbens cuim fratribus,
 Observáta lege plenè
 Cibis in legálibus,
 Cibum turbæ duodénæ
 Se dat suis mánibus.
Verbum caro, panem verum
 Verbo carnem éfficit:
 Fitque sanguis Christi merum,
 Et si sensus déficit:
 Ad firmándum cor sincérum
 Sola fides sufficit.
Tantum ergo Sacraméntum
 Venerémur cérnui:
 Et antiquum documéntum
 Novo cedat ritui:
 Præstet fides suppléméntum
 Sénsum deféctui.
Genítori, Genítōque
 Laus & jubilátio,
 Salus, honor, virtus quoque
 Sit & benedictio:
 Procedénti ab utrōque
 Compar sit laudátio. Amen.

En

En l'egando al Monumento, el Diacono hincado de rodillas, tomarà de mano del Sacerdote el Caliz con la Hostia consagrada, y la pondrà sobre el Altar: y inzensarala el Sacerdote de rodillas: luego la meterà en su custodia. Acabada la Procession, se empieçan en el Coro las Vísporas.

A V I S P E R A S.

Dízese paseo el Pater noster, y Ave María. y empieçanse absolutamente de la primera Antifona sin canto. Aña Cálicein salutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo.

Salmo 115.

CRÉDIDI propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

EGO dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro omnibus quæ retríbuit mihi?

CÁLICEIN salutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.

I

Vota

Vota mea Dómino reddam coram omni pôpulo ejus : * pretiôsa in conspéctu Dómini mors sanctòrum ejus.

O Dómine , quia ego servus tuus : * ego servus tuus , & filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificâbo hóstiam laudis , & nomen Dómini invocâbo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pôpuli ejus : * in átriis domus Dómini , in médio tui Jerusalém.

Aña. Cálicem salutâris accípiam , & nomen Dómini invocâbo.

Aña Cum his qui odérunt pacem , eram pacíficus , dum loquêbar illis , impugnábant me gratis.

Salmo 119.

Ad Dóminum cùm tribulârer clamávi : * & exaudívit me.

Dómine libera ánimam meam à lábiis iníquis , * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi , aut quid apponâtur tibi , * ad linguam dolósam ?

Sagít-

Sagítæ poténtis acútæ , * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi , quia incolâtus meus pro-longâtus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multùm íncola fuit áнима mea.

Cum his qui odérunt pacem , eram pacíficus : * cùm loquêbar illis , impugnábant me gratis.

Aña. Cum his qui odérunt pacem , eram pacíficus : dum loquêbar illis , impugnábant me gratis.

Aña Ab homínibus iníquis libera me Dómine.

Salmo 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venênum áspidum sub lábiis eorum.

Custodi me Dómine de manu pec-catóris : * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitáverunt supplantare gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecationis meæ.

Dómine Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Dómine à desidério meo peccatóri : * cogitáverunt contra me , ne derelíquas me , ne forte exaltentur.

Caput circúitus eorum: * labor labiorum ipsorum opériet eos.

Cadent super eos carbónes , in ignem dejícies eos , * in misériis non subsistent.

Vir linguófusus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judí-

cium

cium ínopus : * & vindictam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. Ab homínibus iníquis libera me Dómine.

Aña. Custódi me à láqueo , quem statuérunt mihi , & à scándalis operántium iniquitátem.

Salmo 140.

Dómine claimávi ad te , exáudi me : * inténde voci meæ , cùm claimávero ad te.

Dirigátur orátiō mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevatiō mánuum méarum sacrificiūm vesperítuum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * & óstium circumstantiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malitiæ , * ad excusáandas excusatíones in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitatem: * & non communicabo cum éléctis eórum.

Corrípet me justus in misericórdia, & increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérint: * sicut crassitudo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo, quem statuérunt mihi: * & à scándalis operántium iniquitatem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránsfam.

Aña. Custódi me à láqueo, quem statué-

statuérunt mihi, & à scándalis operántium iniquitatem.

Aña. Considerábam ad déxteram, & vidébam, & non erat qui cognóscret me.

Salmo 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspéctu ejus oratiōnem meam, * & tribulatiōnem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * & tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam: * & non erat qui cognóscret me.

Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pótio mea in terra vi-véntium.

Inténde ad deprecationem meam : *
quia humiliatus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me : *
quia confortati sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad
confitendum nómini tuo : * me ex-
péctant justi , donec retríbuas mihi.

Aña. Considerábam ad déxteram ,
& vidébam , & non erat qui cog-
nósiceret me.

No se a dezir Capítulo , ni Hym-
no , ni Verso en todos estos tres días.

Al Magnificat , Antifona.

Cœnántibus autem illis , accépit Jesus
panem , & benedíxit , ac fregit ; dedit-
que discípulis suis.

Cántico de N. Señora. *Lucæ 1.e*

Magnificat * áнима mea Dó-
minus :

Et exultávit spíritus meus * in Deo
salutári meo.

Quia respéxit humilitatem ancillæ
suæ : * ecce enim ex hoc beatam me
dicent omnes generatiónes.

Quia

Quia fecit mihi magna qui potens
est : * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in
progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : *
dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede , * & ex-
altávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * & dí-
vites dimísit inánes.

Suscépit Israél púerum suum , * re-
cordátus misericórdiae suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros , *
Abraham , & sémini ejus in sæcula.

Aña. Cœnántibus autem illis , accé-
pit Jesus panem , & benedíxit , ac fre-
git , deditque discípulis suis.

Hincandose de rodillas , se dice el
¶ Christus factus est pro nobis ob-
diens usque ad mortem. y paso el
Pater noster. Luego el Salmo. Mise-
rere mei Deus. 139. un poco mas
recio ; y despuez , sin dezir Oremus ,
la Oracion siguiente.

I 5

Réspice

REspice, quæsumus Dómine, su-
per hanc familiam tuam, pro
qua Dóminus noster Jesus Christus
non dubitávit mánibus tradi nocén-
tium, & crucis subîre torméntum.
pero el. Qui tecum vivit. **se** dice
paso.

El Sacerdote y ministros iran qui-
tando todo el ornato del Altar, di-
ziendo la Antifona. **D**iviserunt sibi
vestiménta mea : & super uestem
meam misérunt sortem.

Salmo 21.

Deus Deus meus, réspice in me:
quare me dereliquísti? * longè
à salûte mea verba delictòrum meò-
rum.

Deus meus clamâbo per diem, & non
exáudes : * & nocte, & non ad insi-
piéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * Laus
Israël.

In te speraverunt patres nostri: *
speraverunt, & liberásti eos.

Ad

Ad te clamavérunt, & salvi facti
sunt : * in te speraverunt, & non sunt
confúsi.

Ego autem sum vermis, & non ho-
mo : * opprobrium hominum, &
abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: *
locuti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, eripiat eum : *
salvum faciat eum, quóniam vult
eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de
ventre: * spes mea ab ubéribus matris
meæ. In te projectus sum ex útero :

De ventre matris meæ Deus meus
es tu, * ne discésseris à me :

Quóniam tribulatio próxima est : *
quóniam non est qui adjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : *
tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut
leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effusus sum : * & dispérsa
sunt ómnia ossa mea.

I 6

Factum

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea , & lingua mea adhæsit fáucibus meis : * & in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílum malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexerunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea , & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me : * ad defensiōnem meam cónspicere.

Erue à frámea Deus ánimam meam: * & de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis : * & à córnibus unicórniū humilitatēm meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in medio Ecclésiæ laudábo te.

Qui

Qui timétis Dóminum , laudáte eum : * univérsū semen Jacob glorificáte eum.

Tímeant eum omne semen Israël : * quóniam non sprevit , neque despéxit deprecationēm páuperis.

Nec avértit fáciem suam à me : * & cùm clamārem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in Ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timétiū eum.

Edent páuperes & saturabúntur : & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sacerdolum sæculi.

Reminiscéntur & converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ familiæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * & ipse dominabitur Géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

I 7

Et

Et ánima mea illi vivet: * & seímen
meum sérviet ipsi.

Annuntiabitur Dómino generatio
ventura: * & annuntiábunt cæli justi
tiam ejus pôpulo qui nascétur, quem
fecit Dóminus.

Añia. Divisérunt sibi vestiménta mea:
& super vestem meam misérunt
sortem.

Después de descpuestos los
Altares, a hora competente se hará
señal con una tabla, y irán todos al
Mandato. El Superior sobre el amito
y alba tomará una estolla y capa vio
lada, y llegando al lugar deputado,
ministrandole el Diacono (estarà el,
y el Subdiacono con dalmáticas blan
cas) pondrá incienso en el incensario,
luego el Diacono puesto en su pecho
el libro de los Euangeliós y de rodil
las, le pidirá la bendicion: recibiendo
acompañandole dos Acolitos con ci
riales encendidos, y tomando el li
bro el Subdiacono, hará la señal de
la

la cruz en el, le incensará, y cantará
el Euangilio.

Sequéntia sancti Euangélij secún
dum Joánnem. *Cap. 13.*

Ante diem festum Paschæ, sciens
Jesus quia venit hora ejus ut
tránsferat ex hoc mundo ad Patrem: cùm
dilexisset suos, qui erant in mundo, in
finem diléxit eos. Et cœna facta,
cùm diábolus jam misisset in cor ut
tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ:
sciens quia ómnia dedit ei Pater in ma
nus, & quia à Deo exîvit, & ad Deum
vadit: surgit à cœna, & ponit vesti
mēnta sua: & cùm accepisset línteum,
præcinxit se. Deinde mittit aquam in
pelvis, & cœpit lavare pedes disci
pulorum, & extérgere línteo quo erat
præcinctus. Venit ergo ad Simónem
Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómi
ne, tu mihi lavas pedes? Respóndit
Jesus, & dixit ei: Quod ego fácio, tu
nescis modò, scies autem póstea. Dicit
ei Petrus: Non lavâbis mihi pedes in
atér-

ætérnum. Respóndit ei Jesus : Si non lávero te , non habêbis partem meum. Dicit ei Simon Petrus : Dómine , non tantùm pedes meos , sed & manus , & caput. Dicit ei Jesus : Qui lotus est , non índiget nisi ut pedes lavet , sed est mundus totus. Et vos mundi estis , sed non omnes. Scíebat enim quisnam esset qui tráderet eum : proptéreà dixit : Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes còrum , & accépit vestiménta sua , cùm recubuísset iterùm , dixit eis : Scitis quid fecerim vobis ? Vos vocâtis me Magíster , & Dómine : & benè dícitis : sum étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros , Dóminus , & Magíster : & vos debétis alter altérius lavâre pedes. Exémplum enim dedi vobis , ut quemádmodum ego feci vobis , ita & vos faciâtis.

En acabando , llevarà el Subdiacono el libro abierto , y se le darà a besar al Superior : y el Diacono le incen-

incensará como es costumbre. Luego el Superior se quita la capa , el Diacono y Subdiacono le ciñen con una toalla , y así ceñido como ésta , acompañado del Diacono y Subdiacono , empieça a hacer el lavatorio. Estarán por su orden los que huvieren de ser lavados , avrà dos Clerigos o mas , que traigan fuentes con agua. Hincarase de rodillas el Superior delante de cada uno el Diacono tendrá el pie derecho , y el Subdiacono servirà la toalla : el Superior le lavará , enjugará , y besará. Y mientras tanto se irà cantando ésta Antifona. M andátum novum do vobis : ut diligátis ínvicem , sicut diléxi vos , dicit Dóminus.

Salmo. B éati i mmaculati in via , qui ámbulant in lege Dómini.

Y repitese inmediatamente la Antifona. M andátum novum do vobis : ut diligátis ínvicem , sicut diléxi vos , dicit Dóminus. Y de la misma manera

nera se iran repitiendo todas las que tuvieran Verso o Salmo. Y de todos los Salmos se dize tan solo el primer Verso.

Aña. Postquam surréxit Dóminus à cœna , misit aquam in pelvim , & cœpit lavare pedes discipulorum suorum : hoc exémplum reliquit eis.

Salmo. M agnus Dóminus , & laudabilis nimis : in civitâte Dei nostri , in monte sancto ejus.

Aña. D óminus Jesùs , postquam cœnâvit cum discípulis suis , lavit pedes eorum , & ait illis : Scitis quid fécerim vobis ego Dóminus & magíster ? Exémplum dedi vobis : ut & vos ita faciatís.

Salmo. Benedixisti Dómine terram tuam : avertísti captivitatem Jacob.

Aña. D ómine , tu mihi lavas pedes ? respóndit Jesus , & dixit ei : Si non lávero tibi pedes , non habebis partem mecum . ¶ Venit ergo ad Simónem Petrum , & dixit ei Petrus.

Y

Y repítese la Antifona. D ómine tu mihi lavas pedes ? Respóndit Jesus & dixit ei : Si non lávero tibi pedes , non habebis partem mecum . ¶ Quod ego fácio , tu nescis modò : scies autem póstea.

Repítese tercera vez la Aña. D ómine , tu mihi lavas pedes ? Respóndit Jesus , & dixit ei : Si non lávero tibi pedes , non habebis partem mecum . Si ego Dóminus & Magíster vester lavi vobis pedes : quanto magis debetis alter alterius lavare pedes ?

Salmo. A udite hæc omnes Gentes : áuribus percípite qui habitatis orbem.

Aña. I n hoc cognoscet omnes , quia discípuli mei estis , si dilectionem habueritis ad invicem . ¶ Dixit Jesus discípulis suis.

Aña. M áneant in vobis fides , spes , cháritas tria hæc : major autem horum est cháritas . ¶ Nunc autem manent fides , spes , cháritas , tria hæc : major horum est cháritas .

Aña.

Aña. Benedicta sit sancta Trinitas , atque indivisa unitas : confitebimus ei : quia fecit nobiscum misericordiam suam. **V.** Benedicamus Patrem , & Filium , cum sancto Spíritu.

Salmo. Quam dilecta tabernacula tua , Dómine virtutum ! concupisces & deficit anima mea in atria Dómini.

Aña. Ubi caritas & amor , Deus ibi est. **V.** Congregavit nos in unum Christi amor. **V.** Exultemus , & in ipso jucundemur. **V.** Timeamus , & amemus Deum vivum. **V.** Et ex corde diligamus nos sincero.

Y repitese la Aña. Ubi caritas & amor , Deus ibi est. **V.** Simul ergo cum in unum congregamur. **V.** Ne nos mente dividamur , caveamus. **V.** Cessent júrgia maligna , cessent lites. **V.** Et in medio nostri sit Christus Deus.

Y repitese la Aña. Ubi caritas & amor , Deus ibi est. **V.** Simul quoque cum beatis videamus. **V.** Glorianter vultum tuum , Christe Deus. **V.** Gaudium ,

dium , quod est immensum , atque probum. **V.** Saecula per infinita saeculorum. Amen.

Despues del lavatorio , al Superior (digo el que lavo los pies a los demás) se lava con agua manos y deseca con una toalla. Luego se buelve al lugar donde antes estaba , y bolviendo a tomar la capa , descubierta la cabeza , dize : Pater noster. **Paso V.** Et ne nos inducas in temptationem. **R.** Sed libera nos à malo. **V.** Tu mandasti mandata tua , Dómine. **R.** Custodiri nimis. **V.** Tu lavasti pedes discipulorum tuorum. **R.** Opera manuum tuarum ne despicias. **V.** Dómine exaudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te veniat. **V.** Dóminus vobis- cum. **R.** Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Oracion.

A Désto , Dómine quæsumus , officio servitutis nostræ : & quia tu discipulis tuis pedes lavare dignatus es , ne despicias opera manuum tuarum , quæ

quæ nobis retinénda mandásti : ut sicut híc nobis , & à nobis exteriôra abluúntur inquinaménta : sic à te ómnium nostrum interiôra lavéntur peccâta. Quod ipse præstare dignérис , qui vivis & regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Rx. Amen.

A C O M P L E T A S.

No se dice, Jube domne, ni la Lección que otras veces ; sino , dicha la Confession y Absolucion, se empiezan con el

Salmo 4.

Cum invocarem , exaudiuit me Deus justitiae meæ : * in tribulatione dilatásti mihi.

Miserere mei , * & exaudi orationem meam.

Filiij hominum usquequò gravi corde ? * ut quid diligitis vanitatem , & queritis mendacium ?

Et scitote quóniam mirificavit Dominus sanctum suum : * Dominus exaudiens me , cùm clamávero ad eum.

Irascimini , & nolite peccare : * quæ díci-

dícitis in cordibus vestris , in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiae , & sperate in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti , vini , & ólei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam , & requiescam ;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe : * constituisti me.

Salmo 30.

In te Dómine sperávi , non confundar in æternum : * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam , * accélera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem : & in domum refugij , * ut salvum me fáciás.

Quóniam fortitudo mea , & refugium

gium meum es tu : * & propter nomen
tuum deduces me , & enutries me.
Edúces me de láqueo hoc , quem
abscondérunt mihi : * quóniam tu es
protector meus.

In manus tuas comméndo spíritum
meum : * rede místi me Dómine Deus
veritatis. **Salmo 90.**

Qui hábitat in adjutorio Altíssi-
mi , * in protectione Dei celi
commorabitur.

Dicit Dómino: Suscéptor meus es tu ,
& refúgium meum : * Deus meus
sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo
venántium , * & à verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi : * &
sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : *
non timébis à timore nocturno ,
Asagítta volánte in die , à negócio
perambulánte in ténebris : * ab incúr-
su , & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille , & decem
millia

míllia à dextris tuis : * ad te autem
non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerá-
bis : * & retributiōne peccatórum
vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : *
altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accèdet ad te malum : * & fla-
gellum non appropinquábit taberná-
culo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de-
te : * ut custódiant te in ómnibus
viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte
offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basiliscum ambu-
labis : * & conculcabis leónem &
dracónem.

Quóniam in me sperávit , liberábo
eum : * prótegam eum , quóniam
cognovit nomen meum.

Clamábit ad me , & ego exáudiam
eum : * cum ipso sum in tribulatiōne
eripiam eum , & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replebo eum : *
& osténdam illi salutare meum. non

Salmo 133.

Ecce nunc benedícite Dómi-
num , * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini , * in
átriis domus Dei nostri.

In noctibus extóllite manus ve-
stras in sancta , * & benedícite Dó-
minum.

Benedícat te Dóminus ex Sion , *
qui fecit cælum & terram.

Cantico de Simeon. *Luc. 2.*

Nunc dimítis servum tuum
Dómine , * secundùm verbum
tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei : * salutare
tuum.

Quod parásti * ante fáciem ómnium
populórum ;

Lumen ad revelatiōnem Géntium , *
& glóriam plebis tuæ Israël.

Luego hincandose de rodillas
se dice el Verso. Christus factus est

pro

pro nobis obédiens usque ad mortem.

Yluego se dice paſo el Pater noster
despues el Salmo , Miserere 139.
un poco mas recio : el qual acabado ,
sin Oremus se dice la Oracion si-
guiente.

REspice, quæſumus Dómine, ſu-
per hanc famíliam tuam , pro
qua Dóminus noster Jesus Christus
non dubitávit mánibus tradi nocén-
tium , & crucis ſubîre tormentum.
pero el Qui tecum vivit & regnat.
se dice paſo.

Así se acaban todas las Horas estos
tres días : hasta las Vísporas del Sa-
bado Santo.

V I E R N E S
de la Semana Santa.

A M A Y T I N E S.
Primer Noturno , Antifona.

Aſtiterunt Reges terræ , & prínci-
pes conveñerunt in unum, advé-
rſus Dóminum , & advérsus Chri-
ſtum ejus.

K 2

Salmo.

Salmo 2.

Uare fremuerunt Genies, * & populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terrae, & principes convenerunt in unum * aduersus Dominum, & aduersus Christum ejus;

Dirumpamus vincula eorum; * & projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, irridabit eos: * & Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu: ego hodierni genui te.

Postula a me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.

Salmo 21.

Et nunc reges intelligite: * eruditimi qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * & exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, * & pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Ana. Astiterunt reges terrae, & principes convenerunt in unum, aduersus Dominum, & aduersus Christum ejus.

Ana. Diviserunt sibi vestimenta mea: & super vestem meam miserunt sortem:

Salmo 21.

Deus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: * & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israël.

Et

K 3

Irr

In te speravérunt patres nostri: *
speravérunt, & liberásti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti
sunt: * in te speravérunt, & non sunt
confúsi.

Ego autem sum vermis, & non ho-
mo: * opprobrium hóminum, &
abjectio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: *
locuti sunt lábiis, & móverunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: *
salvum fáciat eum, quóniam vult
eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de
ventre: * spes mea ab ubéribus matris
meæ. In te projectus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus
es tu, * ne discésseris à me:

Quóniam tribulatio próxima est: *
quóniam non est qui adjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: *
tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut
leo rápiens & rúgiens.

Sicut

Sicut aqua effúsus sum: * & dispérsa
sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera
liquefscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, &
lingua mea adhæsit fáucibus meis: *
& in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes
multi: * concílium malignántium
obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes
meos: * dinumeravérunt ómnia ossa
mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexé-
runt me: * divisérunt sibi vestiménta
mea, & super vestem meam misé-
runt sorteum.

Tu autem Dómine ne elongáveris
auxílium tuum à me: * ad defensiō-
nem meam cónspicie.

Erue à frámea Deus ánimat meam: *
& de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leonis: * & à córni-
bus unicórniū humilitatē meam.

K 4

Nar-

Narrâbo nomen tuum frâtribus meis: *
in medio Ecclésiae laudâbo te.

Qui timêtis Dóminum, laudâte
eum: * univérsum semen Jacob glo-
rificâte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: *
quóniam non sprevit, neque despéxit
deprecationem páuperis.

Nec avértit fáciem suam à me: * &
cùm clamârem ad eum, exaudîvit
me.

Apus te laus mea in Ecclésia magna: *
vota mea reddam in conspéctu ti-
mémentium eum.

Edent páuperes & saturabúntur: &
laudábunt Dóminum qui requírunt
eum: * vivent corda còrum in sâcu-
lum sâculi.

Reminiscéntur & converténtur ad
Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus *
univérsæ familiæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: *
& ipse dominabitur Géntium.

Manducavérunt & adoravérunt om-
nes pingues terræ: * in conspéctu ejus
cadent omnes qui descéndunt in ter-
ram.

Et ánima mea illi vivet: * & semen
meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio
ventûra: * & annuntiábunt cæli justi-
tiam ejus pôpulo qui nascétur, quem
fecit Dóminus.

Aña. Divisérunt sibi vestiménta mea: *
& super vestem meam misérunt
fortem.

Aña. Insurrexérunt in me testes iní-
qui, & mentita est iniquitas sibi.

Salmo 26.

DOminus illuminatio mea, &
salus mea, * quem timêbo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, *
à quo trepidâbo?

Dum apprópiant super me nocén-
tes, * ut edant carnes meas:

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi
infirmati sunt, & cecidérunt.

Si consistant aduersum me castra, *
non timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me praelium, *
in hoc ego sperabo.

Unusnam peticij a Domo, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae.

Ut videam voluptatem Domini, * & visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo : * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me : * & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, & immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferacionis : * cantabo, & psalmum dicam Domino.

Exaudi Domine vocem meam, qua claimavi ad te: * miserere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea : * faciem tuam Domine requiram.

Ne

Ne avertas faciem tuam a me : * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus & mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via tua : * & dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me : * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age : * & confortetur cor tuum, & sustine Domum.

Ania. Insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.

V. Diviserunt sibi vestimenta mea

P. Et super vestem meam miserunt fortem. Pater noster. **palo.**

K 6

De

De Lamentatiōne Jeremīæ
Prophétæ.

Lecion i. Cap. 2. c Heth.

COgitāvit Dóminus dissipâre murum filiæ Sion : teténdit fúniculum suum , & non avértilt manum suam à perditione ; luxítque antemurâle , & murus páriter dissipâtus est.

Teth. Defixæ sunt in terra portæ ejus: pérdidit, & contrâvit vectes ejus: regem ejus & príncipes ejus in Géntibus : non est lex , & prophétæ ejus non invenérunt visiōnem à Dómino.

Jod. Sedérunt in terra , conticuérunt fenes filiæ Sion : conspersérunt cínere cápita sua , accincti sunt ciliciis : abjecerunt in terram cápita sua vírgines Jerúusalem.

Gaph. Defecérunt præ lácrymis éculi mei, conturbâta sunt víscera mea : effusum est in terra jecur meum super con-tritiōne filiæ pôpuli mei, cùm deficeret párvulus & lactens in platéis oppidi.

Jerú-

Jerúalem , Jerúalem , convértere ad Dóminum Deum tuum.

Red. Omnes amíci mei dereliquerunt me , & prævaluérunt insidiántes mihi: trádidit me quem diligebam : * Et terribilibus óculis plaga crudeli percutientes , acéto potábant me. **y.** Inter iníquos projecérunt me , & non pepercérunt ánimæ meæ. Et terribilibus.

Lecion ii. Lamed.

MAttribus suis dixerunt : Ubi est triticum & vinum ? cùm deficerent quasi vulneráti in platéis civitatis ; cùm exhalárent áimas suas in sinu matrum suârum.

Mein. Cui comparábo te ? vel cui assimilábo te, filia Jerúalem? cui exæquabo te, & consolábor te , virgo filia Sion? magna est enim velut mare con-tritio tua : quis medébitur tui ?

Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falsa & stulta , nec aperiébant iniquitatem tuam , ut te ad pœnitentiam provocá-

K. 7

rent :

rent: vidérunt autem tibi assumptiōnes falsas, & ejectiones.

Samech. Plauserunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, & movérunt caput suum super filiam Jerúsalem: Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti décoris, gáudium univérsæ terræ? **J**erúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit: latro de cruce clamabat, dicens: Meménto mei Dómine dum vénneris in regnum tuum. ¶ Petræ scissæ sunt, & monuménta apérta sunt, & multa cónpora sanctórum, qui dormierant, surrexerunt. Et omnis terra.

Lección iii. Cap. 3. **A** leph.

E Go vir videns paupertatē meam in virga indignationis ejus. **A** leph. Me minâvit, & addúxit in ténebras, & non in lucem.

A leph. Tantum in me vertit, & convertit manum suam tota die.

B eth.

B eth. Vetústam fecit pellem meam, & carnem meam, contrívit offa mea.

B eth. Ædificávit in gyro meo, & circúmdedidit me felle, & labôre.

B eth. In tenebrósis collocávit me, quasi inórtuos sempitérnos.

G himel. Circumædificávit adversum me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

G himel. Sed & cùm clamávero, & rogávero, exclúsit oratiōnem meam.

G himel. Conclúsit vias meas lapídi- bus quadris, sémitas meas subvértilt.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R Vínea mea elécta, ego te plantávi:

* Quómodò convérſa es in amaritú- dinem, ut me crucifigeres, & Baráb- bam dimitteres? ¶ Sepívi te, & lápi- des elégi ex te, & ædificávi turrim. Quómodò. Vínea mea.

Segundo Noturno, Antifona.

Vim faciébant qui quarebant áni- mam meam.

Salmo

Salmo 37.

Domine ne in furore tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagítæ tuæ infixæ sunt mihi : * & confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à facie iræ tuæ : * non est pax ossibus meis à facie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Putruerunt , & corruptæ sunt cicatrices meæ , * à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum , & curvátus sum usque in finem : * tota die contristatus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum , & humiliátus sum nimis : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Domine, ante te omne desidérium meum: *

meum : * & gémitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * & lumen oculórum meórum , & ipsum non est mecum.

Amici mei , & próximi mei : * ad vérstum me appropinquáverunt , & stetérunt.

Et qui juxta me erant , de longe stetérunt: * & vim faciébant qui quarebant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi , locuti sunt vanitátes : * & dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens : * & non habens in ore suo redargutiōnes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exaudiés me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequando supergáudeant mihi inimíci mei : * & dum comovén-

movéntur pedes mei , super me magna locútī sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimici autem mei vivunt , & confirmáti sunt super me : * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis , detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelíquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris à me.

Inténde in adjutórium meum , * Dómine Deus salútis meæ.

Aña. Vim faciébant , qui quærébant ánimam meam.

Aña. Confundántur & revereántur , qui quærunt ánimam meam , ut auferant eam.

Salmo 39.

Expéctans expectávi Dómini num , * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * & edúxit me de lacu misériæ , & de luto fæcis.

Et stáuit super petram pedes meos : * & diréxit gressus meos.

Et immisit in os meum cánticum novum , * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi & timébunt : * & sperábunt in Dómino.

Béatus vir , cuius est nomen Dómini spes ejus : * & non respéxit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabilia tua : * & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiávi , & locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium & oblationem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum & pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: * Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

A nhuntiavi justitiam tuam in Ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibebo: Dómine tu scisti.

J ustitiam tuam non abscondi in corde meo: * veritatem tuam & salutare tuum dixi.

N on abscondi misericordiam tuam, & veritatem tuam, * à concilio multo.

T u autem Dómine ne longè fáciás miseratiónes tuas à me: * misericordia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Q uóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendéreunt me iniquitates meae, & non pótui ut vidérem.

M ultiplicatæ sunt super capillos cárpatos mei: * & cor meum dereliquit me.

Com-

C ompláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine ad adjuvandum me respice.

C onfundántur & revercántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

C onvertántur retrósum, & revercántur * qui volunt mihi mala.

F erant confestim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

E xultent & lætentur super te omnes quærentes te: * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui diligunt salutare tuum.

E go autem mendicus sum, & pauper: * Dóminus solícitus est mei.

A djutor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

A ña. C onfundántur & revercántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

A ntifona. Alieni insurrexérunt in me, & fortes quæsíerunt ánimam meam.

Salmo 33.

Deus in nōmine tuo salvum me fac: * & in virtute tua jūdica me. Deus exaudi orationem meam: * aribus pērcipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, & fortes quāsiérunt ánimam meam, * & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérite mala inimicis meis: * & in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi, * & confitēbor nōmini tuo Dómine, quóniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatiōne eripuisti me: * & super inimicos meos despexit óculus meus.

Ana. Alieni insurrexerunt in me, & fortes quāsiérunt ánimam meam.

N. Insurrexerunt in me testes iníqui.

R. Et mentita est iniquitas sibi. Pater noster. psal.

Ex

Ex Tractátu sancti Augustíni Episcopi super Psalmos.

In Psalm. 63. ad versum 2. Lección iiiij

Protexisti me Deus à convéntu malignántium, à multitúdine operántium iniquitatem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi mártires tália passi sunt; sed nihil sic elucet quómodò Caput mártirum: ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protectus est à multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso filio, & hómine, quem gerébat: quia filius hóminis est, & Filius Dei est. Filius Dei, propter formam Dei: Filius hóminis, propter formam servi, habens in potestate pónere ánimam suam, & recipere eam. Quid ei potuérunt fáceré inimici? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári mártires verbo, nisi firmaret exémplo.

Be. Tam-

R. Tamquam ad latrōnem existis cum glādiis & fūstibus comprehendere me:

* Quotidiē apud vos eram in templo docens, & non me tenuistis: & ecce flagellātum dūcitis ad crucifigēndum.

V. Cūinque injecſſent manus in Jeſum, & tenuiſſent eum, dixit ad eos. Quotidiē.

Lección v.

Nostis qui convéntus erat malignātium Iudeōrum, & quæ multitudō erat operántium iniquitatem. Quam iniquitatem? Quia voluerunt occidere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occidere: Pérultil omnes infirmos eōrum, curávit omnes lánguidos eōrum, prædicāvit regnum cælōrum, non tacuit vītia eōrum: ut ipsa pótius eis displicerent, non médicus, à quo sanabántur. His émnibus curatiōnibus ejus ingrati, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum

dicūm, qui vénérat curāre eos, exco- gitavérunt consilium perdéndi eum: tamquam ibi voléntes probâre, utrū verè homo sit qui mori possit, an áliquid super hómines sit, & mori se non permittat. Verbum ipsōrum agnoscimus in Sapiéntia Salomōnis: Morte turpíssima, ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermóníbus illiū. Si enim verè Fílius Dei est, liberet eum.

R. Ténebræ factæ sunt, dum crucifixiſſent Jesum Judæi: & circa horam nonam exclamâvit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid me dereliquisti? * Et inclinato cárpite emisit spíritum. **V.** Exclámans Jesus voce magna, ait: Pater, in manus tuas com-méndo spíritum meum. Et inclinato.

Lección vij.

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judæi; Non occídimus Christum. Etenim

propterea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi à morte ejus videréntur immunes. Nam cùm dixisset eis Pilátus, Vos eum occídite : respondérunt, Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitatem facinoris sui in júdicem hóminem refundere volébant : sed numquid Deum júdiceim fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso, quod fecit, aliquántum párticeps fuit : sed in comparatiōne illorum multò ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eorum mánibus liberāret : nam propterea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eorum furóri satisfácere volens : ut vel sic jam mitéscerent, & desinerent velle occídere, cùm flagellátum vidérent. Fecit & hoc. At ubi perseveravérunt, nos tis illum lavísse manus, & dixisse, quod ipse non fecisset, mundum se esse à morte illius. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus : illi

innoc-

innocéntes, qui coëgérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum sententiam, & iussit eum crucifigi, & quasi ipse occidit : & vos, ô Judæi, occidistis. Unde occidistis? Gládio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percussistis, nisi quando clamástis: Crucifige, crucifige?

R Animam meam diléctam trádidi in manus iniquórum, & facta est mihi heréditas mea sicut leo in silva: dedit contra me voces adversárius, dicens: Congregámini, & properáte ad devorándum illum: posuérunt me in déserto solitúdinis, & luxit super me omnis terra; * Quia non est in-véntus qui me agnósiceret, & fáceret benè. ¶ Insurrexérunt in me viri absque misericórdia, & non peper-cerunt ánimæ meæ. Quia non est.

A nimam meam.

Tercer Noturno, Antifona.
Ab insurgéntibus in me libera me Dñe,
quia occupavérunt ánimam meam.

Salmo 58.

Eripe me de inimícis meis Deus meus : * & ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitatem : * & de viris sanguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iniquitas mea , neque peccatum meum Dómine : * sine iniquitate cucurri , & diréxi.

Exúrge in occúrsu meum, & vide: * & tu Dómine Deus virtútum , Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes Gentes : * non misereárvis ómnibus , qui operántur iniquitatem.

Converténtur ad vésperam: & famem patiéntur ut canes , * & circuíbunt civitatem.

Ecce loquéntur in ore suo , & gládius in lábiis eorum : * quóniam quis audívit ?

Et

Et tu Dómine deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam , quia Deus fuscéptor meus es : * Deus meus misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimicos meos , ne occídas eos : * nequando oblíviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtûte tua : * & depône eos protéctor meus Dómine :

Delictum oris eorum , sermōnem labiorum ipsorum : * & comprehéndantur in supérbia sua.

Et de execratōne & mendacio annuntiabúntur in consummatōne : * in ira consummatōnis , & non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob , * & finium terræ.

Converténtur ad vésperam, & famem patiéntur ut canes : * & circuíbunt civitatem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si verò non fuerint saturati , & murmurábunt.

L 3

Ego

Ego autem cantabo fortitudinem tuam : * & exultabo mane misericordiam tuam.

Quia factus es fuscceptor meus , * & refugium meum , in die tribulationis meae.

Adjutor meus tibi psallam , quia Deus fuscceptor meus es : * Deus meus misericordia mea.

Aña. Ab insurgentibus in me libera me Domine , quia occupaverunt animam meam.

Aña. Longe fecisti notos meos a me : traditus sum , & non egrediabar.

Salmo 87.

Domine Deus salutis meae : * in die clamavi , & nocte corram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repleta est malis anima mea : * & vita mea inferno approxinavat.

Et stimâ-

Aetimatus sum cum descendenteribus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutorio , inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris , quorum non es memor amplius : * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebris , & in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum , & non egrediabar : * oculi mei languerunt praे inopia.

Clamavi ad te Domine tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt , & confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam , * & veritatem tuam in perditione ?

enit

Numquid cognoscéntur in ténebris
mirabília tua , * & justítia tua in ter-
ra obliviōnis ?

Et ego ad te Dómine clamávi : * &
mane oratio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiō-
nem meam : * avértis fáciem tuam
à me ?

Pauper sum ego , & in labóribus à
juventute mea : * exaltátus autem ,
humiliátus sum & conturbátus .

In me transférunt iræ tuæ : * & ter-
róres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua-
tora die : * circumdedérunt me si-
mul .

Elongásti à me amícum & próxi-
mum : * & notos meos à miséria .

Aña. Longè fecísti notos meos à
me : tráditus sum , & non egre-
diébar .

Aña. Captábunt in ániam justi ,
& sanguinem innocéntem condem-
nábunt .

Deus ultiōnum Dóminus ; * Deus
ultiōnum liberè egit .

Exaltare qui júdicas terram : * redde
retributiōnem supérbis .

Usquequò peccatóres Dómine , * úf-
quequò peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur , & loquéntur iniquitā-
tem : * loquéntur omnes , qui ope-
rántur injustitiā ?

Pópulum tuum Dómine humiliavé-
runt : * & hereditatē tuam vexá-
vérunt .

Víduam & ádvenam interfecérunt : *
& pupíllos occidérunt .

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus , *
nec intellíger Deus Jacob .

Intellígite insipiéntes in pôpulo : *
& stulti aliquando sápite .

Qui plantávit aurem , non áudiet : *
aut qui finxit óculum , non confi-
derat ?

Qui córripit gentes , non árguet : *
qui docet hóminem scíentiam ?

Dóminus scit cogitationes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris Dómine: * & de lege tua docueris eum.

Ut mítiges ei à diébus malis: * donec fodiatur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * & hereditatem suam non derelíquet.

Quoadúsque justitia convertatur in judicium: * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulò minus habitasset in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericordia tua Dómine adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: * consolaciones tuæ létificavérunt ániam meam.

Num-

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: * qui fingis laborem in præcepto?

Captábunt in ániam justi: * & sanguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dñs in refúgium: * & Deus meus in adjutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum: & in malitia eorum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Aña. Captábunt in ániam justi, & sanguinem innocentem condemnábunt. ¶ Locuti sunt adversum me lingua dolosa. Et sermónibus ódij circumdedérunt me, & expugnavérunt me gratis. Pater noster. paſo.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli
ad Hebræos.

Lecion vii. Cap. 4. c. 5.

Festinémus íngredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis incidat incredulitatis exémplum.

Vivus est enim sermo Dei, & efficax, & penetrabili or omni gladio anícipiti: & pertíngens usque ad divisionem án-

mæ ac spíritus, compâgum quoque ac medullârum, & discrêtor cogitatiônum & intentionum cordis. Et non est ulla creatûra invisibilis in conspécitu ejus: ómnia autem nuda & apérta sunt oculis ejus, ad quem nobis sermo. Hábentes ergo Pontíficem magnum, qui penetrâvit cælos: Jesum Fílium Dei: teneámus confessiônem. Non enim habêmus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitatibus nostris: tentatum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

R. Tradidérunt me in manus impiorum, & inter iníquos projecérunt me, & non pepercérunt ánimæ meæ: congregati sunt advérsùm me fortes: * Et sicut gigântes stetérunt contra me. **V.** Alieni insurrexérunt advérsùm me, & fortes quæfíerunt ánimam meam. Et sicut.

Lecion viij.

A Deâmus ergo cum fidúcia ad thronum gratiæ: ut misericordiam consequâmur, & gratiam invenâmus

nîamus in auxílio opportuno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constituitur in iis quæ sunt ad Deum, ut offereat dona & sacrificia pro peccátis: qui condolêre possit iis qui ignórant & errant: quóniam & ipse circúmdatus est infirmitate: & proptéreà debet, quemádmodum pro populo: ita etiam & pro semetípsò offerre pro peccátis.

R. Jesum trádidit ímpius summis príncipibus Sacerdôtum, & Senióribus populi: * Petrus autem sequebâtur eum à longè, ut vidêret finem.

V. Adduxérunt autem eum ad Cáipham príncipem Sacerdôtum, ubi Scribæ & Pharisæi convénérant. Petrus autem.

Lecion ix.

N Ec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocâtur à Deo, tamquam Aaron. Sic & Christus non semetípsum clarificâvit ut Póntifex fieret;

fieret: sed qui locutus est ad eum, Filius meus es tu, ego hodiè genui te, Quemádimodum & in alio loco dicit, Tu es Sacérdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.1 Qui in diébus carnis suæ preces supplicatio-nesque ad eum, qui possit illum salvum facere à morte, cum clamore valido & lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, dídicit ex iis quæ passus est, obedientiam, & consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ, appellatus à Deo Pónifex juxta ordinem Melchise-dech.

R. Caligavérunt oculi mei à fletu meo: quia elongatus est à me, qui consolabatur me. Videte omnes populi, * Si est dolor similis sicut dolor meus. *. O vos omnes qui transitis per viam, attendite & videte. Si est dolor. **C**aligavérunt.

A

A L A U D E S,
Antifona.

PRóprio filio suo non pepérct Deus, sed pro nobis omnibus trádidit illum. **S**almo. Misericórdia mei Deus. 139.

Aña. Anxiatus est super me spíritus meus, in me turbatum est cor meum.

Salmo 142.

Domine exaudi orationem meam, auribus percipe observationem meam in veritate tua: * exaudi me in tua justitia.

Et non intres in judicium cum servo tuo: * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam: * humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos saeculi: * & anxiatus est super me spíritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui diérum antiquorum, meditá-

ditatus sum in omnibus operibus
tuis: * in factis manuum tuarum
meditabar.

Exaudi manus meas ad te: * anima
mea sicut terra sine aqua tibi:

Velociter exaudi me Domine: * de-
fecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam a me: * &
similis ero descendenteribus in lacum.

Audita fac mihi mane misericordiam
tuam: * quia in te speravi.

Notam fac mihi viam, in qua am-
bulem: * quia ad te levavi animam
meam.

Eripe me de inimicis meis Domine,
ad te confugi: * doce me facere volun-
tatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me
in terram rectam: * propter nomen
tuum Domine vivificabis me in ex-
quitate tua.

Educes de tribulacione animam
meam: * & in misericordia tua
dispersedes inimicos meos.

Et

Et perdes omnes qui tribulant animam meam: * quoniam ego servus tuus sum.

Ana. Anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Ana. Ait latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Memento mei Domine, dum veneris in regnum tuum.

Salmo. Deus, Deus meus. 144.

Ana. Cum conturbata fuerit anima mea Domine, misericordiae memor eris.

Cantico de Habacuc.

Cap. 3.

Domine audivi auditio nem
tuam, * & timui.

Domine opus tuum * in medio annorum vivifica illud.

In medio annorum notum ficies: *
cum iratus fueris, misericordiae recordaberis.

Deus ab Austro veniet, * & sanctus de monte Pharan:

O pe-

258 Viernes Santo, a Laudes.

O péruit cælos glória ejus : * & laudis ejus plena est terra.

S plendor ejus ut lux erit : * córnua in mánibus ejus.

I bi abscondita est fortitudo ejus : * ante fáciem ejus ibit mors.

E t egrediétur diabolus ante pedes ejus. * Stetit , & mensus est terram.

A spéxit , & dissólvit Gentes : * & contriti sunt montes sæculi.

I ncurvati sunt colles mundi : * ab itinéribus æternitatis ejus.

P ro iniquitate vidi tentória Æthiopias: * turbabuntur pelles terræ Mådian.

N umquid in flumínibus iratus es Dómine ? * aut in flumínibus furor tuus vel in mari indignatio tua ?

Q ui ascéndes super equos tuos : * & quadrigæ tuæ salvatio.

S úscitans suscitabis arcum tuum : * juramenta trübibus , quæ locutus es :

F luvios scindes terræ : vidérunt te , & doluerunt montes , * gurges aquarum tránsiit.

D edit

Viernes Santo, a Laudes.

D edit abyssus vocem suam : * altitudo manus suas levavit.

S ol & luna stetérunt in habitáculo suo: * in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

I n frémitu conculcabis terram : * & in furore obstupeficies Gentes.

E gréssus es in salutem populi tui, * in salutem cum Christo tuo.

P ercussisti caput de domo ímpij : * denudasti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus , cápiti bellatorum ejus, * venientibus ut turbo ad dispergendum me.

E xultatio eorum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscondito.

V iam fecisti in mari equis tuis , * in luto aquarum multarum.

A udívi , & conturbatus est venter meus : * à voce contremuerunt lábia mea.

I ngrediáatur putredo in óssibus meis, * & subter me scáteat.

U t

Ut requiéscam in die tribulatiōnis : *
ut ascéndam ad pópulum accínguum
nostrum.

Ficus enim non florēbit : * & non
erit germen in víneis.

Mentiētur opus olívæ : * & arva non
áfferent cibum.

Abscindētur de ovíli pecus : * & non
erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudēbo? *
& exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitudo mea , * &
ponet pedes meos quasi cervòrum.

Et super excélsa mea deducet me
victor * in psalmis canétem.

Aña. Cùm conturbâta fúerit ánima
mea Dómine,misericordia memor eris.

Aña. Meménto mei Dómine , dum
véneris in regnum tuum. **Salmo. L**au-
dáte Dóminum de cælis. 149. ¶. Col-
locávit me in obscuris. ¶. Sicut mó-
tuos sæculi.

Al Benedictus, Antifona.

Posuérunt super caput ejus causam
ipsius

ipsius scriptam : Jesus Nazarénus, Rex
Judæórum.

Hincandose de rodillas se dice
¶ Christus factus est pro nobis obé-
diens usque ad mortem ; mortem au-
tem crucis. **y paso el Pater noster.** **Lue-**
go el Salmo, Miserere. 139. un poco
mas recio : el qual acabado , sin Oremus se dice la Oracion siguiente.

REspice , quæsumus Dómine, su-
per hanc familiam tuam , pro
qua Dóminus noster Jesus Christus
non dubitávit manib[us] tradi nocén-
tium , & crucis subire torméntum.
pero el Qui tecum vivit. **se dice paso.**

A Prima , Tercia , Sexta y Nona,
como arriba al Jueves Santo, a fol. 156.
pero al fin del Verso : Christus factus
est pro nobis obediens usque ad mor-
tem. **se añade** mortem autem crucis.

Statio ad S. Crucem in Jerusalem.

ACabada la Nona , el Sacerdote
y ministros , con ornamentos
negros sin ciriales ni incienso , vie-
nen

nen al Altar: y postrandose delante del un rato, hazen una oracion. Mientras tanto , los Acolitos ponen una toalla sobre el Altar. El Sacerdote con sus ministros, hecha la oracion, sube al Altar, y besa en medio. Luego el que uviere de leer la Profecia , viene a lado de la Epistola, y la enpieça sin titulo alguno: leer à la tambien el Sacerdote en voz baja, quedandose en el Altar al lado de la Epistola.

Osee 6.

Æc dicit Dóminus: In tribulatiōne sua manē consūrgent ad me: Venite, & revertāmur ad Dóminum: quia ipse cœpit , & sanâbit nos , percutiet, & curâbit nos. Vivificâbit nos post duos dies : in die tértia suscitâbit nos , & vivêmus in conspéctu ejus. Sciêmus , sequeinürque , ut cognoscâmus Dóminum , quasi diluculum præparatus est egréflus ejus , & véniet quasi imber nobis temporâneus , & serótinus terræ. Quid fâciām

ciam tibi Ephraïm ? Quid fâciām tibi Jûda ? Misericôrdia vestra quasi nubes matutîna , & quasi ros manè pertrânsiens. Propter hoc dolávi in Prophétis & occidi eos in verbis oris mei : & judícia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericôrdiam vólui , & non sacrificium, & scîentiam Dei plus quam holocáusta.

Tracto. D ómine , audívi audítum tuum , & tímui : considerávi ópera tua , & expávi. ¶ In médio duôrum animálium innotescér̄is : dum appropinquáverint anni , cognoscér̄is : dum advénerit tempus , ostendér̄is. ¶ In eo, dum conturbâta fúerit ánima mea: in ira misericordiæ memor eris. ¶ Deus à Líbano véniet , & sanctus de monte umbróso & condéndo. ¶ Opéruit cælos majéstas ejus : & laudis ejus plena est terra.

Acabado el Tracto , el Sacerdote estandose al lado de la Epistola dize , O rêmus. el Diacono

mus génuas. y el Subdiacono, Le-
vâte.

Oracion.

Deus, à quo & Judas réatus sui
pcenam, & confessionis suæ la-
tro præmium sumpsit: concède nobis
tuæ propitiatiōnis efféctum: ut sicut in
passiōne sua Jesus Christus Dóminus
noster diuersa utrísque intulit stipéndia
meritōrum; ita nobis, ablato vetustatis
errōre, resurrectionis suæ gratiā lar-
giatur. Qui tecum vivit & regnat in
unitate Spíritus Sancti.

El Subdiacono en tono de Epistola
sin titulo alguno canta la Lecion que
se sigue. *Exodi. 12.*

IN diēbus illis: Dixit Dóminus ad
Móysen & Aaron in terra Ægypti-
ti: Mensis iste, vobis principium mén-
sium, primus erit in ménibus anni.
Loquimini ad univérsum cœtum fi-
liorum Israël, & dícite eis: Décima
die mensis hujus tollat unusquisque ag-
num per famílias & domos suas. Sin au-
tem minor est númerus ut sufficere pos-
sit

sit ad vescéndum agnum, assūmet
vicinum suum, qui junctus est dóm-
ui suæ, juxta númerum animarum,
quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit
autem agnus absque mácula, másculus,
annículus: juxta quem ritum tollétis
& hocdum. Et servábitis eum usque
ad quartam déciám diem mensis
hujus: immolabítque eum univérsa
multitudo filiorum Israël ad vésperam.
Et fument de sanguine ejus, ac ponent
super utrūque postem, & in superli-
mináribus domōrum, in quibus com-
edent illum. Et edent carnes nocte
illa assas igni, & ázymos panes cum
lactucis agréstibus. Non comedétis
ex eo crudum quid, nec coctum
aqua, sed tantum assum igni: caput
cum pédibus ejus & intestinis vorábi-
tis. Nec remainebit quidquam ex eo
usque manè. Si quid residuum fuerit,
igne comburétis. Sic autem comedétis
illum: Renes vestros accingétis, &
calceaménta habébitis in pédibus,
tenén-

tenéntes báculos in mánibus ; & comedétis festinánter : est enim Phasē (id est tránsitus) Dómini.

Tracto. Eripe me Dómine ab homine malo : à viro iníquo líbera me. ¶ Qui cogitavérunt malítias in corde : tota die constitúebant prælia. ¶ Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : venénum áspidum sub lábiis eórum. ¶ Custódi me Dómine de manu peccatóris : & ab homínibus iníquis líbera me. ¶ Qui cogitavérunt supplantare gressus meos: abscondérunt supérbi láqueum mihi. ¶ Et funes extendérunt in láqueum péibus meis : juxta iter scándalum posuérunt mihi. ¶ Dixi Dómino , Deus meus es tu : exáudi Dómine vocem oratiōnis meæ. ¶ Dómine , Dómine virtus salútis meæ , obúmbra caput meum in die belli. ¶ Ne tradas me à desidério meo peccatóri : cogitavérunt advérsus me : ne derelínguas me , ne umquam exalténtur. ¶ Caput cir-

cúitus

cúitus eórum : labor labiòrum ipsòrum opériet eos. ¶ Verúm tamen justi confitebúntur nómini tuo : & habitábunt recti cum vultu tuo.

Acabado el Tracto , se canta la Passion en un facistol sin ornato alguno , y el Sacerdote la leerà en baja voz , estandose al lado de la Epistola.

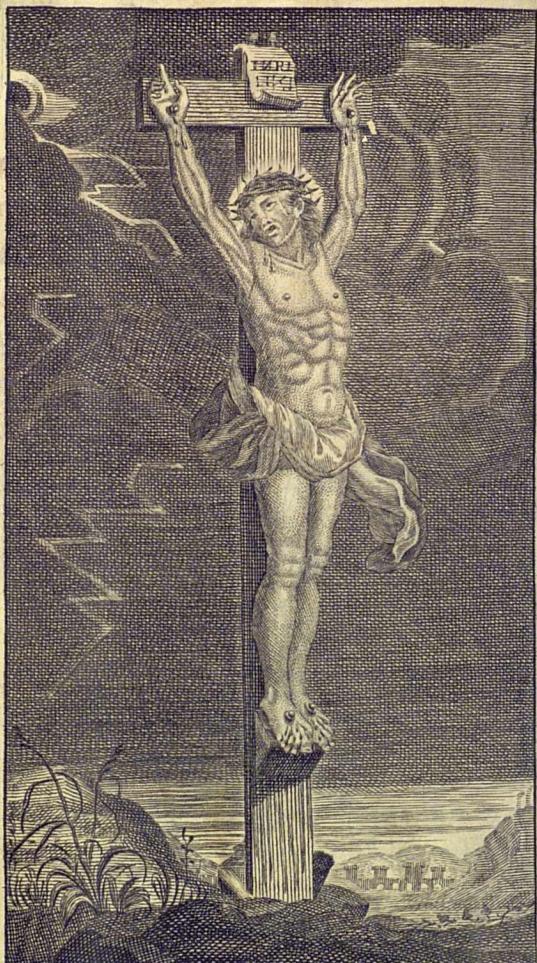

P A S S I O
D O M I N I N O S T R I
J E S U C H R I S T I
secúndūm Joánnem.

Cap. 18. & 19.

N illo tempore : Egrésius est Jesus cum discípulis suis trans torréntem Cedron , ubi erat hortus , in quem introívit ipse , & discípuli ejus. Sciébat autem & Judas , qui tradébat eum , locum , quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discípulis suis. Judas ergo cùm accepíset cohórtem , & à Pontificibus & Phariseis ministros , venit illuc cum latérnis , & fácibus & armis. Jesus itaque sciens ómnia , quæ ventúra erant super eum , procés- sit , & dixit eis : **¶** Quem quæritis ? **c** Respondérunt ei : **s** Jesum Nazarénum. **c** Dicit eis Jesus : **¶** Ego sum. **c** Stabat autem & Judas , qui tradébat eum ,

eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis : Ego sum : abiérunt retrósum, & cecidérunt in terram. Iterùm ergo interrogâvit eos : **¶** Quem quæritis ? **c** Illi autem dixérint : **s** Jesum Nazarênum. **c** Respóndit Jesus : **¶** Dixi vobis , quia ego sum : Si ergo me quæritis , finite hos abîre. **c** Ut implerêtur sermo , quem dixit : quia quos dedísti mihi , non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum , & percússit Pontíficis servum : & abscidit aurículam ejus déxteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro : **¶** Mitte gládium tuum in vaginam. Cálicem , quem dedit mihi Pater , non bibam illum ? **c** Cohors ergo, & tribûnus , & ministri Judæorum comprehendérunt Jesum , & ligavérunt eum : & adduxérint eum ad Annam primùm , erat enim sacer Cáiphæ ; qui erat Póntifex anni illius. Erat autem Cáiphas , qui consilium déderat Judæis : quia éxpedit

dit unum hóminem mori pro pôpulo. Sequebâtur autem Jesum Simon Pe-trus, & álius discípulus. Discípulus au-tem ille erat notus Pontífici , & introi- vit cum Jesu in átrium Pontíficis. Pe-trus autem stabat ad óstium foris. Exi- vit ergo discípulus álius qui erat no-tus Pontífici , & dixit ostiáriæ : & in-trodúxit Petrum. Dixit ergo Petro an-cilla ostiária : **s** Numquid & tu ex discípulis es hóminis istius ? **c** Dicit ille : **s** Non sum. **c** Stabant autem servi & ministri ad prunas , quia frigus erat , & calefaciébant se : erat autem cum eis & Petrus stans , & calefá-ciens se. Póntifex ergo interrogâvit Jesum de discípulis suis , & de do-trína ejus. Respóndit ei Jesus : **¶** Ego palàm locútus sum mundo : ego semper dócui in synagóga , & in templo , quò omnes Judæi convé-niunt : & in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérrogas? intérroga eos , qui audiérunt quid locútus sim ipsis : ecce

hi sciunt, quid díixerim ego. Hæc autem cùm dixísset, unus assistens mìstrorum dedit álapam Jesu, dicens : **s** Sic respóndes Pontífici ? **c** Respóndit ei Jesus : Si malè locûtus sum, testimónium pérhibe de malo : si autem benè, quid me cædis ? **c** Et misit eum Annas ligátum ad Caipham Pontíficem. Erat autem Simon Petrus stans, & calefáciens se. Dixérunt ergo ei : **s** Numquid & tu ex discípulis ejus es ? **c** Negávit ille, & dixit : **s** Non sum. **c** Dicit ei unus ex servis Pontíficis, cognátus ejus, cuius abscondit Petrus aurículam : **s** Nónne ego te vidi in horto cùm illo ? **c** Iterū ergo negávit Petrus : & statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum à Caipha in prætorium. Erat autem manè : & ipsi non introíerunt in prætorium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent Pascha. Exiit ergo Pilátus ad eos foras, & dixit : **s** Quam accusatiōnem affértis adyérsus hómi-
nem

nem hunc ? **c** Respondérunt, & dixé-
runt ei : **s** Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. **c** Dixit ergo eis Pilátus : **s** Accípite eum vos, & secúndūm legem vestram judicáte eum. **c** Dixérunt ergo ei Judæi : **s** No-
bis non licet interficere quemquam. **c** Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, significans qua morte esset moritūrus. Introívit ergo iterū in prætorium Pilátus, & vocávit Jesum, & dixit ei : **s** Tu es Rex Judæorum ? **c** Respóndit Jesus : A temetípso hoc dicis, an alij dixérunt tibi de me ? **c** Respóndit Pilátus : **s** Numquid ego Judæus sum ? Gens tua, & Pontífices tradidérunt te mihi : quid fecísti ? **c** Respóndit Jesus : Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei útique decertárent ut non tráde-
rer Judæis: nunc autem regnum meum non est hinc. **c** Dixit itaque ei Pilátus : **s** Ergo Rex es tu ? **c** Respóndit

Jesús : **¶** Tu dicas quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum , & ad hoc veni in mundum , ut testimónium perhíbeam veritati. Omnis qui est ex veritate , audit vocem meam. **c** Dicit ei Pilátus : **s** Quid est véritas ? **c** Et cùm hoc dixisset, iterùm exiit ad Judæos , & dicit eis : **s** Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetudo vobis , ut unum diuinitam vobis in Pa-scha : vultis ergo diuinitam vobis Re-gem Judæorum ? **c** Clamavérunt ergo rursum omnes, dicéntes : **s** Non hunc, sed Barábbam. **c** Erat autem Barábas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum , & flagellávit. Et milites plecténtes corônam de spinis , im-posuérunt cápti ejus : & veste pur-púrea circumdedérunt eum. Et ve-niébant ad eum , & dicébant : **s** Ave Rex Judæorum. **c** Et dabant ei ála-pas. Exiit ergo iterùm Pilátus foras , & dicit eis : **s** Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis quia nullam invé-

nio

nio in eo causam. **c** (Exiit ergo Je-sus portans corônam spíneam, & pur-púreum vestiméntum.) Et dicit eis : **s** Ecce homo. **c** Cùm ergo vidíssent eum Pontífices , & ministri, clamábant, dicéntes : **s** Crucifige , crucifige eum. **c** Dicit eis Pilátus : **s** Accípite eum vos , & crucifigite : ego enim non in-vénio in eo causam. **c** Respondérunt ei Judæi . **s** Nos legem habémus , & secundùm legem debet mori , quia Filiūm Dei se fecit. **c** Cùm ergo au-dísset Pilátus hunc sermōnem , magis tímuit. Et ingréslus est prætórium ite-rum: & dixit ad Jesum : **s** Unde es tu ? **c** Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus : **s** Mihi non lóqueris ? nescis quia potestâtem hábeo crucifigere te , & potestâtem hábeo dimittere te ? **c** Respóndit Jesus : **¶** Non habéres potestâtem advér-sùm me ullam , nisi tibi datum esset désuper. Propterea qui me trádidit tibi , majus peccátum habet. **c** Et exinde

exinde quærēbat Pilātus dimittere eum. Judæi autem clamabant , dicentes : s Si hunc dimittis, non es amīcus Cæsar is. Omnis enim , qui se regem facit , contradicit Cæsari. c Pilātus autem cùm audisset hos sermones , adduxit foras Jesum : & sedit pro tribunali, in loco qui dicitur Lithostrótos, Hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, hora quasi sexta , & dicit Judæis : s Ecce Rex vester. c Illi autem clamabant : s Tolle , tolle, crucifige eum. c Dicit eis Pilātus : s Regem vestrum crucifigam ? c Responderunt Pontifices : s Non habémus regem , nisi Cæsarem. c Tunc ergo trádidit eis illum ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum , & eduxerunt. Et bájulans sibi crucem , exiuit in eum, qui dicitur Calváriæ , locum, Hebráicè autem Gólgotha : ubi crucifixerunt eum , & cum eo álios duos , hinc & hinc , médium autem Jesum. Scripsit autem & titulum Pilātus :

&

& pósuit super crucem. Erat autem scriptum : Jesus Nazarénus , Rex Judæórum. Hunc ergo titulum multi Judæórum legérunt : quia prope civitatem erat locus , ubi crucifixus est Jesus. Et erat scriptum Hebráicè , Græcè , & Latínè. Dicébant ergo Pilátus Pontifices Judæórum : s Noli scribere , Rex Judæórum : sed quia ipse dixit: Rex sum Judæórum. c Respóndit Pilātus : s Quod scripsi , scripsi. c Milites ergo cùm crucifixissent eum , accepérunt vestiménta ejus (& fecérunt quátuor partes : unicuque mili tari partem) & túnicam. Erat autem túnica inconsútilis , désuper contexta per totum. Dixérunt ergo ad invicem : s Non scindámus eam : sed sortiámur de illa cujus sit. c Ut Scriptura implerétur , dicens : Partiti sunt vestiménta mea sibi , & in vestem meam misérunt fortem. Et milites quidem hæc fecérunt. Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus , & foror matris ejus

Maria Cleóphæ, & Maria Magdaléne. Cùm vidísset ergo Jesus matrem, & discípulum stanteum, quem diligébat, dicit matti suæ : **¶** Múlier, ecce filius tuus. **c** Deinde dicit discípulo: **¶** Ecce mater tua. **c** Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Póstea sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptûra, dixit: **¶** Sítio. **c** Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyfsópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cùm ergo accepísset Jesus acéturn, dixit: **¶** Consumimátum est. **c** Et inclináto cápite trádedit spíritum (*Hincanse de rodillas, y haze una breve pausa*) Judæi ergo (quóniam Parascève erat) ut non remanérent in cruce còrpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati) rogaréront Pilátum ut frangeréntur eòrum crura, & tolleréntur. Venérunt ergo miliites: & primi quidem fregérunt crura, & altérius qui crucifixus

est

est cum eo. Ad Jesum autem cùm veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura: sed unus miliitum láncea latus ejus apéruit, & contínuò exívit sanguis, & aqua. Et qui vidi, testimónium perhíbuit: & verum est testimónium ejus. Et ille scit quia vera dicit: ut & vos credáatis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptûra impletéretur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptûra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

Lo que sigue se à de leer en tono de Euangilio: y se à de decir, Munda cor meum, pero no se ha de pedir Bendicion, ni se llevan ciriales ni encienso, y el Sacerdote al fin no à de besar el libro.

Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa, (eò quòd esset discípulus Jesu, occultus autem propter metum Judæórum) ut tolleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, & tult corpus Jesu. Venit autem

autem & Nicodēmus, qui vénérat ad Jesum nocte primum, ferens mixtūram myrrhæ & aloës, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, & ligavérunt illud línteis cum aromá-tibus, sicut mos est Judæis sepelire. Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus, & in horto monuméntum nouum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæorum, quia juxtà erat monuméntum, posuérunt Jesum.

Luego el Sacerdote, estandose al lado de la Epistola, empieça absolutamente.

ORÊMUS, dilectíssimi nobis, pro Ecclésia sancta Dei: ut eam Deus & Dóminus noster, pacificare, adunare, & custodire dignetur toto orbe terrarum; subjiciens ei principátus, & potestátes: detque nobis quietam & tranquillam vitam degéntibus, glorificare Deum Patrem omnipoténtem.

ORÊMUS.

ORÊMUS. el Diacono. Flectâmus gé-nua. el Subdiacono. Levâte.

La Oracion se canta en el tono que se fuele en las Missas feriales: y este modo de cantar se à de observar en las Coletas que se siguen.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui gloriām tuam ómnibus in Christo géntibus revelasti: custodi ópera misericordiæ tuæ; ut Ecclésia tua toto orbe diffusa, stâbili fide in confessione tui nôminis persevêret. Per eûmdeim Dóminum nostrum Jesum Christum. **R.** Amen.

ORÊMUS & pro beatissimo Papa nostro **N.** ut Deus & Dóminus noster, qui elégit eum in ordine Episcopatus, salvum atque incolumem custodiat Ecclésiæ suæ sanctæ, ad regendum populum sanctum Dei.

ORÊMUS. Flectâmus gé-nua. **R.** Levâte.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, cuius iudicio univérsa fundantur: respice propítius ad preces nostras:

&

& eleætum nobis Antistitem tua pie-tate consérv;a; ut Christiâna plebs, quæ te gubernâtur auëtore, sub tanto pon-tifice credulitatis suæ méritis augeâtur. Per Dóminum nostrum. *R. Amen.*

O Rêmus & pro ómnibus Epíscopis, Presbyteris, Diaconibus, Subdiacónibus, Acolythis, exorcistis, lectóribus, ostiáriis, confessóribus, vir-gínibus, víduis : & pro omni pôpulo sancto Dei.

O rêmus. Flectâmus génuia. *R. Le-vâte.*

O Mnípotens sempiterne Deus, cujus Spíitu totum corpus Ecclésiæ sanctificâtur & régitur : exaudi nos pro univérsis Ordinibus supplicántes; ut gratiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviâtur. Per Dóminum nostrum. *R. Amen.*

O Rêmus & pro Christianissimo Si nos es coronado,digafe, (ele-cto Imperatôre) Imperatôre nostro *N.* ut Deus & Dóminus noster súbditas

ditas illi fáciat omnes bárbaras nati-ones , ad nostram perpétuam pacem.

O rêmus. Flectâmus génuia. *R. Le-vâte.*

O Mnípotens sempiterne Deus, in cuius manu sunt ómnium potestátes , & ómnium jura regnorum: respice ad Românum benignus Impérium ; ut gentes , quæ in sua feritâte confidunt, potentiæ tuæ déxtera com-primántur. Per Dóminum nostrum.

R. Amen.

O Rêmus & pro catechúmenis no-stris : ut Deus & Dóminus noster adapériat aures præcordiòrum ip-sorum, januámque misericordiæ: ut per lavácrum regenerationis accépta remis-sione ómnium peccatórum, & ipsi inve-niantur in Christo Jesu Dómino nostro.

O rêmus. Flectâmus génuia. *R. Le-vâte.*

O Mnípotens sempiterne Deus , qui Ecclésiam tuam novo sem-per prole fœcúndas : auge fidem & intel-

intelléctum catechúmenis nostris : ut renáti fonte baptísmatis , adoptiōnis tuæ filiis aggregéntur. Per Dóminum nostrum. **R.** Amen.

O Rêmus,dilectissimi nobis,Deum Patrem omnipoténtem, ut cunctis mundum purget erróribus : morbos áuferat : famem dépällat : apériat cáceres: víncula dissólvat: peregrinántibus réditum,infirmántibus sanitatem, navigántibus portum salutis indülgeat.

O rêmus. Flectâmus génuia. **R.** Levâte.

O Mnípotens sempiterne Deus , mœstorum consolatio, laborántium fortitudo , pervéniant ad te preces de quacumque tribulatiōne clamántium : ut omnes sibi in necessitatibus suis misericórdiam tuam gáudeant affuisse. Per Dóminum nostrum. **R.** Amen.

O Rêmus & pro héréticis & schismáticis : ut Deus & Dóminus noster éruat eos ab erróribus univérsis :

&

& ad sanctam matrem Ecclésiam Ca-thólicam atque Apostólicam revocâre dignétur.

O rêmus. Flectâmus génuia. **R.** Le-vâte.

O Mnípotens sempiterne Deus , qui salvas omnes, & néminem vis perire ; résponce ad ánimas diabólica fraude decéptas: ut omni hérética právitâte depósita , errántium corda resí-piscant , & ad veritatis tuæ rédeant unitâtem. Per Dóminum nostrum.

R. Amen.

O Rêmus & pro perfidis Judæis : ut Deus & Dóminus noster áuferat velâmen de córdibus eorum : ut & ipsi agnoscant Jesum Christum Dóminum nostrum.

No fereponde, Amen. **sino imme-diamente se prosigue diciendo:**

O Mnípotens sempiterne Deus , qui étiam Judáicam perfidiam à tua misericórdia non repéllis : exaudi preces nostras , quas pro illius pópuli obca-

obcaecatiōne deferimus ; ut , ágnita veritatis tuæ luce, quæ Christus est, à suis tenebris eruántur. Per eúmdem Dóminum nostrum. **R.** Amen.

O Rêmus & pro pagánis: ut Deus omnípotens áuferat iniquitâtem à córdibus eórum, ut relíctis idólis suis, convertántur ad Deum vivum & verum, & únicum Fílium ejus Jesum Christum Deum & Dóminum nostru.

O rêmus. Flectâmus génuas. **R.** Le-vâte.

O Mnípotens sempiterne Deus ; qui non mortem peccatórum , sed vitam semper inquîris: súscipe propítius oratiōnem nostram : & líbera eos ab idolórum cultúra : & ággrega Ecclésiæ tuæ sanctæ, ad laudem & gloriām nómínis tui. Per Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Acabadas estas Oraciones , se quita la casulla el sacerdote , y pasando al lado de la Epistola , recibe de mano del Diacono la Cruz (que ha

ha de estar ya apparejada en el Altar) y buelto el rostro al pueblo la empieça descubrir por la parte de arriba , y entona la Antifona. **E**cce lignum Crucis. y despuez , en todo lo demas cantan con el los Ministros hasta el **V**enite adorémus. Mientras el Coro canta el **V**enite adorémus. todos se han de postrar; excepto el Sacerdote que celebra.

Despues llega al angulo del lado de la Epistola ; y descubriendola el brachio derecho, la levantan un poco, y en tono un poco mas alto que al principio dize , **E**cce lignum Crucis. iran los demas cantando y adorandola como acabamos de decir. Luego el Sacerdore se pasa al medio del Altar, y descubriendo la Cruz de todo punto , y levantadola , mas alta empieça ; **E**cce lignum Crucis. Los demas cantan y la adoran como antes. **E**cce lignum Crucis , in qua salus mundi pepéndit. **E**l Coro responde , **V**enite adorémus.

Luego

Luego el Sacerdote solo lleva la Cruz, y de rodillas la pone en un lugar que ha de estar preparado delante del Altar mayor : y despues descalzo la adora hincandose tres veces de rodillas ante ha besarla. Hecho esto, se buelve, se calza , y tomo la casulla. Adoran la Cruz despues del Sacerdote los Ministros del Altar, y despues dellos el Clero , y los legos , todos de dos en dos: todos la besan despues de aver hincado tres veces las rodillas. Mientras se adora la Cruz, se cantan los versos que se siguen, o de ellos lo que fuere bastante: y sera de este modo.

Dos cantores en medio del Coro cantan. ¶ Pópule meus, hasta el Agios ô theós.

¶ Pópule meus , quid feci tibi? aut in quo contristávi te ? respónde mihi.

¶ Quia edúxi te de terra Ægypti : parásti crucem Salvatóri tuo.

Un Coro canta , Agios ô theós.
El otro Coro responde, Sanctus Deus.

El primer Coro. Agios íschyros.
El segundo Coro. Sanctus fortis.
El primer Coro. Agios athánatos éléison imas.

El segundo Coro Sanctus immor-talis miserere nobis.

Luego dos del segundo Coro cantan
¶ Quia edúxi te per desértum qua-dráginta annis ; & manna cibávi te ;
& introdúxi te in terram satis bonam,
parásti crucem Salvatóri tuo.

Responden los Coros alternativa-
mente , Agios ô theós , &c. Sanctus
Deus , &c. de suerte que el primer Co-
ro siempre repita , Agios.

Luego dos del primer Coro can-
tan. ¶ Quid ultrà débui fáceré tibi :
& non feci ? Ego quidem plantávi
te víneam meam speciosissimam :
& tu facta es mihi nimis amâra :
acéto namque sitim meam potá-
sti : & láncea perforásti latus Salva-
tóri tuo.

Los Goros responden alterna-
mente ,

mente, Agios ô theos, y Sanctus Deus, &c.

Los versos que se siguen, los van cantando alternativamente dos coros, y repiten juntos los dos Coros despues de cada verso hasta. Quia eduxi te de terra Aegypti.

Dos del segundo Coro cantan.
¶ Ego propter te flagellavi Aegyptum cum primogenitis suis : & tu me flagellatum tradidisti.

Repite el Coro. Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contrastavi te ? responde mihi.

Dos del primer Coro. ¶ Ego eduxi te de Aegypto, demerso Pharaône in mare Rubrum : & tu me tradidisti principibus sacerdotum.

El Coro. Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contrastavi te ? responde mihi.

Dos del segundo Coro. ¶ Ego ante te apérii mare : & tu aperuisti láncea latus meum.

El Coro. Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contrastavi te ? responde mihi.

Dos del primer Coro. ¶ Ego ante te præví in colúmna nubis : & tu me duxisti ad prætórium Pilati.

El Coro. Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contrastavi te ? responde mihi.

Dos del segundo Coro ¶ Ego te pavi manna per desértum : & tu me cecidisti alapis & flagellis.

El Coro. Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contrastavi te ? responde mihi.

Dos del primer Coro. ¶ Ego te potavi aqua salutis de petra : & tu me potasti felle & aceto.

El Coro. Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contrastavi te ? responde mihi.

Dos del segundo Coro. ¶ Ego propter te Chananaeorum reges percussi : & tu percussisti arundine caput meum.

El Coro. Pópule meus , quid feci tibi ? aut in quo contrastávi te : responde mihi.

Dos del Primer Coro. ¶ Ego dedi tibi sceptrum regale : & tu dedisti cápiti meo spíneam corôniam.

El Coro Pópule meus , quid feci tibi ? aut in quo contrastávi te ? responde mihi.

Dos del segundo Coro. ¶ Ego te exaltávi magna virtute : & tu me suspendisti in patíbulo crucis.

El Coro. Pópule meus , quid feci tibi ? aut in quo contrastávi te ? responde mihi.

Luego todos cantan esta Aña. Crucem tuam adorâmus Dómine : & sanctam resurrectionem tuam laudâmus , & glorificâmus : ecce enim propter lignum venit gáudium in universo mundo.

Salmo. Deus misereâtur nostri , & benedîcat nobis : illúminet vultum suum super nos , & misereâtur nostri.

Y repitese immeditamente la Antifona. Crucem tuam.

Cantase despuez el ¶ Crux fidélis. con el Hymno , P ange lingua gloriósi. y despues de cada verso fe repite , Crux fidélis , o , Dulce lignum. del modo que se pondra despuez

Crux fidélis , inter omnes arbor una nóbilis : nulla silva talem profert , fronde , flore , gérmine. Dulce lignum , dulces clavos , dulce pondus sustinet.

Hymno. P ange lingua gloriósi láuream certáminis , & super Crucis trophæo dic triúmphum nobilem : qualiter Redémptor orbis immolatus vicerit.

Repitese, Crux fidélis , inter omnes arbor una nóbilis , nulla silva talem profert , fronde , flore , gérmine.

¶ De paréntis protoplásti fraude factor cóndolens , quando pomi noxiális in necem morsu ruit : ipse lignum tunc notávit , damna ligni ut sôlveret.

Repitese. Dulce lignum , dulces clavos , dulce pondus sústinet. ¶ Hoc opus nostræ salùtis ordo depopósce- rat ; multifórmis proditòris ars ut ar- tem fálleret : & medélam ferret inde, hostis unde læserat.

Repitese. Crux fidélis inter omnes arbor una nóbilis : nulla silva talem profert , fronde , flore , gérmine.

¶ Quando venit ergo sacri plenitudo témporis , missus est ab arce Patris Natus , orbis Cónditor ; atque ventre virgináli carne amíctus pródiit.

Repitese. Dulce lignum , dulces clavos , dulce pondus sústinet. ¶ Vagit infans inter arcta cónditus præsépia : membra pannis involûta virgo mater álligat : & Dei manus , pedésque , stricta cingit fáscia.

Repitese. Crux fidélis , inter omnes arbor una nóbilis : nulla silva talem profert , fronde , flore , gérmine.

¶ Lustra sex qui jam perègit , tempus implens cóporis ; sponte libera Re- démp-

démptror passióni déditus , Agnus in Crucis levâtur immolándus stípite.

Repitese. Dulce lignum , dulces clavos , dulce pondus sústinet. ¶ Felle potus ecce languet , spina , clavi , láncea mite corpus perforárunt , tunda manat , & cruor : terra, pontus, astra, mundus , quo lavántur flúmine !

Repitese. Crux fidélis , inter omnes arbor una nóbilis : nulla silva talem profert , fronde , flore , gérmine.

¶ Flecte ramos arbor alta , tensa laxa víscera , & rigor lentéscat ille , quem de- dit natívitás : & supéni membra Regis tende miti stípite.

Repitese. Dulce lignum , dulces clavos , dulce pondus sústinet.

¶ Sola digna tu fuísti ferre mundi víctimam ; atque pòrtum præparâre arca mundo náufrago , quam sacer cruor perúnxit , fusus Agni córpore.

Repitese. Crux fidélis , inter omnes arbor una nóbilis : nulla silva talem profert , fronde , flore , gérmine.

V. Sempiterna sit beatæ Trinitati gloria , æqua Patri , Filioque , par decus Paracrito : Unius , Trinique nomen laudet univérsitas. Amen.

Repitese. Dulce lignum , dulces clavos , dulce pondus sustinet.

FPoco antes que se acabo la adoracion de la Cruz se han de recender las velas del Altar : y el Diacono , tomando la bolsa de los corporales , los estiende como suele otras veces , y pone junto a ellos el purificador : y acabada la adoracion , tomo la Cruz con reverencia , y la trae al Altar. Luego se van en Procession al Monumento , primero el Subdiacono con el Gujon entre dos Acolytes , que llevaran candeleros con velas encendidas: sigue el Clero de dos en dos , y al fin el Sacerdote con los demás Ministros. En llegando al Monumento , se encenderan dos hachas , y quedarán encendidas hasta que se consuma el Sacramento. Llega el Sacerdote , y al llegar

llegar se hinca de rodillas , y haze breve Oración mientras que el Diacono abre la custodia ; luego el Sacerdote se levanta , y sin bendezir el encienso lo pone en el incensario (la navecilla la ha de tener el Diacono) y de rodillas incensa al Sacramento. Luego el Diacono sacando el Caliz de la custodia se le pone en las manos al Sacerdote , y lo cubre con los remates del ofertorio que tiene en los ombros; y con esto se buelven con la misma orden que vinieron. El Sacramento se lleva debaxo de palio : dos Acolytes le van continuamente incenfando; y cantan dodos.

Hymno.

VExilla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium ,
Qua vita mortem pétulit ,
Et morte vitam prótulit.
Quae vulnerata lánceæ
Mucrone diro , críminum
Ut nos lavâret sórdibus ,
Manâvit unda & sanguine.

Implēta sunt , quæ concinit
David fideli cármine ,
Dicendo natiōnibus :
Regnāvit à ligno Deus.
Arbor decora , & fulgida ,
Ornata Regis púrpura ,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tágere.
Beata , cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi ,
Statéra facta córporis ,
Tulítque prædám tártaři.
O Crux ave spes única ,
Hoc passiōnis témpore
Piis adáuge grátiam ,
Reísque dele crímina.
Te , fons salútis Trinitas ,
Colláudet omnis spíritus ,
Quibus Crucis victóriam
Largíris , adde præmíum.
Amen.

El llegando al Altar , pondrá en
el Caliz , y se arrodillará el Sacer-
dote , y se incensará. Luego se levan-
tará

tará y sacará la Hostia ; y la pondrá
en la patena que à de tener el Diacono:
y recibiendo la de mano del Diacono ,
pondrá la Hostia en el Corporal sin
dezir nada. Si huviere tocado el Sacra-
mento con sus dedos , laveselos en una
fuente aparte. Mientras tanto el Dia-
cono prepare el Caliz con vino , y el
Subdiacono pondrá el agua , sin que el
Sacerdote la bendiga , ni diga las Ora-
ciones que se suelen. El Sacerdote to-
mará el Caliz de mano del Diacono ;
y le pondrá sobre el Altar sin dezir
nada. El Diacono le cubre con la
ixuela : Luego pone encienso en el in-
censario sin bendezirle , y inciensa la
ofrenda y el Altar como otras veces ,
arrodiñandose al principio , al fin ,
y siempre que pase delante el San-
tissimo Sacramento.

Mientras inciensa , dize :

Incésum istud à te benedictum ,
ascéndat ad te Dómine , & descén-
dat super nos misericordia tua.

DAl incensar el Altar : dize
Irigâtur Dómine oratio mea,
sicut incensum in conspectu
tuo : elevatio manuum mearum sacri-
ficium vespertino. Pone Dómine
custodiam ori meo , & ostium circum-
stantiae labiis meis : ut non declinet
cor meum in verba malitiae : ad excus-
andas excusationes in peccatis.

Quando le da al Diacono el
incensario , dize :

Accendat in nobis Dóminus ig-
nem sui amoris , & flammarum
æternæ charitatis.

No le inciensan al Sacerdote. Al
lado de la Epistola se lava como otras
veces , sin decir palabra : despues se
inclinan en medio del Altar , y juntas
las manos dice asi.

In spiritu humilitatis , & in animo
contrito suscipiamur a te , Dómine:
& sic fiat sacrificium nostrum in con-
spectu tuo hodiè , ut placeat tibi ,
Dómine Deus.

Luego

Luego se buelve al pueblo al lado
del Euangilio , diciendo :

Orâte fratres , ut meum ac ve-
strum sacrificium acceptabile
fiat apud Deum Patrem omnipotente.

Buelvese por el mismo camino sin
dar vuelta en otra , y dexando todo lo
demas , empieza :

Orémus : Præceptis salutariibus
moniti , & Divina institutione
formati , audemus dicere : Pater no-
ster , qui es in cælis : sanctificetur no-
men tuum : adveneriat regnum tuum :
fiat voluntas tua , sicut in caelo , & in
terra. Panem nostrum quotidianum
da nobis hodiè : & dimitte nobis dé-
bita nostra , sicut & nos dimittimus
debitoribus nostris. Et ne nos indú-
cas in tentacionem. **R.** Sed libera nos
a malo.

Dize el Sacerdote. Amen. pafo :
y luego en la misma voz que dixo
el Pater noster , absolutamente
sin decir Oremus. en el tono que

se dizien las Coletas los dias feriales,
dize :

LIbera nos, quæsumus Dómine,
ab ómnibus malis, præteritis,
præsentibus, & futuris: & interce-
dente beata & gloriosa semper vír-
gine Dei genitrice María, cum beatis
Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque
Andréa, & ómnibus Sanctis, da pro-
pítius pacem in diébus nostris: ut ope-
misericordiæ tuæ adjúti, & à peccá-
to sumus semper liberi, & ab omni
perturbatione secúri. Per eúndem
Dóminum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum: Qui tecum vivit &
regnat in unitate Spíritus sancti
Deus, per ómnia sæcula. sæculorum.
R. Amen.

Luego el Sacerdote con una
profunda reverencia, pone la pate-
na debajo del Sacramento, y to-
mandolo en la mano derecha, lo
alça para que el pueblo lo vea me-
jor, y poniendolo sobre el Caliz, lo
divi-

divide en tres partes, y la ultima la
hecha en el Caliz, pero sin dezir nada,
Pax Dómini, no se dice, tampoco
Agnus Dei, ni se da osculo de paz.
Luego dexando las dos primeras Ora-
ciones, dize solo:

PErcéptio Cörperis tui, Dómine
Jesu Christe, quod ego indignus
sumere præsumo, non mihi provéniat
in judicium & condemnationem: sed
pro tua pietate profit mihi ad tutamen-
tum mentis & corporis, & ad me-
délam percipiéndam. Qui vivis &
regnas cum Deo Patre in unitate Spí-
ritus sancti Deus, per ómnia sæcula
sæculorum. Amen.

Arrodillase, y luego toma la patena
con la Hostia, y con gran humildad y
reverencia diga: Panem cælestem acci-
piam, & nomen Dómini invocabo.

Dase tres golpes de pechos, y dize.
Dómine non sum dignus, ut intres
sub tectum meum: sed tantum dic
verbo, & sanabitur ánima mea.

Despues

Despues hazese la señal de la Cruz con el mismo Sacramento , y dize ; **C**orpus Dómini nostri Jesu Christi custodiat animam meam in vitam æternam. Amen.

Y con esto lo recibe con toda reverencia.

Despues , dexando todo lo que se suele dezir otras veces para tomar la Sangre , immeditamente toma el vino con la particula de la Hostia , que en el estava : y lavandose los dedos , tomo se suele hazer , tomarà las purificaciones en medio del Altar : y luego inclinado , juntas las manos , dirà : **Q**uod ore sumpsimus , Dómine , pura mente capiamus : & de munere temporali fiat nobis remedium sempiternum.

No se dice , **C**orpus tuum Dómine , no ay Poscomunion , ni se dice , Pláceat tibi , ni se hecha la Bendicion. Haze reverencia al Altar el Sacerdote y ministros y desta manera

nera se van. Entonanse las Vísperas sin canto , y se desnudan los Altares.

A las Vísperas se dizan las Antifonas y Salmos que ahier , sin canto.

Al Magnificat , Antifona.

Cum accepisset acetum , dixit : Consumatum est : & inclinato capite emisit spiritum. **V.** Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem , mortem autem crucis. **P**ater noster. **p**aso. **S**almo , **M**iserere mei. 139.

Oracion.

Respice , quæsumus Dómine , super hanc familiam tuam , pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium , & crucis subire tormentum. Qui tecum vivit & regnat.

A Completas como el Jueves Santo . pag. 214. Y al fin el verso , Christus factus est , y lo demás como arriba a las Vísperas.

SABADO SANTO,
a Maytines.

Primer Noturno, Antifona.

In pace in idípsum dórmiam , & requiéscam.

Salmo 4.

Um invocarem , exaudi vit me Deus iustitiae meæ : * in tribulatiōne dilatasti mihi.

Miserere mei , * & exaudi oratiōnem meam.

Filiij hóminum usquequò gravi corde ? * ut quid diligitis vanitatem , & quæratis mendacium ?

Et scítote quóniam mirificavit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exaudiet me , cùm clamávero ad eum.

I rascímini , & nolite peccare : * quæ dícitis in córdibus vestris , in cubílibus vestris compungímini.

S acrificáte sacrificium iustitiae , & spe rāte in Dómino . * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

S ignatum est super nos lumen vultus tui

tui Dómine : * dedísti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti , vini , & ólei sui multiplicati sunt.

In pace in idípsum * dórmiam , & requiéscam ;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituisti me.

Aña. In pace in idípsum * dórmiam , & requiéscam.

Aña. Habitabit in tabernáculo tuo , requíescet in monte sancto tuo.

Salmo 14.

D Omine , quis habitabit in tabernáculo tuo ? * aut quis requíescet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula , * & operáatur iustitiam :

Qui lóquitur veritatem in corde suo , * qui non egit dolum in lingua sua :

N ec fecit próximo suo malum , * & opprobrium non accépit adversus próxi mos suos.

A d nihilum deducetus est in conspécetu

spéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum , glorificat :

Qui jurat próximo suo , & non décipit , * qui pecúniam suam non dedit ad usúram , & múnera super inocéntem non accépit :

Qui facit hæc , * non movébitur in ætérnum.

Aña. Habitâbit in tabernáculo tuo , requiéscet in monte sancto tuo.

Aña. Caro mea requiéscet in spe.

Salmo 15.

Consérvame Dómine , quóniam sperávi in te . * Dixi Dómino : Deus meus es tu , quóniam bonôrum meôrum non eges.

Sanctis , qui sunt in terra ejus , * mirificâvit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eôrum : * póstea acceleravérunt.

Non congregâbo conventícula eôrum de sanguínibus : * nec memor ero nòminum eôrum per lábia mea.

D ómi-

D óminus pars hereditatis meæ , & cálicis mei : * tu es , qui restítues hereditatem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclâra est mihi.

Benedíciam Dóminum , qui tríbuit mihi intellectum : * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei. Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam à dextris est mihi , ne commóvear.

Propter hoc lätârum est cor meum , & exultâvit lingua mea : * ínsuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelíngues ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum videre corruptiōnem.

Notas mihi fecísti vias vitæ , adimplébis me lätitia cum vultu tuo : * delectatiōnes in déxtera tua usque in finem.

Aña. Caro mea requiéscet in spe.

V. In pace in idípsum. **R**. D órmiam , & requiéscam. Pater noster.

De

De Lamentatione Jeremiae
Prophetæ.

Lecion j. Cap. 3. c Heth.

Misericordia Domini quia non sumus consumenti: quia non defecerunt miserationes ejus.
Heth. Novi diluculo, multa est fides tua.

Heth. Pars mea Dominus, dixit anima mea: propterea expectabo eum.

Teth. Bonus est Dominus sperantibus in eum, animæ querenti illum.

Teth. Bonum est praestolari cum silentio salutare Dei.

Teth. Bonum est viro, cum portaverit jugum ab adolescentia sua.

Jod. Sedebit solitarius, & tacabit: quia levavit super se.

Jod. Ponet in pulvere os suum, si forte sit spes.

Jod. Dabit percutienti se maxillam, saturabitur opprobriis.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Sicut.

R. Sicut ovis ad occisionem ductus est, & dum male tractaretur, non apertuit os suum: traditus est ad mortem, * Ut vivificaret populum suum. **V.** Traddidit in mortem animam suam, & intersceleratos reputatus est. Ut vivificaret.

Lecion ij. Cap. 4. Aleph.

Quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides sanctuariorum in capite omnium platearum?

Beth. Filii Sion incliti, & amicti auro primo! quomodo reputati sunt in vasa teste, opus manuum figuli?

Ghimel. Sed & lamiae nudaverunt mammam, lactaverunt catulos suos: filia populi mei crudelis, quasi struthio in deserto.

Daleth. Adhaesit lingua lactantis ad palatum ejus in siti: parvuli petierunt panem, & non erat qui frangeret eis.

He. Qui vescebantur voluptuose, interierunt in viis: qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt sternita.

V aut.

Vau. Et major effecta est iniqüitas filiae populi mei peccato Sodomorum, quae subversa est in momento, & non cepérunt in ea manus.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Jerusalem surge, & exue te vestibus jucunditatis: induere cinere & cilicio,

* Quia in te occisus est Salvator Israël.

V. Deduc quasi torréntem lacrymas per diem & noctem, & non taceat pupilla oculi tui. Quia.

Incipit Oratio Jeremiae Prophetae.

Lection iii. Cap. 5.

Recordare Domine, quid acciderit nobis: intuere, & respice opprobrium nostrum. Hereditas nostra versa est ad alienos; domus nostræ ad extraneos. Pupilli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi viduae. Aquam nostram pecunia bibimus: ligna nostra pretio comparavimus. Cervicibus nostris minabamur, lassis non dabatur requies. Aegypto dé-

dimus

dimus manum, & Assyriis, ut saturarémur pane. Patres nostri peccaverunt, & non sunt: & nos iniquitates eorum portavimus. Servi dominati sunt nostri: non fuit qui redimeret de manu eorum. In animabus nostris afferebamus panem nobis, à facie gladij in deserto. Pellis nostra quasi clibanus, exusta est à facie tempestatum famis. Mulieres in Sion humiliaverunt, & virgines in civitatibus Iuda.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Plange quasi virgo plebs mea: ululate pastores in cinere & cilicio:

* Quia venit dies Domini magna, & amara valde. **V.** Accingite vos sacerdotes, & plangite ministri altaris, aspergite vos cinere. Quia. **P**lange.

Segundo Noturno, Antifon, Elevámini portæ æternales, & introbit Rex gloriae.

O

Salino

Salmo 23.

Domi ni est terra ; & plenitudo
eius : orbis terrarum , * & uni
versi qui habitant in eo .

Quia ipse super maria fundavit
eum : * & super flumina preparavit
eum .

Quis ascendet in montem Domini ? *
aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus & mundo corde , *
qui non accepit in vano animam
suam , nec juravit in dolo proximo
suo .

Hic accipiet benedictionem a Domino : * &
misericordiam a Deo salu
tari suo .

Hec est generatio querentium eum , *
querentium faciem Dei Jacob .

Attollite portas principes vestras , &
elevamini portae aeternales : * & introibit Rex gloriae .

Quis est iste Rex gloriae ? * Dóminus
fortis & potens , Dóminus potens
in prælio .

Attol-

Attollite portas principes vestras , &
elevamini portae aeternales : * & introibit Rex gloriae .

Quis est iste Rex gloriae ? * Dóminus
virtutum ipse est Rex gloriae .

Ana Elevamini portae aeternales , &
introibit Rex gloriae .

Ana Credo videre bona Domini in
terra viventium .

Salmo 26.

Dominus illuminatio mea , &
salus mea , * quem timabo ?

Dominus protector vitae meae , *
a quo trepidabo ?

Dum appropiant super me nocentes , * ut edant carnes meas :

Qui tribulant me inimici mei , * ipsi
infirmitati sunt & ceciderunt .

Si consistant adversum me castra , *
non timabit cor meum .

Si exurgat adversum me prælum , *
in hoc ego sperabo .

Unam petit a Domino , hanc requiram , * ut inhabitem in domo Domini
omnibus diebus vitae meae :

Ut videam voluptatem Domini , * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malorum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimicos meos.

Circuivi , & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiōnis: * cantabo , & psalmum dicam Domino.

Fxáudi Domine vocem meam , qua clamávi ad te : * miserere mei , & exaudi me.

Tibi dixit cor meum , exquisivit te fácies mea : * fáciem tuam Domine requirām.

Ne avértas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne derelinquas me , neque despicias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assúmpsit me.

Legem

Legem pone mihi Domine in via tua: * & dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulantium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui , & mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expécta Domínū , viriliter age : * & confortetur cor tuum , & sustine Domínū.

Añi. Credo videre bona Domini in terra viventium.

Aña. Domine abstraxisti ab inferis animam meam. **Salmo 29.**

EXaltabo te Domine , quóniam suscepisti me : * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamávi ad te , * & sanásti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam : * salvásti me à descendéntibus in lacum.

O ; **P** sal-

Psállite Dómino sancti ejus : * & confitémini memóriae sanctitatis ejus.

Quóniam ira in indignatiōne ejus : * & vita in voluntāte ejus.

Ad vésperum demorabitur fletus : * & ad matutīnum lētitia.

Ego autem dixi in abundāntia mea : * Non movēbor in ætérnum.

Dómine in voluntāte tua , * præstítisti decóri meo virtūtem.

Avertísti fáciem tuam à me , * & factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo : * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sanguine meo , * dum descéndo in corruptionem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis , * aut annuntiabit veritātem tuam ?

Audívit Dóminus , & misértus est mihi : * Dóminus factus est adjutor meus.

Convertísti planetum meum in gáudium mihi: * confidísti saccum meum, & circumdedísti me lētitia :

Ut

Ut cantet tibi glória mea ; & non compúngar : * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Ana. Dómine abstraxísti ab ínferis ánimam meam. ¶ Tu autem Dómine miserere mei. ¶ Et resúcita me , & retríbuam eis. Pater noster. paflo. Ex tractátu Sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psal. 63. vers. 7. Lecion iv.

Accédet homo ad cor altum , & exaltábitur Deus. Illi dixerunt , quis nos vidébit ? Defecérunt scrutantes scrutationes , consilia mala. Accéssit homo ad ipsa consilia , passus est se tenéri ut homo. Non enim teneretur nisi homo , aut videretur nisi homo , aut cæderetur nisi homo , aut crucifigeretur , aut moreretur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiones , quæ in illo nihil valérent , nisi esset homo. Sed si ille non esset homo , non liberaretur homo. Accéssit homo ad cor altum , id est ,

O 4

cor

cor secrētum , objīciens aspēctibus hu-mānis hōminem , servans intus Deum : celans formam Dei , in qua æquālis est Patri ; & ófferens formam servi , qua minor est Patre.

R. Recēssit pastor noster , fons aquæ vivæ ad cuius trānsitum sol obscurā-tus est : * Nam & ille captus est , qui captivūm tenēbat primum hōminem : hōdiè portas mortis & feras páriter Salvātor noster disrūpit . ¶ Destrúxit quidem claustra infērni , & subvērit poténtias diáboli . Nam & ille .

Lecion v.

QUO perduxérunt illas scrutatiō-nes suas quas perscrutántes de-fecerunt , ut étiam mórtuo Dómino & sepúlto , custódes pónerent ad sepúl-chrum ? Dixérunt enim Piláto : Se-dúctor ille . Hoc appellabātur nōmine Dóminus Jesus Christus , ad solátiū servōrum suōrum , quando dicúntur fedu-stóres . Ergo illi Piláto : Sedúctor ille , inquiunt , dixit adhuc vivens :

Post

Post tres dies resúrgam . Jube itaque custodíri sepúlchrūm usque in diem tértium , ne fortè véniant discípuli ejus , & furéntur eum , & dicant plebi ; Sur-rexit à mórtuis : & erit novíssimus error pejor priōre . Ait illis Pilátus : Ha-bētis custódiam ; ite , custodite sicut sc̄i-tis . Illi autem abeúntes , muniérunt sepúlchrūm , signántes lápidem cum custóbib⁹s .

R. O vos omnes , qui transitis per viam , atténdite & vidēte , * Si est dolor simi-lis sicut dolor meus . ¶ Atténdite uni-vérsi pópuli , & vidēte dolorem meum . Si est dolor .

Lecion vi.

POsuerunt custódes mīlites ad sepúlchrūm . Concíssa terra Dó-minus resurréxit : mirácula facta sunt tália circa sepúlchrūm , ut & ipsi mīlites , qui custódes advénerant , testes fierent , si vellent vera nuntiāre . Sed avarítia illa , quæ captivāvit discípulum cómitem Christi , captivāvit &

O 5

mili-

mílitem custódem sepúlchri. Damus, inquiunt, vobis pecúniam, & dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, & abstulérunt eum. Verè defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixísti, ô infélix astúcia? Tantúmne déferis lucem consilij pietatis, & in profunda versutiæ démérgeris, ut hoc dicas: Dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, & abstulérunt eum? Dormientes testes ádhibes: verè tu ipse obdormísti, qui scrutando tália defecísti.

R. Ecce quómodò móritur justus, & nemo pércepit corde: & viri justi tollúntur, & nemo considerat: à fácie iniquitatis sublátus est justus: * Et erit in pace memória ejus. **V.** Tamquam agnus coram tondénte se obmútuit, & non apérruit os suum: de angústia, & de judicio sublátus est. Et erit. **Ecce** quómodò.

Tercer

Tercer Noturno, Antifona.

Deus áduvat me, & Dñs suscéptor est ánimæ meæ. **Salmo 53.**

D Eus in nómine tuo salvum me fac: * & in virtute tua júdica me.

D Eus exaudi oratióne meam: * auribus pércepe verba oris mei.

Q uóniam alieni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus áduvat me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

A vértate mala inimicis meis: * & in veritatē tua dispérde illos.

V oluntariè sacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

Q uóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimicos meos despéxit óculus meus.

Aña. Deus áduvat me, & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

O 6

Aña.

Aña. In pace factus est locus ejus,
& in Sion habitatio ejus.

Salmo 75.

N Otus in Iudaea Deus : * in Israël
magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : *
& habitatio ejus in Sion.

Ibi confrēgit potētias árcuum , *
scutum , gládium , & bellum.

Illuminans tu mirabíliter à móntibus
æternis : * turbati sunt omnes insi-
piéntes corde.

Dormierunt somnum suum : * &
nihil invenérunt omnes viri divitiârum
in mánibus suis.

Ab increpatiōne tua Deus Jacob *
dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terribilis es , & quis resistet tibi ? *
ex tunc ira tua.

De cælo audituim fecisti judicium : *
terra trémuit & quièvit ,

Cùm exúrgeret in judicium Deus : *
ut salvos fáceret omnes mansuétos
terræ.

Quó-

Quóniam cogitatio hóminis confité-
bitur tibi : * & reliquæ cogitationis
diem festum agent tibi.

Vovête , & redite Dómino Deo
vestro : * omnes qui in circuítu ejus
affertis múnera.

Terribili & ei qui aufert spíritum
príncipum , * terribili apud reges
terræ.

Aña. In pace factus est locus ejus , &
in Sion habitatio ejus.

Aña. Factus sum sicut homo sine ad-
jutorio , inter mórtuos liber.

Salmo 87.

DOmine Deus salútis meæ , * in
die clamávi , & nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo oratio
mea : * inclína aurem tuam ad pre-
cēm meam.

Quia replēta est malis ánima mea : *
& vita mea inférno appropinquâvit.

Aestimátus sum cum descendéntibus
in lacum : * factus sum sicut homo
sine adjutorio , inter mórtuos liber.

O 7

Sicut

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebris, & in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me: * posuerunt me abominationem sibi.

Tráditus sum, & non egrediabar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut mé dici fuscitabunt, & confitebúntur tibi?

Numquid narrabit áliquis in sepulchro misericordiam tuam, * & veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * & justitia tua in terra obliuionis?

Et

Et ego ad te Dómine clamávi: * & manè oratio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repellis orationem meam: * avértis fáciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventute mea: * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transíerunt iræ tuæ: * & terrores tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti à me amicū & próxi-
mum: * & notos meos à miseria.

Añá. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. ¶ In pace factus est locus ejus. Et in Sion habítatio ejus. Pater noster. **paso.**

De Epístola beáti Pauli Apóstoli
ad Hebræos.

Lection vii.

Cap. 9. c

Christus assistens Póntifex futu-
rōrum bonōrum, per amplius
& perfectius tabernáculum non
manu factum: id est, non hujus
crea-

creationis: neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit Iesum in Sancta; æternæ redemptiōne invēta. Si enim sanguis hircorum & taurorum, & cinis vītulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundatiōnem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spīritūm sanctūm se metipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab opēribus mortuis, ad serviēndum Deo vivēti?

R. Astiterunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, * Adversus Dóminum, & adversus Christum ejus.

V. Quare freuerunt Gentes, & populi meditati sunt inánia? Adversus Dóminum.

Lecion viii.

Et ídeò novi testamēti mediātor est: ut morte intercedente, in redemptiōne eārum prævaricatiōnum, quæ erant sub priōri Testamēto, re promissiōnem accípiant, qui vocati sunt,

sunt, æternæ hereditatis. Ubi enim testamētum est, mors necesse est intercedat testatōris. Testamētum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est.

R. Aestimatus sum cum descendētibus in lacum: * Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber. **V.** Posuerunt me in lacu inferiōri, in tenebris, & in umbra mortis. Factus sum.

Lecion ix.

LECHO enim omni mandato legis à Móyse universo populo, accipiens sanguinem vitulorum & hircorum, cum aqua & lana coccinea & hyssopo; ipsum quoque librum & omnem populum aspergit, dicens: Hic sanguis testamēti, quod mandavit ad vos Deus. Etenim tabernaculum, & omnia vas ministerij sanguine similiter aspergit. Et omnia penè in sanguine secundum

dum legem mundantur : & sine sanguinis effusione non fit remissio.

R. Sepulto Dómino , signatum est monuméntum , volvēntes lápidem ad óstium monuménti : * Ponéntes mīlites , qui custodirent illum.
V. Accedéntes príncipes facerdótum ad Pilátum , perierunt illum. Ponéntes.
Sepulto Dómino.

A L A U D E S ,

Antifona.

O Mors , ero mors tua , morfus tuus ero inferne. **Salmo. Mi-**
serere mei Deus. 139.

Aña. Plangent eum quasi unigénitum ,
quia ínnocens Dóminus occisus est.

Salmo 42.

Judica me Deus , & discérne cau-
sam meam de gente non sancta , *
ab homine iníquo & doloso érue
me.

Quia tu es Deus fortitudo mea : *
quare me repulisti ? & quare tristis in-
cêdo , dum affligit me inimicus ?

Emitte

Emitte lucem tuam & veritatem tuam : * ipsa me deduxerunt , & adduxerunt in montem sanctum tuum , & in tabernácula tua.

Et introibo ad altare Dei : * ad Deum , qui lătificat juventutem meam.

Confitébor tibi in cithara Deus , Deus meus : * quare tristis es anima mea ? & quare contúrbas me ?

Spera in Deo , quóniam adhuc con-
fitébor illi : * salutare vultus mei , &
Deus meus.

Aña. Plangent eum quasi unigénitum ,
quia ínnocens Dóminus occisus est.

Aña. Atténdite univérsi populi , & vi-
dete dolorem meum. **Salmo. Deus,**
Deus meus. 148.

Aña. A porta ínferi érue Dómine
ánimam meam.

Canticum Ezechias. *Isaiæ 38.*

Ego dixi : In dimidio diérum
meorum * vadam ad portas ínferi.

Quæsivi residuum annorum meo-
rum , *

rum : * dixi : Non vidêbo Dóminum
Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultrà , * &
habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est , & convo-
luta est à me , * quasi tabernáculum
pastórum :

Præcisa est velut à texente , vita mea :
dum adhuc ordírer , succidit me : * de
mane usque ad vésperam finies me.

Sperabam usque ad mane , * quasi leo
sic contrivit ómnia ossa mea ;

De mane usque ad vésperam finies
me : * sicut pullus hirúndinis sic clá-
mabo , meditabor ut colúmba :

Attenuati sunt óculi mei , * suspicié-
tes in excésum :

Dómine vim pátior , respónde pro
me . * Quid dicam , aut quid respondé-
bit mibi , cùm ipse fecerit ?

Recogitabo tibi oinnes annos meos : *
in amaritudine ánimæ meæ .

Dómine si sic vívitur , & in talibus
vita spíritus mei , corripiés me , &

vivi-

vivificabis me . * Ecce in pace amari-
tudo mea amaríssima :

Tu autem eruisti ánimam mearum ut
non periret , * projecisti post tergum
tuum ómnia peccata mea .

Quia non inférnus confitébitur tibi ,
neque mors laudabit te : * non expe-
ctabunt qui descéndunt in lacum ,
veritatem tuam .

Vivens vivens ipse confitébitur tibi ,
sicut & ego hodiè : * pater filii no-
tam faciet veritatem tuam .

Dómine salvum me fac , * & psal-
mos nostros cantábimus cunctis dié-
bus vitæ nostræ in domo Dómini .

Aña. A porta inferiérue Dómine
ánimam meam .

Aña. O vos omnes qui transítis per
viam , atténdite & videte , si est dolor
sicut dolor meus . **Salmo.** Laudate
Dóminum de cælis . 149.

* Caro mea requiéscet in spe . **R.** Et
non dabis sanctum tuum videre cor-
ruptionem .

Al

Al Benedictus , Antifona.
 Mulieres sedentes ad monuméntum
 lamentabántur , flentes Dóminum.
 ¶ Christus factus est pro nobis obé-
 diens usque ad mortem , mortem au-
 tem crucis: propter quod & Deus exal-
 tavit illum , & dedit illi nomen , quod
 est super omne nomen. Pater noster.
 paso. Salmo. Miserere mei. 139.

Oracion.

REspice , quæsumus Dómine , su-
 per hanc familiam tuam , pro
 qua Dóminus noster Jesus Christus non
 dubitávit mánibus tradi nocentium , &
 crucis subire tormentum. Qui tecum.

Y allí se dice hasta la Nona.
 Dichas las horas como arriba
 pag. 156. se diga la Missa como se suele.
 Statio ad S. Joannem in Laterano.

Ubrense los Altares a hora
 competente , y se dicen las
 Horas , sin encender las
 velas hasta el principio de
 la Missa. Mientras tanto se enciende
 fuera

fuerá de la Iglesia fuego con pedernal,
 y con él se encienden algunas car-
 bones. Acabada la Nona , el Sacer-
 dote se pone amito , alba , cingulo ,
 estola , y capa morada (o sin casulla
 si quisiere) asistente los ministros
 con Cruz , agua bendita , y encienso:
 delante de la puerta de la Iglesia , o
 en la misma puerta , si pudiere ser ,
 bendize el fuego nuevo : y dice.

¶ Dóminus vobiscum. R. Et cum
 spíritu tuo.

Oracion.

Deus , qui per Filium tuum , angu-
 larem scilicet lápidem , claritatis
 tuæ ignem fidélibus contulisti , pro-
 ductum è sílice , nostris profuturum
 usibus novum hunc ignem san-
 ctifica ; & concéde nobis , ita per hæc
 festa Paschália cælestibus desideriis in-
 flammari ; ut ad perpétuæ claritatis ,
 puris méntibus , valamus festa ip-
 tingere. Per eúmdem Christum Dó-
 minum nostrum. R. Amen.

O remus.

Orémus.

Domine Deus, Pater omnípotens, lumen indeficiens, qui es conditor ómnium lúminum: bénē ✠ dic hoc lumen, quod à te sanctificatum atque benedictum est, qui illuminasti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritatis tuæ: & sicut illuminasti Móysen exéuntē de Ægypto, ita illúmines corda & sensus nostros: ut ad vitam & lucem æternam pervenire mereámur. Per Christum Dóminum nostrum.

Amen. Orémus.

Domine sancte, Pater omnípotens, éterne Deus, benedicéntibus nobis hunc ignem in nómine tuo, & unigéniti Filii tui Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, & Spíritus sancti cooperári dignérīs: & áduja nos contra ignita tela inimici, & illústra grátia cælesti. Qui vivis & regnas cum eodem Unigénito tuo, & Spíritu sancto, Deus, per omnia seculorum. Amen.

Luego

Luego bendize cinco grámos de encienso para ponerlos en el Cirio Paschal; y sin dezir Oremus, dize esta Coleta.

Veniat, quæsumus, omnípotens Deus, super hoc incénsum larga tuæ bene ✠ diuiniōnis infusio: & hunc nocturnum splendorem invisibilis regenerator accénde: ut non solùm sacrificium, quod hac nocte litatūm est, arcána lúminis tui admixtiōne resulgeat: sed in quocumque loco ex hujus sanctificationis mysterio aliquid fuerit deportatum, expulsa diabólicae fraudis nequitia, virtus tuæ majestatis assistat. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Mientras se bendizan los granos de encienso, un Acolito tomará algunas ascuas del brasero bendito, y las pondrá en el incensario. Y acabada de dezir la Oracion sobredicha, el Sacerdote tomará encienso de la naveilla, y lo pondrá en el incen-

incensario , y lo bendizerà como se suele luego roceará tres veces con agua bendita los granos y fuego , diciendo en voz baxa **Aspérges me.** **sin canto ni Salmo,** y los incensará tres veces . Mientras tanto se apagan todas las lámparas de la Iglesia para bolverlas à encender con luz bendita . El Diacono con Dalmatica blanca toma la vara que tiene tres candelas distintas en el triangulo superior . Precede el que lleva el incensario , con otro Acolyto que llevará en un plato los cinco granos de encienso : sigue el Subdiacono con la Cruz , y el Clero por su orden : luego el Diacono con la vara de las tres candelas , y al fin el Sacerdote . Luego que se entra en la Iglesia , el Diacono inclina su vara , y un Acolyto con una vela encendida con fuego nuevo entiende una vela de la dicha vara : enarbola la vara el Diacono , y el todos se hincan de rodillas , excepto el Subdiacono , porque tiene la Cruz : y el

Diaco-

Diacono canta solo **Lumen Christi.** responden todos , **Deo grátias.**

Estando en medio de la Iglesia encienden otra vela , y de rodillas como antes en vos mas alta buelve à cantar .

Lumen Christi. **Ex. Deo grátias.**

Estando delante del Altar encienden la ultima , y otra vez de rodillas en voz aun mas sonora , repite , **Lumen Christi.** **Ex. Deo grátias.**

Luego el Sacerdote sube al Altar , y se pone al lado de la Epistola . El Diacono da la vara à un Acolyto , y tornando el libro , pide la bendicion al Sacerdote , como si hubiera de cantar Euangilio , Darasela el Sacerdote por estas palabras , **Dóminus sit in corde tuo , & in lábiis tuis : ut dignè & competénter annunties suum Paschâle præcónium :** **In nōmine Patris , & Filij ,** **¶** **& Spíritus sancti , Amen.**

Luego se llega al facistol , y puesto el libro en el , lo enciensa ,

Estarà à su mano derecha el Subdiacono con la Cruz, y el que tiene el incensario: al otro lado los Acolitos, el uno con la vara de las tres velas, y el otro con dos granos de encienso en un plato. Luego se levantan todos como se suele hacer al Evangelio, y canta el Diacono.

Exultet jam angélica turba cælōrum: exultent divīna mystēria: & pro tanti Regis victória, tuba īsonet salutāris. Gáudeat & tellus tantis irradiata fulgōribus: & æterni Regis splendore illustrata, totius orbis se séntiat amisisse caliginem. Lætetur & Mater Ecclésia, tanti lúminis adornata fulgōribus: & magnis populōrum vócibus hæc aula résultet. Quapropter astantes vos, fratres charíssimi, ad tam miram hujus sancti lúminis claritatem, unā mecum, quæso, Dei omnipotētis misericordiam invocāte. Ut qui me non meis méritis intra Levitārum númerum dignātus est aggregāre: lúminis

minis sui claritatem infundens, Cérei hujus laudem implere perficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filiū tuum: Qui cum eo vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus: per ómnia sæcula sæculorum. Amen. **D**óminus vobiscum. Et cum spíritu tuo. **S**ursum corda. Hábemus ad Dóminum. **G**ratiás agamus Dómino Deo nostro. Dignum & justum est. **V**erè dignum & justum est, invisibilem Deum Patrem omnipotētem, Filiūque ejus unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, toto cordis ac mentis affectu, & vocis ministério personare. Qui pro nobis æterno Patri Adæ débitum solvit: & véteris piáculi cautiōnem pio cruore detérsit. Hæc sunt enim festa Paſchália, in quibus verus ille Agnus occiditur, cujus sanguine postes fidélium consecrāntur. Hæc nox est, in qua primū patres nostros, filios Israël eductos de Ægypto,

ito , mare Rubrum sicco vestigio transire fecisti . Hæc igitur nox est , quæ peccatorum tenebras columnæ illuminatiōne purgavit . Hæc nox est , quæ hodiè per universum mundum , in Christo credentes , à vitiis sæculi , & caligine peccatorum segregatos , reddit gratiæ , sœciat sanctitati . Hæc nox est , in qua destructis vinculis mortis , Christus ab inferis victor ascendit . Nihil enim nobis nasci profuit , nisi redimi profuisset . O mira circa nos tuæ pietatis dignatio ! O inestimabilis dilectio charitatis ! ut servum redimeres , Filium tradidisti . O certè necessarium Ad peccatum , quod Christi morte delatum est ! O felix culpa , quæ tales tantum meruit habere redemptorem ! O verè beata nox , quæ sola meruit scire tempus & horam , in qua Christus ab inferis resurrexit ! Hæc nox est , de qua scriptum est : Et nox sicut dies illuminabitur : Et nox illuminatio mea in deliciis meis . Hujus igitur sanctificatio

tio noctis , fugat sceleras , culpas lavat : & reddit innocentiam lapsis , & mœstis laetitiam . Fugat ódia , concordiam parat , & curvat imperia (aquí el Diacono pone los cinco granos de encienso bendito en el Cirio en forma de Cruz) In hujus igitur noctis gratia , suscipe , sancte Pater , incensi hujus sacrificium vespertinum : quod tibi in hac Cerei oblatione solenni , per ministrorum manus de operibus apum , sacrosancta reddit Ecclesia . Sed jam columnæ hujus præconia novimus , quam in honorem Dei rutilans ignis accendit . (Elegando aquí el Diacono enciende el Cirio con una de las tres velas que están en la vara) Qui licet sit divisus in partes , mutuati tamen luminis detrimenta non novit . Alitur enim liquantibus ceris , quas in substancialiter prætijs hujus lampadis , apis mater eduxit . (Enciendense las lamparas .) O verè beata nox , quæ expoliavit Aegyptios , ditavit Hebreos !

braos! Nox , in qua terrénis cælestia,
humánis divina junguntur. Orâmus
ergo te Dómine , ut Céreus iste in
honôrem tui nòminis consacratus , ad
noctis hujus caliginem destruendam ,
indeficiens persevèret. Et in odorem
suavitatis accéptus , supérnis luminá-
ribus misceatur. Flamas ejus lúcifer
matutinus invéniat. Ille , inquam ,
lúcifer , qui nescit occâsum. Ille , qui
regréssus ab íferis , humáno géneri
serenus illúxit. Precámur ergo te Dó-
mine , ut nos fámulos tuos , omném-
que clerum , & devotissimum pôpu-
lum unà cum beatissimo Papa no-
stro N. & Antistite nostro N. quiète
téporum concéssa , in his Paschá-
libus gáudiis , assidua protectione ré-
gere , gubernare , & conservare dignérис.
Réspice étiam ad devotissimum (Si
no estuviere à un coronado , le dira ,
éléctum) Imperatorem nostrum N.
cujus tu Deus desidérij vota prænós-
cens , ineffabili pietatis & misericór-
dias

dix tuæ múnere , tranquillum per-
pétuæ pacis accómmoda : & cælé-
stem victóriam cum omni pôpulo suo.
Per eúndem Dóminum nostrum Je-
sus Christum Filium tuum : Qui te-
cum vivit & regnat in unitate Spíritus
sancti Deus , per ómnia sæcula sæcu-
lorum. Amen.

¶ En acabando de bendezir el Cirio , el Diacono se quita los orna-
mentos blancos , y se pone viola-
dos , y va à estar con el Sacerdote ,
que dexando la capa , tomara mani-
pulo y casulla violada Luego se leerán
las Profecias sin titulo alguno ; y el
Sacerdote las leerà tambien paseo en
el mismo Altar al lado de la Epistola.
Al fin de las Profecias se dizan las
Oraciones que se pondrán abaxo.
Mientras se leen las Profecias , o
poco ante , los Presbyteros catequi-
zaran los Catecumenos que se huvie-
ren de bautizar , y los prepararán
para el Bautismo.

Profecia primera. Genes. 1. & 2.

IN principio creavit Deus cælum & terram. Terra autem erat inânis & vâcua, & tenebræ erant super fâciem abyssi, & Spíritus Dei ferebâtur super aquas. Dixitque Deus: Fiat lux: Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bonum: & divisit lucem à tenebris. Appellavítque lucem Diem, & tenebras Noctem: factumque est vespere & manè, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: & dividat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmamentum, divisitque aquas quæ erant sub firmamento, ab his quæ erant super firmamentum. Et factum est ita Vocavítque Deus firmamentum, Cælum: & factum est vespere & manè, dies secundus. Dixit verò Deus: Congregentur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: & appáreat árida. Et factum est ita. Et vocavit Deus áridam, Terram, congregationésque aquarum appellâ-

vit

Profecia prima.

vit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait: Géminet terra herbam viréntem, & faciéntem semen, & lignum pomiferum fâciens fructum juxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et protulit terra herbam viréntem, & faciéntem semen juxta genus suum, lignumque fâciens fructum, & habens unumquodque seméntem secundum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere & manè, dies tertius. Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento cæli, & dividant diem ac noctem, & sint in signa & tempora, & dies & annos: ut luceant in firmamento cæli, & illuminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare majus, ut præcesset diéi: & luminare minus, ut præcesset nocti: & stellas. Et posuit eas in firmamento cæli, ut lucerent super terram, &

præsens diéi ac nocti, & divíderent lucem ac tenebras. Et vidi Deus, quod esset bonum. Et factum est vespere & manè, dies quartus. Dixit etiam Deus: Producant aquæ réptile animæ viventis, & volatile super terram sub firmamento cæli. Creavitque Deus cete grændia, & omnem animam viventem atque motabilem, quam produxerant aquæ in sp̄ecies suas, & omne volatile secundum genus suum. Et vidi Deus quod esset bonum. Benedixitque eis dicens: Crēscite, & multiplicamini, & replête aquas maris: avesque multiplicentur super terram. Et factum est vespere & manè, dies quintus. Dixit quoque Deus: Producat terra animam viventem in genere suo, jumenta, & reptilia, & bestias terræ secundum sp̄ecies suas. Factumque est ita. Et fecit Deus bestias terræ juxta sp̄ecies suas, & jumenta, & omne réptile terræ in genere suo. Et vidi Deus quod esset bonum:

bonum: & ait: Faciamus hominem ad imâginem & similitudinem nostram: & præsit písibus maris, & volatilibus cæli, & bestiis, universaque terræ, omnique réptili quod movetur in terra. Et creavit Deus hominem ad imâginem suam: ad imâginem Dei creavit illum, masculum & feminam creavit eos. Benedixitque illis Deus, & ait: Crēscite, & multiplicamini, & replête terram, & subjicite eam, & dominamini písibus maris, & volatilibus cæli, & universis animantibus, quæ moventur super terram. Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afférentem semen super terram, & universa ligna quæ habent in semetip̄sis seméntem generis sui, ut sint vobis in escam: & cunctis animantibus terræ, omnique volucri cæli, & universis quæ moventur in terra, & in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum. Et factum est ita. Vidit-

que Deus cuncta quæ fecerat : & erant valde bona. Et factum est vespere & manè , dies sextus. Igitur perfecti sunt cœli & terra , & omnis ornatus eorum. Complevitque Deus die séptimo opus suum , quod fecerat : & requievit die séptimo ab univérso opere , quod patrârat.

Acabado la profecia, dice el Sacerdote O rêmus. el Diacono. Flectâmus gênuas y el Subdiacono. Levâte.

Oracion.

Deus , qui mirabiliter creasti hóminem , & mirabilius redemisti; da nobis , quæsumus , contra oblectamenta peccati , mentis ratione persistere : ut mereamur ad æternâ gaudia pervenire. Per Dóminum nostrum.

Profecia segunda.

Genes. 5. id 6. et 8.

Noë verò cum quingentorum esset annorum , genuit Seim , Cham & Japhet. Cumque coepissent hómines multiplicari super terram , &

filias procreassent : videntes filij Dei filias hóminum quod essent pulchræ, acceperunt sibi uxores ex omnibus , quas elegerant. Dixitque Deus : Non permanebit spíritus meus in hómine in æternum , quia caro est : Eruntque dies illius centum viginti annorum. Gigantes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingréssi sunt filij Dei ad filias hóminum , illæque genuérunt , isti sunt potentes à sæculo viri famosi. Videns autem Deus quod multa malitia hóminum esset in terra , & cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore , pœnituit eum quod hóminem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus , Delabo , inquit , hóminem , quem creavi , à facie terræ , ab hómine usque ad animántia , à réptili usque ad volucres cœli. Pœnitit enim me fecisse eos. Noë verò invénit gratiā coram Dómino. Hæ sunt generaciones Noë.

Noë vir justus atque perfectus fuit in generatiōibus suis, cum Deo ambulāvit. Et gēnuit tres filios , Sem , Cham, & Japheth. Corrūpta est autem terra coram Deo , & replēta est iniquitāte. Cūmque vidīset Deus terram esse corrūptam (omnis quippe caro corrūperat viam suam super terram) dixit ad Noë : Finis univērsæ carnis venit coram me : replēta est terra iniquitāte à facie eōrum , & ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcā de lignis lœvigatis : mansiūculas in arca fácies, & bitūmine línes intrínsecus & ex-trínsecus. Et sic fácies eam : Trecen-tōrum cubitōrum erit longitudo ar-cæ , quinquaginta cubitōrum latitudo, & trīginta cubitōrum altitudo illius. Fenestrām in arca fácies , & in cù-bitō consummābis summitātem ejus: óstium autem arcæ pones ex látere : deórsum, cœnacula, & tristega fácies in ea. Ecce ego addūcam aquas diluvij super terram , ut interficiam omnem carnem,

carnem , in qua sp̄iritus vitæ est subter cælum : Univerſa quæ in terra sunt , consuméntur. Ponámque fœdus nícum tecum : & ingrediēris arcā tu , & filii tui , uxor tua , & uxores filiōrum tuōrum tecum. Et ex cunctis animantibus univerſæ carnis bina induces in arcā , ut vivant tecum : masculini sexus & feminini. De volúcribus juxta genus suum , & de jumentis in génere suo , & ex omni réptili terræ secundūm genus suum : bina de ómnibus ingredientiū tecum , ut possint vivere. Tolles igitur tecum ex ómnibus escis , quæ mandi possunt , & compor-tabis apud te : & erunt tam tibi , quam illis in cibum. Fecit igitur Noë ómnia , quæ præcéperat illi Deus. Erátque sextentōrum annōrum quando diluvij aquæ inundavérunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abyssi magna , & cataractæ cæli apertæ sunt ; & facta est pluvia super terram quadraginta diébus & quadraginta nóctibus

Ctibus. In i articulo diéi illius in-
gréssus est Noë , & Sém , & Chaim ,
& Japheth , filij ejus , uxor illius ,
& tres uxóres filiorum ejus cum
eis in arcam : ipsi & omne animal
secundum genus suum , univer saque
jumenta in génere suo , & omne quod
movétur super terram in génere suo ,
cunctumque volátile secundum genus
suum. Porro arca ferebátur super aquas .
Et aquæ prævaluérunt nimis super ter-
ram : opertique sunt omnes montes
excélsi sub univérso cælo. Quíndecim
cubit is áltior fuit aqua super montes ,
quos operuerat. Consúmptaque est
omnis caro , quæ movebátur super
terram vólucrum , animántium , be-
stiárum , omniúmque reptilium quæ
reptant super terram. Remánsit autem
solus Noë , & qui cum eo erant
in arca. Obtinueruntque aquæ ter-
ram centum quinquaginta diébus.
Recordátus autem Deus Noë , cun-
ctorumque animántium , & ómnium
jumen-

jumentórum , quæ erant cum eo in
arca , addúxit spíritum super terram ,
& imminútæ sunt aquæ. Et clausi
sunt fontes abyssi , & cataractæ cæli :
& prohibítæ sunt pluviae de cælo.
Reversæque sunt aquæ de terra eúntes
& redeúntes : & cœpérunt mínu-i
post centum quinquaginta dies.
Cùmque transíssent quadraginta dies ,
apériens Noë fenestrām arcæ , quam
fecerat , dimisit corvum : qui egre-
diebátur , & non revertebátur , donec
siccarentur aquæ super terram. Emis-
sit quoque colúmbam post eum , ut
vidéret si jam cessásent aquæ super
faciem terræ. Quæ cùm non inveníss-
set ubi requiéceret pes ejus , revérsa
est ad eum in arcam : aquæ enim erant
super univer sam terram : extenditque
manum , & apprehénsam intulit in
arcam. Expectatis autem ultrà septem
diébus aliis , rursum dimisit colúmbam
ex arca. At illa venit ad eum
ad vésperam , portans ramum olí-
væ

væ viréntibus fóliis in ore suo. Inteléxit ergo Noë quòd cessássent aquæ super terram. Expectavítque nihiló- minus septem álios dies : & emisit columbam, quæ non est revérsa ultrâ ad eum. Locútus est autem Deus ad Noë, dicens : Egrédere de arca tu, & uxor tua, filij tui, & uxóres filiôrum tuôrum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quam in béstii & univerfis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, & ingredímini super terram: créscite, & multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noë, & filij ejus; uxor illius, & uxóres filiôrum ejus, cum eo. Sed & ómnia animántia, juménta, & reptília, quæ reptant super terram secundum genus suum, egréssa sunt de arca. Ædificâvit autem Noë altâre Dómino : & tollens de cunctis pecóribus & volúcribus mundis, óbtulit holocáusta super altâre. Odoratúsque est Dóminus odorem suavitatis.

Oré-

Orémus. Flectâmus gênuæ. **R** Le-
vate.

Oracion.

Deus incommutabilis virtus ; & lumen æternum : respice propri-
tius ad totius Ecclésiæ tuæ mirabile
sacraméntum, & opus salûtis humánæ,
perpetuæ dispositiōnis effectu tranquil-
lius operâre: totusque mundus experî-
tur & videat, dejecta érigi, inveterata
renovari, & per ipsum redire ómnia in
íntegrum, à quo sumpsere principium,
Dóminum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum : Qui tecum vivit &
regnat in unitate Spíritus sancti.

Profecia tercera.

Genes. 22.

In diébus illis: Tentâvit Deus Abra-
ham, & dixit ad eum : Abraham, Abraham. Ait ille respóndit : Adsum.
Ait illi : Tolle filium tuum unigéni-
tum, quem diligis, Isaac, & vade in
terram visiōnis: atque ibi ófferes eum
in holocáustum super unum móni-
tium quem monstrávero tibi. Igi-
tur Abraham de nocte consúrgens,
stravit

stravit ásinum suum : ducens secum duos júvenes, & Isaac filium suum. Cùmque concidísset ligna in holocáustum , abiit ad locum quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevatis oculis , vidi locum procul: dixitque ad púeros suos: Expectáte híc cùm ásno: ego & puer illuc usque properántes , postquam adoravérimus revertémur ad vos. Tulit i quoque ligna holocáusti , & imposuit super Isaac filium suum : ipse verò portávit in mánibus ignem & gládium. Cùmque duo pérgerent simul , dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respóndit: Quid vis fili? Ecce , inquit , ignis & ligna: ubi est víctima holocáusti? Dixit autem Abraham: Deus prvidébit sibi víctimam holocáusti , fili mi. Pergébant ergo páriter : & venérunt ad locum , quem osténdebat ei Deus , in quo ædificávit altare , & désuper ligna compósuit: cùmque alligásset Isaac filium suum , pósuit

suit eum in altare super struem lig-nórum. Extendítque manum , & arri-puit gládium , ut immoláret filium suum. Et Ecce Angelus Dómini de cælo clamávit , dicens: Abraham , Abraham. Qui respóndit: Adsum. Dixitque ei: Non exténdas manum tuam super púerum , neque fáciás filii quidquam : nunc cognovi quòd times Deum, & non pepercísti unigénito filio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos , vidítque post tergum arietem inter vepres hæréntem córnibus , quem assúmēns obtulit holocáustum pro filio. Appellavítque nomen loci illius , Dóminus videt. Unde usque hodiè dicitur: In monte Dóminus vidébit. Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secundò de cælo , dicens ; Per me metípsum jurávi , dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem , & non pepercísti filio tuo: unigénito propter me , benedicám tibi , & multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli , & velut

velut arênam quæ est in littore maris : possidébit semen tuum portas inimicorum suorum , & benedícentur in sémine tuo omnes gentes terræ , quia obediisti vocî meâ. Réversus est Abraham ad púeros suos , abieruntque Bersabée simul , & habitavit ibi .

Orémus. Flectâmus génuâ. **L**evaté.

Oracion:

Deus , fidélium Pater summe , qui in toto orbe terrarum , promissiōnis tuae filios diffusa adop̄tiōnis grātia multiplicas : & per Paschâle sacramētum , Abraham puerum tuum universarum , sicut jurâsti , géntium efficis patrem populus tuus dignè ad grātiām tuae vocatiōnis introire. Per Dóminum nostrum Iesum Christum.

Profecia quarta. Exodi 14. f & 15.

In diēbus illis : Factum est in vigilia matutina , & ecce respiciens Dóminus super castra Aegyptiorum

per

per colūmnam ignis & nubis , interfécit exérцитum eōrum : & subvértilt rotas curruum , ferebanturque in profundum. Dixérunt ergo Aegyptij : Fugiāmus Israēlem : Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen : Extende manum tuam super mare , ut revertantur aquæ ad Aegyptios super currus & équites eōrum. Cùmque extendisset Móyses manum contra mare , réversum est primo dilúculo ad priorem locum : fugientibusque Aegyptiis occurrerunt aquæ , & invólvit eos Dóminus in médiis flûctibus. Reversaque sunt aquæ , & operuérunt currus & équites cuncti exérctus Pharaonis , qui sequentes ingrēssi fuerant mare : nec unus quidem supérfuit ex eis. Filii autem Israël perrexerunt per médium siccii maris , & aquæ eis erant quasi p̄ muro à dextris & à sinistris : liberavitque Dóminus in die illa Israël de manu Aegyptiorum. Et vidérunt

Q

Aegyp-

Ægyptios mórtuos super littus maris,
& manum magnam quam exercúerat
Dóminus contra eos: timuítque pó-
pulus Dóminum, & credidérunt Dó-
mino, & Móyses servo ejus. Tunc
cécinit Móyses & filij Israël carmen
hoc Dómino, & dixerunt.

Tracto. C antémus Dómino: glo-
riósè enim honorificátus est: equum
& ascensòrem projécit in mare: ad-
jutor & protéctor factus est mihi in
salûtem. ¶ Hic Deus meus, & hono-
rificábo eum: Deus Patris mei, & exal-
tabo eum. ¶ Dóminus cónterens bella:
Dóminus nomen est illi.

O rémus. Flectámus gênuia. Rx. Le-
vâte.

Oracion.

Deus, cujus antiqua mirácula
étiam nostris sæculis coruscâre
sentimus: dum quod uni pôpulo,
à persecutiōne Ægyptíaca liberando
dexteræ tuæ poténtia contulisti, id in
salûtem Géntium per aquam regene-
ratioñis operâris: præsta, ut in Abrahæ
filios

filios, & in Israéliticam dignitâtem,
totius mundi tránseat plenitudo. Per
Dóminum nostrum Jesum Christum
Filium tuum.

Profecia quinta.

Isiae 54. g et 55.

Hæc est heréditas servòrum Dó-
mini, & justitia eòrum apud
me, dicit Dóminus. Omnes sitiéntes ve-
nîte ad aquas: & qui non habêtis argén-
tum, properâte, émite, & comédite: ve-
nîte, émite absque argento, & absque
ulla commutatiōne, vinum & lac.
Quare appénditis argéntum non in pâ-
nibus, & labôrem vestrum non in satu-
ritate? Audîte audiéntes me, & comé-
dite bonum, & delectábitur in crassi-
tudine áнима vestra. Inclinâte aurem
vestram, & venîte ad me: audîte, & vi-
vet áнима vestra, & feriam vobiscum
paëtum sempitérnum, misericordias
David fidéles. Ecce testem pôpulis de-
di eum, ducem ac præceptòrem Gén-
tibus. Ecce gentem, quam nescié-
bas,

bas , vocâbis : & Gentes , quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, & sanctum Israël , quia glorificâvit te. Quærите Dóminum , dum inveníri potest , invocâte eum , dum propè est. Derelínquat ímpius viam suam , & vir iniquus cogitatiōnes suas , & revertâtur ad Dóminum , & miserébitur ejus , & ad Deum nostrum : quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitationes meæ , cogitationes vestræ , neque viæ vestræ , viæ meæ , dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli à terra , sic exaltatæ sunt viæ meæ à viis vestris , & cogitationes meæ à cogitationibus vestris. Et quómodò descendit imber , & nix de cælo , & illuc ultrà non revertitur , sed inébriat terram , & infundit eam , & germinâre eam facit , & dat semen serénti , & panem comedénti : Sic erit verbum meum , quod egrediétur de ore meo : non revertêtur ad me vâcuum ; sed fâciet quæ-

quæcúmque vólui , & prosperábitur in his , ad quæ misi illud : dicit Dóminus omnípotens.

O rêmus. Flectâmus génuia. Rx. Le-vâte.

Oracion.

O Mnípotens sempiterne Deus , multiplica in honorem nôminis tui quod patrum fidei spopondisti : & promissiōnis filios sacra adoptiōne dilata ; ut quod priores sancti non dubitavérunt futûrum , Ecclésia tua magna jam ex parte cognoscat impletum. Per Dóminum nostrum.

Profeccia sexta. Baruch. 3. b

Audi Israël mandâta vitæ , áuri- bus pérçipe , ut scias prudéntiam. Quid est Israël , quod in terra inimicorum es ? inveterâsti in terra aliena , coinquiñatus es cum mórtuis : deputâtus es cum descendéntibus in infernum. Dereliquisti fontem sapiéntiae. Nam si in via Dei ambulâsses , habitaßses útique in pace sempiterna. Disce ubi sit prudéntia , ubi sit virtus , ubi

sit intellectus: ut scias simul ubi sit longiturnitas vitae & victus, ubi sit lumen oculorum, & pax. Quis invenerit locum ejus? & quis intravit in thesauros ejus? Ubi sunt principes Géntium, & qui dominantur super bestias, quae sunt super terram? qui in avibus cælum ludunt, qui argéntum thesaurizant, & aurum, in quo confidunt homines, & non est finis acquisitionis eorum? Qui argéntum fabricant, & solliciti sunt, nec est inventio operum illorum? exterminali sunt, & ad inferos descendērunt, & alij loco eorum surrexerunt. Júvenes viderunt lumen, & habitaverunt super terram: viam autem disciplinæ ignoravérunt, neque intellexerunt sémitas ejus, neque filij eorum suscepérunt eam, à facie ipsorum longè facta est: non est audita in Terra Cháanaan, neque visa est in Theman. Filii quoque Agar, qui exquirunt prudéntiam quæ de terra est, negotiatori Merrhae, & Theman, & fabulatori-

tores,

tores, & exquisitores prudéntiae & intelligentiae: viam autem sapiéntiae nescierunt, neque commemorati sunt sémitas ejus. O Israël, quam magna est domus Dei, & ingens locus possessio-
nis ejus! Magnus est, & non habet fineim: excélsus & immensus. Ibi fuérunt gigantes nominati illi, qui ab initio fuérunt, statúra magna, sciéntes bellum. Non hos élégit Dóminus, neque viam disciplinæ invenérunt, propterea perierunt. Et quóniam non habuerunt sapiéntiam, interierunt propter suam insipiéntiam. Quis ascéndit in cælum, & accépit eam, & edúxit eam de nubibus? Quis transfretavit mare, & invenerit illam? & attulit illam super aurum eléctum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquirat sémitas ejus: sed qui scit univerfa, novit eam, & adinvenerit eam prudéntia sua: qui præparavit terram in æterno tempore, replévit eam pecúdi- bus

bus & quadrupédibus : qui emittit lumen , & vadit , & vocávit illud , & óbedit illi in tremôre. Stellæ autem dederunt lumen in custódiis suis , & lætátæ sunt : vocátæ sunt , & dixérunt : Adsumus : & luxerunt ei cum jucunditatē , qui fecit illas. Hic est Deus noster , & non æstimabitur álius adversus eum. Hic adinvénit omnem viam disciplinæ , & trádidit illam Jacob púero suo , & Israël dilecto suo. Post hæc in terris visus est , & cum homínibus conversátus est.

Orémus. Flectâmus gênuā **R.** Le-vâte.

Oracion.

Deus , qui Ecclésiam tuam semper Géntium vocatione multílicas : concéde propítius ; ut quos aqua baptísmatis abluis , continua protectione tueáris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus , per ómnia sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Profecia setima. **Ezech. 37.**

In diëbus illis : Facta est super me manus Dómini , & eduxit me in spíritu Dómini : & dimisit me in médio campi , qui erat plenus óssibus : & circumdúxit me per ea in gyro : erant autem multa valde super fáciem campi , síccaque vehe-menter. Et dixit ad me : Fili hóminis , putásne vivent ossa ista ? Et dixi : Dómine Deus , tu nosti. Et dixit ad me : Vaticinare de óssibus istis , & dices eis : Ossa árida audite verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his : Ecce ego intromíttam in vos spíritum , & vivétis. Et dabo super vos nervos , & succréscere fáciam super vos carnes , & superexténdam in vobis cutem : & dabo vobis spíritum , & vivétis , & sciétis quia ego Dóminus. Et prophetávi sicut præcéperat mihi : factus est autem sónitus prophetánte me , & ecce commótio ; & accesserunt ossa ad Q 5 offa ,

ossa , unumquodque ad junc^turam
stram. Et vidi , & ecce super ea nervi &
carnes ascendérunt : & exténta est in
eis cutis d^esp^{er} , & spíritum non ha-
babant. Et dixit ad me : Vaticinâre ad
spíritum , vaticinâre fili hóminis , &
dices ad spíritum : Hæc dicit Dóminus
Deus : A quátuor ventis veni spíritus ,
& insúffa super imperfectos istos , &
reviviscant. Et prophetávi sicut præce-
perat mihi : & ingrēssus est in ea spíri-
tus , & vixérunt : steteruntque super pe-
des suos exércitus grandis nimis valde.
Et dixit ad me : Fili hóminis , ossa hæc
univérsa , domus Israël est : ipsi dicunt:
Aruérunt ossa nostra , & périr^{et} spes no-
stra , & abscessi sumus. Proptérea vatici-
nâre , & dices ad eos : Hæc dicit Dómi-
nus Deus : Ecce ego apériam túmulos
vestros , & educam vos de sepúlchris ve-
stris , pòpulus meus: & inducam vos in
terram Israël. Et sciētis quia ego Dómi-
nus , cùm aperuero sepúlchra vestra ,
& eduxero vos de túmulis vestris ,
pòpule

pòpule meus : & dédero spíritum
meum in vobis , & vixeritis , & re-
quiéscere vos fáciam super humum
vestram : dicit Dóminus omnípotens.
O rēmus. Flectâmus génu. *g. 2.* Levâte.

Oracion.

Deus , qui nos ad celebrandum
Pañchale sacramentum utrius-
que testamenti páginis instruis : da no-
bis intelligere misericordiam tuam ;
ut ex perceptione præsentium mune-
rū firma sit expectatio futurorum.
Per Dóminum nostrum Jesum Chri-
stum Filium tuum : Qui tecum vivit
& regnat in unitate Spíritus sancti
Deus : per ómnia sæcula sæculorum.
g. 2. Amen.

Profecia otava.

Isiae 4.

Aprehéndent septem mulieres
virum unum in die illa dicentes:
Panem nostrum comedemus , & vesti-
mentis nostris operiemur : tantummo-
dò invocetur nomen tuum super nos ,
aufer opprobrium nostrum. In die il-
Q 6 la ,

la, erit germen Dómini in magnificéntia, & glória: & fructus terræ sublímis, & exultatió his, qui salváti fúerint de Israél. Et erit: Omnis qui relíctus fúerit in Sion, & residuus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem. Si ablúerit Dóminus fórdes filiárum Sion, & sanguinem Jerúsalem láverit de médio ejus, in spíritu judícij, & spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, & ubi invocátus est, nubem per diem, & fumum & splendórem ignis flammántis in nocte: super omnem enim gloriáam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, & in securitatem, & absconsiōnem à turbine, & à pluvia.

Tracto. Vínea facta est dilécto in cornu, in loco úberi. ¶ Et maceriam circúmdedidit, & circumfódit: & plantávit víneam Sorec, & ædificávit turrim in médio ejus. ¶ Et torcūlar fudit

in

in ea: vínea enim Dómini Sábaoth, domus Israél est.

¶ Rémus. Flectâmus génuia. ¶ Levâte.

Oracion.

Deus, qui in ómnibus Ecclésiæ tuæ filiis sanctórum Prophetárum voce manifestásti, in omni loco dominationis tuæ, fatorem te bonorum séminum, & electórum palmitum esse cultorem: tribue populis tuis, qui & vinearum apud te nōmine censéntur & ségetum, ut spinarum & tribulórum squalore resecato, digna efficiantur fruge fœcundi. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Moysen & Aaron in Terra Ægypti: Mensis iste, vobis principium ménſium: primus erit in ménſibus anni. Loquimini ad univérsum cœtum filiórū Israél, & dícite eis; Décima die mensis hujus tollat unusquis-

que agnum per famílias & domos suas. Sin autem minor est númerus ut sufficere possit ad vescéndum agnum , al sūmet vicinum suum , qui junctus est dómui suix , juxta númerum animarum quæ sufficere poslunt ad esum agni. Erit autem agnus absque inácula , másculus , annículus : juxta quem ritum tollétis & hæc dum. Et servabitis eum usque ad quartam déciám diem mensis hujus : immolabitque eum univerſa multitudine filiorum Iſraël ad vesp̄eram. Et sument de sanguine ejus , ac ponent super utrūque postem , & in superliminariis domorum , in quibus cōmedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni , & ázymos panes cum lactucis agréstibus. Non comedētis ex eo crudum quid , nec coctum aqua , sed tantum assum igni : caput cum pédibus ejus & intestinis vorabitis. Nec remanēbit quidquam ex eo usque manè. Si quid residuum fuerit , igne comburētis. Sic au-

tem

tem comedētis illum : Renes vestros accingētis , & calceaménta habébitis in pédibus , tenéntes báculos in mánibus & comedētis festinánte : est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

O rēmus. Flectāmus génuā. *R.* Lévate.

Oracion.

O Mnípotens sempiterne Deus , qui in ómnium óperum tuorum dispensatiōne mirabilis es : intelli-gant redempti tui , non fuisse excelléntius quòd initio factus est mundus , quam quòd in fine sæculorum Pascha nostrum immolatus est Christus. Qui tecum vivit & regnat.

Profecia decima.

Jonæ 3.

IN diébus illis : factum est verbum Dómini ad Jonam Prophétam se-cundò , dicens : Surge , & vade in Ní-niven civitatem magnam : & prædica in ea prædicatiōne , quam ego loquor ad te. Et surrexit Jonas , & abiit in Ní-niven juxta verbum Dómini. Et Níniye erat cívitas magna itinere diérum

dierum trium. Et cœpit Jonas introire in civitatem itinere diei unius : & clamavit, & dixit : Adhuc quadraginta dies, & Nînive subvertetur. Et crediderunt viri Ninivitæ in Deum, & prædicaverunt jejuniū, & vestiti sunt fassis à majore usque ad minorem. Et pervenit verbum ad regem Nînive : & surrexit de sólio suo, & abjicit vestimentum suum à se, & inditus est sacco, & sedit in cinere. Et clamavit, & dixit in Nînive ex ore regis, & principum ejus, dicens : Hómines, & jumenta, & boves, & pécora non gustent quidquam : nec pascantur, & aquam non bibant. Et operiantur fassis hómines, & jumenta, & clament ad Dóminum in fortitudine : & convertatur vir à via sua mala, & ab iniquitate, quæ est in manibus eorum. Quis scit, si convertatur, & ignoscat Deus : & revertatur à furore iræ suæ, & non peribimus ? & vidit Deus opera eorum, quia conversi sunt

sunt de via sua mala : & misertus est populo suo, Dóminus Deus noster.

O remus. Flectamus genua. R. Levate.

Oracion.

Deus, qui diversitatem Géntium in confessione tui nōminis adunasti : da nobis & velle & posse quæ præcipis : ut populo ad æternitatem vocato, una sit fides mentium, & pietas actionum. Per Dóminum nostrum.

Profeccia undecima. Deut. 31. f

In diébus illis : Scripsit Móyse canticum, & docuit filios Israël. Præcepitque Dóminus Jósuë filio Nun, & ait : Confortare, & esto robustus : tu enim introduces filios Israël in terram, quam pollitus sum, & ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyse verba legis hujus in volumine, atque complèvit : præcepit Levítis, qui portabant arcā fœderis Dómini, dicens : Tólite librum istum, & pónite eum in latere arcæ fœderis Dómini Dei vestri : ut sit ibi contra te in testimoniū.

nium. Ego enim scio contentiōnem tuam , & cervīcem tuam duríssimam. Adhuc vivēnte me , & ingrediēnte vobiscum , semper contentiōsè egistis contra Dóminum : quanto magis cùm mórtuus fuero ? Congregāte ad me omnes majóres natu per tribus veſtras , atque doctóres , & loquar audiētibus eis sermónes istos , & invocābo contra eos cælum & terram. Novi enim quòd post mortem meam iniquè agētis , & declinabitis citò de via , quam præcépi vobis : & occurrēnt vobis mala in extrémo témpore, quando feceritis malum in conspéctu Dómini , ut irritētis eum per ópera mánuum veſtrârum. Locútus est ergo Móyses, audiēnte univérso coetu Israël, verba cárminis hujus , & ad finem usque complévit.

Tracto. Atténde cælum , & loquar : & áudiat terra verba ex ore meo. ¶ Expectetur sicut pluvia elóquium meum : & descéndant sicut

ros verba mea. ¶ Sicut imber super gramen , & sicut nix super fœnum : quia nomen Dómini invocabo. ¶ Date magnitúdinem Deo nostro : Deus , vera ópera ejus , & omnes viæ ejus judícia. ¶ Deus fidélis , in quo non est iniquitas : justus & sanctus Dóminus.

Orémus. Flectâmus gênuā. **R.** Le-vâte. **O**racion.

Deus, celsitudo huimilium, & for-titudo rectórum : qui per sanctum Móysen puerum tuum , ità eiudire pôpulum tuum sacri cárminis tui decantatione voluisti , ut illa legis iteratio fieret etiam nostra diréctio : excita in omnem justificatârum Géntium plenitúdinem poténtiam tuam , & da lætitiam , mitigando terrorem : ut ómnium peccatis tua remissione delétis , quod denuntiâtum est in ultiōnem , tránsfusat in salutem. Per Dóminum nostrum Jesum Chri-stum Filiū tuum.

Profecia duodecima. Dan. 3.

IN diēbus illis : Nabuchodónosor rex fecit státuam áuream , altitudine cubitórum sexagínta , latitudine cubitórum sex , & státuit eam in campo Dura provinciæ Babylônis. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregádos sátrapas , magistrátus , & júdices , duces , & tyránnos , & præfectoros , omnésque príncipes regiōnum , ut convenírent ad dedicatiōnem státuæ , quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Tunc congregáti sunt sátrapæ , magistrátus , & júdices , duces & tyránni , & optimates qui erant in potestáibus constituti , & univérsi príncipes regiōnum , ut convenírent ad dedicatiōnem státuæ , quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Stabant autem in conspéctu státuæ , quam posuerat Nabuchodónosor rex : & præco clamâbat valénter : Vobis dicitur pôpulis , tribubus , & linguis : in hora , qua audiéritis sónitum tubæ , & fistulæ , & cítharæ , sambú-

sambúcæ , & psaltérij , & symphoníæ , & univérsi gêneris musicòrum , cadéntes adorâte státuam áuream , quam constituit Nabuchodónosor rex. Si quis autem non prostrátus adoráverit , eádem hora mittétur in fornâcem ignis ardéntis. Post hæc igitur statim ut audiérunt omnes pôpuli sónitum tubæ , fistulæ , & cítharæ , sambúcæ , & psaltérij , & symphoníæ , & omnis gêneris musicòrum : cadéntes omnes pôpuli , tribus , & linguæ adoravérunt státuam áuream , quam constituerat Nabuchodónosor rex. Statimque in ipso témpore accedéntes viri Chaldæi accusavérunt Ju-dæos : dixeruntque Nabuchodónosor regi : Rex in ætérnum vive : tu rex posuisti decretum , ut omnis homo , qui audierit sónitum tubæ , fistulæ , & cítharæ , sambúcæ , & psaltérij , & symphoníæ , & univérsi gêneris musicòrum , prosternat se , & adôret státuam áuream : si quis autem non prœci-

prócidens adoráverit, mittâtur in fornâcem ignis ardéntis. Sunt ergo viri Judæi, quos constituísti super ópera regiônis Babylônis, Sidrach, Misach, & Abdénago: viri isti contempsérunt, rex, decretum tuum: deos tuos non colunt, & státuam áuream, quam erexisti, non adórant. Tunc Nabuchodónosor in furôre & in ira præcêpit ut adduceréntur Sidrach, Misach, & Abdénago: qui confestim adducti sunt in conspéctu regis. Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne Sidrach, Misach, & Abdénago, deos meos non cólimus: & státuam áuream, quam constitui, non adorâtis? Nunc ergo si estis parati, qua cùmque hora audieritis sónitum tubæ, fistulæ, cítharæ, sambúcæ, & psalterij, & symphoníæ, omissisque géneris musicòrum, prosternite vos, & adorâte státuam, quam feci: quod si non adoravéritis, eadém hora mittémini in fornâcem ignis ardéntis: & quis est Deus, qui eripiet

eripiet vos de manu mea? Respondéntes Sidrach, Misach, & Abdénago, dixerunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac re respondere tibi. Ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest eripere nos de camíno ignis ardéntis, & de mánibus tuis, ô rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, & státuam áuream, quam erexisti, non adorâmus. Tunc Nabuchodónosor replètus est furôre: & aspèctus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, & Abdénago, & præcêpit ut succenderetur fornax septuplum quâm succéndi conuèrerat. Et viris fortissimis de exercitu suo jussit, ut ligatis pédibus Sidrach, Misach, & Abdénago, mitterent eos in fornâcem ignis ardéntis. Et confestim viri illi vincliti, cum braccis suis, & tiáris, & calceaméntis; & vêstibus, missi sunt in médiump fornâcis ignis ardéntis: nam iúficio regis urgèbat: fornax autem suc- cénfa

censa erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach, & Abdénago, interfecit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, & Abdénago, cecidérunt in medio camino ignis ardentis, colligati. Et ambulabant in medio flaminæ laudantes Deum, & benedicentes Dómino.

Aqui no se dice Flectamus genua, pero solo, Oremus.

Oracion.

O Mnípotens sempiterne Deus, spes unica mundi, qui Prophétarum tuorum præcónia, præsentium temporum declarásti mystéria: auge populi tui vota placátus: quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratiōne, proveniunt quarumlibet incremēta virtutum. Per Dóminum.

Acabado todo esto, si la Iglesia tuviere Pila de Bautismo, la bendizirá el Sacerdote con capa violada; precederá la Cruz, candeleros, y un Cirio bendito y encendido.

Viene

Viene a la Pila el Sacerdote con el Clero y ministros vestidos: y mientras tanto se canta el Tracto que se sigue.

Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum: ita desiderat áнима mea ad te, Deus. **v.** Sitivit áнима mea ad Deum vivum: quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei? **v.** Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?

Luego el Sacerdote, antes de empezar a bendezir la Pila, dice esta Oracion cerca de la Pila. **v.** Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíitu tuo.

Oremus.

Oracion.

O Mnípotens sempiterne Deus, respice propítius ad devotíone mñopuli renascéntis, qui sicut cervus aquarum tuarum expetit fontem: & concéde propítius, ut fidei ipsius sitis, baptismatis mystério animam corpúisque sanctificet. Per Dóminum nostrum. **R.** Amen.

R

Lue.

Luego enpieça bendezir la Pila de Bautismo : y dize. **V.** Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

O remus.

Oracion.

O Mnípotens sempiterne Deus, adésto magnæ pietatis tuæ mystériis , adésto Sacraméntis : & ad recreándos novos pópulos , quos tibi fons baptísmatis párturit , Spíritum adoptiōnis emítte , ut quod nostræ humilitatis geréndum est ministério , virtutis tuæ impleáatur effectu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit & regnat in unitate ejusdem Spíritus sancti Deus.

Con voz mas sonora prosigue
en tono de la Prefacion.

Per ómnia sæcula sæculorum.
R. Amen. **V.** Dóminus vobiscum.
R. Et cum spíritu tuo. **V.** Sursum corda. **R.** Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro. **R.** Dignum & justum est. Verè dignum

dignum & justum est , æquum & salutare , nos tibi semper & ubique grátias ágere , Dómine sancte , Pater omnípotens , æterne Deus. **Q**ui invisióli poténtia sacramentórum tuórum mirabiliter operáris effectum : & licet nos tantis mystériis exequéndis simus indígni : tu tamen gratiæ tuæ dona non déserens , étiam ad nostras preces aures tuæ pietatis inclínas. Deus , cuius spíritus super aquas inter ipsa mundi primórdia ferebátur : ut jam tunc virtutem sanctificatiōnis , aquarum natûra concíperet. Deus , qui nocéntis mundi crímina per aquas abluens , regenerationis spéciem in ipsa diluvij effusione signasti : ut unius ejusdémque elementi mystério , & finis esset vitiis , & origo virtutibus. Réspice Dómine in faciem Ecclésiae tuæ , & multiplica in ea regenerationes tuas , qui gratiæ tuæ affluéntis ímpetu létificas civitatem tuam : fonte inque R 2 baptis-

baptismatis áperis toto orbe terrarum
Géntibus innovándis : ut tuæ majestâ-
tis império sumat Unigeniti tui grá-
tiam de Spíritu sancto. (En llegando
aqui , el Sacerdote divide el agua en
cruz con la mano , y la enjuga lue-
go , diciendo) Qui hanc aquam re-
generándis homínibus præparátam ,
arcána sui numinis admixtiōne fœ-
cúndet : ut sanctificatiōne concépta ,
ab immaculato divini fontis útero ,
in novam renāta creatūram , progénies
cælestis emérgat : Et quos aut sexus in
córpora , aut ætas discénerit in tempore ,
omnes in unam páriat grátia mater
infántiam. Procul ergo hinc , jubénte
te Dómine , omnis spíritus immundus
abscédat : procul tota nequítia diabó-
licæ fraudis absistat. Nihil híc loci há-
beat contrariae virtutis admíxtio : non
insidiándo circúmvolet : non laténdo
subrépat : non inficiéndo corrúm-
pat. (Toca al agua con su mano)
Sit hæc sancta & innocens creatura ,
libera

libera ab omni impugnatôris incûrsu ,
& totius nequítiae purgâta discéssu. Sit fons vivus , aqua regenerans , unda
purificans , ut omnes hoc lavácro sa-
lutifero diluéndi , operante in eis Spí-
ritu sancto , perfectæ purgationis in-
dulgéntiam consequántur. (Haze tres
cruzes sobre la Pila , y dice.) Unde
benedico te creatura aquæ , per Deum
 vivum , per Deum verum ,
per Deum sanctum : per Deum ,
qui te in principio verbo separâvit
ab árida : cuius spíritus super te fere-
bâtur, (Divide el agua con la mano ,
y la echa acia las cuatro plagas del
mundo , y dice) Qui te de paradisi
fonte manare fecit , & in quatuor
flumínibus totam terram rigare præ-
cēpit. Qui te in deserto amaram , sua-
vitate indita fecit esse potabilem ,
& sitiénti pópulo de petra prodúxit.
Be nedico te & per Jesum Chri-
stum Fílium ejus únicum , Dóminum
nostrum : qui te in Cana Galilææ
signo

signo admirábili , sua poténtia convér-
tit in vinum. Qui pédibus super te am-
bulâvit: & à Joánnē in Jordâne in te
baptizátus est. Qui te unà cum sanguine
de látere suo prodúxit: & discípulis
suis jussit , ut credéntes baptizárentur
in te , dicens : Ite , docête omnes Gen-
tes , baptizántes eos in nómine Patris ,
& Filij , & Spíritus sancti.

Muda la voz , y prosigue en tono
de Lecion.

HÆc nobis præcépta servánti-
bus, tu Deus omnípotens , cle-
mens adésto : tu benígnus aspíra.
Comunica su aliento al agua tres veces,
diziendo : Tu has símplices aquas tuo
ore benedícto : ut præter naturâlem
emundatióñem, quæm lavándis possunt
adhibere corpóribus , sint etiám purifi-
cándis méntibus efficáces.

Mete el Sacerdote un poco del Ci-
rio en el agua , y en tono de Prefacion
dize: D escéndat in hanc plenitúdinem
fontis virtus Spíritus sancti.

Saca

Saca el Cirio del agua ; y buvelo
à meter mas profundamente ; y re-
pite en voz mas alta , D escéndat in
hanc. Buelve tercera vez a meter el Ci-
rio hasta el fondo , y en voz aun mas
alta repite otra vez , D escéndat , como
arriba. Luego sopla tres veces el agua
conforme ésta figura ♫ y prosigue To-
támque hujus aquæ substântiam , rege-
nerândi fœcündet efféctu (Aqui se
saca el Cirio del agua ; y prosigue el
Sacerdote , diciendo .) Hic ómnium
peccatórum ináculæ deleántur : hîc na-
tura ad imáginem tuam condita , & ad
honorem sui reformâta princípij cun-
ctis vetustatis squaloribus emundetur :
ut omnis homo sacraméntum hoc re-
generatióñis ingrüssus , in veræ inno-
centiæ novam infântiam renascâtur.

Lee lo que se sigue.

P er Dóminum nostrum Jesum Chri-
stum Filium tuum ; qui venturus est
judicâre vivos & mórtuos , & saeculum
per ignem. R. Amen.

Los Sacerdotes que estuvieren presentes, hechan de aquella agua bendita al pueblo. Uno de los Ministros de la Iglesia tomarà en una Pila portatil de aquella agua bendita , para rociar las casas y necesitados. Despues el Sacerdote que bendixo la Pila del Bautismo , derramà en cruz un poco del Oleo bautismal en el agua , y dice: Sanctificetur & foecundetur fons iste óleo salutis , renascéntibus ex eo , in vitam æternam. R. Amen.

Y luego derramà tambien en cruz un poco de la Crisma , diciendo : Infusio Chrismatis Domini nostri Jesu Christi , & Spiritus sancti Paracleti , fiat in nomine sanctæ Trinitatis. R. Amen.

Luego toma el Sacerdote las dos anpolas (la del Oleo y la de la Crisma) y derramandolas en cruz dice : Cominixtio Chrismatis sanctificationis , & olei unctionis , & aquæ baptismatis , páriter fiat , in nomine

Pa-

Patris , & Filiij , & Spiritus sancti. R. Amen.

Luego mescla el Oleo con el agua, y con su mano la esparce por toda la Pila. Si huviere alguien que bautizar, harase como se acostumbra. Luego bolviendose el Sacerdote y los ministros al Altar , cantan las Letanias dos Clerigos , repitiendo todo el verso el Coro .

¶ Donde no ay Pilas de Bautismo , acabada la ultima Profecia con su Oracion , al que celebra se quita la casulla ; y el y los Ministros se postran delante del Altar , y todos los demás se arrodillan. Cantan la Letania en medio del Coro dos Cántores , y responden juntos ambos Coros ; y en llegando el verso , Preccatóres , te rogámus , el Sacerdote y los Ministros se levantan , y yendo à la Sacristia se visten de blanco para dezir la Missa : entretanto se encienden velas en el Altar ; y al fin

394 Sábado Santo , Letanias.
de las Letanias se cantan los Kyrie eleíson , con gran solemnidad repitiéndose como otras veces.
KYrie eleíson. Christe eleíson.
KYrie eleíson. Christe audi nos.
Christe exaudi nos.
Pater de cælis Deus , Miserere nobis.
Fili Redemptor mundi Deus , Miserere nobis.
Spiritus sancte Deus , Miserere nobis.
Sancta Trinitas unus Deus , Miserere nobis.
Sancta Maria , ora pro nobis.
Sancta Dei genitrix , ora.
Sancta Virgo virginum , ora.
Sancte Michaël , ora.
Sancte Gábriél , ora.
Sancte Ráphaél , ora.
O mnes sancti Angeli & Archángeli , orate pro nobis.
O mnes sancti beatōrum Spirítuum Ordines , orate pro nobis.
Sancte

Sabado Santo , Letanias. 395
Sancte Joánnes Baptista , ora.
Sancte Joseph , ora.
O mnes sancti Patriárchæ & Prophétæ , orate pro nobis.
Sancte Petre , ora.
Sancte Paule , ora.
Sancte Andréa , ora.
Sancte Joánnes , ora.
O mnes sancti Apóstoli & Euangeliſtæ , orate pro nobis.
O mnes sancti Discípuli Dómini , orate pro nobis.
Sancte Stéphane , ora.
Sancte Laurénti , ora.
Sancte Vincénti , ora.
O mnes sancti Mártires , orate.
Sancte Silvéster , ora.
Sancte Gregóri , ora.
Sancte Augustíne , ora.
O mnes sancti Pontífices & Confessores , orate pro nobis.
O mnes sancti Doctores , orate.
Sancte Antóni , ora.
Sancte Benedicte , ora.
Sancte

Sancte Domínice, ora.
 Sancte Francíſce, ora.
 Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ,
 oráte pro nobis.
 Omnes sancti Mónachi & Eremítæ,
 oráte pro nobis.
 Sancta Maríā Magdaléna, ora.
 Sancta Agnes, ora.
 Sancta Cæcília, ora.
 Sancta Agatha, ora.
 Sancta Anastásia, ora.
 Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ,
 oráte pro nobis.
 Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Inter-
 cédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis Dómine.
Propítius esto, Exaudi nos Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto, libera.
Amorte perpéta, libera.
Per myſtérium sanctæ incarnationis
 tuæ, libera.
Per Advéntum tuum, libera.
Per Nativitatem tuam, libera.

Per

Per baptíſmum & sanctuim jejúnium
 tuum, libera.
 Per crucem & passiónem tuam,
 libera nos Dómine.
 Per mortem & sepulturam tuam,
 libera nos Dómine.
 Per sanctam resurrectionem tuam,
 libera nos Dómine.
 Per admirabilem ascensionem tuam,
 libera nos Dómine.
 Per advéntum Spíritus sancti Pará-
 cliti, libera.
 In die iudicij, libera nos Dómine.
 Peccatóres, Te rogámus audi nos.
 Ut nobis parcas, te rogámus.
 Ut Ecclésiam tuam sanctam régere
 & conservare dignérис, te rogá-
 mus audi nos.
 Ut dominum Apostolicum, & om-
 nes Ecclesiásticos órdines in san-
 cta religione conservare dignérис,
 te rogámus audi nos.
 Ut inimícios sanctæ Ecclesiae humili-
 liare dignérис, te rogámus.

R 7

Ut

Ut Régibus & Príncipibus Christiá-
nis pacem & veram concórdiam do-
nâre dignêris. te rogâmus.

Ut nosmetísplos in tuo sancto serví-
tio confortâre & conservâre dig-
nêris , te rogâmus.

Ut ómnibus benefactóribus nostris
sempitérna bona retríbuas , te rogâ-
mus audi nos.

Ut fructus terræ dare & conservâre
dignêris , te rogâmus.

Ut ómnibus fidélibus defunctis re-
quiem æternam donâre dignêris ,
te rogâmus audi nos.

Ut nos exaudîre dignêris, terogâmus.

Agnus Dei , qui tollis peccâta mundi,
Parce nobis Dómine.

Agnus Dei , qui tollis peccâta mundi,
Exaudi nos Dómine.

Agnus Dei , qui tollis peccâta mundi,
Miserere nobis.

Christe audi nos. **C**hriste exaudi
nos.

Los Cantores con gran solemnidad
enpie-

enpiecan a Cantar Kyrie eléison. **C**hris-
te eléison. **K**yrie eléison. repitiendole
tres veces como se suele hazer. Entre-
tanto el Sacerdote y Ministros con or-
namentos blancos , entran en el Altar,
y dice el Salmo , Júdica me Deus ,
con Glória Patri , dirà la Confession
como otras veces. Subiendo despues ,
besará el Altar , incensarale como suele ,
y en acabandose de cantar el Kyrie
eléison , entonará solemnemente el
Glória in excélsis. y se tocarán las
campanas.

Gloria in excélsis Deo. **E**t in ter-
Gra pax homínibus bonæ volun-
tatis. **L**audâmus te , **B**enedícimus te ,
Adorâmus te , **G**lorificâmus te ,
Grátias ágimus tibi propter mag-
nam glóriam tuam. **D**ómine Deus ,
Rex cælestis , Deus Pater omnípotens.
Dómine Fili unigénite Jesu Christe.
Dómine Deus , agnus Dei , Filius Pa-
tris. **Q**ui tollis peccâta mundi , mi-
serere nobis. **Q**ui tollis peccâta
mundi

mundi súscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris , misere-
rere nobis. Quóniam tu solus sanctus , Tu solus Dóminus , Tu solus altíssimus , Jesu Christe , Cum sancto Spíritu , in glória Dei Patris , Amen.

Despues dira el Sacerdote, Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. **O**racion.

Deus, qui hanc sacratissimam no-
ctem glória Domínicae resurre-
ctionis illústras : consérva in nova fa-
miliae tuæ progénie adoptiōnis Spíri-
tum, quem dedisti: ut córpore & men-
te renováti , puram tibi exhibeant
servitūtem. Per eúndem Dóminum
nostrum. In unitate ejusdem Spíritus
sancti Deus , per ómnia.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli
ad Colosenses. **C**ap. 3.

Fratres : Si consurrexistis cum
Christo, quæ sursum sunt querite
ubi Christus est in dextera Dei sedens?
quæ sursum sunt sápite , non quæ
super

super terram. Mórtui enim estis , &
vita vestra est abscondita cum Christo
in Deo. Cùm Christus apparuerit , vita
vestra : tunc & vos apparébitis cum
ipso in glória.

Acabado la Epistola , el que cele-
bra empezará el Allelúa.

Cantarale tres veces , siempre con
voz mas alta : y despues de cada voz,
el Coro le repite el mismo tono.
Luego prosigue el Coro. **V.** Confité-
mini Dómino , quóniam bonus :
quóniam in sacerdócio misericordia
ejus.

Despues se dice el Tracto.

Laudáte Dóminum omnes Gentes :
& collaudáte eum omnes pópuli.
V. Quóniam confirmata est super nos
misericordia ejus : & véritas Dómini
manet in æternum.

Al Euangilio no se llevan luces
encendidas ; solo encienso. Pides la
Bendicion , y se haze lo demas como
otras veces.

Sequén-

Sequentia sancti Euangeli secundum Matthaeum. *Cap. 28.*

Vespere autem sabbati, quæ lucescit in prima sabbati, venit Maria Magdalene, & altera Maria videre sepulchrum. Et ecce terramotus factus est magnus. Angelus enim Domini descendit de celo: & accedens revolvit lapidem, & sedebat super eum: erat autem asperitus ejus sicut fulgur: & vestimentum ejus sicut nix. Praeterea timore autem ejus exterriti sunt custodes, & facti sunt velut mortui. Respondens autem Angelus, dixit mulieribus: Nolite timere vos: scio enim quod Iesum, qui crucifixus est, queritis: non est hic: surrexit enim sicut dixit. Venite, & videte locum, ubi positus erat Dominus. Et citate euntes, dicite discipulis ejus quia surrexit: & ecce praecedit vos in Galileam; ibi eum videbitis: Ecce praedixi vobis.

No se dice Credo, sino luego en acabandose el Evangelio, dirà el Sacerdote,

dote, Dominus vobiscum, y despues Orémus. No ay Ofertorio. Al Laababo. se dice Gloria Patri.

Secreta.

Suscipe quæsumus Domine, preces populi tui, cum oblationibus hostiarum: ut Paschalibus initiatâ mysteriis, ad æternitatis nobis medelam, te operante, proficiant. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Prefacion.

Verè dignum & justum est, æquum & salutare, Te quidem Domine omni tempore, sed in hac potissimum nocte gloriösius prædicare, cum Pascha nostrum immolatus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui abstulit peccata mundi. Qui mortem nostram moriendo destruxit, & vitam resurgendo reparavit. Et ideo cum Angelis & Archangelis, cum Thronis & Dominacionibus, cumque omni militia caelestis exercitus, hymnum gloriarum tuæ canimus sine fine dicentes:

Sanctus,

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. **P**leni sunt cæli & terra glória tua, **H**osánnā in excélsis. **B**enedictus qui venit in nómine Dómini, **H**osánnā in excélsis.

Infra actionem.

Communicantes, & nocte in sacratissimam celebrantes Resurrecciónis Dómini nostri Jesu Christi secundum carnem: sed & memóriam venerantes, in primis gloriósae semper virginis Mariæ, genitricis ejusdem Dei & Dómini nostri Jesu Christi, &c.

Hanc igitur oblationem servitūtis nostræ, sed & cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regenerare dignatus es ex aqua & Spíitu sancto, tribuens eis remissionem ómnium peccatórum, quæsumus Dómine, ut placatus accípias, &c.

Dízese, Pax Dómini sit semper vobíscum. pero no se da osculo de paz. No se dize, Agnus Die, ni Poscomunion,

munion, pero diranse antes de la Communion las tres Oraciones que se suelen.

Despues de consumido el Sanctissimo Sacramento, empieza el Coro las Vísporas, cuya Antifona es, Allelúia, allelúia, allelúia. y

Salmo 116.

Laudate Dóminum omnes gentes: * laudate eum omnes populi:

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: * & veritas Dómini manet in æternum.

Gloria Patri, & Filio. **S**icut erat.

Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

No se dice Capítulo, ni Hymno, ni verso, pero el que celebra luego canta la Antifona del Magnificat, que es, **V**éspere autem Sábbati, y prosigue el Coro, quæ lucescit in prima sábbati, venit María Magdaléne, & altera María, videre sepulchrum, allelúia.

Cantan luego Cántico de N. Señora.

Lucæ 1. e

M Agníficat * ánima mea Dóminum :

Et exultâvit spíritus meus : * in Deo salutári meo.

Q uia respéxit humilitâtem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generatiónes.

Q uia fecit mihi magna , qui potens est : * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispergít supérbos mente cordis sui.

D epósuit poténtes de sede , * & exaltâvit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * & dívites diuínis inánes.

S uscélpit Israël púerum suum , * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros , * Abraham , & sémini ejus in sœcula.

Glória Patri , & Filio. **S**icut erat.

Incien-

Inciensafe como se fuele hazer en otras Vísperas solemnes.

Repetida la Aña , dize el que celebra : Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo. **O**rémus.

Spíritum nobis,Dómine, tuæ charitatis infunde : ut quos sacraméntis Paschálibus satiásti , tua fáctias pietâte concórdes. Per Dóminum. In unitâe ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Luego dize Dóminus vobíscum.

Y el Diacono vuelto al pueblo canta , **I** te Missa est , allelúia , allelúia.**R.** Deo grárias , allelúia , allelúia.

El Sacerdote dixo el P láceat tibi sancta Trinitas. da la bendicion como otras veces.

Fuera el Coro , dixo el P ater noster. y **A**ve María. se empiezan las Vísperas absolutamente de la Antifona. Allelúia , allelúia , allelúia.**S**almo 116.

LAudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli.

Quó-

Quóniam confirmata est super nos misericordia ejus : * & veritas Domini manet in aeternum.

Gloria Patri , & Filio. Sicut erat.

Aña. Alleluia ; alleluia , alleluia.

Capitulo , & Hymno , y verso , no se dizen.

Al Magnificat , Antiphona.

Vespere autem sabbati , quae lucescit in prima sabbati , venit Maria Magdalene , & altera Maria , videre sepulchrum , alleluia.

Cantico , M agnificat. 406. con
Gloria Patri. y repite la Antifona.

V espere autem sabbati.

Deipues. Dominus vobiscum.

Orémus. **O**racion.

Spíritum nobis, Domine, tuae charitatis infunde , ut quos Sacramentis Paschalibus satiasisti , tua facias pietate concordes. Per Dominum. In unitate ejusdem Spíritus sancti Deus.

Deipues. Dominus vobiscum. Et cum spíritu tuo. **V.** Benedicamus

Domini-

Domino ; alleluia , alleluia. **R.** Deo grárias , alleluia , alleluia.

Luego añadese el Pater noster. y nada mas.

A C O M P L E T A S.

El Lector empieça **v.** Jube domne benedícere. **B**endicion. Noctem quietam , & finem perfectum concédat nobis Dominus omnípotens.

R. Amen.

Lecion breve. **I.** Petri 5. c

Fratres , Sóbrij estote , & vigilate : quia adversarius vester diabolus tamquam leo rugiens circuit quærens quem dévoret : cui resistite fortes in fide. Tu autem Domine , miserere nobis.

R. Deo grárias.

v. Adjutorium nostrum in nomine Domini. **R.** Qui fecit cælum & terram. Pater noster. **d**izese todo

paso. Luego la Confession comun alternativamente.

S

Dada

Dada la Absolucion, se dice et verlo.

Converte nos Deus salutaris noster. **R.** Et aveverte iram tuam a nobis. **V.** Deus in adjutorium meum intende. **R.** Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio. **Sicut erat.**

Y no se dice mas, Laus tibi Domine, Rex aeternae gloriae, pero en lugar del se dice, Alleluia.

Luego sin Antifona se dizen los Salmos acostumbrados.

Salmo 4

Cum invocarem, exaudiuit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filiij hominum usquequò gravi corde: * ut quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium?

It scitote quoniāmirificavit Dominus sanctum suum: * Domini-

nus

nus exaudi et me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, & sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam & requiescam;

Quoniātu Dómine singuláriter in spe: * constituisti me. **Gloria Patri.**

Salmo 30

In te Dómine speravi, non confundar in aeternum: * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * acceler a ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem,

& in domum refugij, * ut salvum me facias.

Quóniam fortitudo mea, & refugium meum es tu: * & propter nomen tuum deduces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritatis. **G**lória Patri.

Salmo 90

Qui hábitat in adjutorio Altissimi, * in protectione Dei cæli commorabitur.

Dicit Dómino: Suscéptor meus es tu, & refugium meum: * Deus meus sperabo in eum.

Quóniam ipse liberavit me de láqueo venantium, * & à verbo áspero.

Scápolis suis obumbrabit tibi: * & sub pennis ejus sperabis.

Scuto

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timēbis à timore nocturno.

Asagitta volante in die, à negócio perambulante in ténebris: * ab incursu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verūtamen oculis tuis considerabis: * & retributiōnem peccatórum vidēbis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accèdet ad te malum: * & flagellum non appropinquabit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandavit de te: * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manib[us] portabunt te: * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basiliscum ambulabis: * & conculcabis leónem & dracónem.

S 3

Quó-

Quóniam in me sperâvit , liberâbo eum : * prótegam eum , quóniam cognôvit nomen meum.

Clamâbit ad me ; & ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatiōne : erípiam eum , & glorificâbo eum.

Longitúdine diérūm replébo eum : * & osténdam illi salutâre meum.

Glória Patri , & Fílio.

Salmo 133.

Ecce nunc benedícite Dómi-
num , * omnes servi Dómini :
Qui statis in domo Dómini , * in
átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus ve-
strás in sancta , * & benedícite Dó-
minum.

Benedícat te Dóminus ex Sion , *
qui fecit cælum & terram.

Glória Patri , & Fílio.

No se dice Capítulo , ni verso , ni

Hymno.

Antifona Véspere autem Sábbati.

Canti-

Cantico de Simeon **L**ucæ 2. e

Nunc dimítis servum tuum
Dómine , * secundum verbum
tuum in pace :
Quiá vidérunt óculi mei * salutâre
tuum ,

Quod parásti * ante fáciem ómnium
populórum.

Lumen ad revelatiōnem Géntium , *
& glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri , & Fílio. Sicut erat.

Antifona. Véspere autem sábbati , quæ
lucéscit in prima sábbati , venit Ma-
rìa Magdalène , & álera Marìa , vi-
dêre sepúlchruim , allelúia. **D**ó-
minus vobíscum. **E**t cum spíritu
tuo.

Orémus. **O**racio.

Visita , quæsumus Dómine , habi-
tatiōnem istam , & omnes insí-
dias inimíci ab ea longè repélle : An-
geli tui sancti hábitent in ea , qui nos
in pace custódiant : & benedictio tua
sit super nos semper. Per Dóminum.

S 4

Dó-

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spí-
ritu tuo. V. Benedicâmus Dómino.
R. Deo grátias. Bendicion. Benedicat
& custodiat nos omnípotens & misé-
ricors Dóminus, Pater, & Fílius, &
Spíritus sanctus. R. Amen.

Antifona.

R Egîna cæli lætâre, allelúia,
Quia quem ineruísti portâre,
allelúia, Resurréxit sicut dixit, allelúia,
Ora pro nobis Deum, allelúia.
V. Gaude & lætâre virgo María,
allelúia. R. Quia surréxit Dóminus
verè, allelúia.

Oracion.

D Eus, qui per resurrectionem
Filiij tui Dómini nostri Jesu
Christi mundum lætificare dignatus
es; præsta quæsumus; ut per ejus ge-
nitricem vírginem Maríam, perpétuæ
capiâmus gaudia vitæ. Per eúmdem
Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

V. Divi-

V. Divinum auxílium máneat semper
nobíscum. R. Amen.

Dízese secreto, Pater noster, Ave
María, y Credo.

Y no se hincan de rodillas por todo
el tiempo de la Pascua, hasta el Saba-
do de Pentecostes à Nona..

DOMINGO DE PASCUA.

A MAYTINES.

Páter noster. Ave María. Credó.
 palo : y luego con voz clara se dice
 ¶. Dómine lábia mea apéries. R. Et
 os meum annuntiábit laudem tuam.
 ¶. Deus in adjutórium meum inténde.
 R. Dómine ad adjuvándum me festína.
 G lória Patri , & Fílio , & Spirítui
 sancto. Sicut erat in principio , &
 nunc , & semper , & in sæcula sæcu-
 lorum , Amen. Allelúa.

Invitatorio.

Surréxit Dóminus verè,* Allelúa. Re-
 pítese, Surréxit Dóminus verè, allelúa.

Salmo 94.

Enite , exultemus Dómi-
 no , jubilemus Deo salutá-
 ri nostro : præoccupemus
 fáciem ejus in confessio-
 ne , & in Psalmis jubilémus ei.
 Surréxit Dóminus verè , allelúa.

Quóniam Deus magnus Dóminus,
& Rex magnus super omnes deos:
quóniam non repéllet Dóminus ple-
bem suam , quia in manu ejus sunt
omnes fines terræ, & altitudines mó-
ntium ipse cónspicit. **A** llélúia.

Quóniam ipsius est mare , & ipse
fecit illud , & áridam fundavérunt
manus ejus , veníte adorémus , &
procidámus ante Deum : plorémus
coram Dómino , qui fecit nos , quia
ipse est Dóminus Deus noster : nos
autem pópulus ejus , & oyes pás-
cuit ejus.

Surréxit Dóminus verè , allelúia.

H ódiè si vocem ejus audiéritis , nólite
obduráre corda vestra , sicut in exacer-
batiōne secúndūm diem tentatiōnis in
desérto : ubi tentavérunt me patres
vestri , probavérunt , & vidérunt ópera
mea. **A** llélúia.

Quadraginta annis próximus fui gene-
ratiōni huic , & dixi , Semper hi errant
corde : ipsi verò non cognovérunt

vias

vias meas , quibus jurávi in ira mea ,
si introíbunt in réquiem meam.
Surréxit Dóminus verè , allelúia.
Glória Patri , & Fílio , & Spirítui
sancto : Sicut erat in princípio , &
nunc , & semper , & in sácula sácu-
lorum , Amen. **A** llélúia.
Surréxit Dóminus verè , allelúia.

No ay Hymno , ni Capitulos en
las Horas , hasta el Sábado antes del
Domingo siguiente: ni tambien ver-
fos , si no es en los Noturnos.

Al Noturno , Antifona.

Ego sum qui sum , & consilium meum
non est cum ímpiis , sed in lege Dó-
mini volúntas mea est , allelúia.

Salmo 1.

B Eatus vir , qui non abiit in con-
silio impiorum , & in via pecca-
torum non stetit , * & in cáthe-
dra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus , *
& in lege ejus meditábitur die ac
nocte.

Et erit tamquam lignum , quod plantatum est secus decursus aquarum , * quod fructum suum dabit in tempore suo :

Et fólium ejus non défluet : * & ómnia quæcumque fáciet prosperabuntur.

Non sic ímpij , non sic : * sed tamquam pulvis , quem prójicit ventus à facie terræ.

Ideò non resúrgent ímpij in judicio : * neque peccatóres in concilio justorum.

Quóniam novit Dóminus viam justorum : * & iter impiorum peribit.

Glória Patri , & Fílio.

Antifona. Ego sum qui sum , & consilium meum non est cum ímpiis , sed in lege Dómini voluntas mea est , allelúia.

Antifona. Postulávi Patrem meum , allelúia : dedit mihi gentes , allelúia , in hereditatem , allelúia.

Salmo 2.

Quare fremuerunt Gentes , * & populi meditati sunt inánia ?

Astiterunt reges terræ , & príncipes convenérunt in unum * aduersus Dóminum , & aduersus Christum ejus.

Dirumpáimus víncula eórum : * & projiciámus à nobis jugum ipsorum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos : * & Dóminus subsannabit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus , * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu , ego hodiè gennui te.

Póstula à me , & dabo tibi Gentes hereditatem tuam , * & possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga ferrea , * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui judicatis terram.

Servite

Servite Dómino in timore : * & exultate ei cum treñore.

Apprehéndite disciplinam , ne quando irascatur Dóminus , * & pereatis de via justa.

Cum exáserit in brevi ira ejus , * beáti omnes qui confidunt in eo.

Gloria Patri , & Filio.

Aña. Postulávi Patrem meum , allelúia : dedit mihi gentes , allelúia , in hereditatem , allelúia.

Aña. Ego dormívi , & somnum cepi , & exurréxi , quóniam Dóminus suscélpit me , allelúia , allelúia.

Salmo 3.

Domine , quid multiplicati sunt qui tríbulant me ? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt ánimæ meæ ; * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dñe suscéptor meus es , * glória mea , & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi ; * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego

Ego dormívi , & soporatus sum : * & exurréxi , quia Dóminus suscélpit me.

Non timébo millia populi circumdantis me : * exúrge Dómine , salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * & super populum tuum benedictio tua.

Gloria Patri , & Filio.

Aña. Ego dormívi , & somnum cepi : & exurréxi , quóniam Dóminus suscélpit me , allelúia , allelúia. ¶ Surréxit Dóminus de sepúlchro , allelúia. ¶ Qui pro nobis pepéndit in ligno , allelúia.

Pater noster. Absolucion. Exaudi Domine Jesu Christe preces servorum tuorum , & miserere nobis , qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas in sæcula sæculorum. ¶ Amen.

¶ Jube domne benedicere. Bendicion Euangélica lectio sit nobis salus & protectio. ¶ Amen.

Lectio

Lectio sancti Euangeliū secundūm
Marcum.

Lectione j. *Cap. 16.*

In illo tempore: Maria Magdalēne, & Maria Jacobi, & Salōme emerunt arōmata, ut venientēs ungērent Iesum. Et reliqua.

Homilīa sancti Gregorij Papæ.

Hemilia 21. in Euangelia.

Audistis, fratres charissimi, quod sanctae mulieres, quae Dóminum fuerant secutae, cum aromatibus ad monumētum venérunt, & ei quem viventem diléxerant, etiam mórtuo studio humanitatis obsequiuntur. Sed res gesta, aliquid in sancta Ecclēsia signat gerendum. Sic quippe necesse est ut audiāmus quae facta sunt, quatenus cogitēmus etiam quae nobis sint ex eorum imitatiōne facienda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credentes, si odore virtutum referti, cum opiniōne bonorum operum Dóminum quærimus, ad

ad monumētum profecto illius cum aromatibus venimus. Illæ autem mulieres Angelos vident, quæ cum aromatibus venerunt: quia videlicet illæ mentes supērnos cives aspiciunt, quæ cum virtutum odoribus ad Dóminum per sancta desideria profiscuntur. Tu autem Dómine miserere nobis.

R. Deo grātias.

R. Angelus Dómini descendit de cælo, & accédens revolvit lápideim, & super eum sedit, & dixit mulieribus: * Nolite timere: scio enim quia crucifixum queritis: jam surrexit: venite, & videte locum, ubi pósitus erat Dóminus, alleluia. **V.** Et introeūntes in monumētum, vidérunt jūvenem sedentem in dextris, coopertum stola cándida, & obstupuerunt: qui dixit illis. Nolite. **G**lória Patri, & Filio, & Spirītu sancto. **V.** repite. **R.** Angelus Dómini hasta el verso.

Luego se dice **V.** Jube domne benedícere. **B**endicion. **D**ivinum auxí-

auxilium maneat semper nobiscum.

Bz. Amen.

Lecion ij.

Notandum vero nobis est, quid nam sit, quod in dextris sedere Angelus cernitur. Quid namque per sinistram, nisi vita praesens, quid vero per dexteram, nisi perpetua vita designatur? Unde in Canticis Canticorum scriptum est: Læva ejus sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. Quia ergo Redemptor noster jam praesentis vitae corruptiōnem transferat, recte Angelus, qui nuntiare perennem ejus vitam venerat, in dextera sedebat. Qui stola candida cooperitus apparuit: qui festivitatis nostræ gaudia nuntiavit. Candor etenim vestis, splendorem nostræ denuntiat solemnitatis. Nostræ dicamus, an suæ? sed ut fateamur verius, & suæ dicamus, & nostræ. Illa quippe Redemptoris nostri resurrectio & nostra festivitas fuit, quia nos ad immortalitatem

talitatem reduxit: & Angelorum festivitas extitit, quia nos revocando ad caelstia, eorum numerum implavit. Tu autem Domine miserere nobis.

Bz. Deo gratias.

Bz. Cum transisset sabbatum, Maria Magdalene, & Maria Jacobi, & Salome emerunt aromata. * Ut venientes ungerent Iesum, alleluia, alleluia.

* Et valde mane una Sabbatum veniunt ad monumētum, orto iam sole. Ut venientes. **Gloria Patri.** Ut venientes. * Jube domne. **Benediccion.** Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum.

Bz. Amen. **Lecion ij.**

In sua ergo ac nostra festivitate Angelus in albis vestibus apparuit: quia dum nos per resurrectionem Dominicam ad superna reducimus, caelstis patriæ damna reparantur. Sed quid advenientes feminas affatatur, audiamus. Nolite expavescere. Ac si aperte dicat: Pavent illi, qui non amant adventum super-

supernōrum cīvium : pertīmēscant, qui carnālibus desidēriis pressi , ad eōrum se societātem pertīngere posse despērant. Vos autem cur pertīmēscitis, quæ vestros concīves vidētis ? unde & Matthēus Angelum apparuīsse descrībens , ait : Erat aspēctus ejus sicut fulgur , & vestimēta ejus sicut nix. In fulgure étenim terror timōris est , in nive autem blandimēntum candōris. Tu autem Dómine miserēre nobis.

Deo grātias.

Hymno de San Ambrosio y de San Agustín.

Te Deum laudāmus : te Dóminum confitēmur.

Te æternū Patrem : omnis terra venerātur.

Tibi omnes Angeli : tibi cæli , & univērsæ potestātes.

Tibi Cherubim & Séraphim : incesābili voce proclāmant :

Sanctus , Sanctus , Sanctus : Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni

Pleni sunt cæli & terra : majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriōsus Apostolōrum chorus , **T**e Prophetārum laudabilis númerus ,

Te Mártyrum candidātus laudat exērcitus.

Te per orbem terrārum , sancta conſitetur Ecclēſia ,

Patrem immēnsæ majestatis ,

Venerāndum tuum verum , & únicum Fílium.

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.

Tu Rex gloriæ Christe.

Tu Patris sempitērnum es Fílius.

Tu ad liberāndum suscep̄tūrus hōmīnem , non horruīsti vírginis úterum.

Tu devīcto mortis acūleo : aperuīsti credēntibus regna cælōrum.

Tu ad déxteram Dei sedes : in gloriā Patris.

Judex créderis esse ventūrus.

Te ergo quæsumus , tuis fámulis subve-

súbveni : quos pretioso Sanguine redemísti.

Aeterna fac cum sanctis tuis : in glória numerári.

Salvum fac populum tuum Dómine : & bénedic hereditati tuæ.

Et rege eos , & extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies benedícimur te.

Et laudâmus nomen tuum in sâculum : & in sâculum sâculi.

Dignare Dómine die isto : sine peccâto nos custodire.

Miserere nostri Dómine , miserere nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : quemádmodum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi: non confundar in æternum.

A L A U D E S .

Deus in adjutorium meum intén-de. **R.** Dómine ad adjuvandum me festina. **G**loria Patri , & Fílio,

&

& Spíritui sancto. Sicut erat in principio, & nunc, & semper , & in sâcula sâculorum. Amen. Allelúia.

Aña. Angelus autem Dómini descéndit de cælo , & accédens revólvit lápidem, & sedébat super eum , allelúia , allelúia.

Salmo 92.

Dominus regnâvit , decorem indûtu-s est: * indûtu-s est Dóminus fortitudinem , & præcinxit se.

Etenim firmâvit orbem terræ , * qui non commovébitur.

Parata sedes tua ex tunc : * à sâculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos , * à vócibus aquârum multârum.

Mirabiles elationes maris , * mirabilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibilia facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitudo Dómine in longitudinem diérum.

Gloria Patri , & Fílio.

T

Aña.

Aña. Angelus autem Dómini descén-
dit de cælo , & accédens revólvit lá-
pideim , & sedébat super eum , allelúia ,
allelúia.

Aña. Et ecce terræmótus factus est
magnus : Angelus enim Dómini des-
céndit de cælo , allelúia.

Salmo 99.

Jubiláte Deo omnis terra : * servíte
Dómino in lætitia.

Introítie in conspéctu ejus , * in exulta-
tione.

Scitóte quóniam Dóminus ipse nes-
Deus : * ipse fecit nos , & non ipsi
nos :

Pópolus ejus , & oves páschuæ ejus : *
introítie portas ejus in confessióne , átria
ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suâvis
est Dóminus , in æternum misericórdia
ejus , * & usque in generationem &
generationem véritas ejus.

Glória Patri , & Fílio.

Aña. Et ecce terræmótus factus est
magnus :

magnus : Angelus enim Dómini des-
céndit de cælo , allelúia.

Aña. Erat autem aspéctus ejus sicut
fulgur , vêstimenta autem ejus sicut
nix , allelúia , allelúia.

Salmo 62.

Deus Deus meus * ad te de-
luge vígilo.

Sitívit in te ánima mea , * quâm
multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta , & ívia , & in aquosa : *
sic in sancto appárui tibi , ut vidêrem
virtûrem tuam , & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia
tua super vitas , * lábia mea laudá-
bunt te.

Sic benedíciam te in vita mea : * & in
nómine tuo leyábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur
ánima mea : * & lábiis exultationis
laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum ,
in matutinis meditábor in te : * quia
fuísti adjútor meus.

Et in velamento alatum tuorum exultabo, adhaesit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ: * tradentur in manus gladij, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætabituro in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo: * quia obstruum est os loquentium iniqua.

Salmo 66.

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: * illuminet vulnus suum super nos, & misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam: * in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

Laetentur & exultent Gentes: * quoniam iudicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis.

T

Con-

Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * & metuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, & Filio.

Ana. Erat autem aspectus ejus sicut fulgur, vestimenta autem ejus sicut nix, alleluia, alleluia.

Ana. Præ timore autem ejus exterriti sunt custodes, & facti sunt velut mortui, alleluia.

Cantico de los tres niños del horno de Babilonia. Dan. 3.

Benedicite omnia opera Domini Domino: * laudate & superexaltate eum in saecula.

Benedicite Angeli Domini Domino: * benedicte caeli Domino.

Benedicite aquæ omnes, quæ super caelos sunt, Domino: * benedicte omnes virtutes Domini Domino.

T

Bene-

438 Domingo de Pascua , a Laudes.

Benedicite sol , & luna Dómino : *
benedicite stellæ cæli Dómino :

Benedicite omnis imber , & ros Dó-
mino : * benedicite omnes spíritus
Dei Dómino :

Benedicite ignis , & æstus Dómino : *
benedicite frigus , & æstus Dómino :

Benedicite rores , & pruîna Dómino : *
benedicite gelu , & frigus Dómino :

Benedicite gláicies , & nives Dómino : *
benedicite noctes , & dies Dómino :

Benedicite lux , & ténebrae Dómino : *
benedicite fúlgura , & nubes Dómino:

Benedicat terra Dóminum : * laudet
& superexáltet eum in sæcula.

Benedicite montes , & colles Dómino : *
benedicite univerſa germinantia in

terra Dómino : * benedicite
fontes Dómino : * benedicite

mária , & flúmina Dómino : * benedicite

cete , & ómnia , quæ movén-
tur in aquis , Dómino : * benedicite

omnes volucres cæli Dómino :

Benedicite omnes béstia , & pécora

Dómi-

Domingo de Pascua , a Laudes. 439

Dómino : * benedicite filij hóminum
Dómino :

Benedicat Israël Dóminum : * laudet
& superexáltet eum in sæcula.

Benedicite Sacerdótes Dómini Dómi-
no : * benedicite servi Dómini Dó-
mino :

Benedicite spíritus & ánimæ justò-
rum Dómino : * benedicite sancti &
húmiles corde Dómino :

Benedicite Ananía , Azaría , Mísaël
Dómino : * laudâte & superexaltâte
eum in sæcula.

Benedicimus Patrem & Filium cum
sancto Spíritu : * laudémus & super-
exaltémus eum in sæcula.

Benedictus es Dómine in firmaménto
cæli : * & laudabilis , & gloriósus , &
superexaltátus in sæcula.

Antifona. Præ timôre autem ejus ex-
térriti sunt custódes , & facti sunt
velut mórtui , allelúia.

Antifona. Respóndens autem Ange-
lus , dixit muliéribus : Nolite timê-

T 4 re :

440 Domingo de Pascua, a Laudes.

re: scio enim quod Jesum queritis,
alleluia.

Salmo 148.

Laudate Dominum de cælis: *
laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes Angeli ejus: *
laudate eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum sol & luna: * laudate
eum omnes stellæ & lumen.

Laudate eum cæli cælorum: * & aquæ
omnes, quæ super cælos sunt, laudent
nomen Domini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: *
ipse mandavit, & creata sunt.

Statuit ea in æternum, & in sæculum
sæculi: * præceptum posuit, & non
præteribit.

Laudate Dominum de terra: * dracó-
nes, & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spíritus
procellarum: * quæ faciunt verbum
ejus:

Montes, & omnes colles: * ligna
fructifera, & omnes cedri.

Festiae,

Domingo de Pascua, a Laudes. 441

Béstiae, & universa pécora: * serpentes
& vòlucres pennatæ:

Reges terræ, & omnes pópuli: * prin-
cipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes, & vírgines: senes cum
junioribus laudent nomen Domini: *
quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cælum & ter-
ram: * & exaltavit cornu pópuli sui.

Hymnus omnibus sanctis ejus: * filii
Israël, pópulo appropinquanti sibi.

Salmo 149.

Cantate Domino canticum no-
rum: * laus ejus in Ecclésia
sanctorum.

Lætetur Israël in eo, qui fecit eum: *
& filij Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: *
in tympano, & psalterio psallant ei.

Quia beneplácitum est Domino in
pópulo suo: * & exaltabit mansuetos
in salutem.

Exultabunt sancti in gloria: * læta-
buntur in cubilibus suis.

T 5

E xal-

442 Domingo de Pascua, a Laudes.

Exaltationes Dei in gütture eorum : *
& gladij ancípites in manib⁹ eo-
rum : *

Ad faciéndam vindictam in natiōni-
bus , * increpatiōnes in pōpulis :

Ad alligándos reges eorum in com-
pédibus : * & nóbiles eorum in
mánicis ferreis.

Ut fácient in eis judícium cōscríp-
tuin : * glória hæc est ómnibus san-
ctis ejus.

Salmo 150.

Laudate Dóminum in sanctis
eius : * laudate eum in firma-
mento virtutis eius.

Laudate eum in virtutibus eius : *
laudate eum secundūm multitudi-
nem magnitudinis eius.

Laudate eum in sono tubæ : * lau-
dare eum in psalterio , & cithara.

Laudate eum in tympano , & cho-
ro : * laudate eum in chordis , &
órgano.

Laudate eum in cymbalis beneso-
nántibus : *

Domingo de Pascua , a Laudes. 443

nántibus : * laudate eum in cym-
balis jubilatiōnis : * omnis sp̄ritus lau-
det Dóminum.

Gloria Patri , & Fílio.

Aña Respónsens autem Angelus,dixit
mulieribus : Nolite timere : scio enim
quod Jesum quæratis , alleluia.

Capitulo , Hymno y verso node-
dizen , pero en lugar dellos la Anti-
fona siguiente.

Hæc dies , quam fecit Dóminus ;
exultemus & lætemur in ea.

Altar Benedictus , Antifona.

Et valde manè una Sabbatōrum vé-
niunt ad monuméntum , orto jam
sole , alleluia.

Cantico de Zacharia. *Luc. 1. g*

Benedictus Dóminus Deus Is-
raël , * quia visitavit , & fecit
redemptionem plebis suæ:

Et erexit cornu salutis nobis , * in
domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctōrum , *
qui à sēculo sunt , prophetārum ejus:

T 6

Salū-

444 Domingo de Pascua, a Laudes.

Salutem ex inimicis nostris, * & de manu omnium, qui odérunt nos:
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * & memorári testaménti sui sancti.
Iusjurandum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * dattírum se nobis:
Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberáti, * serviámus illi.
In sanctitáte, & justitia coram ipso, * omnibus diébus nostris.
Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini parâre vias ejus:
Ad dandam scíentiam salútis plebi ejus: * in remissióne peccatórum eórum:
Per víscera misericórdia Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.
Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
Glória Patri, & Fílio.

Aña.

Domingo de Pascua, a Laudes. 445.

Aña. Et valdè manè una Sabbatórum vénient ad monuméntum, orto Iam sole, alleluia.

Oracion.

Deus, qui hodiéna die per Unigenitum tuum, aeternitatis nobis aditum devicta: morte referásti: vota nostra, quæ præveniéndo aspirás, etiam adjuvándo proséquere. Pet eúndem Dóminum nostrum.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo. **X.** Benedicamus Dómino, alleluia, alleluia. **R.** Deo grátias, alleluia, alleluia.

Asi se acaban Vísperas y Laudes solamente, hasta las Vísperas del Sábado in Albis inclusivamente.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. **R.** Amen.

A P R I M A.

Dicho, Deus in adjutorium, y Glória Patri, sedirán los Salmos, Deus in nōmine tuo. Beati immaculati, y Retribue, como arriba a pag. 156.

38

T 7

Y

y en acabar dolos se dize la Ahtifona. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exultemus & lætemur in ea.

Despues Oracion.

Domine Deus omnipotens, qui ad principium hujus diei nos pervenire fecisti: tua nos hodiè salva virtute; ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes & opera. Per Dominum nostrum Iesum Christum. ¶ **v.** Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo. **v.** Benedicamus Dómino. **R.** Deo grárias.

Luego en el Coro se lee el Martyrologio: y el Señanero dize: **v.** Pretiôsa in conspectu Dómini. **R.** Mors sanctorum ejus.

Y esta Oracion sin decir Oremus.

Sancta María, & omnes sancti intercedant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereamur ab eo adjuvâri

& salvâri, qui vivit & regnat in sæcula sæculorum. **R.** Amen.

v. Deus in adjutorium meum intende.

R. Dómine ad adjuvandum me festina. Dize se tres veces: y a la ultima se añade, Glória Patri Sicut erat. **K** yrie eleíson. **C** hriste eleíson. **K** yrie eleíson.

Pater noster. **paso.** **v.** Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos à malo. **v.** Réspice in servos tuos Dómine, & in ópera tua, & dirige filios eorum. **R.** Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera manuum nostrârum dirige super nos, & opus manuum nostrârum dirige. **v.** Glória Patri, & Filio. **R.** Sicut erat.

O remus. **O** remus. **Oracion.**

Dirigere & sanctificare, régere & gubernare dignare Dómine Deus Rex cœli & terræ, hodiè corda & corpora nostra, sensus, sermones, & actus nostros in lege tua, & in operibus mandatorum tuorum: ut hîc, & in æternum, te auxiliante, salvi & liberi esse

esse mereāmur , Salvātor mundi : Qui vivis & regnas in sæcula sæculōruin.
R. Amen.

V. Jube domne benedicere. Bendi-
cion. Dies & actus nostros in sua
pace dispônat Dóminus omnípotens.
R. Amen.

Lecion breve. Colof. 3.

Si consurrexistis cum Christo, quæ
sursum sunt quærite, ubi Christus
est in dexterâ Dei sedens: quæ sursum
funt sapientia, non quæ super terram:
Tu autem Dómine miserere nobis.

R. Deo grárias. q. q. q. q. q. q. q. q.
V. Adjutorium nostrum in nómine
Dómini. R. Qui fecit cælum & ter-
ram. V. Benedícite. R. Deus. Bendi-

ción. Dóminus nos benedícet, & ab
omni malo défendat, & ad vitam
perdîcat æternam: & Fidélium áni-
mæ per misericordiam Dei requiéscant
in pace. R. Amen.

A Tertia, Sexta, y Nona, dicho el
D eus in adjutorium. y el G lória Patri.

dizense

dizense los Salmos como arriba a
pag. 160. y despues la Antifona. Hac-
dies, quam fecit Dóminus: exultemus
& latemur in ea. Luego Oracion.

Deus, qui hodierna die per Uni-
génituum tuum, æternitatis no-
bis áditum devicta morte referásti:
vota nostra, quæ præveniendo aspirás,
étiam adjuvando proséquere. Per eúm-
dem Dóminum nostrum Jesum Chri-
stum Filium tuum.

A d M I Iri S. A. Statio ad S. Mariam Majorem.

Introito.

Esurréxi, & adhuc tecum
sum, alleluia: posuísti su-
per me manum tuam, al-
leluia: mirabilis facta est
sciéntia tua, alleluia, alleluia. Salm. D
ómine probásti me, & cognovísti me:
tu cognovísti sessiōnem meam, & re-
surrectionem meam. Glória Patri,
& Filio.

Sedicere

Oracion.

Deus, qui hodierna die per Unigenitum tuum, aeternitatis nobis aditum devicta morte reserasti: vota nostra, quae præveniendo aspiras, etiam adjuvando prosequere. Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Lectio. Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Coríntios. Cor. 5. c.

Fratres, Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis azymi. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Itaque epulémur, non in fermento vèteri, neque in fermento malitiæ & nequitiæ: sed in azymis sinceritatis, & veritatis.

Gradual. Hæc dies, quam fecit Dominus: exultemus & lætemur in ea. Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in saculum misericordia ejus. Alleluia, alleluia. Paasha nostrum immolatus est Christus.

Victimæ Paschali laudes immincent Christiani. Agnus redemit oves: Christus innocens Patri reconciliavit peccatores. Mors & vita duello confixere mirando: dux vitæ, mortuus regnat vivus. **D**ic nobis Maria, quid vidisti in via? **S**epulchrum Christi viventis: & gloriam vidi resurgentis. **A**ngelicos testes, sudarium & vestes. **S**urrexit Christus spes mea: præcedet vos in Galileam. **S**cimus Christum surrexisse a mortuis verè: tu nobis victor Rex miserere, Amen. Alleluia.

Esta sequencia se dice hasta el Sábado in Albis inclusivamente.

Sequentia sancti Euangeli secundum Marcum. Cap. 16.

In illo tempore: Maria Magdalene, & Maria Jacobi, & Salome emerunt aromata, ut venientes ungerent Jesum. Et valde manè una sabbatorum, véniant ad monumentum:

orto jam sole. Et dicébant ad ín vicem: Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe magnus valdè. Et introéuntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, & obstupuérunt. Qui dixit illis: Nolíte expavélcere: Jésus quæritis Nazarénuim, crucifixum: surréxit, non est híc, ecce locus ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis ejus, & Petro, quia præcédit vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis.

Credo in unum Deum, Patrem omnipoténtem, factórem cæli & terræ, visibilium ómnium, & invisibilium. Et in unum Dóminum Jésus Christum, Fílium Dei unigéni-
tum. Et ex Patre natum ante ómnia sæcula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri:

Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines, & propter nostram salùtem descéndit de cælis (**Hincané de rodillas.**) Et incarnátus est de Spíritu sancto ex María vírgine: Et homo factus est. Crucifixus étiam pro nobis: sub Póntio Piláto passus, & sepultus est. Et resurréxit tértia die, secundum Scriptúras. Et ascéndit in cælum: sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum glória judicare vivos & mórtuos: cuius regni non erit finis. Et in Spíritum sanctum, Dóminum & vivificátem: qui ex Patre Filióque procédit. Qui cum Patre & Fílio simul adorárur, & conglorificá-
tur: qui locútus est per Prophétas. Et unam sanctam Cathólicam & Apóstolicam Ecclésiam. Confiteor unum baptísma in remissióne peccatórum. Et expécto resurrectionem mórtuorum. Et vitam venturi sæculi. Amen.

Offertorio. Terra trémuit, & quiévit,

454 Domingo de Pascua , a Missa.

vit , dum resúrgeret in judício Deus ,
allelúia. *Secreta.*

Suscipe , quæsumus Dómine , preces
pópuli tui ; cum oblationibus
hostiárum : ut Paschalibus initiáta my-
stériis , ad æternitatis nobis medélam
te operante , proficiant . Per Dóminum
nostrum Jesum Christum .

Prefacion.

Verè dignum & justum est , æ-
quum & salutare , Te quidem
Dómine omni témpore , sed in hac
potissimum die gloriósius prædicare ,
cum Pascha nostrum immolátus est
Christus . Ipse enim verus est Agnus ,
qui abstulit peccata mundi . Qui mor-
tem nostram moriendo destruxit , &
vitam resurgendo reparavit . Et ídeò
cum Angelis & Archángelis cum Thro-
nis & Dominatióibus , cuncte omni
militia cælestis exércitus , hymnum gló-
riæ tuæ canimus sine fine dicentes :

Sanctus , Sanctus , Sanctus , Dómi-
nus Deus Sábaoth . Pleni sunt cæli &
terra

Domingo de Pascua , a Missa. 455

terra glória tua , Hosánnā in excélsis :
Benedictus qui venit in nōmine Dó-
mini , Hosánnā in excélsis .

Infra actionem

Communicantes , & diem sacra-
tissimum celebrantes Resurrec-
tionis Dñi nostri Jesu Christi secún-
dum carnem : sed & memóriam vene-
rántes , in primis gloriósas semper vín-
ginis Mariæ genitricis ejusdem Dei &
Dñi nostri Jesu Christi , &c. pag. 187

Sigue.

HAnc igitur oblationem servitù-
tis nostræ , sed & cunctæ famí-
liae tuæ , quam tibi offerimus pro his
quoque , quos regenerare dignatus es
ex aqua & Spíritu sancto , tribuens
eis remissionem ómnium peccatô-
rum , quæsumus Dómine , ut placatus
accípias , &c. pag. 187. Quam obla-
tionem tu Deus , &c.

Yasi se dice hasta el Sabado in
Albis inclusivamente.

Comunion. Pascha nostrum im-
molátus

molatus est Christus , alleluia : itaque
epulémur in ázyinis sinceritatis & ve-
ritatis , alleluia , alleluia , alleluia .

Postcomunión.

Spiritum nobis , Dómine , tua
charitatis infunde : ut quos sa-
craméntis Paschalibus satiaſti , tua fá-
cias pietate concordes . Per Dóminum
nostrum Iesum Christum Fílium
tuum : Qui tecum vivit & regnat
in unitate ejusdem Spíritus sancti
Deus , per ómnia fæcula fæculorum .
Amen.

Dicho. Dóminus vobiscum , dize .
Ite Missa est , alleluia , alleluia . **E**n Deo
gratias , alleluia , alleluia .

Yasi ſedize hasta el Sabado in Ab-
bis inclusivamente .

Por toda la Otava de la Pascua
no se celebra algor de Fiestas Dobles o
Semidobles , pero se celebran despues
de la Otava Simplices que ocuren des-
pues los tres dias de Pascua ; se haze
tola commemoracion .

A VIS-

A V I S P E R A S .

Pater noster . **A**ve Marìa . **V.** Deus in
adjutórium meum intende . **R.** Dómi-
ne ad adjuvandum me festina . **G**loria
Patri . **S**icut erat . Alleluia .

Aña Angelus autem Dómini descéndit
de cælo , & accédens revólvit lápideim ,
& fedebat super eum , alleluia , alleluia .

Salmo 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : *
Sede à dextris meis :
Donec ponam inimicos tuos , *
scabellum pedum tuorum .

Virgam virtutis tuae emittet Dóminus
ex Sion : * dominare in medio inimi-
corum tuorum .

Tecum principium in die virtutis tuae
in splendóribus sanctorum : * ex útero
ante luciferum géni te .

Juravit Dóminus , & non poenitēbit
eum : * Tu es sacerdos in æternum
secundum ordinem Melchisedech .

Dóminus à dextris tuis , * confrégit
in die iræ suæ reges .

V

Judi-

Judicabit in nationibus , implabitruinas : * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet : * propterea exaltabit caput.

Gloria Patri , & Filio.

Aña. Angelus autem Domini descendit de caelo , & accedens revolvit lapidem , & sedebat super eum , alleluia , alleluia.

Aña. Et ecce terramotus factus est magnus : Angelus enim Domini descendit de caelo , alleluia.

Salmo 110.

Consitabor tibi Domine in toto corde meo : * in consilio justorum , & congregacione.

Magna opera Domini : * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio & magnificentia opus ejus : * & justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Memoriam fecit mirabilem suorum , misericors & miserator Dominus : * escam dedit timentibus se.

Memor erit in saeculum testamenti sui : * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo :

Ut det illis hereditatem Gentium : * opera manuum ejus veritas & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus : confirmata in saeculum saeculi , * facta in veritate & aequitate.

Redemptionem misit populo suo : * mandavit in aeternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus : * initium sapientiae timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum : * laudatio ejus manet in saeculum saeculi.

Gloria Patri , & Filio.

Aña. Et ecce terramotus factus est magnus : Angelus enim Domini descendit de caelo , alleluia.

Aña. Erat autem asperitus ejus sicut fulgur , vestimenta autem ejus sicut nix , alleluia , alleluia.

Salmo 111.

BÉatus vir , qui timet Dóminum , * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generatio rectorum benedicetur.

Gloria & divitiae in domo ejus : * & justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis : * misericors , & miserator & justus.

Jucundus homo qui miseretur , & commodat, disponet sermones suos in iudicio : * quia in aeternum non commovabitur.

In memoria aeterna erit justus : * ab auditio mala non timabit.

Paratum cor ejus sperare in Dómino, confirmatum est cor ejus : * non commovabitur donec despiciat inimicos suos.

Dispersit , dedit pauperibus : justitia ejus manet in saeculum saeculi , * cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator vidabit & irascetur , dentibus suis

suis fremet & tabescet : * desiderium peccatorum peribit.

Gloria Patri , & Filio.

Ana. Erat autem asperitus ejus sicut fulgur , vestimenta autem ejus sicut nix , alleluia , alleluia.

Ana. Prae timore autem ejus exterriti sunt custodes , & facti sunt velut mortui , alleluia.

Salmo 112.

LAUDATE pueri Dóminum : * laudate nomen Dómini.

Sicut nomen Dómini benedictum , * ex hoc nunc , & usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occasum , * laudabile nomen Dómini.

Excelsum super omnes gentes Dóminus , * & super caelos gloria ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster , qui in altis habitat , * & humilia respicit in caelo & in terra ?

Suscitans à terra inopem , * & de stercore erigens pauperem :

Ut collocet eum cum principibus , * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit stérilem in domo,*
matrem filiorum lætántem.

Glória Patri , & Filio.

Aña. Præ timore autem ejus exterriti
sunt custódes , & facti sunt velut mó-
rui , allelúia.

Aña. Respóndens autem Angelus ,
dixit muliéribus : Nolite timere :
scio enim quòd Jesum quæritis , al-
lelúia.

Salmo 113.

In éxitu Israël de Ægypto,* domus
Jacob de pópulo bárbaro :
Facta est Judæa sanctificatio ejus , *
Israël potéstas ejus.

Mare vidit , & fugit : * Jordânis
convérsus est retrórsum.

Montes exultavérunt ut aríetes : *
& colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare quòd fugísti : *
& tu Jordânis , quia convérsus es re-
trórsum ?

Montes exultástis sicut aríetes , * &
colles sicut agni óvium.

A facie

A facie Dómini mota est terra , *
à facie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquâ-
rum , * & rupem in fontes aquârum.

Non nobis Dómine , non nobis : *
sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua , & veritâte
tua : * nequândo dicant Gentes : Ubi
est Deus eôrum ?

Deus autem noster in cælo : * ómnia
quæcumque voluit , fecit.

Simulácrum Géntium argéntum , & au-
rum , * ópera mánuum hóminum.

Os habent , & non loquéntur : * ócu-
los habent , & non vidébunt.

Aures habent , & non áudent : * nares
habent , & non odorábunt.

Manus habent , & non palpábunt ,
pedes habent , & non ambulábunt : *
non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : *
& omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël sperâvit in Dómino : *
adjútor eôrum & protéctor eôrum est.

Domus Aaron sperâvit in Dómino : *
adjûtor eôrum & protéctor eôrum est.
Qui timent Dóminum , speravérunt
in Dómino : * adjûtor eôrum & pro-
téctor eôrum est.

Dóminus memor fuit nostri : * &
benedíxit nobis :

Benedíxit dómui Israël : * benedíxit
dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus qui timent Dómi-
num , * pusillis cum majóribus.

Adíciat Dóminus super vos ; * super
vos , & super filios vestros.

Benedícti vos à Dómino , * qui fecit
cælum & terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem
dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te Dómine: *
neque omnes qui descéndunt in in-
férnum :

Sed nos qui vívimus , benedícimus
Dómino , * ex hoc nunc , & usque in
sæculum.

Glória Patri , & Fílio.

Aña.

Aña. Respóndens autem Angelus ,
dixit mulieribus : Nolite timere , scio
enim quod Jésus quæritis , alleluia.

Así te dize hasta las Vísperas del
Sabado.

Luego Antifona. Hæc dies , quam
fecit Dóminus : exultémus & lätémur
in ea.

Al Magnificat , Antiphona.
Et respiciéntes vidérunt revolutum
lápidem : erat quippe magnus valdè ,
alleluia.

Cantico de N. Señora. *Lucæ I. e*

MAgénficat * áнима mea Dó-
minum :

Et exultávit spíritus meus * in Deo
salutári meo.

Quia respéxit humilitatem ancillæ
suae : * ecce enim ex hoc beatam me
dicent omnes generaciónes.

Quia fecit mihi magna qui potens
est : * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in
progénies * timéntibus eum.

V s

fecit

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dis-
pérfit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede , * & exal-
tavit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * & dívi-
tes dimítit inánes.

Suscépit Israël puerum suum , * re-
cordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros , *
Abraham , & sémini ejus in sácula.

Glória Patri , & Fílio.

Aña. Et respiciéntes vidérunt revo-
lútum lápidem : erat quippe magnus
valdè , alleluia.

Oracion.

Deus , qui hodiérra die per Uni-
génitum tuum , aternitatis no-
bis áditum devícta morte reserásti :
vota nostra , quæ præveniéndo aspíras ,
étiam adjuvándo proséquere. Per eúm-
dem Dóminum nostrum.

A COMPLETAS.

Dixo el y. Jube domne , Fratres ,
sobrij estôte. y. Adjutórium nostrum.

Pater

Pater noster. y hecha la Confession
y Absolucion , despues dellas y. Con-
vénte nos Deus. y. Deus in adjutó-
rium. **G**lória Patri. Alleluia. se dízen
los Salmos acostumbrados , como ar-
riba a pag 214.y despues de acaba-
dos se dice: Alleluia , alleltíia , alleltúia ,
allelúia.

Cantico de Simeon. *Lucæ 2. e*

Nunc dimítis servum tuum
Dómine , * secundum verbum
tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutare
tuum ,

Quod parásti * ante fáciem ómnium
populórum.

Lumen ad revelationem Géntium , *
& glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri , & Fílio. Sicut erat.

Luego Antifona. Hæc dies , quam
fecit Dóminus : exultémus & latémur
in ea.

y. Dóminus vobiscum. **y.** Et cum
spíritu tuo.

V. 6.

O rē

Orémus.

Oracion.

Visita, quæsumus Dómine, habitationem istam, & omnes insidias inimici ab ea longè repelle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custodiant : & benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum.

¶. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo. **¶**. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias. **Bendicion.** Benedicat & custodiat nos omnípotens & misericors Dóminus, Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus. **R.** Amen.

Antifona.

REgina cæli lætare, allelúia,
Quia quem meruisti portare,
allelúia,

Resurréxit sicut dixit, allelúia,
Ora pro nobis Deum, allelúia.

¶. Gaude & lætare virgo María,
allelúia. **R.** Quia surréxit Dóminus
verè, allelúia.

Oracion

Oracion.

Deus, qui per resurrectiōnem Filij tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificare dignatus es : præsta quæsumus ; ut per ejus genitricem virginem Mariam, perpetuæ capiāmus gaudia vitæ. Per eundem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

¶. Divinum auxilium máneat semper nobiscum. **R.** Amen.

Luego se dice paſo, Pater noster.
Ave María, y Credo.

La dixa manera de las Horas se ha de observar hasta el Sabado in Albis.

LUNES DE PASCUA.

A Maytines, el Invitatorio, Antifona, y Salmos al Noturno, y Láudes, se dicen por toda la Otava, como al Domingo de Pascua aquí arriba.⁴¹⁹

¶. Surréxit Dóminus de sepulchro, allelúia. **R.** Qui pro nobis pependit in ligno, allelúia. Pater noster.

Absolucion.

Exaudi Domine Iesu Christe preces servorum tuorum, & miserere nobis, qui cum Patre & Spíitu sancto vivis & regnas in sæcula sæculorum.

R. Amen.

V. Jube domne benedicere. **Bendicion.** Euangélica lectio sit nobis salus & protéctio. **R.** Amen.

Sequentia sancti Euangélij secundum Lucam.

Lecion j.

Cap. 24.

In illo tempore: Duo ex discipulis Iesu ibant ipsa die in castellum, quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Ierusalem, nōmine Emmaus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 25. in Euangelia.

Audistis, fratres charissimi, quia duobus discipulis ambulantibus in via, non quidem credentibus, sed tamen de se loquentibus, Dominus appáruit: sed eis sp̄ciem quam

recog-

recognoscerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dominus in oculis corporis, quod apud ipsos agebatur intus in oculis cordis. Ipsi namque apud semetipsos intus & amabant, & dubitabant: eis autem Dominus foris & praefens áderat, & quis esset non ostendebat. De se ergo loquéntibus præsentiam exhibuit: sed de se dubitantibus cognitionis suæ sp̄ciem abscondit. Tu autem Domine miserere nobis.

R. Deo grātias.

R. Maria Magdalene, & altera Maria, ibant diluculo ad monumēntum. Iesum quem quæratis, non est hic, surrexit sicut locutus est, præcedet vos in Galilæam, ibi eum vidēbitis, alleluia, alleluia. **V.** Et valde manè una Sabatōrum véniant ad monumēntum orto jam sole: & introéuntes vidérunt juventem sedentem in dextris, qui dixit illis. Iesum. **V.** Jube domne benedicere. **Bendicion.** Divinum auxilium maneat semper nobiscum. **R.** Amen.

Lecion

Lecion iiij.

V Erba quidem cōntulit , durítiam intellectus increpâvit , sacræ Scripturæ mysteria , quæ de ipso erant , apéruit : & tamen quia adhuc in eorum córdibus peregrînus erat à fide , se ire lóngius finxit. Fingere namque , compónere dicimus : unde & compositores luti , figulos vocâmus. Nihil ergo simplex véritas per duplicitatem fecit : sed talem se eis exhibuit in corpore , qualis apud illos erat in mente. Probândi autem erant , si hi , qui eum et si necdum ut Deum diligerent , saltem ut peregrînum amâre potuissent. Tu autem Dómine miserere nobis.

R. Deo grâtias.

R. Surrexit pastor bonus , qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis , & pro grege suo mori dignátus est: * Alleluia , alleluia , alleluia. **v.** Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Alleluia. Glória Patri. Alleluia. **v.** Jube domne benedicere. **Bendicion.** Ad so-

cietâ-

cietâtem cívium supernôrum perdûcat nos Rex Angelôrum. **R.** Amen.

Lecion iiij.

S Ed quia esse extrânei à charitâte non pôterant hi , cum quibus Véritas gradiebâtur , eum ad hospitium quasi peregrînum vocant. Cur autem dicimus , Vocant , cùm illic scriptum sit : Et coëgérunt euīn ? Ex quo nimîrum exémpli collígitur , quia peregríni ad hospitium non solùm invitândi sunt , sed étiam trahéndi. Mensam ígitur ponunt , panes cibosque offerunt : & Deum , quem in Scripturæ sacræ expositiône non cognoverant , in panis fractiône cognoscunt. Audiéndo ergo præcepta Dei illuminati non sunt , faciendo illuminati sunt : quia scriptum est: Non auditores legis justi sunt apud Deum , sed factores legis justificabuntur. Quisquis ergo vult audita intelligere , festinet ea , quæ jam audiire pótuit , ópere implere. Ecce Dóminus non est cónitus dum loqueretur

tur

tur , & dignatus est cognosci dum pascitur. Tu autem Dómine miserere nobis. *R.* Deo grárias.

Te Déum laudámus. 430.

A Laudes y a las demás Horas, todo se dice como al dia de la Pascua, aqui arriba a pag. 243.

Al Benedictus , Antifona.

Jesús junxit se discipulis suis in via , & ibat cum illis : oculi autem eorum tenebántur , ne eum agnoscerent : & increpávit eos , dicens : O stulti & tardi corde ad credéndum in his , quæ locuti sunt Prophétæ , allelúia.

Oracion.

DEUS , qui solemnitatem Pascháli , mundo remédia contulísti : pópulum tuum , quæsumus , cælesti dono proséquere ; ut & perfectam libertatem consequi mereátur , & ad vitam proficiat sempiternam. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

A MIS-

A M I S S A.

Statio ad sanctum Petrum.

Introito.

Introdúxit vos Dóminus in terram fluéntem lac & mel , allelúia : & ut lex Dómini semper sit in ore vestro , allelúia , allelúia. **S**almo. Confitémini Dómino , & invocáte nomen ejus : annuntiáte inter Gentes ópera ejus. **G**loria Patri.

Oracion.

DEUS , qui solemnitatem Pascháli , mundo remédia contulísti : pópulum tuum , quæsumus , cælesti dono proséquere ; ut & perfectam libertatem consequi mereátur , & ad vitam proficiat sempiternam. Per Dóminum.

Lectio Actuum Apostolórum.

Cap. 10. f.

IN diébus illis : Stans Petrus in médio plebis , dixit : Viri fratres , vos scitis quod factum est verbum per univérsam Judæam : incípiens enim

à Ga-

à Galilæa, post baptísmum quod prædicavit Joánnes , Jésus à Názareth : quómodo unxit eum Deus Spíritu sancto , & virtute , qui pertránsit beneficiéndo , & sanando omnes oppréssos à diábolo , quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium , quæ fecit in régione Judæórum , & Jerúsalem , quem occidérunt suspen-dentes in ligno. Hunc Deus fuscitávit tértia die , & dedit eum maniféstum fieri , non omni pópulo , sed téstibus præordinátis à Deo : nobis , qui manducávimus & bíbimus cum illo , post-quam resurréxit à mórtuis. Et præcēpit nobis prædicare pópulo , & testificari , quia ipse est , qui constitútus est à Deo iudex vivórum & mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium péribent, remissióne peccatórum accípere per nomen ejus omnes , qui credunt in cum.

Gradual. Hæc dies, quam fecit Dóminus : exultémus & latémur in ea.

v. Dicat

v. Dicat nunc Israél, quóniam bonus : quóniam in sǽculum misericórdia ejus. **A** llélúia , allelúia. v. Angelus Dómini descéndit de cælo , & accédens revólvit lápidem , & sedébat super eum.

Sequentia. V íctimæ Pascháli. con Allelúia. al fin , como al dia de la Pascua arriba a pag. 451.

Sequéntia sancti Euangeli secún-dum Lucam. Cap. 24. b

IN illo témporte : Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castellum , quod erat in spálio stadiórum sexaginta ab Jerúsalem , nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínicem de his ómnibus quæ accíderant. Et factum est , dum fabularéntur , & secum quærerent : & ipse Jésus appropinquans ibat cum illis ; óculi autem illórum te-nebántur ne eum agnoscerent. Et ait ad illos : Qui sunt hi sermónes , quos confertis ad ínicem ambulantes , & estis tristes ? Et respóndens unus , cui nomen Cléophas ; dixit ei : Tu solus peregrínus es ,

es in Jerúsalem, & non cognovisti quæ facta sunt in illa his diébus ? Quibus ille dixit : Quæ ? Et dixerunt , De Jesu Nazaréno, qui fuit vir Prophëta, potens in ópere & sermône coram Deo & omni pôpulo ? Et quónmodò eum tradidérunt summi sacerdótes & príncipes nostri in damnationem mortis , & crucifixérunt eum. Nos autem sperabâmus quia ipse esset redemptûrus Israël : & nunc super hæc ómnia , tértia dies est hodiè quòd hæc facta sunt. Sed & mulieres quædam ex nostris terruerunt nos, quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum , & , non invénto corpore ejus , venérunt , dicentes se etiam visiōnem Angelôrum vidisse , qui dicunt eum vivere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum : & ita invenérunt sicut mulieres dixerunt , ipsum verò non invenérunt. Et ipse dixit ad eos : O stulti , & tardi corde ad credéndum in ómnibus quæ locuti sunt Prophétæ ? Nónne hæc

hæc opórtuit pati Christum , & ita intrâre in glóriam suam ? Et incípiens à Móyse & ómnibus Prophétis , interpretabâtur illis in ómnibus Scriptúris , quæ de ipso erant. Et appropinquavérunt castélo , quò ibant : & ipse se finxit lóngius ire. Et coégérunt illum , dicentes : Mane nobíscum , quóniam advesperáscit , & inclinâta est jam dies. Et intrâvit cum illis. Et factum est , dum recúmberet cum eis , accèpit panem & benedíxit ac fregit , & porrigébat illis. Et aperti sunt óculi eorum , & cognovérunt eum : & ipse evánuit ex óculis eorum. Et dixerunt ad invicem : Nónne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur in via , & aperíret nobis Scriptúras ? Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Jerúsalem : & invenérunt congregátos undecim , & eos qui cum illis erant , dicentes : Quòd surréxit Dóminus verè , & appáruit Simóni. Et ipsi narrabant quæ gesta erant in via : & quómo-

quómodò cognovérunt eum in fractione panis. Credo.

Offertorio. Angelus Dómini descendit de cælo, & dixit mulieribus: Quem queritis, surréxit sicut dixit, allelúia.

Secreta.

Suscipe, quæsumus Dómine, preses populi tui, cum oblationibus hostiârum: ut Paschalibus initiata mysteriis, ad æternitatis nobis medelam, te operante, proficiant. Per Dóminum nostrum.

Comunion. Surréxit Dóminus, & appáruit Petro, allelúia.

Poscomunión.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ charitatis infunde: ut quos sacramentis Paschalibus satiâsti, tua fárias pierâte concordes. Per Dóminum. In unitate ejusdem Spíritus sancti Deus.

A V I S P E R A S.

Todo como el dia de Pascua a pag. 457. exceptas las Antifonas y Coletas que siguen.

Al

Al Magnificat, Antifona.

Qui sunt hi sermónes, quos confertis ad ínvicem ambulantes, & estis tristes? allelúia.

Oracion.

Deus, qui solemnitate Paschali, mundo remédia contulisti: populum tuum, quæsumus, cælesti dono proséquere, ut & perfectam libertatem cónsequi mereâtur, & ad vitam proficiat sempiternam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

MARTES DE PASCUA.

A Maytines, el Invitatorio, Antifona, y Salmos al Noturno, y Laudes, se dizen como arriba al dia de Pascua a pag. 419.

¶. Surréxit Dóminus verè, allelúia.

¶. Et appáruit Simóni, allelúia.

Pater noster.

Absolucion.

Ipsius pietas & misericordia nos adjuvet, qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sæcula sæculorum.

¶. Amen. ¶. Jube domine benedicere.

X

Bendi-

Bendicion Euangélica lécgio sit nobis
salus & protéctio. **R.** Amen.

Lécgio sancti Euangélij secún-
dum Lucam.

Lection i Cap. 24. e

IN illo tempore: Stetit Iesus in mé-
dio discipulorum: & dicit eis: Pax
vobis, Ego sum: nolite timere. Et
réliqua.

Homilia Sancti Ambrósij Epíscopi.
Lib. 10. Comm. in Luc. c. 24. ante finem.

MIrūm, quo modo se natūra
corpórea per impenetrabile
corpus infuderit invisibili ádi-
tu, visibili conspéctu; tangi fácilis,
difficilis aestimári. Dénique conturbáti
discípuli aestimábant se spíritum vi-
dēre. Et ídeò Dóminus, ut spéciem
nobis resurrectionis osténderet: Pal-
pate, inquit, & videte, quia spíri-
tus carnem & ossa non habet, sicut
me vidétis habere. Non ergo per
incorpóream natúram, sed per re-
surrectionis qualitatem, impervia usu
clausa

clausa penetrâvit. Nam quod tángitur,
corpus est: quod palpâtur, corpus
est. Tu autem Dómine miserere no-
bis. **R.** Deo grátias.

R. Virtute magna reddébant Apóstoli,

* Testimónium resurrectionis Jesu
Christi Dómini nostri, allelúia, alle-
lúia. **V.** Repléti quidem Spíritu sancto
loquebántur cum fidúcia verbum Dei.
Testimónium. **V.** Jube domne bene-
dícere. **Bendicion** Divinum auxílium
máneat semper nobiscum. **R.** Amen.

Lection ii.

IN córpore autem resurgémus. Se-
minâtur enim corpus animálē, surgit
corpus spiritálē: sed illud subtílius, hoc
crássius, útpote adhuc terrénæ labis
qualitatem concrétem. Nam quómodò
non corpus, in quo manébant insignia
vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ
Dóminus palpánda obtulit? In quo
non solùm fidem firmat, sed etiam
devotionem ácut, quòd vúlnera
fuscépta pro nobis cælo inférre

máluit, abolere nóluit, ut Deo Patri nostræ prætia libertatis osténderet. Talem sibi Pater ad déxteram locat, trophæum nostræ salutis ampléctens: tales illic Mártyres nobis cicatrícis suæ corôna monstrâvit. Tu autem Dómine miserere nobis. **R.** Deo grárias.

R. De ore prudéntis procédit mel, allelúia: dulcêdo mellis est sub lingua ejus, allelúia: * Favus distillans lábia ejus, allelúia, allelúia.. **V.** Sapiéntia requiéscit in corde ejus, & prudéntia in sermône oris illius. Favus distillans.

Glória Patri. Favus.. **V.** Jubé domine benedícere. **Bendicion.** Ad societatem cívium supernòrum perducat nos Rex Angelorum. **R.** Amen.

Leçon iii.

ET quóniam sermo huc noster evásit, considerémus qua grátia secundùm Joánnem credíderint Apóstoli, qui gavísi sunt; secundùm Lucam quasi incréduli redarguántur: ibi Spíritum sanctum accéperint, híc sedere in

in civitâe jubeántur, quoadúsque induántur virtute ex alto. Et videtur mihi ille quasi Apóstolus majôra & altiora tetigísse, hic sequéntia, & humánis próxiima: hic histórico usus circúitu, ille compéndio: quia & de illo dubitári non potest: qui testimónium pérhibet de iis, quibus ipse intérfuit, & verum est testimónium ejus: & ab hoc quoque, qui Euangeliſta esse mériuit, vel negligéntiæ, vel mendacijs suspiciōnem æquum est propulsári. Et ídeo verum putâmus utrûmque, non sententiârum varietâte, nec personârum diversitate distíngutum. Nam et si primò Lucas eos non credidisse dicat, póstea tamen credidisse demónstrat: & si prima considerémus, contrária sunt: si sequéntia, certum est convenire. Tu autem Dómine miserere nobis.

R. Deo grárias. **T**e Deum. 430.

A Laudes, y a las demás Horas todo se dice como al dia de Pascua a pag. 432.

Al Benedictus , Antifona.

Stetit Jesus in medio discipulorum suorum , & dixit eis , Pax vobis , alleluia , alleluia .

Oracion.

Deus , qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multiplicas : concède famulis tuis , ut sacramentum vivendo teneant : quod fide percepérunt. Per Dóminum nostrum.

A M I S S A.

Statio ad sanctum Paulum.

Introito.

Qua sapiéntię potávit eos , alleluia : firmabitur in illis , & non flectétetur , alleluia : & exaltabit eos in ætérnum ; alleluia , alleluia . **Salmo.** C onfitémini Dómino , & invocáte nomen ejus : annuntiáte inter Gentes ópera ejus . **V.** Glória Patri .

Oracion.

Deus , qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multiplicas : concède famulis tuis , ut sacramen-

tum

tum vivendo teneant , quod fide percepérunt. Per Dóminum.

L éctio Actuum Apostolōrum.

Cap. 13. c

In diébus illis : Surgens Paulus , & manu siléntium indícens ait : Viri fratres , filij géreris Abraham , & qui in vobis timent Deum , vobis verbum salutis hujus missum est. Qui enim habitabant Jerúsalem , & príncipes ejus , ignoráentes Jesum , & voces Prophetarum , quæ per omne sábbatum legúntur , judicántes implevérint : & nullam causam mortis inveniéntes in eo , petierunt à Piláto , ut interficerent eum. Cùmque consummássent ómnia , quæ de eo scrip-ta erant , deponéntes eum de ligno , posuerunt eum in monuménto. Deus verò suscitávit eum à mórtuis tértia die : qui visus est per dies multos his , qui simul ascénderant eum eo de Galilæa in Jerúsalem , qui usque nunc sunt testes ejus ad

X 4

plebem

plebeim. Et nos vobis annuntiâmus eam , quæ ad patres nostros repromissio facta est : quóniam hanc Deus adimplévit filiis nostris , resúscitans Jesum Christum Dóminum nostrum.

Gradual. Hæc dies , quam fecit Dóminus : exultemus & lætemur in ea.

¶ Dicant nunc , qui redempti sunt à Dómino : quos redemit de manu inimici , & de regionibus congregavit eos. **A** allelúia , allelúia. ¶ Surréxit Dóminus de sepulchro , qui pro nobis pependit in ligno.

Sequencia. Víctimæ Pascháli. como arriba al dia de Pascua pag. 451.

S equentia sancti Euangélij secundum Lucam. (ap. 24. e)

In illo tempore: Stetit Jesus in medio discipulorum suorum , & dicit eis : Pax vobis : ego sum , nolite timere. Conturbati verò , & contérriti , existimabant se spíritum videre. Et dixit eis : Quid turbati estis , & cogitationes ascéndunt in corda vestra ? Videte manus

nus meas , & pedes: quia ego ipse sum: palpate , & videte: quia spíritus carnem & ossa non habet , sicut me videtis habere. Et cùm hoc dixisset , osténdit eis manus , & pedes. Adhuc autem illis non credéntibus , & mirántibus prægáudio , dixit : Habétis híc aliiquid , quod manducétur ? At illi obtulérunt ei partem piscis assi , & favum mellis : Et cùm manducásset coram eis , sumens reliquias , dedit eis. Et dixit ad eos : Hæc sunt verba , quæ locutus sum ad vos , cùm adhuc essem vobiscum , quóniam necesse est impléri ómnia , quæ scripta sunt in lege Móysi , & Prophétis , & Psalmis de me. Tunc apéruit illis sensum ut intelligerent Scripturas. Et dixit eis : Quóniam sic scriptum est , & sic oportébat Christum pati , & resúrgere à mortuis tértia die : & prædicari in nómine ejus pœnitentiam , & remissiōnem peccatórum in omnes gentes.

Credo.

Offertorio. In tónuit de cælo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam: apparuérunt fontes aquârum, allelúia.

Secreta.

Suscipe Dómine fidélium preces cum oblationibus hostiârum: ut per hæc piæ devotionis officia, ad cælestem glóriam transeâmus. Per Dóminum nostrum.

Comunión. Si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dexterâ Dei sedens, allelúia: quæ sursum sunt sapite, allelúia.

Poscomunión.

Concède quæsumus omnípotens Deus: ut Paschâlis percéptio sacramenti, continua in nostris ménibus persevèret. Per Dóminum nostrum Iesum Christum.

A V I S P E R A S.

Todo como el Domingo de Pascua a pag. 457. exceptas la Antifona y Coleta que siguen.

Al

Al Magnificat, Antifona.

Videte manus meas & pedes meos, quia ego ipse sum, allelúia, allelúia.

Oracion.

Deus, qui Ecclesiâ tuam novo semper fœtu multiplicas: concède fámulis tuis, ut sacramentum vivendo téneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum nostrum.

MIERCOLES DE PASCUA.

V Gavísi sunt discípuli, allelúia. **R.** Viso Dómino, allelúia. **P**ater noster.

Abfolucion. **A** vínculis peccatórum nostrorum absolvat nos omnípotens & misericors Dóminus. **R.** Amen.

V. Jube domine benedicere. **Bendicion.** Euangélica léctio sit nobis salus & protéctio. **R.** Amen.

Léctio sancti Euangélij secún-
dum Joánnem.

Lection j.

Cap. 21.

In illo tempore: Manifestâvit se itinerum Iesu discípulis ad mare Tiberiadis. Manifestâvit autem sic: Erant

X 6

simul

simul Simon Petrus , & Thomas , qui dicitur Dídymus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 24. in Euangelium.

Lectio sancti Euangeli, quæ modò in auribus vestris lecta est, fratres mei, quæstione animum pulsat, sed pulsatione sua vim discretionis indicat. Quæri étenim potest, cur Petrus, qui pescator ante conversionem fuit, post conversionem ad pescationem rediit, & cum Veritas dicat: Nemo mittens manum suam ad aratum, & aspiciens retro, aptus est regno Dei, cur repetiit quod dereliquit? Sed si virtus discretionis inspicitur, cito videtur: quia nimium negotium, quod ante conversionem sine peccato exitit, hoc etiam post conversionem repetere, culpa non fuit. Tu autem Domine miserere nobis.

R. Deo grárias.

R. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, & solvere sep-

tem

tem signacula ejus; * Alleluia, alleluia, alleluia. **V.** Dignus est Agnus qui occisus est, accipere virtutem, & divinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. Alleluia, alleluia, alleluia. **Bendicion.** Divinum auxilium maneat semper nobiscum.

R. Amen.

Lecion ij.

Nam pescatorem Petrum, Matthæum verò telonearium scimus: & post conversionem suam, ad pescationem Petrus rediit, Matthæus verò ad telonij negotium non resedit: quia aliud est, victimum per pescationem querere, aliud autem telonij lucris pecunias augere. Sunt enim pleraque negotia, quæ sine peccatis exhiberi aut vix, aut nullatenus possunt. Quæ ergo ad peccatum impllicant, ad hæc necesse est, ut post conversionem animus non recurrat. Tu autem Domine.

R. Ego sum vitis vera, & vos pálmites:
*** Qui manet in me , & ego in eo ,**
 hic fert fructum multum, allelúia , al-
 lelúia. **v.** Sicut diléxit me Pater , & ego
 diléxi vos. Qui manet. **G** lória Patri.
Qui Bendicion. Ad societatem cívium
 supernōrum perdūcat nos Rex Ange-
 lorum. **R.** Amen.

Lecion iij.

Q Uæri étiam potest, cur discípulis
 in mari laborántibus, post resur-
 rectiōnem suam Dóminus in littore
 stetit , qui ante resurrectiōnem suam
 coram discípulis in flúctibus maris
 ambulâvit. Cujus rei rátio festinè
 cognoscitur , si ipsa , quæ tunc ínerat,
 causa pensétur. Quid enim mare , nisi
 præsens sēculum signat, quod se casuum
 tumultibus, & undis vitæ corruptibilis
 illidit? Quid per soliditatem littoris, nisi
 illa perpetuitas quietis aeternæ figurâ-
 tur ? Quia ergo discípuli adhuc flúcti-
 bus mortalis vitæ ínerant in mari labo-
 rábant. Quia autem Redémptor no-
 ster

ster jam corruptionem carnis excésse-
 rat, post resurrectionem suam in littore
 stabat. Tu autem Dómine miserere
 nobis. **R.** Deo grátiás.

Te Deum laudámus. 430.

Al Benedictus , Antifona.

Mittite in dexterā navigij rete , &
 inveniētis , allelúia. **Oracion.**

D EUS, qui nos Resurrectiōnis Do-
 mínicæ ánnua solemnitate latí-
 ficas: concéde propítius , ut per tem-
 poralia festa quæ agimus, pervenire ad
 gáudia aeterna mereámur. Per eúndem
 Dóminum nostrum.

Al Magnificat , Antifona.

Dixit Jesus discípulis suis : Afférte de
 píscibus , quos prendidistis nunc. Af-
 cendit autem Simon Petrus , & traxit
 rete in terram , plenum magnis písci-
 bus , allelúia.

JUEVES DE PASCUA.

v. Surréxit Dóminus de sepúlchro ,
 allelúia. **R.** Qui pro nobis pepéndit in
 ligno , allelúia. **P**ater noster. **Absolu-**
ción.

cion. Exaudi Dómine Iesu Christe preces servorum tuorum, & miserere nobis, qui cum Patre & Spíitu sancto vivis & regnas in sæcula sæculorum. **R.** Amen. **V.** Jube domine benedicere. **Bendicion.** Euangélica lectio sit nobis salus & protéctio. **R.** Amen.

Lectio sancti Euangélij secundum Joánnem.

Lección j. Cap. 20. c

In illo tempore: María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, & prospéxit in monuméntum: & vidi duos Angelos in albis, sedéntes. Et réliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 25. in Euangelia.

Mariá Magdaléne, quæ fúerat in civitâte peccâtrix, amândo veritâtem lavit lâcrys misérulas críminis: & vox Veritatis implétur, qua dicitur: Dimissa sunt ei peccata multa, quia diléxit multum. Quæ enim

enim priùs frígida peccâdo remánserat, póstmodum amândo, fôrtiter ardêbat. Nam postquam venit ad monuméntum, ibique corpus Domini- nicum non invénit, sublátum crédi- dit, atque discípulis nuntiâvit: qui ve- niéntes vidérunt, atque ita esse, ut múlier díixerat, credidérunt. Et de eis prótinus scriptum est: abiérunt ergo discípuli ad seímetípsos: ac deinde sub- júngitur: Maríâ autem stabat ad mo- numéntum foris plorans. Tu autem Dómine miserere nobis. **R.** Deo grárias. **R.** Tulérunt Dóminum meum, & néf- cio ubi posuérunt eum. Dicunt ei An- geli: Múlier quid ploras? surréxit sicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, allelúia, allelúia. **V.** Cùm ergo fleret, inclinávit se, & prospéxit in monuméntum: & vidi duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet vos. **Bendicion.** Di- vînum auxílium máneat semper no- biscum. **R.** Amen.

Lección

Lecion ij.

Qua in re pensandum est, hujus mulieris mentem quanta vis amoris accenderat, quae à monumento Domini, etiam discipulis recedentibus, non recedebat. Exquirebat quem non invenerat: flebat inquirendo, & amoris sui igne succensa, ejus, quem ablatum credidit, ardore desiderio. Unde contigit, ut eum sola tunc videre, quae remanserat ut quereret: quia nimurum virtus boni operis, perseverantia est: & voce Veritatis dicitur: Qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Tu autem Domine.

R. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia quem quererbam, apparuit mihi: * Et dum flerem ad monumentum, vidi Dominum, alleluia, alleluia. **V.** Recedentibus discipulis, non recedebam, & amoris, eius igne succensa, ardorem desiderio. Et dum flerem. **G**loria Patri. Et dum. **Bendicion.** Ad societatem civium superno-

pernorum perdūcat nos Rex Angelorum. **R.** Amen.

Lecion ii.

Maria ergo cum fleret, inclinavit se, & prospexit in monumentum. Certè jam monumentum vacuum viderat, jam sublatum Domini nuntiaverat: quid est quod se iterum inclinat, iterum videre desiderat? Sed amanti semel aspexisse non sufficit: quia vis amoris intentionem multiplicat inquisitionis. Quesivit ergo prius, & minimè invenerit: perseveravit ut querrebet; unde & contigit, ut inveniret: actumque est, ut desideria dilata crescerent, & crescentia caperent quod invenissent. Tu autem Domine. **T**e Deum. 430.

Al Benedictus, Antifona.

Maria stabat ad monumentum plorans, & vidit duos Angelos in albis, sedentes, & sudarium quod fuerat super caput Jesu, alleluia.

Oracion.

Deus, qui diversitatem Gentium in confessione tui nominis adunasti: da, ut renatis fonte baptismatis una

una sit fides méntium , & pietas actiōnum. Per Dóminum nostrum.

Ali Magnificat , Antifona.

Tulérunt Dóminum meum , & nescio ubi posuérunt eum : si tu sustulisti eum , dícito mihi , alleluia : & ego eum tol-lam : alleluia.

VIERNES DE PASCUA.

V. Surréxit Dóminus verè , alleluia.

R. Et appáruit Simóni , alleluia. Pa-ter noster. **Absolucion.** Ipsius pietas & misericórdia nos áduvet , qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sæculôrum. **R.** Amen.

V. Jube domne benedícere. **Bendi-cion.** Euangélica léctio sit nobis salus & protéctio. **R.** Amen.

Léctio sancti Euangélij secúndūm Matthæum.

Lección j. Cap. 28. d

IN illo tempore : Undecim discí-puli abiérunt in Galilæam in mon-tem , ubi constitúerat illis Jesus. Et reliqua.

Homi-

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in Matth. in fine.

Post resurrectionem Jesus in mon-te Galilææ conspícitur , ibique adorátur : licet quidam dúbítent , & dubitatio eorum nostram áugeat fi-dem. Tunc manifiestus osténditur Thomæ , & latus láncea vulneratum , & manus fixas demonstrat clavis. Accédens Jesus locutus est eis , dicens : Data est mihi omnis potéstas in cælo , & in terra. Illi potéstas data est , qui paulò antè crucifixus , qui sepultus in túmulo , qui mórtuus jacuerat , qui póstea resurréxit. In cælo autem & in terra potéstas data est : ut qui antè regnâbat in cælo , per fidem credéntium regnet & in terris. Tu autem Dómine miserere nobis.

R. Deo grátias.

R. Surgens Jesus Dóminus noster , stans in médio discipulorum suôrum , dixit : * Pax vobis , alleluia : gavisi

gavísi sunt discípuli viso Dómino , allelúia. ¶ Una ergo Sabbatōrum, cùm fores essent clausæ , ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus , & stetit in médio eòrum , & dixit eis. Pax vobis. **Bendicion.** Divinum auxílium máneat semper nobiscum. **R.** Amen.

Lection ii.

EUntes autem docete omnes Gentes , baptizantes eos in nòmine Patris , & Filij , & Spíritus sancti. Primùm docent omnes Gentes , deinde doctas intíngunt aqua. Non enim potest fieri, ut corpus baptísmi recipiat sacraméntum , nisi antè anima fidei suscéperit veritatem. Baptizantur autem in nòmine Patris , & Filij , & Spíritus sancti : ut quorum una est divinitas , una sit largítio : noménque Trinitatis , unus Deus est. Tu autem Dómine.

R. Expurgate vetus ferméntum , ut sitis nova conspérso : étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: Itaque

que epulémur in Dómino , allelúia. ¶ Mórtuus est propter delicta nostra , & resurréxit propter justificatiōnem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque. **Bendicion.** Ad societatem cívium supernōrum perdūcat nos Rex Angelorum. **R.** Amen.

Lection iii.

DOcéntes eos servare ómnia quæcunque mandávi vobis. Ordo præcipius. Jussit Apóstolis ut primùm docerent univérsas Gentes, deinde fidei intíngerent sacraménto : & post fidem ac baptísmo , quæ essent observanda præciperent. Ac ne putemus lévia esse, quæ jussa sunt & pauca , addidit : Omnia quæcunque mandávi vobis : ut quicunque crediderint , qui in Trinitate fuerint baptizati , ómnia faciant quæ præcepta sunt. Et ecce ego vobiscum sum usque ad consummatiōnem saeculi. Qui usque ad consummatiōnem saeculi cum discípulis se futurum esse promíttit , & illos ostén-

osténdit semper esse victuros , & se
numquam à credéntibus receſſum.
Tu autem Dómine.

Te Deum laudámus. 430.

Al Benedictus , Antifona.

Undecim discípuli in Galilæa vidéntes
Dóminum adoravérunt , allelúia.

Oracion.

OMnipotens sempiterne Deus ,
qui Paschâle sacraméntum in
reconciliationis humánæ foedere con-
tulisti : da méntibus nostris , ut quod
professiōne celebrâmus , imitēmur af-
fèctu. Per Dóminum nostrum.

Al Magnificat , Antifona.

Data est mihi omnis potéſtas in cælo
& in terra , allelúia.

S A B A D O

I N A L B I S.

V. Gavíſi ſunt discípuli , allelúia.

P. Viso Dómino , allelúia. **Pater no-**
ſter. **Absolucion.** A vinculis peccatô-
rum nostrorum absolvat nos omni-
potens & misericors Dñs. **P.** Amen.

V. Jube

V. Jube domine benedicere. **Benedic-**
ción. Euangélica lécio ſit nobis ſalus
& protéctio. **P.** Amen.

Lécio sancti Euangélij ſecún-
dum Joánnem.

Lección j.

Cap. 20.

IN illo témpore : Una sabbati Ma-
rîa Magdaléne venit manè , cùm
adhuc ténebræ eſſent , ad monumén-
tum. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórij Papæ.

Homilia 22. in Euangelia.

Lectio sancti Euangélij , quam
modò , fratres , audíſtis , valdè in
ſuperficie híſtórica eſt apécta : ſed
eius nobis ſunt myſtérie ſub brevitâte
requiriénda. Marîa Magdaléne , cùm
adhuc ténebrae eſſent , venit ad monu-
mémentum. Juxta híſtóriam hotâtur ho-
ra , juxta intelléctum verò myſticum
requiriéntis ſignâtur intelligéntia. Marîa
étenim auctórem ómnium , quem in
carne víderat mórtuum , quaerébat in
monuménto : & quia hunc mínimè
Y invénit,

invénit, furátum crēdidit. Adhuc ergo erant tenebræ, cùm venit ad monuméntum. Cucúrrit cítius, discípulis nuntiávit: sed illi præ céteris cucurrerunt, qui præ céteris amavérunt, videlicet Petrus & Joánnes. Tu autem Dómine miserere nobis.

R. Deo grárias.

R. Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominabitur: quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quòd autem vivit, vivit Deo, allelúa, allelúa. * Mórtuus est semel propter délicta nostra, & resurréxit propter iustificationem nostram. Quòd autem.

Bendicion. Divínum auxílium máneat semper nobiscum. **R.** Amen. **Lectionij.**

CUrrébant autem duo simul: sed Joánnes præcucúrrit cítius Petro. Venit prior ad monuméntum, & ingredi non præsúmpsit. Venit ergo posterior Petrus, & intrávit. Quid fratres, quid cursus signícat? Numquid hæc tam

tam subtilis Euangélistæ descriptio à mystériis vacare credénda est? Mínime. Neque enim se Joánnes & præisse, & non intrásse diceret; si in ipsa sui trepidatione mystérium defuisse credidisset. Quid ergo per Joánnem, nisi Synagógā: quid per Petrum, nisi Ecclésia designatur? Tu autem Dómine.

R. Isti sunt agni novelli, qui annuntiáverunt, allelúa: modò venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritate, allelúa, allelúa. * In conspéctu Agni amicti sunt stolis albis, & palmæ in manibus eorum. Repléti sunt. **Gloria.** Repléti.

Bendicion. Ad societatem cívium supernorum perdúcat nos Rex Angelorum. **R.** Amen. **Lectionij.**

Nec mirum esse videátur, quòd per júniorēm Synagógā, per seniorēm verò Ecclésia signari perhibetur: quia et si ad Dei cultum prior est Synagógā, quām Ecclésia Géntium, ad usum tamen sacerdoti prior est multitudo Géntium, quām Synagógā, Paulo attestante,

qui ait: Quia non prius quod spiritale est, sed quod animale. Per seniorem ergo Petrum significatur Ecclésia Gentium: per juniorēm verò Joánnem Synagoga Judæorum. Currunt ambo simul: quia ab ortus sui tempore usque ad occasum, pari & communī via, et si non pari & communī sensu, Gentilitas cum Synagoga cucurrit. Venit Synagoga prior ad monumentum, sed minime intravit: quia legis quidem mandata percépit, prophetias de incarnatione ac passione Domínica audívit, sed credere in mortuum noluit. Tu autem Domine. Te Deum laudamus. 430.

Al *Benedictus*, *Antifona*
Currebant duo simul, & ille alius discipulus præcucurrit citius Petro, & venit prior ad monumentum, alleluia.

Oracion.

Concede quæsumus omnípotens Deus: ut qui festa Paschalia venerando égimus, per hæc contingere ad gaudia æterna mereamur. Per Dñm.

FIE-

F I E S T A S
Las quales pueden ocurrir despues de Martes de Pascua hasta el Domingo in Albis, de las quales se deve hacer commemoration.

DIE XIV. APRILIS.

**SS. martyrum Tiburtij, Valeriani,
& Maximi.**

A Vesperas, Antifona.

Lux perpétua lucet sanctis tuis Domine, & æternitas temporum, alleluia.

V. Sancti & justi in Domino gaudete, alleluia. **R.** Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Oracion.

Preesta quæsumus omnípotens Deus: ut qui sanctorum martyrum tuorum Tiburtij, Valeriáni, & Máximi solennia colimus, eorum etiam virtutes imitemur. Per Domnum nostrum.

A Laudes, Antifona.
Filiæ Jerúsalem, venite & videte Mártyres cum corónis, quibus coronavit

Y 3

eos

510 Sabado in Albis.
eos Dóminus in die solemnitatis &
lætitiæ , alleluia , alleluia. ¶ Pretiosa in
conspectu Dómini , alleluia. ¶ Mors
sanctorum ejus , alleluia.

Las mismas Antifonas y versos se
dizien tambien en las Fiestas siguientes.

DIE XVII. APRILIS.

Sancti Aniceti Papæ & mart.

Oracion.

Deus, qui nos beati Aniceti mär-
tyris tui atque Pontificis annua
solemnitate lætificas : concède propí-
tius ; ut cuius natalitia cölimus , de
ejusdem étiam protectione gaudéa-
mus. Per Dóminum nostrum.

DIE XXVIII. APRILIS.

S. Vitalis martyr.

Oracion.

Præsta quæsumus omnipotens
Deus : ut qui beati Vitalis mär-
tyris tui natalitia cölimus , intercessio-
ne ejus in tui nōminis amore robore-
mur. Per Dóminum nostrum Iesum
Christum.

MEDI-

511
MEDITACIONES
MUY DEVOTAS
DE LA PASSION
DE CHRISTO.

1. Espice in fáciem Christi
tui, qui propter nūmiam
charitatem , qua nos di-
lèxit, homo fieri voluit,
in stabulo natus , in præsépio collocâ-
tus , circumcisus , in Ægypto exulans.

Dignatus est nostra causa baptizari ,
jejunare , tentari , peregrinari , Euangé-
lium prædicare , patrare miracula , mí-
seris & ægris opitulari.

Triginta tribus annis multíplices la-
bores , ærumnas , moléstias & insídias
injuriásque hóstium pertulit , donec tan-
dem Jerosólymam , ut pro nobis cálicē
amarissimum biberet , profectus est.

2. Réspice in fáciem Christi tui , qui
pridie ante mortem suam cum dilé-

Y 4

cis

Etsi discipulis Pascha Jerosólymis manducávit.

Ubi surgens à cœna , cùm se línteo præcinxíset , & aquam misisset in pelvim , discipulorum pedes abluit , ac eos línteo extérsit , cum eisdem discipulis amánter colloquens .

3. Réspice in fáciem Christi tui , qui non rogátus , tale , tantumque testaméntum cóndidit , suique Córporis & Sanguinis veneráble Sacraméntum instituit , & reliquit , ut sequéntis mox passiōnis memória in Ecclésia perpétuò celebraré tur , tantique Sacraménti fructus ad vivos & mórtuos quotidiè perveníret .

4. Réspice in fáciem Christi tui , qui cum discipulis in hortum Oliveti abiens , pavére ac mœstus esse cœpit , ideoque dixit : Tristis est áima mea usque ad mortem : ob instántis nempe passiōnis magnitudinem & atrocitatem .

Ibi flexis génibus Patrem orávit , & in fáciem prócidens , se totum Patris voluntati resignávit ac trádidit , tantis qui-

quidem pressus angústiis , ut sudor sanguineus ex toto ipsius córpore dimanáret , ac Angelum consolántem accíperet Filius Dei .

5. Réspice in fáciem Christi tui , qui mortis pro nobis oppeténdæ desidério incénsus , inimícis capitálibus óbviām procéssit , & à Juda quidem proditore ósculum sumpsit , ab áliis verò discipulis derelictus , & à facinorósis milítibus tamquam latro vincitus , ligatus , dirèque tractátus fuit .

6. Réspice in fáciem Christi tui , ad Annam pontíficem probrósè primū addúcti , & qui ab ímpio Annæ ministro crudélém álapam sibi impáctam suscépit .

7. Réspice in fáciem Christi tui , qui à Cáipha pontífice & pleno senátu perinde ac malefáctor excéptus , multa & acérba & contumeliôsa tulit , útpote à falsis téstibus accusátus , pro blasphémo nequíssimè condemnátus , à multis illūsus & conspūtus , álapis co-

laphisque impetitus, ac indignis modis tota nocte vexatus atque subsannatus.

8. R espice in faciem Christi tui, qui à procéribus Judæorum ad Pilatum manè deductus, demissso vultu coram éthnico júdice adstitit; & falsò accusatus, ad objæcta crímina humiliiter filere quæm respondere maluit.

9. R espice in faciem Christi tui, à Pilato ad Herôdem regem transmissi, & à Judæis gráviter iterum accusati. Sed neque curioso regi petenti Dóminus quidquam concédit, nec Judæis respóndet accusantibus: stultus interim habitus ab Herodiánis, qui veste alba illūsum & vincitum ad Pilatum remittunt.

10. R espice in faciem Christi tui, qui in prætório vestibus suis exutus: & ad columnam ligatus, crudelissimè flagellatur, ut ex toto corpore lacerato sanguis non módicus proflueret.

11. R espice in faciem Christi tui, qui post diram flagellationem à Pilati satellitibus coccinea induitur yeste, & co-

rōnam

rōnam spíneam cápti impreßam, non sine summo dolore sustinet.

Porrígunt illi arúndinem, quo & caput sacrum verberáunt: per ludibrium genitilestentes adórant, Regem Judæorum salútant, faciem venerandam cónspiunt, & álapas frequenter impíngunt sacrilegi.

12. R espice in faciem Christi tui, qui coroni spíneam vestemque purpuream gestat, & foras à Pilato Júdice producitur: hunc furibundus pöpulus ad crucem damnari pöstulat importunissimè.

13. R espice in faciem Christi tui, quem innóxium Pilatus pro tribunali ad crucem iniquissimè damnat, qui & crucis ábore gravatus, & víribus propè destitutus ad funestum supplicij locum per médiam urbem protruditur, præter quasdam mulierculas, nullo ferè commiserante.

14. R espice in faciem Christi tui, qui fessus, & anhélus ad Calváriae locum

cum cruce pervenit, & myrrati cum felle vini oblatum poculum degustavit, juxta illud: Dedérunt in escam meam fel, & in siti mea potaverunt me aceto.

15. R espice in faciem Christi tui, qui ante crucem vestibus expoliatus, nudusque in ligno distentus, & clavis confixus, poenas crucifixionis gravissimas toleravit.

16. R espice in faciem Christi tui, qui medius inter latrones in erecta cruce pendens, ac vehementer sitiens, pro crucifixoribus aliisque blasphemis Patrem velut advocatus invocat: matrem vero modestissimam de cruce compellat; nec sine clamore valido & lacrymis profusis suum spiritum Patri commendat, mortem longe acerbissimam gustans, ut sacerdos idem & hostia nos irae filios Deo Patri reconciliet, ac mundum perditum morte redimat sua.

17. R espice in faciem Christi tui, cuius exanimis dexterum latus per lanciam aperitur, nobisque sanguinem

&

& aquam profudit: cuius praeterea corpus per amicos de cruce deponitur, & unguentis aromaticis oblinitur, sindoneque munda involvit, priusquam sepulchro mandetur.

Oracion en que al Padre eterno se ofrece la Passion y muerte de Christo nuestro bien.

I Mmenses bonitati tuae gratias ago
Pater aeternus, idemque summe amator hominum Deus, qui ut nos perditos redimeres, ac poenis perpetuis liberares, innocentissimum Filium tuum poenis immannissimis & morti acerbissimae ultrò tradidisti.

O charitas, o pietas incomprehensibilis! immaculatum illum Agnum, quo nihil erat sanctius ac praestantius; nobis donari & excruciarri, ut mortem nostram moriendo destrueret, veramente vitam nobis resurgendo repararet.

Offerimus ergo tibi Pater, hunc Filium charissimum, hunc Sacerdotem & Pontificem summum, hunc Pastorem

Y 7

opti-

óptimum atque fidelíssimum , qui se se
pro nobis trádidit oblationem & hó-
stiam in odorem suavitatis.

Per illum vultum mundi propitia-
torem charitati tuæ grárias perpétuas
debémus & ágimus ; propter illum
remissióne peccatórum , & gráiam
omnem pétere & sperâre audémus :
quóniam ille factus est nobis sapiéntia
& justitia , sanctificatio & redemptio :
ipsius livore sanáti sumus : ipse pro
peccátis nostris ac totius mundi vera
& éfficax est propitiatio.

P étimus ergo , Pater aetérne , ut
charíssimi Filij tui & Mediatóris nostri
sacrificium in cruce oblátum , quo ni-
hil tibi grátius & nobis utilius esse
potest , cleménter admittas . Illius lácry-
mas , gémitus & clamorem ; illius víncu-
la , flagella , spinas & vúlnera ; illius
crucem , sanguinem & mortem offé-
rimus tibi , ut ánimes nostris , quámlibet
impúris & sáuciis , medicinam prae-
beant salutarem .

A tque

Atque ut verum sanctissimæ pas-
sionis hujus fructum percipiámus , ritè
que tanto Mediatóre gloriémur , illam
concède gráiam , quæ justificándis &
salvándis ómnibus est nécessaria : nimí-
rum ut non solùm Redemptoris nostri
méritis ac promissis fidâmus , verùm
étiam præceptis ejus obediâmus , ac ve-
stigiis ejúsdem & exémplis insistâmus .
Per eúndem Christum Fílium tuum
Dóminum nostrum . Amen .

Meditacion de S. Bernardo , y Ora-
cion a Christo nuestro bien crucifi-
cado , para ofrecer al Padre eterno los
meritos de la Passion .

C Ognósce áнима mea , cognósce :
Hic est Dóminus Deus noster
Jesus Christus Salvátor tuus : unigénitus
Dei Fílius , verus Deus , verus homo , qui
solus sub sole sine mácula invéntus est .

E t ecce cum sceleratis quodámmo-
dò reputatus , & quasi leprósus noví-
simus virorum aestimatus , & tam-
quam abortivum quod projicitur à
vulva ,

vulva, sic projectus est ab útero matris suæ infelicis Synagógæ. Iste formosus præ filiis hóminum, quām deformis factus est!

Hic vulneratus propter iniquitates nostras, attritus propter scélera nostra, & factus in holocaustum suavissimi odoris in conspectu tuo Pater æternæ gloriæ, ut avérteret indignationem tuam à nobis, & ut confidere nos sibi fáceret in cælestibus.

Réspice Dómine sancte Pater de sanctuario tuo, & de excélsō cælorum habitáculo: & intuere hanc sacrosanctam hóstiam, quam tibi offert magnus Pónifex noster, sanctus puer tuus Dóminus Jesus Christus pro peccatis fratrum suorum: & esto placabilis super multitudine malitiae nostræ. Ecce vox sanguinis nostri Jesu clamat ad te de cruce.

Réspice Dómine in faciem Christi tui, qui tibi usque ad mortem obediens factus est. Nec recédant ab oculis tuis cicatrices ejus in perpetuum, ut mente-

míneris, quantam ab eo pro peccatis nostris satisfactionem receperis.

Gratias tibi Pater referat omnis lingua pro superabundântia bonitatis tuæ, qui único Fílio cordis tui non pepercisti, sed pro nobis omnibus illum tradidisti in mortem, ut eum, tamquam fidélem advocationem, coram te in cælis haberemus.

Del mismo S. Bernardo Oración a Christo nuestro bien.

Diligendus es mihi, Dómine Iesu Christe, toto corde, tota anima, tota virtute: & tua mihi sequenda vestigia, qui pro me mori dignatus es.

It quomodo fiet istud in me, nisi per te? Adhæreat anima mea post te, quia tota virtus ejus pendet ex te.

Et nunc Dñe Redemptor meus, te ut verum Deum adoro in te confido, in te spero, & quibus possum desideriis, ad te suspiro, adjuva imperfictum meum.

Ad tuæ passionis gloriosa insignia, in quibus salutem meam operatus es, totum

totum me inclino. Tuæ victoriósæ
Crucis regâle vexillum in nōmine tuo
Christe adôro. Tuum spíneum diadê-
ma , tuos rubéntes sanguíneos clavos ,
tuo sacro láteri immersam lánceam ,
tua Vúlnera , tuum Ságuinem , tuam
mortem , tuam sepulturam , Christe ,
supplex adôro & glorifico.

Horuim virtute ab astutiis sátanae
me custodi , ac me confórtta , ut ju-
gum mandatòrum tuòrum mihi fiat
suâve : & onus crucis , quod post te
bajulare me jubes , húmeris ánimæ
meæ sit leve.

Confige cruci tuæ manus meas
& pedes meos , ac totum passióni tuæ
confórma servum tuum Dómine. Sed
& tuæ vivifícæ morti servum tuum
configúra , fáciens quidem in me ,
ut móriar secundùm carnem , vivam
autem secundùm spíritum iustitiae.

Bénedic áima mea Deum Salva-
tòrem meum , & magnífica nomen
ejus in sœcula.

PLAN-

P L A N C T U S

B. MARIÆ VIRGINIS.

Stabat mater dolorosa ,
Juxta crucem lacrymosa ,
Dum pendebat filius.
Cuius ánimam geméntem ,
Contristatam , & doléntem .
Pertransivit gladius.
O quam tristis & afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Unigeniti !
Quæ moerébat , & dolébat ,
Et tremébat , cùm vidébat
Nati poenas inlyti.
Quis est homo qui non fleret ,
Christi matrem si vidéret
In tanto supplício ?
Quis posset non contristari
Piam matrem contemplari
Doléntem cum filio ?
Pro peccatis suæ gentis :
Vidit Jesum in tormentis ,
Et flagellis subditum.

V idit

524 Planctus B. Mariæ virginis.

Vidit suum dulcem natum
Moriéntem , desolátum ,
Dum emisit spíritum.

Eja mater , fons amôris ,
Me sentire vim doloris
Fac , ut tecum lúgeam.

Fac ut árdeat cor meum
In amando Christum Deum ,
Ut sibi compláceam.

Sancta mater istud agas ,
Crucifixi fige plagas !
Cordi meo válidè.

Tui nati vulneráti ,
Tam dignáti pro me pati ,
Poenas mecum dívide.

Fac me verè tecum flere ,
Crucifixo condolere ,
Donec ego víxero.

Juxta Crucem tecum stare ,
Te libénter sociare
In planctu desidero.

Virgo vírginum præclara ,
Mihi jam non sis amâra ,
Fac me tecum plângere.

Planctus B. Mariæ virginis.

Fac ut portem Christi mortem ,
Passiōnis fac consórtein ,
Et plagas recólere.

Fac me plagis vulnerári ,
Cruce hac inebriári ,
Ob amorem Fílij.

Inflammátus , & accénsus ,
Per te virgo sim defensus
In die judicij.

Fac me Cruce custodíri ,
Morte Christi præmunióri ,
Confovéri grátia :

Quando corpus moriétur ,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.

Ora pro nobis Virgo dolorosissima .
Ut digni efficiámur promissió-
nibus Christi.

Oracion.

D Eus , in cuius passiōne secún-
dum Simeonis prophetiam ,
dulcissimam ánimam gloriósae vírginis
& Matris Mariæ doloris gladius per-
transivit : concéde propítius ; ut qui

Fac

Trans-

Transfixiōnem ejus & passiōnem ve-
nerāndo recolimus , gloriōsis méri-
tis & prēcibus ómnium Sanctōrum
Cruci fidéliter astántium interceden-
tibus , passiōnis tuæ effectum felī-
cem consequāmūr. Qui vivis &
regnas.

ORA-

ORACION DE SAN AMBROSIO PARA ANTES DE COMULGAR.

D mensam dulcissimi con-
vivij tui , pie Dómine Jesu
Christe , ego peccātor de
própriis méritis nihil præ-
sumens , sed de tua confidens misé-
ricordia & bonitāte , accédere véror
& contremisco. Nam cor & corpus
hábeo multis crimínibus maculatum ,
mentem & linguam non cautè custo-
dītam. Ergo , ô pia Déitas , ô treménda
Majestas ; ego miser inter angústias
deprehénsus , ad te fontem misericordiæ
recúrro , ad te festino sanándus , sub
tuam protectionem fúgio : & quem
júdicem sustinere néqueo , Salvatorem
habere suspiro. Tibi Dómine plagas
meas osténdo: tibi verecundiam meam
détego. Scio peccata mea multa &
mag-

magna , pro quibus tíméo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ , Dómine Jesu Christe , Rex æterne , Deus & homo , crucifixus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te : misérere mei pleni misériis & peccátis , tu qui fontem miserationis numquam manâre cessâbis. Salve salutáris víctima , pro me & omni humáno génere in patíbulo Crucis oblata. Salve nóbilis & pretiôse Sanguis , de Vulnéribus crucifixi Dómini mei Jesu Christi prófluens , & peccâta totius mundi ábluens. Recordâre Dómine creaturæ tuæ , quam tuo Sanguine redemísti. Pœnitet me peccásse , cùpio emendâre quod feci. Aufer ergo à me , clementissime Pater , omnes iniquitátes & peccâta mea ; ut purificátes mente & corpore , dignè degustâre méreas sancta sanctórum : & concéde , ut sancta prælibátio Corporis & Sanguinis tui , quam ego

ego indígnus súmere inténdo , sit peccatórum meórum remíssio , sit delictórum perfecta purgátio , sit túrpium cogitationum effugátio , ac bonórum sénsum regenerátio , operúmque tibi placéntium salubris efficácia , ánime quoque & corporis contra inimicorum meórum insídias , firmíssima tuítio. Aimen.

Oracion del Angelico Doctor S. Thomas para antes de Comulgar.

OMnipotens sempiterne Deus : ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílij tui Dómini nostri Jesu Christi : accédo tamquam infirmus ad médicum vitæ , immundus ad fontes misericórdiæ , cæcus ad lumen claritatis æternæ , pauper & egénus ad Dóminum cæli & terræ. Rogo ergo immensæ largitatis tuæ abundântiam , quâtenus meam curâre dignêris infirmitatēm , lavâre fœditatēm , illuminare cæcitatem , ditare paupertatēm , ve-

530 Oracion antes de Comulgar.

stare nuditatem: ut panem Angelorum, Regem regum, Dominum dominantium, tanta suscipiam reverentia & humilitate, tanta contritione & devotione, tanta puritate & fide, tali proposito & intentione, sicut expedit saluti animae meae. Da mihi, queso, Domini corporis & Sanguinis non solum suscipere sacramentum, sed etiam rem & virtutem sacramenti. O mitissime Deus, da mihi corpus unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi, quod traxit de virginе Maria, sic suscipere, ut corpori suo mystico merear incorporari, & inter ejus membra connumerari. O amantissime Pater, concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propono, revelata tandem facie perpetuo contemplari. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Oracion

Oracion despues de Comulgar. 531

Oracion del Angelico Doctor
S. Thomas para despues
de Comulgar.

Gratias tibi ago, Domine sancte, Pater omnipotens, aeternus Deus, qui me peccatorem, indignum famulum tuum, nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiae tuae satiare dignatus es pretioso Corpore & Sanguine Filii tui Domini nostri Jesu Christi. Et precor, ut haec sancta Communione non sit mihi reatus ad poenam, sed intercessio salutaris ad veniam. Sit mihi armatura fidei, & scutum bonae voluntatis. Sit vitiorum meorum evacuatio, concupiscentiae & libidinis exterminatio, charitatis & patientiae, humilitatis & obediencie, omniumque virtutum augmentatio: contra insidias inimicorum omnium, tam visibilium, quam invisibilium, firma defensio: motuum meorum, tam carnalium, quam spirituallium, perfecta quietatio: in te uno

Z 2

uno ac vero Deo firma adhaesio : atque finis mei felix consummatio. Et precor te, ut ad illud ineffabile con-
vivium me peccatorem perducere digneris : ubi tu cum Filio tuo & Spíritu sancto, Sanctis tuis es lux vera, satietas plena, gáudium sempiternum, jucunditas consummata, & felicitas perfecta. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

Otra Oracion de S. Buenaventura para despues de Comulgari.

TRanfige, dulcissime Domine Iesu, medullas & viscera animae meae suavissimo ac saluberrimo amore tui vulnere, vera, serenaque & Apostolica sanctissima charitate, ut langueat & liquefiat anima mea solo semper amore & desiderio tui, te concupiscat, & deficiat in atria tua, cupiat dissolvi, & esse tecum. Da, ut anima mea te esuriat, panem Angelorum, refectionem animarum sanctorum, panem nostrum quotidianeum,

num, supersubstantialem, habente omne dulcedinem & saporem, & omne delectamentum suavitatis: te, in quem desiderant Angeli prospicere, semper esuriat & comedat cor meum, & dulcedine saporis tui repleantur viscera animae meae: te semper sitiat fontem vitae, fontem sapientiae & scientiae, fontem aeterni luminis, torrentem voluptatis, ubertatem domus Dei: te semper ambiat, te querat, te inveneriat, ad te tendat, ad te perveneriat, te meditetur, te loquatur, & omnia operetur in laudem & gloriam nominis tui, cum humilitate & discretione, cum dilectione & delectatione, cum facilitate & affectione, cum perseverantia usque in finem: & tu sis solus semper spes mea, tota fiducia mea, divitiae meae, delectatio mea, jucunditas mea, gaudium meum, quies & tranquillitas mea, pax mea, suavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum

534 Rytmo de S. Thomas de Aquino.

meum , sapiéntia mea , pórtio mea , posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa & firma & immobíliter semper sit radicáta mens mea , & cor meum. Amen.

Rytmo de S. Thomas de Aquino al
Sanctissimo Sacramento

ADoro te devótè , latens Déitas ,
Quæ sub his figúris verélátitas :
Tibi se cor meum totum subjicit ,
Quia te contémplans , totum dé-
ficit.
Visus , tactus , gustus in té fállitur ,
Sed audítu solo tutò créditur.
Credo quidquid dixit Dei Fílius ,
Nil hoc verbo veritátis vérius.
In cruce latébat sola Déitas ,
At híc latet simul & humánitas :
Ambo tamen credens atque cónfi-
tens ,

Peto quod petívit latro pœnitens.
Plagas , sicut Thomas , non in-
túeor ,
Deum tamen meum te confiteor.

Fac

Rytmo de S. Thomas de Aquino. 535

Fac me tibi semper magis crèdere ,
In te speim habere , te dilígere.
O memoriále mortis Dómini ,
Panis vivus , vitam præstans homini :
Præsta meæ menti de te vívere ,
Et te illi semper dulcè sápere.
Pie pellicáne Jesu Dómine ,
Me immundum munda tuo Sán-
guine :

Cujus una stilla salvum fáceré
Totum mundum quit ab omni
scélere.

Jesu , quem velátum nunc aspicio ,
Oro fiat illud , quod tam sitio ,
Ut te revelata cerneris fácie ,
Visu sim beátus tuæ glóriæ.
Amen.

ORACION PUBLICADA DEL SUMO PONTIFICE URBANO VIII.

Ante óculos tuos, Dómine, culpas nostras ferimus, & plagas quas accépimus conferimus.

Si pensâmus malum quod fecimus, minus est quod pátimur, maius est quod merêmur.

Grávius est quod cominísimus, lévius est quod tolerâmus.

Peccati pœnam sentimus, & peccandi pertináciam non vitâmus.

In flagellis tuis infirmitas nostra téritur, & iniquitas non mutâtur.

Mens ægra torquétur, & cervix non fléctitur.

Vita in dolore suspîrat, & in ópere non se eméndat.

Si expéctas, non corrigimur : si vín-dicas, non durâmus.

Confi-

Confitêmur in correctiōne quod égi-mus : oblíviscimur post visitatiō-nem quod flévimus.

Si exténderis manum, facienda pro-mittimus : si suspénderis gládium, promissa non sólvimus.

Si férias, clamâmus ut parcas : si pepér-ceris, íterum provocâmus ut férias.

Habes Dómine confitentes reos : nôvimus quòd, nisi dimittas, recte nos périmas.

Praesta Pater omnípotens sine mérito quod rogâmus, qui fecisti ex nihilo qui te rogárent. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Y. Gregem tuum Pastor æterne non déferas. **R.** Sed per beatos Apóstolos

tuos perpétua defensiōne custódias.

Y. Prótege Dómine pôpulum tuum ad te claimantem, & Apostolorum tuôrum patrocínio confidéntem. **R.** Per-pétua defensiōne custódias.

Y. Orâte pro nobis sancti Apóstoli Dei. **R.** Ut digni efficiâmusr promissiónibus Christi.

Oracion.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus, ut nullis nos permittas perturbationibus cóncuti, quos in Apostolicæ confessiōnis petra solidasti. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

IMplôret, clementissime Dómine, nostris opportûnam necessitatibus opem devotè à nobis prolata meditatio, qua sanctus olim Joánnes Chrysóstomus, in hac Basilica cónditus, te cum beatissimis Apóstolis Petro & Paulo repræsentâvit sic colloquéntem: Circumdate hanc novam Sion, & circumvallate eam, hoc est, custodite, munite, præcibus firmitate: ut quando irásco in tempore, & orbe terræ concutio, aspiciens sepúlchrum vestrum numquam desitûrum, & quæ libenter propter me géritis stigmata, iram misericordia vincam, & ob hanc percipiám vestram intercessiōnem.

Etenim

Etenim quando Sacerdótium & Regnum vídeo lacrymari, statim quasi compátiens ad commiseratiōne flector, & illius meæ vocis reminiscor, Prótegam Urbem hanc propter David servum meum, & Aaron sanctum meum. Dómine, fiat, fiat, Amen. Amen.

SUMMA DEL PRIVILEGIO.

CAROLUS II. Hispaniarum & Indianarum
Rex Catholicus, ac Potentissimus Belgarum &
Burgundionum Princeps, Diplomatibus suis sanxit,
ne quis prater Balthasaris Moretus, Balthasaris filij,
voluntatem, Missalia, Breviaria, Diurna, Officia
B. Marie, aut reliqua Officia ad usum Ecclesie Ca-
tholice Romanae edua, prout nunc aucta sunt &
amendata, vel in posterum augenda vel emendanda,
ullo modo imprimat, aut alibi terrarum impressa in
has Inferioris Germania ditiones importet, venaliave
habeat. Qui secus faxit, confiscatione librorum &
alia gravi pena mulctabitur, ut latius patet in litte-
ris datis Bruxellæ. xxviii. Decemb. M. DC. XCII.

Signat.

I. A. Snellinck.

Et in Concilio Brabantie.

Loyens.

